

*Høyt
og lavt i
50 år*

NORGES BASKETBALLFORBUND 1968–2018

REDAKSJONSKOMITÉ:

Tor Chr. Bakken, Per Burud, Tore Vik, Pål Berg

BIDRAGSYTERE:

Hans J. Brundtland, Lars Rivenes, Per Tøien, Ulf Landström,
Baard Stoller, Terje Holm, Arnstein Friling, Ola Fosnæs, Arne Fagerlie,
Krister Hoaas, Eva Male Davidsen, Petter Faye-Lund, Jan Korshavn

BILDER:

Budstikka, Nordlys, iTromsø, Harstad Tidende,
Karl Braanaas, Bjørn Moe, Guro Kristoffersen Lysnes, Anders Mo Hanssen,
Viljar Sæbbe, Espen Hildrup, Arild Sandven, Erik Berglund,
Marianne Stenerud Moen, Astrid Hagland Gjerde

OMSLAGSDESIGN

Astrid Hagland Gjerde

LAYOUT

Per Olav Andersen

TRYKK:

Print Best, Estland

Karibianskeits 10. og amerikansk seier over Bærum

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

BASKETBOLL

Bærum arrangerte på Tvedestrand

Arrangementet innfridde forventningene

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

29.8.04

Av: [Name]

To jevne og spennende kamper ved åpning av Nadderudhallen

Bærum arrangerte 29.8.04, kl. 18.00, i Nadderudhallen.

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

Med 10. og 11. klasse i karibianskeits og amerikansk seier over Bærum i 10. og 11. klasse.

Vi trenger tid, basketballformannen

NBFF søker
premier- og
lagledere i

Fra idé til bok

Noen av oss er mer enn gjennomsnittlig interessert i basketball. Redaksjonskomiteens fire medlemmer er faktisk så interessert at vi allerede for flere år siden ble enige om at norsk basketball fortjente en skikkelig gave i anledning forbundets første 50 år. En jubileumsbok.

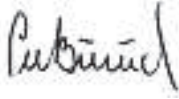
Etter at styret ga tommel opp, har vi drevet research og samlet inn bilder – og skrevet, skrevet og skrevet enda mer. Med god hjelp av andre bidragsytere. Vi håper du får glede av den boken du nå har i hendene. Den er ikke et forsøk på å omtale alt og alle i norsk basket siden den spede begynnelsen da vi gikk i Converse og kastet Super K-baller mot kurven med vekslende hell. Det ville ikke vært mulig mellom to permer.

Her har vi skrevet om oppturer og nedturer i NBBFs historie. Om små og store begivenheter, om mesterskap og turneringer. Om klubber, kretser og regioner. Her finner du resultater, oversikter og statistikker. Her kan du lese om sentrale spillere, ledere, trenere, dommere og andre ildsjeler. Vi håper de som ikke er nevnt, bærer over med oss. God fornøyelse.

Tor Chr. Bakken

Per Burud

Tore Vik

Pål Berg

Arrangementet innefalte forventningene

Parent: *Swainsonella* sp.
 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2

DEPARTMENT OF ENVIRONMENT AND NATURAL RESOURCES

Vi trenger tid, hev
basketballformannen

Kjære basketvenner!

Dette er året for å gjøre litt ekstra stas på oss selv da NBBF feirer sitt 50-årsjubileum.

Et slikt jubileumsår er en naturlig og viktig anledning til å kaste et tilbakeblikk på norsk baskets historie. En viktig del av det vi skal bygge idretten vår videre på ligger i nettopp vår egen historie, våre erfaringer, og ikke minst i historien rundt alle menneskene som gjennom årene har tatt i et tak for norsk basket, både på og utenfor banen.

Det er blitt lagt ned en enorm innsats de siste årene for å få laget denne jubileumsboken, og mange har bidratt til innholdet. Jeg vil rette en spesielt stor takk til Tor Christian Bakken, Pål Berg, Per Burud og Tore Vik som har skrevet og organisert alt rundt tilblivelsen av denne. Alt gjort gjennom frivillig innsats og av kjærlighet til norsk basket og basketmiljøet.

Jeg ønsker dere alle en god lesning!

Jan Hendrik Parmann
President – NBBF

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'Jan Hendrik Parmann'. The signature is stylized and fluid.

Tabula gratulatoria

Birgitte Lygre	Lars Rivenes
Svein Bjørn Torsetnes	Mathias Aarskog
Pål Vik	Trond Kongsrud
Ola Bryhn	Eli Sommerfeldt
Sigrid Svalheim	Tore Vik
Hans Erik Johnsen	Per Burud
Karl Bay	Pål Berg
Erik S. Oksavik	Kjell Vidjeland
Bjarne Varre	Knut Vidjeland
Jan Petter Hansen	Anya Sødal
Rudi Holt	Jan H. Nygaarden
Stein Moe	Terje Døvikén
Ketil Sand	Tor Lau
Grete Johansen	Helge Ramberg
Bjørn Fritzen	Svein R. Stenbro
Stein Evju	Terje Hansen
Tor Chr. Bakken	Erik Hansen
Leif Bråten	Jens A. Riisnæs
Åsmund Berge	

INNHold

Epokene

FØR 1964: Det var en gang	18
1964-1973: 28. januar 1968	22
1973-1980: Samlet til ett rike	28
1980-1992: Da amerikanerne kom	34
1992-2000: Dream Team-effekten	42
2000-2006: Take-off for BLNO	50
2006-2018: Oppturer og nedturer	56

BLNO

Den unorske suksessen	66
De deilige kranglene	72
BLNO på Stortinget	76

INNHold

Landslagene

Det første landslaget	78
Hardt arbeid, små kår	80
Juniorenes bragd	84
Da vi virkelig var gode	88
Ga Anja en leksjon	93

Verdt å huske

MINICUPEN: En suksess i 10 år	94
SKOLETURNERINGENE: Da Horten vant 5-4	98
MISJONÆRENE: De første dagers heldige	100
RULLESTOLBASKET: På hjul fra 1974	104
COACHENS HEMMELIGHET: Det lille ekstra	106
RYKKINNHALLEN: Endelig vårt eget anlegg	108
90-ÅRAS IDRETT: I kjølvannet av Dream Team	110
1972: Da basketball ble voksen	112
DEN STORE TRENERHELGEN: Den viktige møteplassen	114
IDRETT I ARV: Basketfamiliene	116
BASKETSKOLEN: På banen siden 1980	120
SKRÅBLIKK PÅ 50 ÅR: Basketball fra 0 til 50	122
DOMMERNE: De har blåst i 50 år	128
UTSTYRET: «Choose your weapon»	134
STJERNEBESØKET: Magisk i Spektrum	136
HALLER/ARENAER: Steder vi har spilt	138
BASKETBALLTINGET: Paragrafer. Penger. Prinsipper.	140

INNHold

Kampen om NM

De aller første NM.....	144
Årene før hovedserien.....	146

Profilene

Torgeirs eventyr.....	150
Den unorske nordmannen.....	154
Den tause giganten.....	156
Spillere vi husker.....	158
Disse ble hedret.....	186
Trenere gjennom 50 år.....	192

Klubbene

HØYBRÅTEN BBK: 15 NM-titler på rad.....	172
SANDVIKA BBK: Videre i E-cupen.....	175
NHHI: Eldst.....	175
BÆRUM BASKETBALLKLUBB: Den første NM-grossisten.....	176
ASKER: 20 NM-gull.....	179
PERSBRÅTEN BASKETBALLKLUBB: Egne talenter.....	179
GIMLE BASKET: Startet som oppvarming.....	180
NORDSTRAND BASKETBALL CLUB: Snart egen hall.....	182
DRAMMEN BASKETBALLKLUBB: Gammel og ung.....	182
OSI (KSI): Første vinner.....	183
ULLERN BASKET: Først i Norge.....	183
BSI: I dvale.....	184
NTHI: Gjennomtrekk.....	184
U.PIHL BASKETBALLKLUBB: Jentene best.....	184

INNHold

Tall og fakta

70 basketballblader – Det stod skrevet.....	162
Ansatte på forbundet.....	196
Tillitsvalgte i NBBF.....	197
NM-vinnere 1968–2017.....	204
Adelskalenderen menn.....	208
Adelskalenderen kvinner.....	210
Norges landskamper kvinner.....	212
Norges landskamper menn.....	218

Det var en gang

«Det var en gang» heter det i eventyrene.
Det norske basketball-eventyret begynte så
smått tidlig på 50-tallet.

TEKST: Tore Vik

VÅREN 1963: Nystiftede Bærum BBK fant raskt frem til den eneste brukbare utendørsbanen i kommunen foran sin aller første sesong – på den amerikanske skolen på Bekkestua. På bildet finner vi tre senere landslagsspillere (*) og to senere forbundsformenn (**). Bak fra v. Carl-Otto Pettersen, Tore Vik*, Jan Petter Hansen**, Håvar Poulsson*, Niels AB Bugge, Lars Rivenes**. Foran f.v.: Sven Aslesen, Helge Aalborg-Nielsen, Leif Mathisen, Dag Einar Poulsson*, Halvor Torgersen.

PIONÉR: Willy Hafrom gikk på gymskolen sammen med Jan Petter Hansen og Pål Rinholm. Han ble idrettskonsulent i Østfold og startet Sarpsborglærernes BBK. Og han var hovedmannen bak forslaget til Arbeidsplan for basketball.

PIONÉR: Jan Petter Hansen lærte om basketball på Gymskolen, stiftet Bærum BBK og var med i det aller første utvalget.

PRIMITIVT: Ikke bare på Ullern gymnas: takket være gymlærer Slinning (fra SGS) var det mye basketballspilling i 1956 på Ålesund gymnas også.

I 1964 fant Norges Idrettsforbund ut at tiden var moden for å finne ut mer om basketball. 19. februar nedsatte NIF det de kalte et «Forberedende utvalg for basketball». Man ville «undersøke mulighetene for basketballspillet videre utvikling i Norge med henblikk på eventuell dannelses av Norges Basketballforbund». Dette var den første formelle bekreftelsen på at Idretts-Norge innså at basketball var i ferd med å vokse seg ut av skolegymsalene, og faktisk kunne bli en «ordentlig idrett» også her på berget.

DET BEGYNTE I 1891

Men hva hadde foregått frem til denne datoen? Alle har fått med seg at spillet ble oppfunnet på et college i USA i 1891 – til bruk innendørs i vinterhalvåret. Kurvball ble naturlig nok navnet på de spede forsøk på etterligning rundt om i Norge: I mange tiår handlet det om to lag som sloss på grusbane om å kaste ballen i kurven, som var festet på toppen av tilgjengelig høydestativ e.l. Dommeren – eller læreren – blåste stort sett for mål og ondsinnede taklinger.

Først da landet skulle bygges etter krigen, var det flere som innså hvilken verdi det ordentlige ballspillet kunne ha – i nybygde så vel som gamle gymsaler. Statens Gymnas-tikkskole (SGS) i Oslo var tidligst ute, og arrangerte høsten 1950 en oppvisning i basketballspillet for elevene. Amerikanske mormonmisjonærer var aktører, og de fulgte opp med flere instruksjonstimer for elevene på militærlinjen. «...et skoleeksempel på hvordan virkelig god instruksjon bør organiseres, og spillet vant allerede fra første stund begeistrede tilhengere.» (fra Jens Eegs Basketballhefte fra 1954).

“ Velvillige sløyd lærere sørget for plater bak kurvene, og de gamle kurvballstativene forsvant snart for godt.

DEMO I TURNHALLEN

I romjulen samme år ble en ny demonstrasjon avholdt i Turnhallen. Oslo Atletklubb sto for arrangementet, og generalsekretær Thormod Normann i NIF redigerte for spillet og reglene. Han bekreftet også at hensikten var å få opp interessen for spillet og få dannet klubber som ville ta det opp.

Tidlig i 1951 ble det arrangert nye oppvisningskamper – denne gang mellom et norsk-amerikansk og et svensk-amerikansk lag. Pressen mente i hovedsak at basketball har liten sjanse hos oss – kun skolene kan gi mulighet for en viss utbredelse.

Men SGS med rektor Harald Wergetand i spissen tok utfordringen – om enn ikke med det samme. Det gikk nemlig noen år før skolen – som var leietager i Turnhallen – fikk lov til å montere skikkelige stativer med plater. Fra midten av 50-tallet gikk dette i orden. Dermed var det duket for at et stort antall gymlærere fikk grunnlag nok til å lære bort «ordentlig basketball» i gymsalen på sine senere respektive skoler.

- 1964

MED AFS TIL USA

Uttevsklingsprogrammet til American Field Service ga gjennom 50- og 60-årene mange norske gymnasia-ster mulighet til å gå et år på high school i USA. Her fikk mange av dem prøvd seg på basketball for første gang. De tok med seg det de lærte og interessen for spillet hjem til egen skole.

Noen var heldige nok til også å få med seg en «ekte basketball» og enkelte sågar én eller to oransje kurver. Velvillige sløydlerere sørget for plater bak kurvene, og de gamle kurvballstativene forsvant snart for godt.

På utstyrsfronten var det likevel helt utslagsgivende hvem som ledet statens Ungdoms- og Idrettskontor (STUI). På kontordøren til Rolf Hofmo sto det visstnok kort og godt SJEF. Det rimte godt, for han forvaltet alle tippemidlene som gikk fra STUI til idretten – fra 1950 til han døde i 1966. Hofmos mål var idrett for alle, og han må ha innsett at et lagspill med innendørs kasting av ball i kurv kunne være et godt middel.

Han skal ha mye av æren for at det etter hvert ble montert plater og kurver i mange norske gymsaler. Firmaene Mobech i Oslo og Killingmo & Tønsberg på Kongsvinger så et marked på utallige norske skoler.

SERIESPILL

Mormonerne kom sterkt tilbake tidlig på 1960-tallet, og bidro gjennom flere sesonger med «Mormon-turneringer» sterkt til å gjøre basketball til en konkurranseidrett – fremfor bare en gymtime-øvelse.

Høsten 1962 tilbød mormonerne seg å coache skolelag i Oslo-området – og fikk god respons: I den første kjente mormonserien deltok 7 skolelag samt Grefsen IL. I Bodø var resultatet like oppløftende – 3 militærlag og 3 klubblag gjennomførte 5 serieomganger.

Sesongen 1963–64 organiserte misjonærene i Oslo seriespill med 12 lag i 2 puljer – med en god blanding av skolelag, idrettslag (Oslostudentene og Grefsen) og ferske spesialklubber (Bærum og Asker). Konklusjonen i Morgenposten var hyggelig: «Med denne kurvballturneringen (sic!) har de unge mormon-misjonærer lagt grunnlaget for en bredere interesse for dette ballspillet, som må til for at det skal bli noe sving på sakene. Den sympatiske måten serien er blitt presentert på, skal mormonerne også ha ros for!»

KLUBBER

Så lenge basketball ble spilt i skole-sammenheng, var det lite poeng i å stifte egne basketballklubber. Den aller første klubben ble da også stiftet etter en kvikk, men nødvendig innskytelse: På Ullern gymnas i Oslo var det stor ballinteresse takket være kurver fra USA og ivrige gym-lærere. De så gjennom fingrene med at de ivrigste også snek seg inn i

gymsalen etter skoletid. En kveld ble de overrasket av en vaskedame, som spurte bryskt hvilken klubb de tilhørte. Den mest munnrappe kontret med at «vi er Ullern Basket». Få uker senere (1. des. 1956), ble klubben formelt stiftet, som den første i sitt slag i Norge.

Andre steder ble det organisert trening i egne basket-grupper, blant annet i Oslo-studentenes Idrettslag og i Grefsen IL. Og lenge før noen hadde tenkt på noe kvinneår, ble Oslo Kvinnelige Basketklubb etablert (15. mai 1963). Aktiviteten nådde imidlertid ikke særlig langt ut over disse klubbenes nærmeste omgangskrets.

ENTUSIASTENE

Først da entusiasten Willy Hafrom, idrettskonsulent i Østfold, på eget initiativ oppfordret Norges Idrettsforbund til å ta seg av saken, ble det fart i formaliseringen av norsk basketball. I desember 1962 foreslo han en Arbeidsplan for basketball, som konkluderte med at NIF burde oppnevne et eget utvalg.

En annen entusiast, gym-lærer Jan Petter Hansen på Valler gymnas, sørget for at Bærum Basketballklubb ble stiftet 13. mars 1963. Det historiske var at klubben «med vilje» meldte seg raskt inn i NIF – som den aller første basketklubb i landet. Hensikten var å bidra til å få fortgang i mulighetene til å spille basketball i kongeriket.

Bærums konkrete henvendelse, sammen med Hafroms initiativ og forberedelse, ga støtet til at NIF i 1964 nedsatte det «forberedende» utvalget.

HOPPBALL: Hoppball var noe helt nytt i ballspill i Norge. Om du ikke var så god til å skyte og dribble, kunne du i hvert fall kaste deg rundt og sikre en hoppball. Gymlærerne som dømte i den aller første Coca-Cola-Cupen fikk litt å gjøre med å bestemme hvem som skulle hoppe. Rasmus Johannessen («Blue Ghost») fra Gymskolen og Willy Hafrom fra Sarpsborg ryddet sikkert opp i denne klyngen – begge var jo også medlem i det midlertidige basketutvalget. Dommeren som «kaster opp» på dette bildet er initiativrike Aase Lauritzsen – gymlærer på Lærerskolen, stifter av Oslo kvinnelige BBK og medlem av det faste utvalget. Også i denne kampen var entusiast Hafrom på banen – som Sarpsborgspiller. Men denne hoppballen vant han altså ikke.

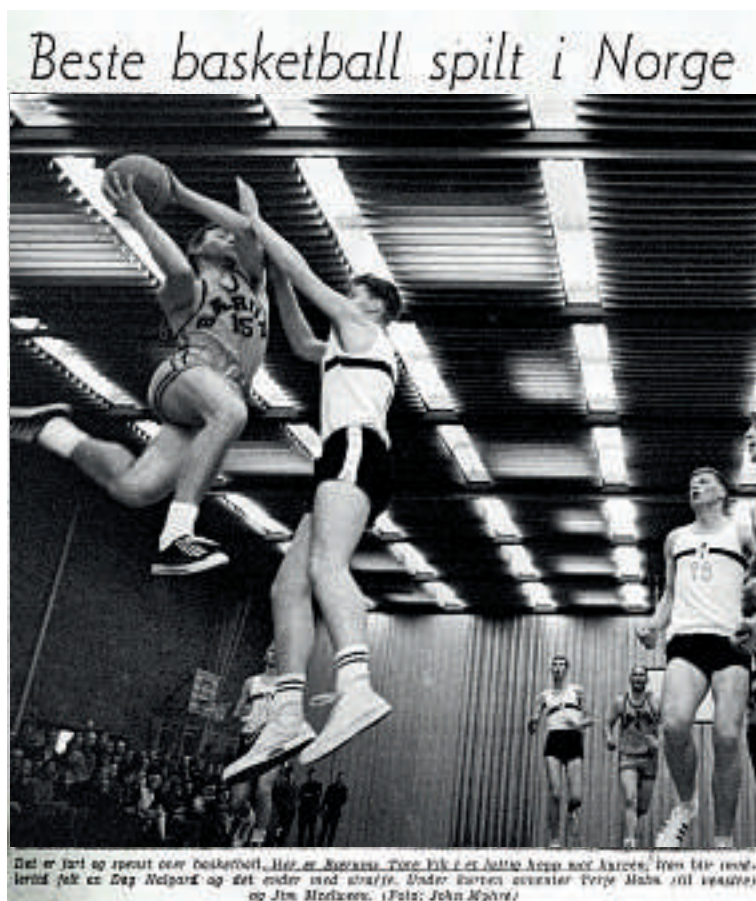

SVENSK LEK-SJON: Bærum hadde trent ivrig både utendørs og inne på Valler, og deltatt med heder i mormonturneringen. Styret tenkte det kunne bli lærerikt å invitere svenske Arvika KFUM på besøk våren 1964 – til Torstad skole. Læringskurven ble temmelig bratt for Tore Vik (19), Jan Petter Hansen (4), Dag Poulsson (6) og resten av Bærumsguttene: Svenskene lekte seg til 83-18 og 72-20.

28. januar 1968

Allerede i 1950 ble det eksperimentert med basketball i Norge.
Det skulle ta 18 år før vi fikk vårt eget forbund.

TEKST: Tore Vik

GOD DEKNING: Bare to måneder etter stiftelsen kunne NBBF glede seg over temmelig positiv pressedekning i Norges største avis.

Oslo-Studentene vant den første offisielle turnering i basket her i landet

Oslo-Studentenes lag som vant basketball-turneringen. Foran fra venstre: Tore Sundslien, Ed. Ryving og Einar Lunde. Bak fra venstre: Johan Kristiansen, J. Skarseth, Lats Skjelen, Knut Myhre og Trygve Wæren.

«**STERKE STUDENTER:** OSI var dominerende de første årene og vant både Blindern-serien våren 1965, og 1. div. i 1966 og 1967»

Norgea Arne Fagerlin i en av sine lynraskt driver, som danskene hadde vanskelig for å stoppe.
Foto: Stein Synnøve

PÅ HJEMMEBANE: Danskene kom på besøk i februar 1967 til de første hjemmelandskampene i historien.

Norges Basketballforbund blir en realitet i januar

Antjen fra det amerikanske «Gulf Air Stars» vedfakende propaganda- og mot det norske landslaget tidligere i året. (Foto: Nyrer Finland.)

MEDIA FULGTE MED: Gledelig interesse foran stiftelsen av NBBF.

Formaliseringen av basketballspillet i Norge startet 19. februar 1964, da NIF nedsatte et «Forberedende utvalg for basketball». Etter et drøyt års grunnleggende arbeide ble utvalget 8. mai 1965 erstattet av «Norges Idrettsforbunds Utvalg for Basketball». Utvalgets tiltak handlet om kartlegging, propaganda og informasjon, turneringer og seriespill for skoler og klubber, representasjonslag for herrer og damer, utdannelseslag for trenere og dommere. Og hovedmålet var klart – å få opprettet et eget forbund.

Denne milepælen ble nådd da 39 representanter fra 17 klubber besluttet å stifte Norges Basketballforbund på konstituerende Ting 28. januar 1968.

VOKSEN PÅ BARE FEM ÅR?

En ny viktig milepæl ble nådd da Tinget 9. sept. 1972 vedtok å innføre Hovedserie for damer og herrer fra høsten 1973. Vedtaket markerte slutten på startfasen for norsk basketball, som nå endelig kunne

“ *Det var historisk da representanter for 17 klubber kunne etablere Norges Basketballforbund i januar 1968.*

betraktes som «voksen». Dette skyldtes ikke minst NM-finalen 1972, med fullstappet Nadderudhallen og bred mediedekning: «Når man tar med i betraktningen at norsk basketball ikke er mer enn 10 år gammel, var finalespillet intet mindre enn imponerende!» (Dagbladet – så langt temmelig uinteressert i norsk basketball).

SPØRREUNDERSØKELSE

Men tilbake til starten i 1964: Utvalget startet sitt arbeid med en bred spørreundersøkelse til skoler og klubber for å kartlegge interessen. Så gikk man konkret til verks med å invitere til den aller første «basketturnering».

Bærum BBK ble engasjert som

Coca-Cola-cupen

6. desember 1964 ble Coca-Cola Cup arrangert for første gang. OSI vant alle sine kamper, knappst over Bærum BBK, 25–16. Oslo kv. BBK slo statens Gym.skole i dameklassen – den første kamp mellom to damelag. De samme klubbene vant også neste CC-cup høsten 1965. Høsten 1966 satte Jarlsberg opp et gjevt vandretrofé, og cupen ble en årvisst og prestisjefyllt åpningsturnering for landets fremste herrelag. Bærum BBK ble første norske lag til å slå OSI – 71–60 i finalen i 1966. Deretter vant Bærum alle finalene i perioden – med unntak av 1969, da NTHI ble for sterke. Damecupen var borte noen år, men ble gjenopptatt og sidestilt med herrenes fra 1972. Bærums damer nøyte ikke og slo Ullern 51–16 i finalen.

«Marsipan-jens»

Det kan være verdt å nevne en episode som i mange år var en snakkis i basketkretser. Den fant sted i Sandvikas julecup hvor Drammen sensasjonelt slo Ullern i kvartfinalen. Drammens Jens Riisnæs ble så glad at han kastet en halv kilo julemarsipan opp i lufta, marsipanen tok en fin bue og knuste vinduet oppe ved taket i endeveggen i Nadderudhallen. Det var ved den anledning kallenavnet «Marsipan-Jens» oppsto. I flere år etterpå ble spillerne fra Drammen mottatt av hallens vaktmester Egil Engh som skulle sjekke om de hadde marsipan i bagene!

teknisk arrangør for den såkalte «Coca-Cola-cup» som etter hvert fikk status som sesongåpning for de beste lagene, og ble arrangert av Bærum BBK helt frem til midten av 80-tallet.

NYE TURNERINGER

Etter en vellykket prøveserie på Blindern våren 1965 sørget utvalget og etter hvert forbundet for dobbelt seriespill («basketball-serie», «1. divisjon», «Østlandsserien») for både herrer og damer de neste åtte sesongene – frem til Hovedserien overtok. Den første sesongen 1965–66 var herreserien i konkurranse med mormonernes landsomfattende turnering.

Men da misjonærene fra høsten 1966 trappet ned og bare organiserte for skolelag, ble 1. divisjon den dominerende serien for basketballklubber – med tilsvarende høy status, for både damer og herrer. OSIs herrer ble seriemestre både i 1966 og 1967. Deretter vant Bærum alle mesterskapene frem til Hovedserien, med unntak av Sandvikas triumf i 1971. På damesiden vant Oslo kv. og Ullern de to første mesterskapene, før Bærums damer overtok og vant de 6 siste på rad.

Utvalget hadde drømt om å arrangere Norgesmesterskap, men det var først da NBBF var etablert at dette kom på plass. Fra 1969 ble det arrangert NM for begge kjønn, og historien er temmelig enkel herfra: både Bærums damer og Bærums herrer vant alle 5 mesterskapene frem til Hovedserien ble innført.

Derimot klarte utvalget å etablere internasjonal representasjon – ved at det aller første herrelandslaget deltok i Polar Cup i København i påsken 1966. Norges lag tok ledelsen i alle fire kamper, men tapte som ventet klart for sine nordiske motstandere. De to første landskampene på norsk «jord» gikk i Blindernhallen i februar 1967, men ga

igjen klare tap – mot Danmark.

Nyetablerte NBBF hadde ansvar for landslagene for første gang i februar 1968. Da reiste vårt aller første damelag sammen med herrelaget til Danmark. Danskene viste seg fortsatt uslåelige i alle disse fire kampene og faktisk i hele perioden. Nærmest kom herrelaget i sin kamp nr. 24 – med tap 55–57 i København des. 1970.

NORDISK MESTERSKAP

Polar Cup 1970 (for herrer) i den nye storstua Nadderudhallen i Bærum, var et stort og vellykket arrangement for NBBF, med stor tilskuerinteresse og god mediedekning. Denne krevende oppgaven for et ungt forbund kom pent i havn takket

“ *Fra 1969 ble det arrangert NM for begge kjønn. Bærums damer og herrer vant alle mesterskapene frem til Hovedserien ble innført.*

være Lars Rivenes, Stein Evju og Dag Einar Poulsson, som i praksis dro hele det tunge lasset – med i alt 64 personer direkte tilknyttet arrangementet. De oppnådde til og med å få finansiell støtte fra Bærum kommune, slik at det hele endte med et lite overskudd. Norges avslutningskamp mot Danmark (70–100) ble til og med vist direkte på NRK. Vi kom likevel ikke bort fra 5. plassen.

I Polar Cup 1972 ble det spillemessig stor fremgang, men 9-poengstap for Danmark og et frustrerende 2-poengstap mot Island ga ny 5. plass. Individuelle utmerkelser ble det likevel: Pål Vik hadde vært

DEN STORE TVEKAMPEN: Sandvikas Åsmund Berge møtte Bærum og Pål Vik i mange harde oppgjør. Åsmund scoret 22 poeng i første omgang, men Pål's 30 totalt avgjorde NM-finalen 1972. Tre uker senere ble Pål også toppscorer i Polar Cup.

10 STRAKE: Pål Vik og Bærum BBK vant 10 strake NM (1969–78) og møtte underveis Sandvika 16 ganger. Sandvika vant 4 av Hovedseriekampene. Bærum vant de 12 andre – og dermed alle de avgjørende cup- og sluttspillkampene.

turneringens top rebounder i PC 1970, og han var toppscorer i PC 1972. Nå ble han også uttatt på All Star-laget.

Herrelagets første seier var kommet like før (februar 1972), da Sverige ble slått 78–75 i landskamp nr. 30. Sverige stilte riktignok med sitt juniorlag, men det fikk bli deres problem – offisiell landskamp var avtalt! Først i lagets 37. landskamp i januar 1973 ble det «ordentlig» seier – med 82–63 over Wales.

JULEN ER FOR ALLE

Ikke alle får delta i Polar Cup – men alle kunne få være med i f.eks. Sandvikas Julecup. Etter et lite, men vellykket arrangement et år tidligere, satset klubben på et langt større arrangement 2. og 3. juledag 1969.

Over 20 dame- og herrelag meldte seg på – juleferie var åpenbart ikke det samme som basketballferie for de fleste. Julecupen ble en betydelig suksess og en årvisst tradisjon midt i sesongen – til langt opp i 1980-

årene. Ikke minst fordi den ble arrangert som en såkalt «handicap-turnering». Et riktigere navn ville være bonusturnering: Lagene ble seedet etter hvor høyt de var i seriestemmet, og lavere lag fikk enten 12, 24 eller 36 poeng i bonus – i innledende kamper med redusert spilletid. Men først i det øyeblikk de klarte å score halvparten av bonuspoengene, vel å merke. I finalene ble bonus doblet. Dette ga mange interessante utslag og overraskende spennende kamper.

INFORMASJON: Basketballutvalget kom allerede i 1965 med sitt første informasjonsblad. Så snart NBBF var stiftet, økte medieinteressen merkbart. Både *Det Nye* og *Vi Menn* hadde store oppslag om dette «nye» ballspillet.

COLACUP: Bærums herrer tok et nytt napp i Coca-Cola-trofeet i 1967, og fikk dessuten hver sin kjølebagg – svært fancy i samtiden.

Nøkkeltall

KRETSE – fra høsten 1969 Bergen, Sør-Trøndelag og Oslo.

KLUBBER – 1968 innmeldt 28 klubber, 1973 innmeldt 43 klubber (54 % økning)

SPILLERE – 1968 registrert 884 spillere, 1973 registrert 1961 (120 % økning)

Mens klubber arrangerte cupturneringer, sto utvalget/forbundet for populære skoleturneringer gjennom hele perioden. Skolene var grunnleggende for rekruttering, og alt i 1965 inviterte utvalget til «Norges første uoffisielle skolemesterskap». Persbråten slo Torstad i jenteklassen, mens Eikeli tok seg av Oslo Katedral-skole. Våren 1973 ble endelig den store milepæl gymnasmesterskap på landsbasis nådd: Etter distriktsmesterskap for tilsammen 70 lag – i Bergen, Kongsberg, Lillehammer, Narvik, Oslo og Trondheim – møttes

17 lag til selve landsfinalen i Nadderudhallen. Med sin seier her vant Eikeli sitt 8. av 9 aktuelle skolemesterskap i oppstartsfasen.

SELVSKREVEN LEDER

De 39 representantene som stiftet NBBF i januar 1968 var ikke mye i tvil om hvem som burde lede det nye forbundet. Jan Petter Hansen ble enstemmig valgt til NBBFs første formann. Han overlot vervet til formannen i TK Lars Rivenes allerede på første ordinære Ting høsten 1969 – for heller å bli formann i

POLAR CUP I BÆRUM: Harald Sommerfeldt ble Norges toppscorer, og toppet innsatsen med 30 poeng mot Danmark.

FØRSTE VINNER: Valler vant gymnasmeisterskapet for jenter i 1973. Foran f.v. Unni Davidsen, Toril Hagen, Tove Rasmussen, Gunvor Erdal, Aud Marit Engen. Bak f.v. Susan Berentsen, Kari Berger, Ingrid Seeland, Agnes Borge, lagleder Ola Brekken.

STOLT ARRANGØRTRIO: Stein Evju, Lars Rivenes og Dag Einar Poulsson

FOR FØRSTE GANG: Nordisk mesterskap, i Norge.

nystiftede Oslo Basketballkrets, typisk nok. Altmuligmannen «Lari» tok to perioder før Sandvikas første formann Per Diesen ble valgt i 1971. Noe av det viktigste i hans periode var forbundets aller første ansettelse: Ullerns landslagsspiller – med eksamen fra Norges idrettshøgskole – Grete Sjong tiltrådte som instruksjonskonsulent høsten 1971. Høsten 1972 overtok OSIs Leif Bråten som formann; en kaptein fra det første landslaget tok nå et år som leder for hele basket-Norge. To gode eksempler på at også tidligere spillere

engasjerte seg i organisering av sin egen idrett!

NBBF sentralt kunne likevel ikke forventes å organisere all basketballspilling i hele landet. Det var derfor vesentlig å få på plass lokale organisasjonsledd – i form av basketballutvalg eller -krets i idrettskretsene. Først ute var Sør-Trøndelag Idrettskrets, som opprettet et særutvalg for basketball 19. februar 1969. Bergen Basketballkrets ble formelt dannet 31. mai samme år. «I Oslo har arbeidet med dannelse av egen krets gått tregt av mangel på kvalifiserte

ledere. De fleste klubbledere er engasjert i forbundsarbeidet. Etter godt arbeid av Lars Rivenes har det lyktes å finne frem til et styre». Oslo Basketballkrets ble formelt dannet 9. desember 1969 av 14 klubber. Årsberetningen til NBBF fastslår i 1970 at «utover de nevnte særkretser og særutvalg er det ikke ytterligere behov for nye kretser.» Basket-Norge besto altså hovedsakelig av Oslo-området samt Bergen og Trondheim.

Samlet til ett rike

I sesongen 1973/74 fikk vi landsomfattende serier
– og økonomisk hodepine på kjøpet ...

TEKST: Tor Chr. Bakken

TOPPKAMP: Ingvild Berge var en dominerende spiller for Sandvika. Her på vei forbi Bærums Ellen Hamremoens, med dommer Bård Saunes i bakgrunnen.

USA-TUR 1976: Åsmund Berges patenterte skudd ga uttelling også mot gode collegelag.

FØRSTE HOVEDSERIEMESTER: Bærums herrer vant sitt sjette NM ved å vinne 17 av sine 18 kamper i den første Hovedserien. Bak f.v.: Dag Solbu, Karl Bay, Pål Berg, Tor Erik Gjersøe, Carl Rønneberg, Bjarne Varre, Ragnar Poulsson, Håvar Poulsson. Foran f.v.: Øystein Juva, Knut Holt, Pål Vik, Morten Engzelius, Tore Vik, Thorbjørn Gjerde.

«KJØTTET»: Tor Erik Gjersøe debuterte på landslaget som 16-åring, og var Bærums toppscorer i to sesonger. Han hadde sin største styrke under kurvene.

«EGGET»: Jan Morten Engzelius styrte mye av angrepsspillet både for Bærum og for landslaget, og var vrien å møte i forsvar.

ATLETEN: Sandvikas Byron Fogo var lei å håndtere for motstanderne; høyt og lavt og med scoringsteft.

NBBF innførte en landsomfattende serie for både kvinner og menn – Hovedserien – i sesongen 1973–74. Ti herrelag og åtte damelag spilte en dobbel serie – alle mot alle hjemme og borte – der vinneren ble kåret til norgesmester. Først sesongen etter ble det innført sluttspill der mesteren ble kåret.

“ *To av spillerne på søndagens motstanderlag dømte lørdagskampen, og omvendt.*

Bærum BBK stakk av gårde med begge titlene, knapt foran Sandvika BBK i begge klasser. Det ble bronse på NTHIs herrer og Ullerns damer. Bærum fortsatte seiersrekken til og med 1978, mens damelaget tok sitt siste NM i 1977. Sandvikas damer vant tre NM på rad 1978–80, mens Ullern (1979) og Sandvika (1980) fikk etter-

I HØYDEN: Norsk damebaskets to store spillere, Bærums Lisbeth Laugen (1,89 m) og Høybråtens Mette Eriksen (1,92 m) i duell. Birgit Larsplass (1,70 m) blir liten i dette selskapet.

FØRSTE HOVEDSERIE-RIEMESTER: Bærums damer vant sitt femte NM ved å vinne 12 av 14 sine kamper i den første Hovedserien. Bak f.v.: Eva (Orvei) Evju, Sissel Bergsbakk, Kjersti Dørstad, Inge Nissen, Janne Hollerup, Sonja Olsen. Foran f.v.: Gro Torgersen, Ingrid Storm, coach Dag Einar Poulsson, Lisbeth (Akselsen) Laugen.

SANDVIKAS FØRSTE: Sandvika vant klubbens første kongepokal og andre dame-NM i 1979 ved å slå Bærum i to av tre sluttspillfinaler. Bak f.v.: Ingvild Berge, Tone Brit Mangen, Tove Berggrav, Nina Moe, Ingjerd Hansen, Lisen Paulsen. Foran f.v.: Lise Løwe, Hilde Rake, Berit Irene Ås, Åshild Kjelberg, coach Kjell Dagestad.

lengtede triumfer etter at en del av Bærum-veteranene fant ut at nok var nok.

Den første hovedseriesesongen var preget av hånd-til-munn, provisoriske løsninger og dommerproblemer. Mange klubber slet med halleien, blant annet Bærum og Sandvika, ettersom Bærum kommune hadde doblet leien i Nadderudhallen til 200 kroner (!) pr. kamp. Lagene betalte sine egne reiseutgifter, og NTHIs herrer hadde særklasse høyest utgifter med totalt 11.786 kroner i løpet av

sesongen. Klubbene fra Østlandet slapp med tre-fire tusenlapper for turer til Trondheim for å møte NTHI-lagene og til Bergen, som var representert ved Katten og NHHI (herrer) og Fana (damer). Overnattingsutgiftene var overkommelige; man overnattet ofte hos bekjente.

«ELSE» OG «ÅSE»

I Trondheim var sovesalene «Else» og «Åse» i kjelleren på Singsaker studenthjem et populært og billig alternativ. Og kort vei fra «Samfunnet», dit man

gjernegikk etter kampene lørdag kveld. Når NTHI spilte hjemme, hadde de kamper både lørdag og søndag. To av spillerne på søndagens motstanderlag dømte lørdagskampen, og omvendt. Å sende dommere på lengre turer enn med bil fra Nordstrand til Bærum, ble ikke vanlig før på slutten av tiåret. Dommeroppsettet ble sendt i posten, noe som i seg selv skapte problemer. I den første sesongen ble to kamper avlyst på grunn av manglende dommere, andre ble spilt med én dommer. I 1979 kjøpte NBBF

ULLERN IGJEN: Da Bærumsepoken tok slutt, tok Ullerns herrer sitt andre NM og sin første kongepokal ved å slå Ulriken i to sluttspillfinaler. Bak f.v.: Morten Almås, Terje Prestmo, Morten Jacobsen, Rodney Leonard, Per Svenkerud, Morten Løken. Foran f.v.: Einar Lystad, Morten Riiser, Odd Johansen, Harald Sommerfeldt, Ståle Frey.

SEIER I POLAR CUP 80: Danmark ble slått i siste kamp, akkurat som i Polar Cup 1978. Ståle Frey kastes i været av Morten Kirkerud, Anders Onarheim og Jan Erik Hæreid.

«THOB BEN»: Thorbjørn Gjerde vant 9 NM med Bærum. Her stopper han Sandvika og Ketil Sand.

automatisk telefonsvarer til formannen i Dommerkomiteen. Det hjalp.

Som følge av økt interesse for det nasjonale seriespillet, dalte interessen for cupmesterskapet. Forbundstinget i 1974 besluttet derfor å nedlegge turneringen. Den siste utgaven ble vunnet av KSI, som slo Oppsal i dameklassen, og Sandvikas herrer som beseiret Bærum i tre kamper. En finale ble spilt i Halden og en annen i Kongsberg. Begge samlet mye folk og ga god PR for sporten.

MINICUPEN

Aktiviteten på de videregående skole-ene – den gang gymnas – var sentral for utviklingen av sporten de første årene. Gjennom hele 70-tallet ble det arrangert landsomfattende gymnas-turneringer med avsluttende landsfinaler. Turneringene var svært populære og samlet på det meste mer enn 50 guttelag og 40 jentelag i én og samme sesong. Den skoleturneringen som skulle vise seg å bli NBBFs fremste rekrutteringstiltak noensinne, var imidlertid barneskoleturneringen,

Minicupen, som ble arrangert første gang i 1978 med 100 deltagende skoler. Allerede året etter steg tallet til 155 skoler. De to første årene deltok skolelag, fra 1980 rene klasselag. Dermed måtte skolene arrangere interne turneringer for å kåre den beste klassen, og langt flere elever ble involvert. Terje Holm var initiativtaker og primus motor. I 1980 arrangerte NBBF også sin første landsomfattende ungdomsskoleturnering med hele 121 deltagende skoler allerede det første året.

Hansa cup

Hansa Cup ble arrangert første gang i 1975 da Ulriken overtok det som tidligere var «Vårcupen» i regi av Bergen Basketballkrets.

Det begynte med kun seniorklasser, men så kom juniorene og senere alle aldersbestemte klasser med.

Turneringen vokste i popularitet og ble Norges største. Det kom stadig flere tilreisende lag, særlig fra Østlandet. De tok togturen til Bergen og ble innkvartert i klasserom på Ulriken skole der det også var bespisning.

Ulrikens spillere, og noen foreldre, gjorde en sterk innsats som arrangører, dommere, lapskauskokere og nattevakter.

De fleste kampene foregikk i Landåshallen de første årene, men tidlig på 1980-tallet ble Haukelandshallen hovedarena. Begge steder var det yrende liv fra morgen til kveld, med spennende finaler der ofte ett bergenslag og ett østlandslag møttes.

Arrangøren benyttet her effekter fra Ulrikens elitekamper. Det var stor stas for de unge spillerne å få gjøre finale-entré i spotlight til fengende musikk.

Hansa Bryggeri var i mange år sponsor, derav navnet, men senere fikk turneringen både navnet «Champion Cup» og «Topp Cup». I dag heter den atter «Hansa Cup» uten at bryggeriet er støttespiller.

Turneringen nådde sin hittil største oppslutning på 1990-tallet. I 1998 var 270 lag påmeldt, 570 kamper ble avviklet over tre helger på elleve store og små baner.

AVSTANDEN KRYMPER

Begge seniorlandslagene deltok annethvert år i de nordiske mesterskapene gjennom hele 70-tallet. I tillegg til nordisk spilte herrelandslaget også årlige «pressekamper», flere treningskamper mot Danmark både hjemme og borte og mot amerikanske collegelag på besøk i Norge. Turen til USA i 1976 var nok mer en sosial enn en sportslig opptur. I løpet av tre uker besøkte laget 17 universiteter i fire stater i Midtvesten – og vant én kamp etter at en pasning fra Robert Stenvik mot Svein Amundsen gikk rett i kurven i siste sekund. I 1979 deltok laget for første gang i EM-kvalifisering i Luxembourg med knepne tap for vertslandet og Skottland, mens det ble styggere sifre mot Sveits. Året etter var det klart for OL-kvalifisering i Neuchatel i Sveits. For første gang møtte lille Norge flere europeiske toppnasjoner. En stor opplevelse og nyttig erfaring, men uten seire til tross for et jevnt oppgjør mot Østerrike. I kampene mot Frankrike, Tyrkia og Israel var det derimot klasseforskjell.

I 1972/73 etablerte NBBF for første gang et juniorlandslag for herrer; i 1977 fulgte damene etter. Begge lag deltok jevnlig i de nordiske mesterskapene uten å vinne kamper. Høsten 1979 ble det etablert treningsgrupper for kommende pike- og guttelandslag. Blant deltagerne den første sesongen var Lisbeth Jansen, Hilde Pettersen, Ståle Skagestad og Eivind Grønli.

I denne perioden arrangerte forbundet nordisk for junior menn (1977), tiårsjubileum i 1978 med kamper for senior og junior menn (med kamper mot hhv Island og Danmark) og ikke minst herrenordisk – Polar Cup – i 1980. Alle arrangementene ble lagt til Bærum og Nadderudhallen, som virkelig var basketballens storstue på denne tiden.

Våren 1965 var Arne J. Stokke med på å arrangere prøveturneringen i Blindernhallen; i 1971 tok han initiativet til egen basketballavdeling i Ammerud IF. Fra 1973 satt han tre år som formann i NBBF og bidro til en vesentlig profesjonalisering av forbundet både organi-

satorisk og administrativt. Stokke ble etterfulgt som formann av Stein Evju (1976) og Stein Reegård (1977-80).

Etter formannsperioden gikk Stokke på tre år som formann i Utdanningskomiteen, en periode som var preget av nyskapning og stor aktivitet. Komiteen gjennomførte flere rekrutteringsprosjekter og et ambisiøst samlingsprogram som ga teoretisk og praktisk tilbud til både aktive og ledere. Mye av den veksten og kvalitetshevingen NBBF opplevde i årene etter, skyldtes åpenbart godt arbeid på utdanningsfronten i disse årene.

Etter bokstavelig talt å ha fristet en bakgårdstilværelse i NIFs lokaler på Youngstorget i Oslo siden starten i 1968, flyttet forbundet i 1975 inn i det nye Idrettens Hus på Hauger i Bærum. Her holdt forbundet helt frem til NIF og de fleste særforbundene flyttet til Ullevaal stadion i 1999. Grete Rivenes sluttet som forbundskonsulent i 1973 og frem til 1976 var kontoret hovedsakelig bemannet av Hilde Rake som fagkonsulent og Petter Riiser som forretningsfører. Høsten 1976 tiltrådte Torstein Aalberg i nyopprettet stilling som organisasjonssekretær og Turid Tasserud som kontorassistent. Turid var en tro tjener på forbundskontoret inntil hun gikk av med pensjon i 1997.

I 1973 hadde forbundet et totalt budsjett på 120.000 kroner, hvorav 109.000 var tilskudd fra Norges Idrettsforbund. I 1980 var budsjetttrammen kommet opp i 681.000, mens tilskuddet fra NIF utgjorde 557.000. Etter en viss debatt bevilget forbundstinget det året svimlende 30.000 kroner til driften av meldingsbladet «Basket» som til da var blitt drevet av Lars Rivenes, Frode Kristensen og Pål Berg på frivillig basis. Nå ble det noen tusenlapper i honorar til redaktøren. Profesjonaliseringen hadde nådd norsk basket.

POLAR CUP 1974: Øystein Juva produserte jevnt og stilrent både for landslaget (29 kamper) og for Bærum (9 NM).

INGEN FEIL: Klarer du ikke stoppe Tor Chr. Bakken, vil du i hvert fall ikke ha straff av dommeren i tillegg.

USA-TUR 1976: Sandvikas solide Morten Kirkerud hadde et sikkert hopp-skudd, som også funket «over there».

HØYDE HJELPER: Selv spreke collegegutter nådde ikke helt opp til Ullerns Bjørn Rossow.

STORSKYTTER: Harald Sommerfeldts karriere spente over 25 sesonger. Han hadde tidlig et mål om å bli en god skytter. Det ble han til gagns.

PÅ TV: Basketball var ikke ofte å se på TV, og da det dukket opp i amerikanske TV-serier var man misfornøyd med nynorsk oversettelse ...

Nøkkeltall

KRETSE – fra høsten 1969 Bergen, Sør-Trøndelag og Oslo.

KLUBBER – 1968 innmeldt 28 klubber, 1973 innmeldt 43 klubber (54 % økning)

SPILLERE – 1968 registrert 884 spillere, 1973 registrert 1201 (120 % økning)

DOMMERE – etter første dommerkurs 1965 autorisert 17 B-dommere, 1973 autorisert 2 Forbundsdommere (og FIBA-dommere), 84 kretsdommere.

NEVERENDING STORY:

Dommerens innsatser har vært tema siden «tidens morgen»

Da amerikanerne kom

Ved inngangen til 80-tallet ble vi presentert for noe helt nytt:
Amerikanere som kom til landet utelukkende for å spille basketball.

TEKST: Tor Chr. Bakken

TO TOPPER: Arild Beck for Asker, Haakon Austefjord for Ammerud. De to dominerte norsk basketball både på klubblag og landslag.

NESTEN NORSK: Mark DiGiacomo har etablert seg i Norge etter at karriøren som spiller var over, her i nærkamp med Nils Kristoffersen. Tony Oglesby (i bakgrunnen) spilte for både Kongsberg, EB85 og Asker.

Sesongen 1979/80 skulle vise seg å bli starten på en ny æra for norsk basketball. Det nyopprykkede herrelaget til Ammerud satset ikke bare på å beholde plassen i Hovedserien, de satset rett og slett på å vinne. Dan Walter og Steve Peterson var sammen med Ulrikens Brad Ludy de første amerikanerne som kom til i

Norge for å spille basketball og ingenting annet.

Det hadde vært gode amerikanere i Norge også tidligere, bevares, men de hadde vært her i forbindelse med militærtjeneste, studier eller jobb. Sammen med Petter Riiser (ex Ullern) utgjorde Walter og Peterson stammen i laget som vant grunnse-

VERKET-STRATEG: Morten Riseth var med på BVIF-suksessen på 90-tallet, og var et produkt av miljøet rundt den gamle hallen på Rykkinn.

FIGHT: Kari Jørgensen var god å ha for Høybråten; hun tok returene når guardene bommet. Elfrid Lislevatn nekter å gi bort gratispoeng.

rien og først måtte gi tapt for Sandvika i kampen om NM-gullet i 1980 etter tre nervepirrende kamper.

Walter og Peterson reiste snart hjem, men de hadde vært med på å legge listen. Snart fulgte andre klubber Ammeruds eksempel, og engasjerte utenlandske spillere – som regel amerikanere – og trenere.

Filler'n! Jeg traff

Tredje finalekamp i NM. Stappfull Nadderudhallen. Asker-Ammerud. Ammerud scorer og leder med tre poeng. Dette var i tiden før trepoengere var innført. Tiden er i ferd med å løpe ut for Asker. De angriper kurven for å score og for å stoppe klokka. Reidar Skorpén blir foulet. Det står to sekunder igjen på klokka-time out.

Alle vet hva som må skje. Reidar må treffe på første straffe, bomme med vilje på den andre og samtidig forsøke å få til en lang retur for å øke sjansene for en offensiv retur og en rask put back for å få til overtime.

Reidar er iskald og treffer på den første straffen. Ammerud leder med to. På andre straffe velger Reidar taktikken med å skyte via plate og ring for å få god fart på ballen ut igjen på banen. Det går sånn passe bra. Hardt skudd i platen og direkte ned i kurven. Ett poeng, ingen retur, ingen steal på innkast, ingen forlengelse, ingen NM-gull.

Ammerud vinner tredje og avgjørende NM-finale med ett poengfordi Reidar traff da han skulle bommet. Tidens bomskudd i norsk seriespill.

MÅLRETTET: De fleste måtte gi tapt når Ingvild Berge hadde bestemt seg. Her kommer både Vibeke Thorsteinsen og Anne Kristine Ranheim (t.h.) til kort.

STOR REKKEVIDDE: Lisa Scheibert løftet Ammerud til nye høyder på 90-tallet. Her i kamp med Sandvikas Kari Nordstad.

NATURALISERTE AMERIKANERE

Snart var det Ammerud, Asker, Ulriken, Tromsø og Bærums Verk som kjempet om sluttspillplasser og NM-gull. Klubber som Sandvika, Ullern og Bærum (fra 1985 slått sammen med Eikeli under paraplyen EB85) fortsatte på «gamlemåten» og slet etter hvert med å holde seg i toppen. Mark DiGiacomo, Mikki Jackson og Nels Hawkins var blant de mest toneangivende amerikanerne i norsk basket disse årene. De to førstnevnte likte seg så godt i Norge at de fortsatt bor her – 35 år etter.

På damesiden var det duket for tronskifte etter at Sandvika hadde vunnet sine tre NM-gull fra 1978 til 1980. Høybråten Basketballklubb var blitt stiftet allerede i 1970 på initiativ av Sidsel Bjørset, men først ti år etter ble det virkelig sving på sakene. Trener Martin Raz og en gjeng unge og ambisiøse jenter ble etter hvert en uslåelig kombinasjon her hjemme. Klubben vant 15 NM-gull på rad fra 1981 til 1995 – fortsatt rekord i norsk lagidrett. Lisbeth Jansen var den store strategen og var med på å vinne alle de 15 mesterskapene, men også spillere som Hilde Pettersen, Kari Jørgensen, Vibeke Thorsteinsen, Lena Jansen, Lisa Scheibert, Nina Andersen og Eileen Thoresen må nevnes.

UT I EUROPA

Mens det tidligere holdt å være best i Norge, ble det nå naturlig å ta spranget ut i Europa. Sandvikas herrelag meldte seg på europacupen i 1980, oppildnet av klubbens første NM-tittel på herresiden samme år. Sandvika slo først ut finske Peli-Karhut, men i annen runde ble det bråstopp etter et brutalt møte med Zhalgiris Kaunas, en av toppklubbene i Europa med flere sovjetiske

landslagsspillere i stallen. Også Ammerud (herrer), Asker (herrer) og Høybråten (damer) forsøkte seg, men kom ikke lenger enn første runde. Det kostet nok mer enn det smakte, og senere har norske klubber kun deltatt i nordiske klubbturneringer og den nordeuropeiske ligaen på begynnelsen av 2000-tallet.

GULLALDEREN

To av de «utlendingene» som kom til Norge tidlig på 80-tallet, hadde til alt hell norsk pass. Det ga støtet til gullalderen for herrelandslaget.

Godt understøttet av «norske» spillere som Torgeir Bryn, Stein-Erik Vellan, Ståle Frey, Eivind Grønli og Petter Nettli, var Arild Beck og Haakon Austefjord bærebjelkene i et lag som oppnådde resultater ingen andre norske landslag har vært i nærheten av, hverken før eller senere. Trenerne Per Tøien og Jan Stien, som hadde ansvaret den første delen av perioden, skal også ha sin del av æren for fremgangen.

Fra 1980 til og med 1992 spilte herrelandslaget 95 kamper og vant 40, blant annet en eller flere ganger over alle de andre nordiske landene. I tillegg kom en rekke treningskamper og to turer til USA; til Iowa og Missouri i 1983 (fire seire på ni kamper) og Washington, Oregon og California i 1986 (fem seire på ti kamper). Blant mange høydepunkter må nevnes seieren i EM-kvalifisering på hjemmebane i 1984 og deltagelsen i OL-kvalifisering i 1988 der vi hadde Jugoslavia i kne frem til pause.

LOVENDE JUNIORER

Herrelandslaget var imidlertid ikke alene om å ta nye steg i denne perio-

den. I 1982 hadde vi et usedvanlig lovende juniorlag på herresiden, anført av Torgeir Bryn, Finn Arild Bråthen, Stein-Erik Vellan, Ståle Skagestad og Eivind Grønli. Laget vant EM-kvalifisering på hjemmebane det året, og kvalifiserte seg som første og hittil siste norske landslag til et EM-sluttspill. Det ble ingen seire under mesterskapet i Bulgaria, men laget dummet seg på ingen måte ut. For mange ble dette også det første møte med senere storspillere som Drazen Petrovic og Detlef Schrempf.

DAMENE FULGTE ETTER

Etter lenge å ha ligget i skyggen av gutta, sørget junior damelandslaget under ledelse av Sergio Hoffmann i 1991 for en aldri så liten sensasjon ved å gå helt til topps under nordisk mesterskap på Island etter seire over Finland, Island og Sverige og et forsmedelig topoengstap for Danmark etter ekstraomgang. Toneangivende spillere på laget som tok Norges første gull i et nordisk noen-

sinne var Katja Ambjørnsen fra EB (også kåret til turneringens mest verdifulle spiller) og Lena Jansen fra Høybråten.

NBBF begynte også å påta seg arrangementer utover dem vi var forpliktet til gjennom det nordiske samarbeidet. Vi hadde EM-kval. for senior herrer i 1984 og 1989 (begge i Bærum), for junior menn i 1982 (Bærum), gutter i 1985 (Bergen) og senior damer i 1986 (Furuset). Arrangementene ga nyttig erfaring og god anledning for landslagene til å vise seg frem på hjemmebane. Forbundet fikk skryt fra både FIBA og gjestende lag for gjennomføringen.

SATSING KOSTER

Satsingen på representasjonslagene kostet, og landslagenes forbruk var en gjenganger på samtlige ting i 80-årene, spesielt sammenlignet med satsingen på utdanning og rekruttering. Likevel hadde forbundet god budsjettkontroll i hele perioden. Mye takket være lisensordningen som ble innført i 1982 og ga nye inntekter, men også vår nye generalsekretær Øivin F. Eduardsen skal ha sin del av æren. Med økonomi-bakgrunn hadde han nettopp budsjettstyring som sin styrke, og fikk alle til å innse det uforsvarlige i å bruke penger man ikke hadde.

Mens NBBF i 1980 hadde et totalbudsjett på 681.000 kroner, var tallet i 1991 blitt 2.262.000. Støtten fra NIF hadde steget fra 557.000 til 1.510.000. Ved årsskiftet 1991/92 hadde forbundet 887.000 kroner i banken (!), men debitormassen hadde begynt å bli et problem; klubber og kretser skyldte NBBF nær en halv million.

“ *Satsingen på representasjonslagene kostet, og landslagenes forbruk var en gjenganger på samtlige ting i 80-årene, spesielt sammenlignet med satsingen på utdanning og rekruttering.*

EN AV DE BESTE: Eivind Grønli var en stor norsk guard med internasjonalt tilsnitt.

TO STRATEGER: Hans Petter Austgulen og Morten Kirkerud var ledende for henholdsvis Ulriken og Sandvika.

Nøkkeltall

Basketball vekket etter hvert interesse utenfor Østlandet, Bergen og Trondheim, og medlemstallet økte sakte, men sikkert. Ved årsskiftet 1973-74 hadde NBBF **1 961 medlemmer** og **43 klubber** fordelt på tre kretser; Oslo, Bergen og Sør-Trøndelag. I 1979/80 hadde tallene steget til **4 634 medlemmer** og **77 klubber**. Det var dessuten opprettet krets i Buskerud og basketballutvalg (senere kretser) i Troms, Vest-Agder og Rogaland med til sammen **12 klubber**. I tillegg fantes det klubber i Østfold, Hedmark, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Nordland. Basketball var i ferd med å etablere seg som en landsomfattende idrett.

STOR AKTIVITET

Hele 80-tallet var preget av stor turneringsaktivitet for yngre årsklasser. Basketballmesterskapet for barne-skoler – BMBS, også kalt Minicupen – var selve flaggskipet og samlet årlig rundt 10.000 5.- og 6.-klassinger på landsbasis. Bærums Verk IF med Terje Holm i spissen og K-bank som sponsor sto bak det hele frem til 1988, deretter gikk arrangementet på omgang. Også mesterskapene for videregående skoler og ungdomsskoler var lenge populære, men mistet etter hvert rollen som rekrutterings-tiltak. Deltagelsen dabbet av, og det var vanskelig å skaffe arrangører til distriktsfinaler og landsfinaler. Det siste BMVS ble arrangert i 1989, det siste BMUS to år senere.

REKRUTTERING

I stedet overtok junior-NM som sesongens desiderte høydepunkt for disse årsklassene. Årlige krets-lags-turneringer hadde stor betydning som arena for rekruttering til de aldersbestemte landslagene.

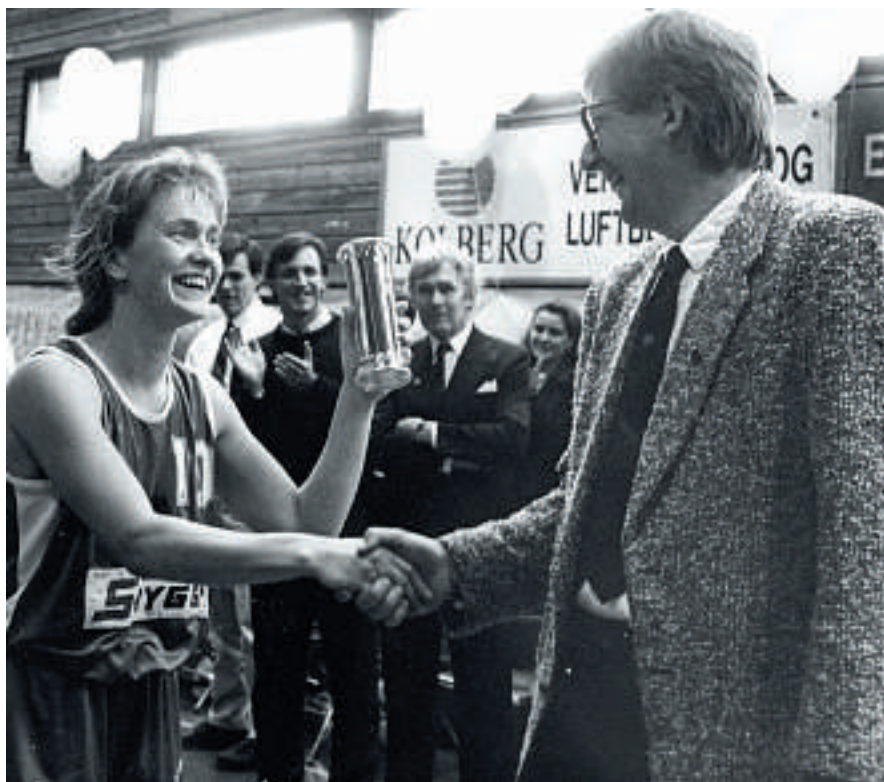
I 1980 ble Dag Stien ansatt som NBBFs første utdanningskonsulent. Senere fikk han følge av Ola Thomas Morin, Per Tøien, Anne Bøe og Ola Fosnæs. Rekruttering var en viktig del av jobben; de siste årene i perioden ble det spesielt satset på rekrutteringsprosjekter i definerte regioner med hyppige skolebesøk som viktigste virkemiddel. Satsingen bar frukter; fra 1980 til 1992 økte antall medlemmer fra 4.644 til 10.016. Bare fra 1990 til 92 var økningen nær

PÅ BENKEN: Det var ikke ofte Arild Beck fikk tid på benken.

EN AV TRE: Jan Kirkerud, en av tre Kirkerud-brødre fra Sandvika, i en kraftfull og luftig layup.

GRAND OLD LADY: Lisbeth Jansen ble etter hvert vant til å få pokal av Per Burud. Doug Marty (bak t.v.) og Bjørn Jansen følger med.

2.000. På de samme 12 årene steg antall klubber fra 77 til 139, og nye utvalg i Nordland og Østfold bidro til at tallet på kretser og utvalg steg fra syv til ni.

I 1985 vedtok forbundstinget å gå over til toårige tingperioder med «miniting» de mellomliggende årene. Allerede den første toårige tingperioden – 1986/87 – viste at dette var en riktig beslutning. Planleggingen og gjennomføringen av et ting krevde mye ressurser av hele organisasjonen, ressurser som nå kunne brukes på aktiv idrett. I 1988 vedtok forbundstinget NBBFs første femårsplan der vekst i medlemstallet og styrking av krets- og klubbapparatet hadde høyeste prioritet. Administrasjonen ble stadig utvidet,

“ *And he told me this story about how he once got his hånd caught in a hack saw. I looked down and I saw that he still had all his fingers – and asked myself: My God, what happened to the hack saw?»*

Mikki Jackson om Paul Bryn – Torgeirs far med Torgeirs hender

og besto ved årsskiftet 1991/92 av seks årsverk.

NBBFs formenn i denne perioden var Tor Christian Bakken (1980-83), Terje Holm (1983-86) og Per Burud (1986-92). Alle tre hadde lang farts- tid i norsk basket som spillere, dommere og tillitsvalgte i både klubber og forbund. I 1984 ble Bakken valgt inn i FIBAs eksekutivkomité for Europa og ble dermed den første nordmann med verv i det internasjonale forbundet. Burud sørget for kontinuitet i ledelsen da han overtok generalsekretærstillingen etter at Øivin F. Eduardsen gikk av med pensjon i 1992.

KUNNE ALT: Ståle Frey utgjorde nesten et helt lag alene for Ullern, og hadde alle kvaliteter som skulle til for å gjøre ham til klubblagets og landslagets viktigste spiller. Bærums Jerry Brown i bakgrunnen.

STRATEGEN: Lisbeth Jansen var som regel den som avgjorde de tøffe kampene.

BILLETEKST: Øystein Back (i midten) fra Halden ble Norges første Scania King. Her i et forsøk på å stoppe Askers Halvor Larsen, med Knut Botheim i bakgrunnen.

RETURKONGEN: Mikki Jackson kom som regel ned med returen og scoret mye på putbacks. Her kommer Chris Fahrback og Haakon Austefjord til kort.

FOR SENT: Ammeruds Petter Riiser klarer nok ikke å stoppe Sandvikas Åsmund Berge i denne tvekampen, men Petter ledet Ammerud til flere gode sesonger.

SMARTNESS: Det Nils Kristoffersen manglet av høyde tok han igjen med basketballintellekt. Ove Hobbesland har ingen sjanser i denne situasjonen.

EUROPACUP: Sandvikas herrer vant NM 1980, og ble første norske lag til å prøve seg i Europacup høsten 1980. Bak f.v.: Tor C. Bakken, Fred Søberg, Are Larsen, Jan Kirkerud, Lars Kirkerud, Terje Ekblad, Inge Hellebust. Foran f.v.: Åsmund Berge, Ketil Sand, coach Rolf Olsen, Henning Flingtorp og Ola Thomas Morin.

BRONSE I POLAR CUP 1984: bak f.v.: Per Burud (delegasjonsleder), Robert Holm (coach), Arild Beck, Torgeir Bryn, Georg Posti, Stein-Erik Vellan, Haakon Austefjord, Chris Farhbach (ass.coach). Foran f.v.: Egil Eide, Petter Netti, Eivind Grønli, Ståle Skagestad, Ståle Frey, Peter Sullivan (observatør).

DOMMERLEKSJON: Tor Chr. Bakken går sjelden av veien for en instruktiv småprat som dommer. Her er det Petter Riiser som får en leksjon.

Dream Team-effekten

OL i Barcelona ble et høydepunkt for alle basketfrelste. Michael Jordan, Magic Johnson og Larry Bird skapte feber også i Norge.

TEKST: Tor Chr. Bakken

DE TRE STORE: Dream Team i Barcelona handlet mye om Larry Bird, Magic Johnson og Michael Jordan.

ULRIKENS SENTRALE CENTER: Pat Grabner var Ulrikens strateg i suksess-årene. Her i kamp med Greg Knudson (t.v.) og Landis Williams.

FIBAs ekstraordinære verdenskongress i München i april 1989 ble startskuddet for en ny tidsalder i internasjonal basketball. Kun én sak sto på dagsordenen. Med overveldende flertall vedtok kongressen å slippe til proffene i turneringer arrangert av FIBA. Under OL i Barcelona i 1992 stjal Michael Jordan, Magic Johnson, Larry Bird og resten av NBA-stjernene på det første Dream Team showet og overskriftene på bekostning av de tradisjonelt store OL-idrettene som

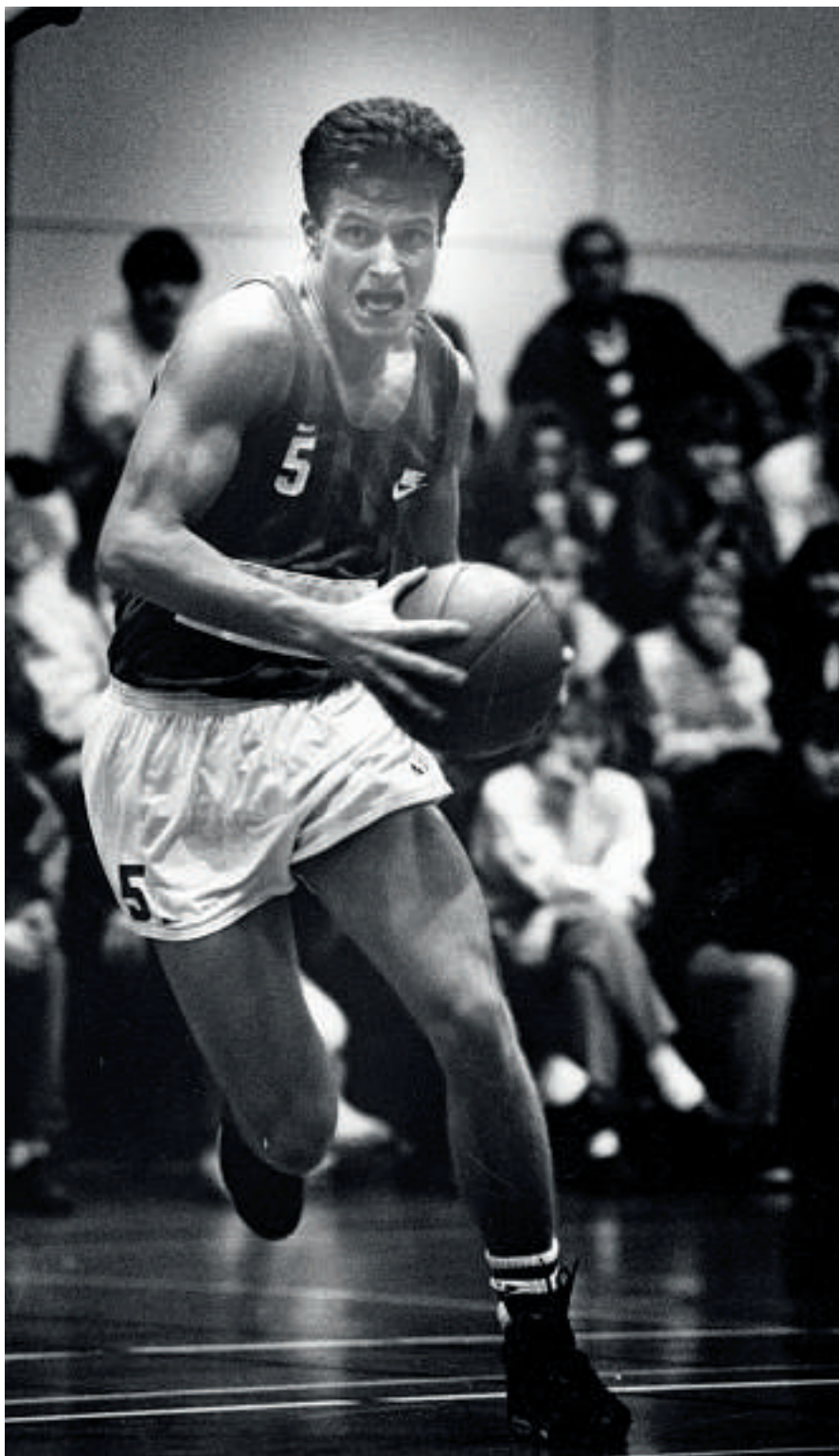
friidrett og svømming.

Barcelona-OL første til at interessen for den erkeamerikanske sporten eksploderte verden rundt, også i Norge – og ikke minst i media. Tidligere hadde ikke idretten vært bortskjemt med oppmerksomhet fra andre enn lokalavisene, vi var godt fornøyd når riksavisene og Sportsrevyen tok seg bryet med å nevne resultatene fra kampene i Hovedserien. Plutselig dukket riksaviser og TV-team opp på kampene (TVNorge sendte jevnlig fra

toppserien), og effekten lot ikke vente på seg.

MEDLEMSØKNING

I tingperioden 1992-93 prioriterte forbundsstyret nettopp rekruttering og det å skape mer blest om norsk basket, riktignok sammen effektivisering av forbundsapparatet og reduksjon av unødige kostnader (noen som kjenner seg igjen?). I perioden opplevde NBBF sin største økning i oppslutning noensinne. Antall enkeltmedlemmer steg fra

TROMSØS GRAND OLD MAN: Ørjan Hansen er egentlig ikke gammel nok til å være «grand old man», men i betydningen helt sentral både på og utenfor banen er han umulig å komme forbi.

9.962 til 12.407 – en økning på nær 25 prosent i løpet av to år. I samme periode økte tallet på klubber fra 139 til 178, og forbundet fikk sin 11. krets – Hedmark og Oppland. Med ett ble utfordringen å gi et skikkelig tilbud til de mange som ville spille basketball. Å skaffe trenere og ikke minst tid i hallene til trening og kamper. Fortsatt sentrale problemstillinger i norsk basket...

AKTIVT PÅ 90-TALLET

Nettopp tingperioden 1992-93 var usedvanlig hendelsesrik for Norges Basketballforbund. I 1992 sto forbundet som arrangør av åpent nordisk mesterskap for menn. I tillegg til de fem nordiske landene deltok Estland, Latvia og Litauen. Nadderudhallen var base for arrangementet, men det ble også spilt kamper i Njårdhallen, Kongsberg og Sandefjord. Norge tapte alle sine kamper og ble sist, men selve arrangementet høstet lovord fra deltagerne. Parallelt arrangerte vi FIBA-dommerkurs med 33 deltagere. Vi klarte ikke å selge inn turneringen i etermediene, og responsen fra sponsorer ble deretter. Budsjettet sprakk med 100.000 kroner, noe som gikk hardt ut over landslagskomiteens budsjett de to neste årene.

Hele 1993 var preget av forbundets 25-årsjubileum, men hovedarrangementet fant sted i Roccocosalen på Grand Hotel i Oslo allerede i januar. 135 gjester fra alle deler og epoker i norsk basketball hadde en storslagen fest med en rekke bidrag fra en særdeles talefør og -trengt forsamling. Blant mange fremstående gjester må nevnes NOK-president Arne Myhrvold og utsendinger fra NIF og våre søsterforbund i Danmark, Sverige og Finland. På ett

TØFFE TAK: Hilde Pettersen (Høybråten) vinner denne kampen mot Eikelis Eva Salvesen. I bakgrunnen svenske Anna Lundén som var en real vitamininnsprøytning for norsk damebasket.

DA EB85 VAR I ELITESERIEN: Anne Kristine Bøe stoppes av EBs Ulrika Dalen. Hege Eika til venstre, Vivien Espeland bak til høyre.

KAPTEINEN FRA NORD: Lars Espejord var kaptein på jr-landslaget i EM-kval april 82. Her er han forbi Tore Eivind Sveen.

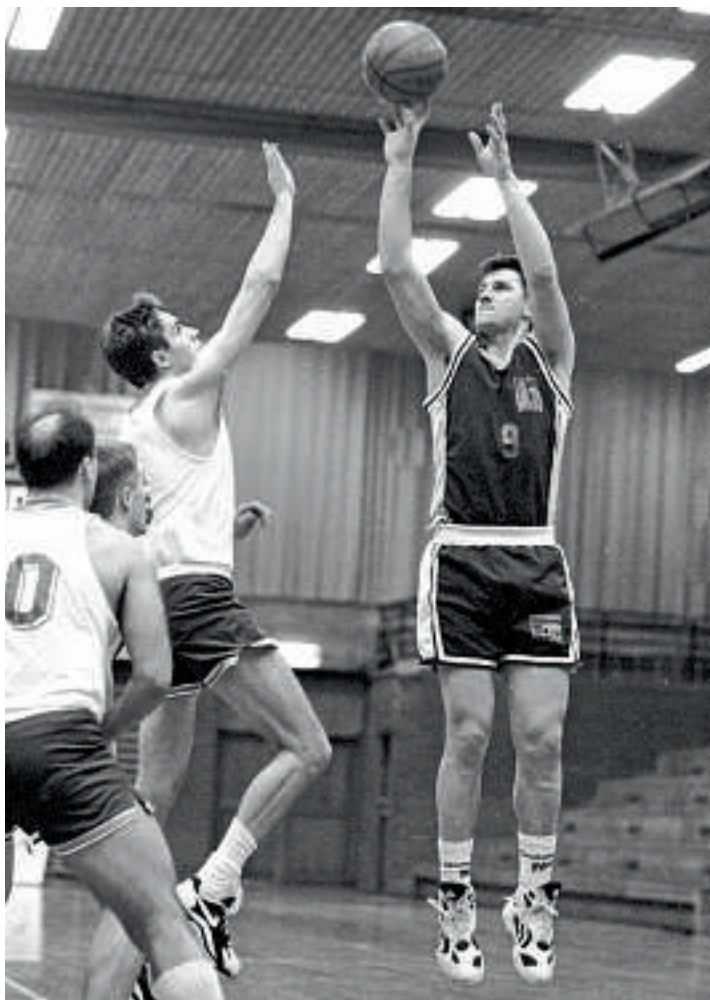

DEN LILLE STORSKYTTEREN: Martin Sjøtun var kjapp til beins, og kjapp til å finne skuddet. Svein Røed t.v., Arnfinn Grøvan t.h.

SUPERTALENTET: Svein Helge Dyrkolbotn var Gimles helt spesielle talent. Her på landslags-samling med Dagfinn Dyngeland Hammer (t.h.) og Frode Lindseth.

1992-2000

SKUDDVILLIG: Ståle Gordon Skagestad skjøt mye og gjerne – avstanden til kurven var ofte underordnet. Petter Nettli med ryggen til, Jan Henrik Nyegaarden rekker ikke frem denne gangen.

unntak var alle forbundets tidligere formenn og presidenter til stede. Stein Evju og Per Burud ble tildelt hederstegnet, forbundets høyeste utmerkelse. Arrangementskomiteen hadde svingt seg skikkelig, og musikken ble besørget av Kjell Karlens orkester med Odd Børre som vokalist.

FIBA-KONFERANSEN

I mai samme år påtok NBBF seg sitt største enkeltarrangement noensinne – den årlige FIBA-konferansen for Europa. Konferansen samlet 130

utsendinger fra 43 av de 48 nasjonene som på den tiden utgjorde FIBA Europa. Arrangementet ble en suksess, ikke minst takket være god planlegging og godt vær. Vi valgte enkle løsninger og unngikk luksus, men høstet lovord fra samtlige. Fremfor alt viste vi både utlendningene og oss selv at Norges Basketballforbund var i stand til å gjennomføre et slikt prosjekt. FIBAs Europa-president Aldo Vitale fra Italia erklærte under banketten på Grand Hotel at konferansen var den best arrangerte noen gang. En NIF-

FIGHTING FACE: Ulrika Dalen var en tøff utøver, først for EB85 – så for Sandvika, Bærums Verk og Ullern.

garanti på 250.000 kroner og en mottagelse med lunsj som Oslo kommune spanderte i rådhuset medførte at arrangementet kun belastet NBBFs eget budsjett med 75.000 kroner.

RYKKINNHALLEN

Åpningen av det nye riksanlegget på Rykkinn i Bærum i august var et annet høydepunkt i jubileumsåret. I tre år hadde en komité med NBBFs tidligere formann Terje Holm i spissen planlagt basketballens nye storstue, som ble høytydelig åpnet under

IMPORT: Mark Lenoir var en av mange utenlandske ballkunstnere som har tjenestegjort i Tromsø.

nærvær av representanter fra Kulturdepartementet, Bærum kommune og Norges Idrettsforbund. Holm ble tildelt NBBFs hederstegn i forbindelse med åpningen. Hallen er lys og trivelig, har parkettgulv og rommer 1.600 tilskuere ved kamper på hovedbanen. Den har også kafe-teria, stor garderobeavdeling, trimrom, møterom og internat. Hallen kan deles på midten og gir da plass til to baner med internasjonale mål. Riksanlegget kostet 25 millioner kroner, hvorav Bærum kommune og staten betalte halvparten hver.

Bærums Verk IF har hatt driftsansvaret siden starten.

Senior- og juniorlandslagene deltok jevnlig i nordiske mesterskap gjennom hele perioden, seniorlandslagene også i EM-kvalifiseringer og andre turneringer arrangert av FIBA. Med begrensede midler til samlinger og treningskamper, ble resultatene med enkelte unntak ikke bedre enn «hederlige». Spillere som Arild Beck og Haakon Austefjord var borte, men herrelandslaget var fortsatt flaggskipet og spilte 54 kamper fra 1992 til 2000. Totalt ble det 14 seire, blant

DE FIKK ULRIKEN TIL TOPPS: Pat Grabner var en av de aller beste signeringene noen norsk klubb har gjort. En svært solid spiller som fikk Ulriken helt til topps sammen med Per Fedje (t.v.) og David Swan.

LATVISK SUKSESS: Ainars Bagatskis var en suksess for Gimle. Her herjer han med Thomas Brændengen og Amund Ulfnes

annet over Litauen under åpent nordisk i Stockholm i 1994. I 1997 ble det for første gang opprettet et U22-landslag for menn og U20 for kvinner.

16 NM-GULL

I det hjemlige seriespillet fortsatte Høybråtens kvinner sin seiersrekke med gull i årene 1992-95, og et nytt i '98 – det 16. og foreløpig siste i rekken. Asker vant i 1995 og '96; Gimle i 1999 og 2000. I herreklassen ble NM-titlene delt mellom seks forskjellige klubber: Bærums Verk (1992

NBA-CAMP:

Calvin Murphy tok godt imot den norske delegasjonen i Jönköping. – fra v. Johan Salkjelsvik, Baard Stoller, Calvin Murphy, Mark DiGiacomo, Ola Fosnæs og Ron Billingslea.

Nøkkel tall

Ved årsskiftet **1997/98** hadde Norges Basketballforbund **12 936** enkeltmedlemmer, det høyeste tallet i forbundets historie noensinne. Strategiplanen la opp til å nå **25 000** medlemmer i løpet av fem år. Slik skulle det ikke gå, ved årsskiftet **1999/2000** var tallet nede i **11 820** – riktig nok etter en påkrevet opprenskning i medlemsarkivet i mange klubber. Til gjengjeld var nå tallet på **kretser** og utvalg oppe i **12**, høyere enn noen gang, og forbundet hadde medlemsklubber i samtlige **19 fylker**.

og '98), Ulriken (1999 og 2000), Gimle (1993, med latvieren Ainars Bagatskis som den store stjernen), Asker (1995), Ullern (1996) og Tromsø (1997).

I hele perioden ble rekrutteringsarbeidet prioritert høyt. I 1996 gjenoppsto barnesko-lemesterskapet Minicupen etter noen år i dvale, og 170 skoler deltok. Samme år arrangerte NBBF Sprite Street Basket Cup i samarbeid med Coca-Cola Norge. 252 lag deltok i kvalifiseringsturneringer på 13 forskjellige steder. Landsfinalen på Rådhusplassen i Oslo med 50 lag ble en stor suksess med mange tilskuere og stor oppmerksomhet ettersom arrangementet inngikk i Oslo Idrettsfestival. Flere rekrutteringsprosjekter i begrensede områder – som Nord-Rogaland i 1997 – ga svært gode resultater.

Tor Christian Bakken fra Sandvika gikk på sin annen periode som NBBFs president i 1992 og hadde totalt sittet i ni år da han ga seg i 1998 og ble erstattet av Rudi Holt fra Bærums Verk IF – forbundets første kvinnelige president. Per Burud satt

som generalsekretær i hele perioden. Den øvrige bemanningen på forbundskontoret besto stort sett av fagkonsulent, utdanningskonsulent, seriesekretær og kontorassistent. Et forsøk på kombinert markeds konsulent/landslagskoordinator ble oppgitt etter to år i 1998, da det ikke lot seg gjøre å skaffe til veie inntekter som forsvarte kostnadene. I september 1999 flyttet forbundsadministrasjonen sammen med NIF og de fleste særforbundene til Ullevaal stadion etter 24 år på Hauger i Bærum.

KOSTNADSKONTROLL

Knallhard kostnadskontroll preget økonomien i hele perioden. Det var helt nødvendig

og ga pluss i regnskapet, men inntektene tillot dessverre ikke ønsket satsing på utdanning, rekruttering og landslag. Totalbudsjettet økte fra 2,3 millioner i 1991 til 4,1 millioner i 1999. Av dette kom 1,6 millioner i tilskudd fra NIF og 1 million i form av lisensinntekter. Rene sponsorinntekter fantes så å si ikke.

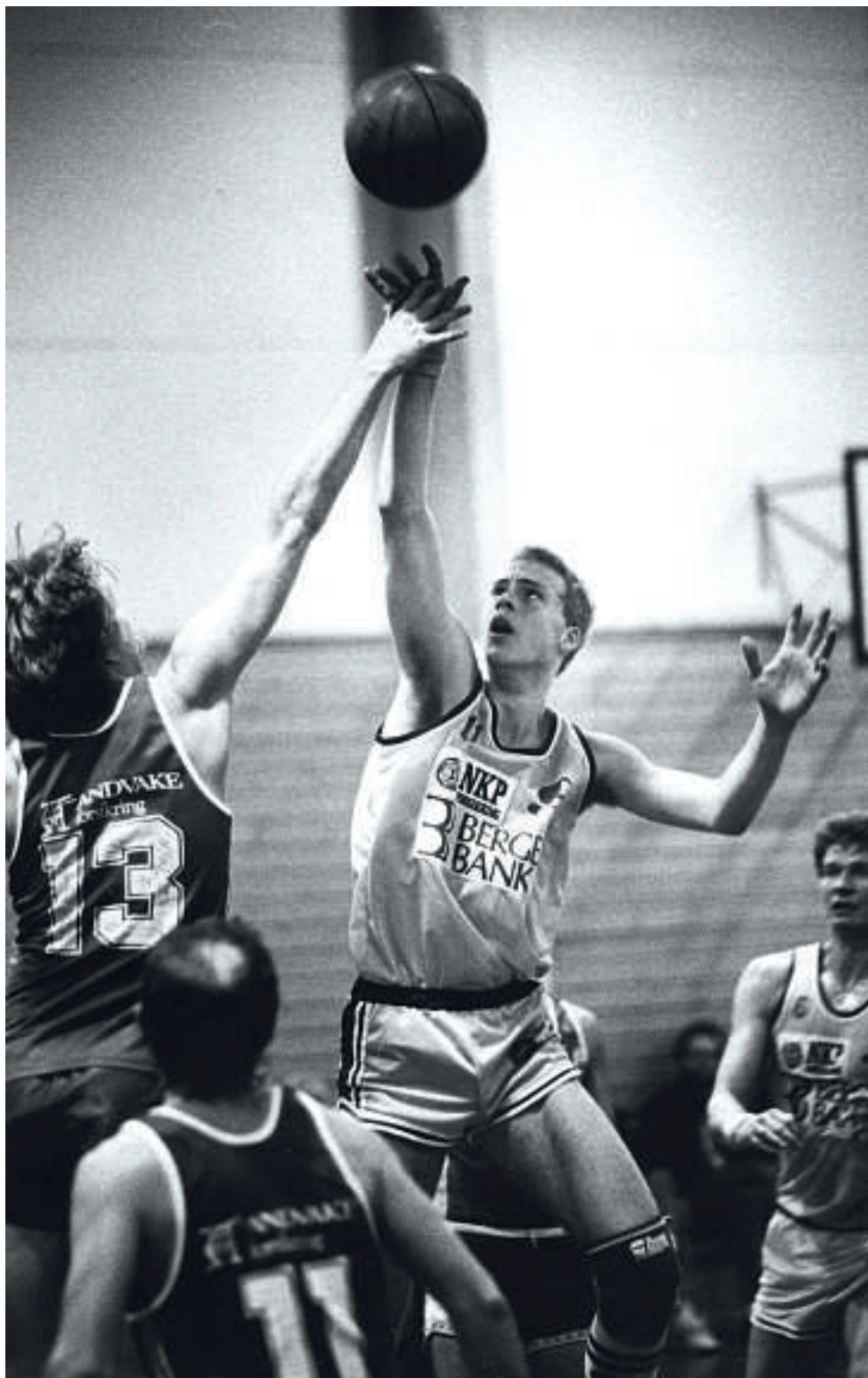
“ *Strategiplanen la opp til å nå 25 000 medlemmer i løpet av fem år. Slik skulle det ikke gå, men vi hadde medlemsklubber i samtlige 19 fylker.*

EKSPLOSIVT, HØYT: Friidrett og høyde var nok Håkon Särnbloms egentlige idrett, men han hadde kvaliteter som holdt også på basketballbanen for Ullern. De øvrige er Tom Barkvoll, Torbjørn Holm og Petter Nettli (bak t.v.).

STOR, STERK: Stein-Erik Vellan ledet troppene da Ron Billingsleas Bærums Verk gjorde rent bord fra 1989 til 92. Her er det Askers Lars Hermansen som forsøker å stå imot.

UNG DEBUTANT: Rolf Halvorsen debuterte på elitenivå som en av de yngste noen sinne. Senere vant han det som kunne vinnes med Bærums Verk og Asker – og landslaget. Nå finner du ham hver sommer som en av lederne på Basketskolen i Tønsberg. Tom Barkvoll, Petter Nettli og Arild Beck bak til høyre.

Take-off for BLNO

Entusiasmen var stor da BLNO så dagens lys i Norge. Åpningskampen i Oslo Spektrum trakk 4 500 tilskuere og ble sendt på TV2.

TEKST: Tor Chr. Bakken

MJØDBERGET: Harstad Vikings klarte å gjøre hver eneste kamp til en fest, med supportergjengen Mjødberget merkbart til stede.

ATLET: Miilah Kombat fikk nok mye gratis fra naturens side, og både var og er et spenstfantom av de sjeldne. Her er Harstads Nick Billings for sent ute.

Oktober 2000 markerte starten på den største enkeltstående satsingen i norsk basket noensinne. BLNO – Basketligaen i Norge – var blitt en realitet. Åpningskampen ble spilt for 4.500 tilskuere i Oslo Spektrum og TV2 sørget for ukentlige BLNO-show og direktesendte ligakamper. Også øvrige medier fulgte opp med en dekning ingen kunne forestille seg på forhånd. Ja, selv i Stortingets spørre-

time kom basketball på dagsordenen. Representanten Grethe Fossum lurte på om ligakonseptet (ikke opp-/nedrykk) var forenlig med idrettens lover og regler. Kulturminister Åslaug Haga svarte at hun hadde full tillit til idrettens egne organer og ikke ville blande seg inn.

Allerede i NBBFs årsberetning for 1996/97 kunne man lese følgende: «Ved årsskiftet 1996/97 la en gruppe

bestående av Terje Melhus, Ulf Landstrøm og Morten Tøfte frem forslag om å utrede en semi-profesjonell liga i Norge. I høringsrunden ga styret forslaget sin forbeholdne støtte. Styret presiserte imidlertid at de sportslige, økonomiske og organisatoriske forutsetningene må være til stede om en slik liga skal ha livets rett – akkurat slik det svenske forbundet forutsatte før oppstarten av sin liga i

MULTITALENT:

Scott English var nesten et helt lag alene for Tromsø. Han herjet med motstanderne, og scoringsrekordene falt. Scott English scorete 50 poeng 28. januar 2001, og det skulle ta 16 år før Espen Stien slettet den med sine 57 poeng mot Bærum i 2017.

RHODOS 2002:

Geoffrey Williams dunket mye og gjerne for Tromsø. Her fra en treningssamling på Rhodes i 2002.

MULTITALENT:

Bjørn Sjølund var like god på basketballbanen som med tangentene på et piano. Som yngre var han med i det norske pianomesterskapet i Aulaen og kom til semifinalen. Men han husker nok beste at han skjøt en 3-poenger over Magic Johnson...

1992. Eliteserieforeningen har påtatt seg å fortsette utredningsarbeidet.»

Etter kort tid kom andre ildsjeler på banen, blant annet Aage Damsgaard, Geir Spiten og Hans Jørgen Brundtland. Det ble tatt kontakt med TV2, som likte konseptet og bestemte seg for å bli med på moroa. Som hovedsponsor bidro TV-kanalen med millionbeløp til ligaen de første årene, og sendingene innebar et til da ukjent inntekstpotensial for medlemsklubbene. Uten TV2 og sportssjef Fin Gnatt hadde aldri BLNO sett dagens lys. Andre viktige sponsorer var Gjensidige, VG, Stimorol og Peppe's Pizza.

EID AV KLUBBENE?

Tilknytningen til NBBF var en utfordring; skulle ligaen være frittstående, «eid» av klubbene, eller underlagt forbundet slik som resten av seriespillet? Man valgte en mellomløsning der både klubbene, NBBF og eksterne satt i styret. En liganemnd med representanter fra både BLNO og NBBF avgjorde hvilke klubber som skulle få være med – og hvilke som måtte ut.

Det formelle vedtaket om å starte BLNO fra sesongen 2000/2001 ble truffet i 1999 av NBBFs Miniting, et organ uten formell makt om myndighet og som aldri har fattet et vedtak av særlig betydning hverken før eller siden. Men som altså fattet det viktigste vedtaket i forbundets historie.

BLNO LA LISTEN HØYT

Det ble stilt krav til økonomi, antall utlendinger, heltidsansatt daglig leder, tilskuertall, trenernes antrekk under kampene (dress med slips!), pauseunderholdning og egen ungdomsavdeling med en viss standard. Blant mye annet. BLNOs håndbok med krav til arrangement av hjemmekampene var vesentlig tykkere enn NBBFs lovhefte. Ikke alle var like begeistret for alle kravene, men de første årene var både lojaliteten og gjennomføringsevnen imponerende.

Derimot ble det bråk da BLNO-styret vedtok at alle lag til enhver tid måtte ha to spillere med norsk pass på banen under kampene. Harstad Vikings klaget vedtaket inn for EFTA-organet ESA (EFTA Surveillance Authority) idet klubben mente at bestemmelsen streid mot EUs regler om fri flyt av arbeidskraft. BLNO svarte at enhver klubb måtte ha så mange utenlandske spillere den ønsket på lønnslisten, men maksimalt tre av dem kunne spille om gangen. Saken kokte etter hvert bort, og fremdeles praktiseres «norskeregele» i BLNO.

OPPTURENE

Oppturene var mange de første tre-fire sesongene, både økonomisk og med hensyn til mediedekning og tilskuertall. Snittet var 900 tilskuere pr. kamp de to første sesongene, drøyt 600 de to neste. Etter hvert kom nedturene.

Ikke minst da TV2 sa opp sin avtale i 2004. Med ett var det slutt på luksus som langhelger i USA med sponso-
rene. Nå gjaldt det å holde skuta flytende; ikke en krone ble brukt på annet enn den daglige drift av ligaen. Også klubbene brukte mer penger enn de hadde. I tur og orden måtte Oslo Kings, etterfølgeren Vålerenga Kings, Centrum Tigers og Bergen Bulldogs kaste inn håndkleet. Også Tromsø Storm og Kongsberg Penguins var truet av konkurs. Etter hvert måtte samtlige BLNO-klubber sette i verk sparetiltak som gikk ut over det sportslige.

TÆRING ETTER NÆRING

Før forbundstinget i Harstad i 2006 var hele BLNO i knestående, og klubbene så ingen annen utvei enn å la NBBF overta det økonomiske, organisatoriske og administrative ansvaret.

SAMARBEIDSMODELLEN: Da 3B BASKET vant junior-NM i 2005 var det et resultat av samarbeid mellom tre klubber; en modell som senere ble adoptert av andre. Bærum Basket ble dannet i 2009 og er tuftet på de samme ideene. Mesterlaget fra 2005 besto av Petter Fredheim, Jonas Karlsen, Fredrik Bryne, Anders Ødemark, Anders Alknes, Morten Larsen, Nils-Paul Skåra, Magnus Qvale, Leif Thomas Breivold, Arnstein Torsvoll, Daniel Tømmerbakke, Christer Elgmork, Pål Robson, Stian Mjøs og Daniel Berg.

VIKINGER: Jeff Rogers og Sanel Gabela var helt sentrale da Harstad Vikings endelig fikk med seg Kongepokalen i 2006.

Nøkkeltall

Selv om BLNO skapte mye blest om norsk basket de første årene, gjenspeilet ikke all oppmerksomheten seg i medlemsstatistikken. Pr. **1. januar 2001** hadde Norges Basketballforbund **13 kretser/utvalg, 202 klubber og 11.820 enkeltmedlemmer.** Tilsvarende tall seks år senere var **10, 174 og 9.809.**

Forbundet var selv ligaens største kreditor med nær 800.000 kroner til gode. BLNO skulle være motoren som trakk med seg resten av norsk basket og nådde nye sportslige milepæler. Slik gikk det ikke. Ulriken Eagles, Oslo Kings, Asker Aliens og Tromsø Storm prøvde seg i E-cup – men uten å vinne en eneste kamp. Herrelandslaget var svakere enn tidlig på 80-tallet, mens nye kvinnelandslag begynte å ta form. Både senior kvinner og U20 – begge under ledelse av Ulf Landström – hevdet seg i nordisk og var nær ved å kvalifisere seg til EM-sluttspill. I 2003 startet de fem nordiske landene faste nordiske mesterskap for U16 og U18 hvert år. Norge deltok med to lag av begge kjønn fra starten, men vant bare sporadiske kamper de første årene.

DEN FØRSTE MESTEREN

Oslo Kings ble BLNO-mester den første sesongen etter finaleseier over Kongsberg Penguins, som også tapte finalen året etter, denne gang for Asker Aliens. Asker vant også i 2003, Bærums Verk i 2004, Asker på ny i 2005 og Harstad Vikings i 2006. Som en forsøksordning ble NM-gullet – og kongepokalene – i 2001 delt ut til vinnerne av Norgescupen. På herresiden gikk pokalen til Kongsberg Penguins, som slo Ulriken Eagles i finalen, mens Gimles kvinner var suverene mot Tromsø og tok sitt tredje av 10 NM-gull. Senere sank deltagelsen i Norgescupen såpass dramatisk at arrangementet ble nedlagt og har siden ikke vært forsøkt gjenopplivet. Blant kvinnene går nå NM-tittel og kongepokal til vinneren av sluttspillet i eliteserien/kvinneligaen, på herresiden til sluttspillvinneren i BLNO.

INGEN BOOST

Selv om BLNO skapte mye blest om norsk basket de første årene, gjenspeilet ikke all oppmerksomheten seg i medlemsstatistikken. Pr. 1. januar 2001 hadde Norges Basketballforbund 13 kretser/utvalg, 202 klubber og 11.820 enkeltmedlemmer. Tilsvarende tall seks år senere var 10, 174 og 9.809. Noe av nedgangen skyldtes riktignok ren opprydning i medlemskartotekene, og ganske riktig var det en naturlig forklaring på nedgangen i antall kretser etter som alle klubbene i Midt- og Nord-Norge hadde slått seg sammen i regioner, men likevel. Tendensen var klar. I beretningen til forbundstinget i 2006 skrev styret under punktet Organisasjonsutvikling: «Nedgangen i medlemsmassen er bekymringsfull og organisasjonen må sette fullt trykk på rekruttering i tiden fremover.» En ikke helt uvanlig formulering i NBBFs årsberetninger både før og siden.

Ledelsen i NBBF var stabil i hele perioden. Rudi Holt var president

“ *Selv om BLNO skapte mye blest om norsk basket de første årene, gjenspeilet ikke all oppmerksomheten seg i medlemsstatistikken.*

fra 1998 til 2002, da hun ble avløst av Knut Jacobsen som satt helt frem til 2008. I styret hadde begge med seg folk med lang fartstid i norsk basket. Også bemanningen på forbundskontoret bar preg av kontinuitet. Per Burud var generalsekretær i hele perioden, godt hjulpet av støttespillere som Eivind Jensen og Ulf Landström. I 2005 besluttet styret å satse målrettet på toppidrett og ansatte Kalle Ossianilsson som toppidrettsansvarlig.

KORTVARIG GLEDE

NBBF hadde i 1999 en omsetning på 4,1 millioner kroner og en negativ kapital på 27.000. Knut Jacobsen satset hardt på økonomistyring i sin presidentperiode, og seks år senere var tallene 10,5 millioner og 600.000 pluss i kapital. Økningen i omsetning skyldtes primært at BLNOs økonomi ble en del av forbundets fra 2005, økte lisenser og inntekter fra spilleautomater – en behagelig inntekt som snart skulle vise seg å være kortvarig.

De første fire BLNO-årene var på mange måter en fest, men ettersmaken var ikke særlig behagelig. Satsingen sugde krefter av både klubbene og forbundet sentralt. Organisasjonen var mer eller mindre utkjørt. Sentrale støttespillere forsvant, andre hadde ikke ork til annet enn det helt nødvendige. I perioden 2000-2006 arrangerte ikke NBBF et eneste nordisk mesterskap eller EM-turnering med unntak av enkeltkamper for kvinnelandslaget. Rekrutteringstiltak som norgescuper og skoleturneringer ble nedlagt. Norgesmesterskapene for aldersbestemte lag er arrangementer med engasjement og kvalitet, men de bidrar ikke til økt rekruttering.

LOKALOPPGJØR: Harstad mot Tromsø ble tøffe greier, og ingen som har spilt foran et stint Mjødberget glemmer så lett. Hani Issalhi (fra høyre), Marco ElSafadi og Dag Christensen for Tromsø, mens Mario Woodson har funnet favorittposisjonen rett under kurven. Anthony Williams (nr. 33).

NM I BOKS: Thomas Vangen, Mustafa Mahnin og Ronny Karlsen har lite imot å markere at NM-gullet er i boks.

Oppturer og nedturer

I årene etter 2006 har norsk basketball oppnådd noen av sine beste sportslige resultater noensinne. De økonomiske resultatene i samme periode var det ikke mye å skryte av.

TEKST: Tor Chr. Bakken

KUNSTNER: Askers Amir Alagic var en trollmann på banen - en spiller som gjerne kunne holdt på enda noen sesonger. Mustafa Mahnin i bakgrunnen.

SCANIA-SUKSESS: Stor stas da Johannes Dolven kunne heve Scania Cup-trofeet etter å ha vunnet med Bærum Basket. Etter hvert har vi opplevd flere triumfer i Nordens viktigste klubbturnering – og vi har hatt flere spillere som er blitt hedret som Scania King og Scania Queen.

I årene etter 2006 har norsk basketball oppnådd noen av sine beste sportslige resultater noensinne. De økonomiske resultatene i samme periode var det ikke mye å skryte av.

Scania Cup i Södertälje er uoffisielt nordisk mesterskap for aldersbestemte klubblag, og konkurransen er knallhard. Det er ikke mange norske lag forunt å nå opp i dette selskapet. De fleste drar «for å lære». Noen unntak finnes likevel. I 2008 gikk Sandvika – coachet av Mathias Eckhoff – helt til topps i G18-klassen etter nærmest å ha knust sterke svenske og finske lag underveis. Blant mange sterke spillere må nevnes Stian Mjøs og Torgrim Sommerfeldt, Stian ble sogar «Scania

King», turneringens beste spiller. I 2015 fulgte Bærum Basket opp med seier i G18. Mark DiGiacomo steppet inn som vikar-coach for Lars Gunnar Sønsteby, mens Johannes Dolven (Scania King), Anders Nymo og

“ Dette er perioden da både lag og enkeltspillere endelig begynte å gjøre seg bemerket internasjonalt

Harald Eika Frey dominerte ute på banen. Siste norske seier kom i 2017, da Kongsberg Miners med Stein-Erik Rotegård og Øyvind Lundestad som coacher gikk helt til topps i G17. Mikal Gjerde ble Scania King, men også Tobias Rotegård fikk plass på All Star-laget. Fra Scania Cup må også nevnes at Karyn Sanford (Ulriken jenter 03) har fått plass på All Star-laget de tre siste årene. Impone- rende!

Vi er heller ikke godt vant med triumfer for landslagene i nordisk sammenheng. I Solna i 2008 ble det imidlertid norsk seier i G18 etter overbevisende spill gjennom hele turneringen og klar seier over Finland i finalen. Både Anders Stien og

HARD KAMP: Ulrikens Dontay Harris vil virkelig ha tak i ballen. Askers Amir Alagic har ingen planer om å gi seg.

DOBBELTSPILL: Henrik Lange bodde i Oslo, og spilte både for Tromsø i BLNO og Ullern i 1. divisjon sesongen 2017/18. Her mot Johan Flaa.

Nøkkeltall

Selv om BLNO skapte mye bles om norsk basket de første årene, gjenspeilet ikke all oppmerksomheten seg i medlemsstatistikken. Pr.

1. januar 2001 hadde Norges Basketballforbund **13 kretser/utvalg, 202 klubber og 11 820 enkeltmedlemmer.** Tilsvarende tall seks år senere var **10 174 og 9 809.**

KUNSTNER: Ingvald Paur vant fire NM-titler på 13 år, og er fortsatt aktiv, men nå som assisterende trener på seniorlandslaget. Her i kamp mot Sigrun Eskeland.

GLADE GULLGUTTER FRA SØLVBYEN: Seriegullet 2016/17 i boks for (fra venstre) Øivind Lundestad, Solomon Rolls-Ryson, Alexander Lundquist, Stian Gustavsen (bak), Juan Ferrales, Henrik Aabelvik, CJ Oldham (bak), Eirik Roa, Baard Stoller, Ole Eidsvig (bak), Matias Save, Mihajlo Krivokapic, Tomislav Gabric, Brage Sørensen, Asbjørn Svergja, Thor-Afam Hagen.

I FLORIDA: Johannes Dolven dro til USA som Scania King for Bærum, og er nå på plass for Barry i Florida etter to år på Drake. Peter Bullock bakgrunnen.

BÆRUMS TROLLMANN: Stian Mjøs i førersettet, mot Stian Emil Berg og Joshua Hart.

DUELL: Emilie Nervik Grønås mot Emma Hergot.

STERK: Aksel Bolin er Askers returkonge – og storscorer.

Roy Nwachukwu kom på All Star-laget. I coach Mathias Eckhoffs mannskap var også mange av Sandvika-spillerne som hadde vunnet Scania Cup året i forveien.

Senior kvinner tok en sterk annenplass under nordisk i Danmark i 2008, kun slått knepent av Sverige. Det må nevnes at Sverige hadde hatt spillefri dagen i forveien, mens Norge spilte den siste kveldskampen. Kanskje røk gullet akkurat der. Damene snuste på EM-sluttspillet i 2007, men kom til kort i to playoff-kamper mot Bosnia. Nanna Sand, Kristina Tattersdill, Marianne Hella og Anette Johansen var sentrale i

det laget som Baard Stoller hadde ansvaret for fra 2006 til 2011.

I 2013 fikk vårt U23-lag delta i Universiaden i Kazan, Russland.

“ *Selv om BLNO skapte mye blest om norsk basket de første årene, ga ikke all oppmerksomheten store utslag i medlemsstatistikken.*

Med Mathias Eckhoff, Brent Hackman og Baard Stoller som coacher reiste laget avgårde uten særlige forhåpninger, men leverte strålende resultater og vant fire av åtte kamper. Blant annet sjokkerte Norge med seier 106-74 over stormakten Kina. Det ble også seire over Chile, Mongolia og Korea, mens laget kom til kort mot Litauen, Finland, Brasil og USA. Stian Mjøs var den store forgrunnsfiguren i det norske laget, men også spillere som Anders Stien, Karamo Jawara, Magne Fivelstad, Aksel Bolin og Torgrim Sommerfeldt bet godt fra seg. Totalt endte Norge på 13. plass av 28 lag.

HØYT OG LAVT: Nanna Sand har vært en av norsk basketballs mest profilerte kvinnespillere. Her fra NM-finalen i 2010 da Bærums Verk tok gullet.

LYNRASK: Når Ammeruds Ron Timus hadde bestemt seg for å ta ballen til kurven, nyttet det sjelden å stå i veien. I bakgrunnen coach Kelvin Joe Woods.

Etter å ha hentet seg inn økonomisk etter overtagelsen av BLNO i 2006, skulle NBBFs økonomi bli satt på nye prøver fem år senere. Årsregnskapet for 2011 viste et underskudd på nesten ufattelige 3,9 millioner kroner, og forbundet hadde en negativ egenkapital på 2,8 millioner. Det ble umiddelbart satt i verk en rekke tiltak, blant annet ble begge seniorlandslagene lagt ned i løpet av 2012. Det ble også kuttet på flere andre områder, ikke minst i administrasjonskostnadene. Norges Idrettsforbund fulgte situasjonen nøye; i praksis ble NBBF satt under administrasjon av NIF i 2012 og 2013. Positiv egenkapital innen utgangen av 2014 var ett av flere tøffe krav fra NIFs side. Forbundets egen kontrollkomité var tett på, og Eva Salvesen ble engasjert på konsulentbasis for å

styrke økonomistyringen. Det ble innført månedlige økonomirapporter til styret.

TILTAKENE GA RASKT RESULTATER

Regnskapene for 2012 og 2013 viste solide driftsoverskudd, og ved utgangen av 2013 var den negative egenkapitalen redusert til drøyt 900.000 kroner. Det ble kuttet i alle de kostnader som overhodet kunne kuttet, både administrative og i form

“ De siste par årene har NBBF hatt solid økonomi, og har kunnet konsentrere seg om å skape aktivitet og vekst.

av aktiviteter. Fortsatt var det full stopp for seniorlandslagene. Dermed nådde forbundet målet om positiv egenkapital innen utgangen av 2014; minus 2,8 millioner var snudd til pluss 300.000. Året etter var egenkapitalen pluss 1,2 millioner, og den verste krisen kunne avblåses. De siste par årene har NBBF hatt solid økonomi, og har kunnet konsentrere seg om å skape aktivitet og vekst.

Ved siden av de økonomiske utfordringene, var regionalisering den enkeltsaken som sterkest preget organisasjonen i årene etter 2006. Ved inngangen til perioden hadde NBBF 10 kretser og regioner (mot tidligere 13) etter at klubbene i Midt- og Nord-Norge hadde slått seg sammen i to regioner. For stadig flere ble det klart at dette var veien å

REKORD: Espen Stien scoret 57 poeng i seriekamp mot Bærum sesongen 2016/17. Det er (heldigvis) fortsatt BLNO-rekord. På bildet, fra tidligere år mot 3B BASKET.

TOPP TRE: Brian Voelkel (t.v.) og Juan Ferrales vet å sette pris på Mikal Gjerde som svært fortjent fikk prisen som «Årets talent» i BLNO sesongen 17/18.

TØFFE TAK INSIDE : Magne Fivelstad har lært seg at det handler om fysikk nær kurven. Her er det Ammeruds Roy Nwachukwu som må innse at returen gikk Gimles vei. Jørgen Odfjell har en hel karriere å glede seg til.

FOUL ELLER BLOKK?:

Christer Elgmork var den fødte point guard for Sandvika og 3B BASKET. Harstads Sanel Gabela har fått en hånd på ballen.

PROFILER : Stein Erik Rotegård (bildet i midten) har nå hånden på rattet i ledelsen av Kongsberg Miners. Chris Ebou Ndow er et Frøya-produkt som gjør det svært bra i USA.

gå også i resten av landet for å oppnå større, sterkere og mer slagkraftige enheter – og for å utnytte både faglige og økonomiske ressurser bedre.

Neste par ut var Rogaland og Hordaland basketballkretser, som slo seg sammen til Region Vest etter en prosess som i forbundets årsberetning ble beskrevet slik: «Etter en god prosess hvor klubbene var involvert, ble NBBF Region Vest stiftet ved at de gamle kretsene Hordaland BBK og Rogaland BBK la ned sin virksomhet og gikk sammen i den nye regionen. Måten dette ble arbeidet frem

på, bør andre kretser ta lærdom av.» Den ivrigste pådriveren i prosessen var lederen i Hordaland krets, Jan Hendrik Parmann.

I perioden 2010-2011 fulgte også

“ *Det ble kuttet i alle de kostnader som overhodet kunne kuttes, både administrative og i form av aktiviteter.*

kretsene på Sør- og Østlandet opp, og etablerte Region Sør og Region Øst. Etter dette består NBBFs regionale ledd av fem regioner mot tidligere opptil 13 kretser. I 2011 hadde alle fem en administrasjon bestående av (minst) en daglig leder og en aktivitetskonsulent. Regionene har felles styre og administrasjon, men er delt inn i geografiske soner for avvikling av seriespillet. Ved utgangen av 2017 har fire av fem regioner ansatte medarbeidere.

Utviklingen av antall klubber og medlemmer var imidlertid ikke

FLORIDA-IMPORT:

Juan Ferrales har vist seg som et solid anker for Kongsberg Miners i to sesonger; kåret til MVP i 2016/17.

STRATEGEN:

Niko Skouen – MVP og toppscorer for Frøya, men de måtte si takk for seg i kvartfinalen 2017/18. Aksel Bolin, Joshua Hart og Stian Emil Berg er tilskuere.

ALLSIDIG:

Josefin Winther spiller bokstavelig talt på flere strenger. Spiller for Gimle i KL, musiker og også elite-dommer..

hyggelig lesning i denne perioden. Til tross for at rekruttering hele tiden har vært et sentralt punkt i NBBFs strategiplaner, har det vist seg vanskelig å realisere planene. Antall enkeltmedlemmer er i 2017 i underkant av 11.000, omtrent det samme som for 12 år siden. Antall klubber har imidlertid krympet fra 164 til 134 i samme periode.

Forbundets øverste ledelse har vært gjennom store omveltninger de siste 12 årene. Knut Jacobsen fra Hop avsluttet sin siste av tre toårsperioder som president under tinget

i 2008, og ble erstattet av Øystein Pettersen fra Bærums Verk, som også ble gjenvalgt i 2010. Pettersen måtte trekke seg halvveis i tingperioden på grunn av sykdom, og visepresident Grete Johansen fra Sandvika fullførte perioden og ble sittende som president også i 2012 og 2013. Siden 2014 har Jan Hendrik Parmann fra Loddefjord vært forbundets øverste leder.

Også blant de øvrige styremedlemmene har det vært store utskiftninger i denne perioden. I tillegg til presidenten består NBBFs styre av

seks medlemmer, hvorav to visepresidenter. Siden 2006 har forbundet hatt 28 forskjellige styremedlemmer, og ingen har sittet i mer enn to perioder.

En epoke i norsk basket tok slutt 1. august 2011, da Per Burud gikk av som generalsekretær etter å ha sittet i stillingen siden 1992. Tidligere styremedlem og visepresident Hanne Sogn overtok som generalsekretær, mens Burud fortsatte i en konsulentstilling frem til utløpet av 2014. Han hadde da vært ansatt i forbundet i 22 år. Tar vi med hans

SUKSESS: Harald Frey har vært en norsk suksesshistorie for Montana State der han får masse minutter og tillit. I Norge dominerte han for Kjelsås, Bærum Basket og Centrum.

BALLKUNSTNER:

Gimles Taysha Renae Pye var en import som krevde ekstra oppmerksomhet om hun ikke skulle bli altfor dominerende. Kristine Kristiansen prøver

NORSK I USA: Det er langt fra Langhaugen i Bergen til Colorado, men Stine Austgulen har fått tillit og ansvar i college-årene for sitt amerikanske universitetslag Colorado State.

mange år som tillitsvalgt fra 1975 – hvorav seks som president – hadde drammenseren nærmere 40 år i lederverv i norsk basket bak seg da han sluttet. Hanne Sogn ble sittende som generalsekretær frem til mars 2017, da hun gikk av etter eget ønske. Siden høsten 2017 har Silje Særheim vært øverste leder for forbundets administrasjon.

I det hjemlige seriespillet har Ullerns kvinnelag vært suverene i lang tid, med sluttspillseier og NM-gull de siste fire sesongene – i 2017 til

tross for at lagets stjernespiller Tina Stenerud Moen hadde reist til Sverige for å prøve lykken hos Alvik i Stockholm. Ullern vant NM også i 2009. Andre NM-vinnere siden 2006 er Gimle (tre), Ulriken (to), Bærums Verk og Asker/BVIF.

SVAK ØKONOMI

Et gjennomgående problem har vært svak økonomi og manglende vilje til å satse i klubbene, og i flere sesonger har det vært avviklet flerdobbelte serier for å kunne tilby et tilfredsstillende

lende kampanntall.

På herresiden har det vært mindre stabilt. Hele syv klubber har sikret seg Kongepokal de siste 12 sesongene: Asker (tre), Ulriken (to), Bærum (to), Centrum (to – i 2016 og 2017), Harstad, Frøya og Gimle.

Flere av BLNO-klubbene har i lang tid slitt med økonomien, og forbundsstyret har stadig måttet gå på akkord med de opprinnelige kriteriene for deltagelse for å fylle opp serien. Siden 2006 har 18 forskjellige klubber vært innom den øverste

SVERIGE-EKSPORT: Tina Stenerud Moen har vært ledende i norsk damebasket i flere år, før hun takket ja til å spille i svenske Alvik. Her er det Askers Kristine Barstad Lindholm som ikke er tidsnok ute.

FYRVERKERI:

Centrums Magnus Midtvedt er et fyrverkeri av innsats, men det holdt ikke for de regjerende mestrene i BLNO 2017/18.

2 X ALL STARS:

Ognjen Nisavic vil ha med Stian Emil Berg på en rettingsforandring. Fra oppvisningskampen på DST 9.

serien på herresiden. Blant dem som har sagt takk for seg, er Harstad, Ulriken, Kristiansand og Fjellhamar. I 2009 var det slutt for Harstad Vikings, en av de klubbene som hadde deltatt i BLNO siden starten og som hadde tatt NM-gull bare tre år tidligere. Harstad Vikings gikk konkurs, men Harstad BBK overtok lisensen etter behandling i NBBFs styre. Dessverre klarte heller ikke Harstad BBK å overholde sine økonomiske forpliktelser, og styret måtte gå til det drastiske skritt å utestenge

Harstad fra sluttspillet i 2010 selv om klubben var sportslig kvalifisert.

I 2010 så første utgave av Den Store Trenerhelgen dags lys – den

“ *Det ble kuttet i alle de kostnader som overhodet kunne kuttes, både administrative og i form av aktiviteter.*

største satsningen på trenerutdanning i norsk basketball noensinne. I januar hvert år møtes mer enn 100 deltagere i Oppsal Arena til årets høydepunkt for basket-trenere her i landet. Norske og internasjonale trenerprofiler tilbyr en helg fullpakket med foredrag, presentasjoner og inspirasjon for trenere på alle nivåer. Helgen inneholder også allstar-kamper og utdeling av priser til årets trenere.

Den unorske suksessen

Det var liv og røre både på banen, på tribunen og ikke minst i avisspaltene. De første BLNO-årene var preget av høy temperatur.

TEKST: Tor Chr., Bakken

SPALTE OPP OG NED: Lokalavisene har alltid vært flinke med basketball. Nordlys, iTromsø, Laagendalsposten og Budstikka for å nevne noen. Det har vært verre med riksavisene og etermediene, men fortsatt er en god historie en god historie – uansett idrett.

Det begynte våren og sommeren 1998. Tanken om en norsk basketliga var lansert flere år tidligere, uten at klubbene fattet nevneverdig interesse. Men nå ble det alvor. Ulriken-trener David Swan skrev et innlegg i NBBFs meldingsblad med tittelen «Ti ting som må gjøres for at basket-

ball skal nå sitt potensial i Norge. Konklusjon: «Vi må slutte å si at 'sånn har det alltid vært, det er ikke mulig å endre på noe'.»

Ulriken tok initiativet til det første «liga-møtet» i Bergen. Alle klubbene i 1. og 2. divisjon var invitert, men kun seks sendte representanter:

Bærums Verk, Centrum, Kristiansand, Ammerud og Ullern, i tillegg til Ulriken.

SVENSK INSPIRASJON

Lederen for den svenske ligaen, Lars Nordmalm, hadde tatt turen til Bergen. Han fortalte om suksesshis-

UTSOLGT: Det var fullt «trøkk» på BLNO-arenaene den første tiden. Ulriken ledet an med suverent publikumstekke, men etter hvert var det Harstad, Tromsø og Kongsberg Miners som overtok: Kongsberg fikk fortjent prisene som beste arrangør i 2017/18.

torien Basketligan, som var etablert i 1992. Samarbeid klubbene imellom var nøkkelen. At man løftet i flokk. Dette ble en stor inspirasjonskilde for de seks klubbene, og resulterte i en intensjonsavtale med slagordet «Konkurrenter på banen, partnere utenfor.»

Ligaen skulle være en realitet høsten 2000 etter følgende prosess:

1998: «Vi vil» – aktuelle klubber tar

del i samarbeidet under en felles paraply og med felles mål.

1999: «Vi kan» – klubbene deltar i workshops og posisjonerer seg for deltagelse.

2000: «Vi skal» – et visst antall klubber slipper gjennom nåløyet ut fra kriterier som tilskuertall, økonomi, sportslig opplegg og rekruttering.

TV 2 PÅ BANEN

Mandagen etter møtet på Hotel Norge skrev Bergensavisen en liten artikkel om planene. Samme dag ringte Bjarne Berg fra TV 2 og lurte på hva det ville koste «å kjøpe» ligaen. Det kom som lyn fra klart himmel. Nyhetsredaktøren hadde noen millioner «å leke seg med», som han sa, og bekreftet senere at TV-kanalen ville støtte Basketligaen

med en million årlig i fire år. Astro-nomiske summer i norsk basketsam-menheng.

I tillegg til pengestøtten var det utsikt til mye TV-eksponering. Liga-satsingen fikk dermed en flying start. Basketball kunne bli en kom-mersiell aktør på linje med andre idretter. Med TV 2 i ryggen hadde de seks som tok initiativet, mulighet til å legge press på de andre klubbene – og NBBF som ikke kunne si nei til penger og publisitet.

«LIGAHJULET»

Alliansen «Basketligaen 2000» ble formelt stiftet sommeren 1998 på Hersleb skole i Oslo. Alle klubbene skulle betale inn 5.000 kroner på forhånd for å få være med, og her var det ingen nåde. Ammerud kunne ikke vise til noen kvittering, og dermed måtte klubbens representant, Ron Billingslea, skynde seg til Posten og betale av egen lomme.

Det ble vedtatt en strategi- og handlingsplan der «ligahjulet» sto sentralt. Oppskriften var enkel:

- ▶ Gode, underholdende arrange-menter skulle gi flere tilskuere.
- ▶ Flere tilskuere skulle gi større medieinteresse, som igjen skulle vekke interesse hos sponsorene.
- ▶ Sponsorstøtte skulle gi rom for sportslig utvikling, bedre kamper,

flere tilskuere, enda mer medi-eomtale og flere sponsorer. Og så videre, rundt og rundt.

UT AV GYMSALENE

Åge Damsgaard ble ligaens første leder og bidro til at «vi vil, vi kan, vi skal»-filosofien ble satt ut i livet. Det ble holdt en rekke workshops der klubbene ble enige om hvordan ligaen skulle bygges opp. Ledere, trenere og spillere ble inspirert til å nå et felles mål, og på NBBFs mini-ting i mai 1999 ble premissene for Basketligaen enstemmig vedtatt. Dette er den eneste gangen minit-ingen har fattet har formelt vedtak av et slikt omgang.

Viktige punkter var at hver klubb skulle ha en daglig leder, og det var krav til rekruttering i hver klubb. Det skulle arrangeres samlinger med testing av samtlige spillere.

Og ikke minst: Alle var enige om at basketsporten måtte «ut av gym-sale» – det skulle være tilskuerplass til minst 700. Videre at hver kamp skulle være «en fest» med gjennom-førte arrangementer. I tillegg skulle lagene ha stil over drakter og opp-varmingsdrakter, og coachene skulle gå i dress eller annet pent antrekk.

Det sistnevnte kravet var en selv-følge i Sverige og internasjonal bas-ket for øvrig, men her hjemme

vekket det mange negative reaksjo-ner. Lagledere i dress var «unorsk».

BASKETBALLFEBER

Parallelt med ligaforberedelsene fikk særlig Ulriken en publikumsvekst uten like i norsk basketballs historie. Arrangementene var krydret med egen dansegruppe, og kjente artister opptrådte før kampene og i pausene. I den femte og avgjørende NM-fina-len mot Bærums Verk i 1999 kom det 3.723 tilskuere. Det

var basketfeber i Bergen, og sponso-rene sto nærmest i kø.

Historien gjentok seg året etter da Ulriken slo Bergkameratene i en nervepirrende tredje og avgjørende finale – direktesendt på TV 2. Kam-pen ble en bekreftelse på at basket-ball var severdig og ga blod på tann både for liga-entusiastene og gjen-gen i TV 2 som hadde tro på sportens muligheter.

«Ligahjulet» fungerte. Tilskuertal-let økte fra rundt 220 i snitt i 1997-98 til drøye 400 den påfølgende seson-gen og mer enn 500 året etter.

SYV ELLER ÅTTE LAG?

En egen liganemnd ble etablert. Trygve Isdal, som ikke hadde noe forhold til de aktuelle klubbene, ledet arbeidet. I et halvt år vurderte

“VG gikk inn som en av ligaens større sponsorer, men på redaksjonell plass hadde avisen kun ett stort oppslag om BLNO. Det var da Nils Arne Eggen over to sider skjelte ut regelen om at laglederne skulle være pent antrukket.

nemnden hvilke lag som skulle få være med fra høsten 2000. De som slapp gjennom nåløyet var Asker Aliens, Bærums Verk Bees, Harstad Viking, Kristiansand Pirates, Oslo Kings, Tromsø Storm, Ulriken Eagles – og i siste øyeblikk Kongsberg Penguins.

Debatten i liganemnden hadde dreid seg om BLNO skulle bestå av syv eller åtte lag, men etter offentliggjøringen kom det sterke protester mot at multikulturelle Centrum Tigers ikke var kvalifisert.

Røde Kors, ved Thorvald Stoltenberg og Sven Møllekleiv, engasjerte seg på Centrums side. Saken ble tatt opp i Stortinget og i NRKs «Redaksjon 21», før gemyttene roet seg og Tigers satset på deltagelse fra 2001.

ENTUSIASME OG SKEPSIS

Dette var for øvrig den eneste gangen NRK viet basketligaen nevneverdig oppmerksomhet. Statskanalen ville ikke bidra til suksess for noe som var et «TV 2-produkt». Mange lokalaviser var derimot entusiastiske, mens flere regions- og riksaviser var avventende og til dels skeptiske til denne «unorske» nyvinningen.

VG, for eksempel, gikk inn som en av ligaens større sponsorer, men på redaksjonell plass hadde avisen kun ett stort oppslag om BLNO. Det var da Nils Arne Eggen over to sider skjelte ut regelen om at laglederne skulle være pent antrukket. Eggen, som var kjent for sin grilldress og for

å stå og røyke ved innbytterbenken, fikk siste ord i VG.

STUDIETURER

Styret i BLNO ble et selvstendig organ som besto av fem-seks personer valgt av klubbene, pluss en representant fra NBBF. Kristian Lennertzen og Geir Spiten var de første styrelederne. Ligaen fikk sin egen administrasjon, men hadde felles kontorlokaler med Basketballforbundet i Idrettens Hus på Ullevaal stadion.

Ulriken hadde på dette tidspunktet en meget god sponsoravtale med SAS som førte til utstrakt reisevirksomhet til gunstige priser. På den første av flere turer var rundt hundre av ligaens støttespillere med til New

York våren 2000. Dette skapte entusiasme også hos en del sponsorer som fikk med seg NBA-kamper og ikke minst et spennende møte med NBA-sjefen, selveste David Stern.

Det var på denne tiden navnet BLNO (Basketligaen Norge) ble klekket ut. Internettadressen bl.no ble sett på som innovativ. Det var håp om inntekter i form av «klikk» og annonsører, men dette var før «dot.com-bølgen» sprakk.

STARTEN I OSLO SPEKTRUM

Det ble lagt store planer for åpningen av BLNO, inspirert av en av de svenske foredragsholderne på liga-seminarene. «Tenk stort!», var formaningen, og dermed ble det bestemt at første kamp skulle foregå i Oslo Spektrum. TV 2 tente på ideen og ønsket at åpningen skulle sendes direkte, i beste sendetid lørdag 5. oktober.

Arrangementet var spekket med artister fra inn- og utland. Gruppen Infinity lanserte låten «1-2-3-4» tilegnet ligaen, Golden State Warriors' maskot «Thunder» leverte et fantastisk dunkeshow, og 4.500 tilskuere på tribunen koste seg. Men kampen var mindre spektakulær. Ulriken Eagles slo Oslo Kings 85-64, og TV 2 erfarte at to og en halv times basketsending ikke var noen seermagnet. 157.000 fulgte kampen, rundt 100.000 færre seere enn en

vanlig lørdagskveld.

TV 2 ga ikke opp. Mange kamper ble TV-sendt og ga klubbene gode sponsormuligheter. Kanalen lanserte også et eget fredagsmagasin, «BB2», med kuul ramme og programleder med blått hår. Men seertallene levde ikke opp til forventningene, hverken for magasinet eller de direktesendte kampene fra ulike steder i Norge.

GODE TILSKUERTALL

Asker Aliens vant grunnserien 2000-2001, mens Oslo Kings seiret i sluttspillet og ble tidenes første BLNO-vinner. Selv om ligaen ikke ble en TV-hit, var det rekordmange tilskuere på kampene. Målet om 700 tilskuere i snitt ble nådd med glans og nådde en topp på mer enn 900 tilskuere i den påfølgende sesongen.

Da var ligaen utvidet til ti lag, med Bergen Bulldogs og Centrum Tigers som nykommere. Sistnevnte hadde slitt med å finne en arena som tilfredsstilte ligaens krav. I Domus Athletica var det bedre plass, men ikke nok i debutkampen mot Tromsø Storm. 1.500 tilskuere presset seg inn, og flere hundre måtte snu i døren. Blant annet statsminister Jens Stoltenberg!

NEDTUREN

Dette er noe av det som huskes best i de første BLNO-årene, men så startet

en nedtur. Ulriken Eagles, som hadde vært ligaens flaggskip, opplevde tilbakegang både sportslig, økonomisk og i antall tilskuere.

Det var mange sentrale i BLNO som ikke ønsket at konseptet skulle bli utvannet. Heller færre lag som oppfylte alle krav til arena, antall tilskuere, daglig leder, egenrekruttering o.s.v. De kommende sesongene ble listen lagt lavere for deltagelse. Nye lag kom og forsvant, og andelen utenlandske spillere økte.

«NORSKEREGELEN»

Rekruttering og utvikling av norske spillere hadde stått sentralt da basketligaen ble dannet. Derfor ble «norskeregele» innført. Det skulle til enhver tid være to norske spillere på banen. Målet var å sikre spilletid for egne talenter, hindre at noen lag skulle kunne kjøpe seg sportslig suksess og stimulere til lokal publikumstilknypning.

Regelen ble innklaget til EFTAs overvåkingsorgan, ESA, for brudd på EØS-avtalen og medførte masse styr og kontakt med Utenriksdepartementet. ESA konkluderte med at dette ikke var i strid med lovverket, men et resultat av regelen var nok at gode, norske spillere ble mer verdi-

“ Arrangementet var spekket med artister fra inn- og utland. Gruppen Infinity lanserte låten «1-2-3-4» tilegnet ligaen, Golden State Warriors' maskot «Thunder» leverte et fantastisk dunkeshow, og 4.500 tilskuere på tribunen koste seg.

fulle. Noen begynte å vandre fra klubb til klubb for å få de beste økonomiske betingelsene.

ØKONOMISK KAMP

Ligaen ble ingen pengemaskin, men omsetningen i klubbene samlet hadde økt fra 8 millioner kroner til rundt 35 millioner. Det var likevel få klubber som klarte å skaffe nok sponsorer til å oppfylle ambisjonene, og hos flere lag var det mangelfull økonomistyring. I tillegg ble skoleprosjekter og annen rekruttering forsømt, i og med at det meste handlet om å overleve økonomisk.

Mange som var med i oppstarten av ligaen opplevde dette som en «once in a lifetime»- sjanse for norsk basketball. Nøkkelpersoner jobbet tidlig og sent for å gjøre basket til et godt «produkt» for tilskuere og TV-seere. En satsing som skulle bli økonomisk bærekraftig i form av høy medieeksponering og gode sponsorinntekter.

FOR FÅ RESSURSER

Ledere, spillere og andre entusiaster bar tunge bærer, personer som allerede hadde viktige roller i klubbarbeid som ikke utelukkende handlet

om BLNO. Basket-Norge generelt ble tappet for ressurser, uten at det kom mange nye ildsjeler på banen.

Men: Oppstarten av basketligaen viste at mye er mulig hvis man jobber sammen mot felles mål og tør å prioritere hardt for å nå disse. Idretten vår ble markert som multikulturell, kul og urban idrett med stort potensial også i skinasjonen Norge.

De deilige kranglene

**Det var liv og røre både på banen, på tribunen og ikke minst i avisspaltene.
De første BLNO-årene var preget av høy temperatur.**

TEKST: Pål Berg

*Bærum Baskets
trener Pål Berg
rakker ned på
Tromsø Storm. Selv
orker den samme
mannen ikke å stille
i dress og slips i de to
NM-finalene her i
Tromsø.*

**Leserinnlegg
i iTromsø**

*Dress er for meg et
festantrekk. Der er
ikke fest hver gang vi
spiller.*

**Pål Berg
til BT**

Jeg husker mange deilige krangler i norsk basketball, men felles for nesten alle er at de er i ferd med å gå ut på dato. Da BLNO ble dratt i gang rundt årtusenskiftet, var den preget av høy sigarføring, mye entusiasme, stor oppmerksomhet, stort pengeforbruk og folk som var store i kjef-ten. Meg selv inkludert.

Det er vel på tide å innrømme at jeg ikke var så veldig opptatt av bekledning og utstyr som jeg kanskje ga inntrykk av i 2001. Jeg ble oppfattet som en slags enfant terrible i norsk basketball som hadde alternative meninger om alt og alle; blant annet kravet om at coacher måtte stille i dress. I Bergens Tidende sto det i 2007:

«Trenerne i BLNO er pålagt å gå med dress. Det gir 3B-trener Pål Berg blanke i. – Det er ikke fest hver gang vi spiller. Slik kommenterer Berg hvorfor han ikke stiller i dress under kampene i basketligaen. I går møtte han i dongeribukse og joggesko i Haukelandshallen. Det fikk flere av Ulrikens representanter til å se rødt. Det handler om å vise respekt for dem som møter opp her. Berg representerer ikke bare klubben sin, men også hele ligaen og hele idretten. Da blir det feil å vise en slik holdning, sier Trond Gullaksen.»

Det var faktisk ganske mye oppmerksomhet og bråk om denne saken; såpass mye at VG stilte med journalist og fotograf i garderoben før en kamp. Det er ikke hverdagskost å ha med seg reportasjeteam når man skifter...

Men slik var det i BLNOs første hektiske og litt gale år. Og etter hvert ble det slik at noen av oss «tok ansvar».

Jeg tror vel både Ulrikens David Swan og jeg skjønte verdien av å få oppslag i mediene. Derfor var David Swan/Pål Berg-kranglene mange de få årene vi orket å holde dem gående. Blant mange høydepunkter var det for eksempel disse:

«Tidligere har David Swans erkefiende Pål Berg, gitt uttrykk for at det er et problem at Ulrikens publikum tror «fuck» er det engelske ordet for dommer». Ulriken-formann Hans Brundtland, sa derimot tidligere denne uken at David Swan er et godt forbilde.»

«Jeg har mange gode trenervenner i Norge. Pål Berg er ikke en av dem» (Ulriken-trener David Swan).

«- Jeg skjønner at kranglene oss imellom er godt stoff for både TV og aviser. Men det er veldig hausset opp, sier Pål Berg. Men David Swan er ikke interessert i å gjøre seg til

UTEN SLIPS: Mathias Eckhoff havnet i kran- gel med BLNO-ledel- sen i 2002, men han slapp å knyte slipset. Derimot ønsket BLNO at Mathias beholdt jakken på hvis han brukte T-skjorte under.

MED SLIPS: Bærums Verk-trener Pål Berg for anledningen med slips. Han var ikke alltid like festlig antrukket...

venns med Pål Berg. – Jeg liker ham ikke, jeg har ingen respekt for ham, så det skjer nok aldri.»

Og for å være ærlig – jeg vet fort- satt ikke helt hvordan vi har det med hverandre, men jeg håper og tror at vi begge oppfattet dette som en del av markedsføringen. Det virket i hvert fall upåklagelig. Aldri har norsk basketball hatt større opp- merkksomhet enn da David Swan åpnet munnen, da Milan Borojevic var forbannet på vegne av Centrum, da Geir Spiten hudflettet Asker kommune. Og så videre og så videre...

Da Bærum Basket tok sitt første

NM-gull i 2011 lå vi en hel helg på hotell i Tromsø, for kamp nr. 1 og 2 av en serie på fem kamper. For å slå i hjel litt tid ble det blogget fra hotell- rommet – noe som falt lokalbefolk- ningen tungt for brystet. I lokalpressen kunne man lese føl- gende to betraktninger:

Frekk og arrogant

Når jeg leser i iTromsø hva treneren til Bærum Basket, Pål Berg, klarer å lire av seg i sine blogger, blir jeg målløs. Mannen er jo utrolig arrogant og frekk! Nå håper jeg bare at Tromsø Storm klipper ut sportssiden der det sto om denne mannen og bruker det

for å gi spillerne sine ekstra motiva- sjon for helgens kamper i Nadderud- hallen! Ta «bøtta» hjem, Storm! Vi er stolte av både spillere og arrangørene!

K. W.

I «gode, gamle dager» var vi også forpliktet til å stille oss til rådighet for pressen etter kampene. Det var som regel litt selsomme forestillin- ger der unge og uerfarne journalister forsøksvis stilte fornuftige spørsmål. Det gikk dårlig, men jeg stilte plikt- skyldigst opp. Det var nok David Swan som var hjernen bak presse- konferansene; som han var mannen bak mye av det som skjedde på tidlig 2000-tall. Han er forresten av av

ENGASJERT: Ulriken's David Swan var på hugget både på og utenfor basketballbanen. De fleste fikk sitt pass påskrevet.

Det er grunn til å spørre seg om det er positivt for norsk basketball når Ulriken-publikumet tror at «fuck» er det engelske ordet for dommer.

**Landslagstrener
Pål Berg til BT**

Jeg har mange gode trenervenner i Norge. Pål Berg er ikke en av dem.

**Ulriken-trener
David Swan til BT**

svært få som er bøtelagt for litt i overkant heftige utsagn mot dommere (nei, jeg har aldri fått bot...!).

I en liga som etter hvert var så på felgen som BLNO i realiteten var, kunne det kanskje være nyttig å stramme inn, og sørge for at klubbene i hvert fall innfrir et minimum av krav til drift, vedlikehold, arrangementer og informasjon.

I sin tid eksisterte det en smørbrødliste over hva som skal bøtelegges i BLNO; nå er den for alle praktiske formål lagt i arkivskuffen der den ligger helt bakerst et sted. Noen av disse er det all mulig grunn til å børste støvet av nå; ikke minst fordi det ikke koster så innmari mye å få til dette.

Bare seks lag hadde råd til å være med på den sjettede sesongen i

BLNO. Men selv om ligaen vaklet, har den satt spor i norsk idrett. I 2005 kunne vi lese dette i Aftenposten:

«Norsk idrett blir aldri den samme etterpå, skrev Aftenposten i 2000 om den nye basketligaen. Fem sesonger senere står BLNO frem som en flopp etter at to lag trakk seg den siste uken før seriestart, og bare seks er tilbake. Og norsk idrett er vel ganske uberørt».

Men: Det ble stilt krav til mye mer enn at trenerne skulle stille i slips. Det var krav til arenaer, arrangement og til trening.

Andre idretter har kommet etter, men BLNO var faktisk først på mange områder. Det skal vi ta med oss når vi etter hvert kanskje forsøke å finne tilbake til noe av det som var bra ved årtusensskiftet.

Bergens Tidende

BASKETBALL

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

BLNO på Stortinget

De fleste kampene i BLNO ble utkjempet på banen. Men også på andre arenaer ble det kjempet, blant annet i Stortinget..!

TEKST: Per Burud

10. februar 2000 stilte stortingsrepresentant Grethe Fossum (AP) følgende spørsmål til statsråd Åslaug Haga: «Opptakskriteriene for å delta i den nye basketligaen er blant annet økonomi, rekruttering, sportslig nivå, profilering og arrangement/arena. Ett av lagene får ikke lov til å delta fordi hallkapasiteten er for dårlig, selv om de er vurdert sportslig gode nok. Rangeringen innen idretten har til nå vært sportslige prestasjoner, og det er helt ny idrettspraksis i Norge å diskvalifisere idrettsutøvere som er sportslig gode nok. Kan statsråden støtte en slik usportslig oppsetting av basketligaen?»

Bakgrunnen for spørsmålet var at Centrum Tigers fra Oslo ikke fikk lisens for spill i BLNO ved ligaens oppstart, vesentlig fordi hjemmebanen, Vulkanhallen, ikke ble godkjent som arena pga. for liten publikumskapasitet. Centrum var en spesiell klubb fordi de fleste medlemmene i klubben hadde innvandrerbakgrunn og klubbens ledere var flinke til å eksponere klubben. Det var flere klubber som også fikk avslag på sine søknader, men de var tydeligvis ikke så interessante for politikerne.

GODKJENT AV STORTINGET

På spørsmålet fra Fossum svarte statsråden blant annet: «Jeg tolker representanten Fossum dit hen at

POLITIKERE OG BASKETBALL: Grethe Fossum (t.v.) engasjerte seg i BLNO fra Stortingets talerstol. Statsråd Åslaug Haga svarte så godt hun kunne, og på galleriet satt Åge Damsgaard og Per Burud. Daværende statsminister Jens Stoltenberg ville gjerne se kamp, men ble avvist i døren; det var fullt!

hun ønsker at Kulturdepartementet skal gripe inn i forhold til forutsetningene for den nye basketligaen. Det vil i så fall innebære et klart brudd i forhold til det tradisjonelle samarbeidet med NIF. Departementet forsøker i denne sammenheng å balansere hensynet til statlig styring mot hensynet til idrettsorganisasjonenes autonomi. Departementet forholder seg i den aktuelle saken til at endringer av konkurranseoppsett og konkurranseregler for de enkelte særidretter primært er en sak for idretten selv.» Videre gjorde statsråden et poeng av

at det ikke var brukt spillemidler til forberedelsen av ligaen. Hun avsluttet med: «Imidlertid kan jeg ikke se, ut fra min kjennskap til den nye basketligaen, at det i dag foreligger omstendigheter som skulle tilsi at departementet griper inn i den aktuelle sak.»

Stortingssalen var ganske glissent besatt under denne Spørretimen. På tilskuergalleriet var det kun to personer til stede, Åge Damsgaard, daglig leder i BLNO og Per Burud, generalsekretæren i NBBF. Men de to var til gjengjeld svært fornøyd

med resultatet: Serieordningen i BLNO var godkjent av Stortinget! Så vidt vi er kjent med er basketball den eneste særvidretten som har fått sin serieordning godkjent av landets nasjonalforsamling!

Det bør også nevnes i denne sammenheng at tidligere utenriksminister Thorvald Stoltenberg personlig ringte opp Hans Brundtland. Han beskriver episoden godt i sin bok «Basketballfeber, Ulriken 30 år i eliten».

STOLTENBERG AVVIST

Det kan jo også nevnes at da Centrum ble tatt opp i ligaen spilte klubben sine hjemmekamper i Domus Atletica, ofte for fulle hus. Ved et tilfelle kom daværende statsminister Jens Stoltenberg sammen med sin nevø for å se en kamp. Han ble avvist i døren da det var fullt! Vaktene fra Centrum var nok ikke klar over hvem de avviste. Stoltenberg tok dette til etterretning og ruslet hjem med sin nevø. Det må være ganske enestående i norsk idretts-historie at en statsminister ikke slipper inn på en kamp!

Og apropos Stoltenbergfamilien: Jeg var med i en NIF-delegasjon på Stortinget for å møte Aps stortingsgruppe. Jens Stoltenberg var til stede. Jeg presenterte meg som generalsekretær i det forbundet det som ikke uten videre slipper landets statsminister inn på sine arrangementer. Det vakte latter, ikke minst hos Stoltenberg selv som husket episoden meget godt.

ENGASJERT RØDE KORS

Også Røde Kors ved generalsekretær Sven Mollekleiv engasjerte seg stekt for å få Centrum med i ligaen.

Men det var ikke bare nasjonalt at

BLNO ble diskutert, også internasjonalt kom ligaen på dagsordenen. 31. juli 2002 mottok basketballforbundet et brev fra Det kongelige kultur- og kirkedepartement med overskriften:

«Spørsmål om basketligaen fra EFTAs overvåkingsorgan, ESA.»

Det var meldt inn en klage på den norske basketligaen til EFTAs overvåkingsorgan. Bakgrunnen for dette var at styret i BLNO i april 2002 vedtok at det til enhver tid skulle være to norske spillere på banen, den såkalte Norskeregele. Hensikten var å trygge utviklingen av norske spillere. Mange av kampene i BLNO ble dominert av utenlandske spillere og norske spillere fikk til dels liten spilletid. Dette ville på sikt gå utover landslaget. Regelen ble vedtatt på forbundstinget samme år.

NORSKEREGELEN

Hvordan havnet så lille Basketball-Norge opp i denne situasjonen? Harstad Vikings var uenige i dette vedtaket og stemte derfor imot. Klubben hadde et meget godt lag, nesten enerådende sport på toppnivå i byen, egen basketpub og den lokale klanen Mjødberget. Mjødber-

gets meget aktive leder, Ken Rune Berg, satt og stura på den lokale basketpuben. Dypt nede i sin fjerde halvliter sa han til seg selv: «Ka farsken, æ skriv te Brussel!» Og det gjorde han og han ble tatt på alvor. Han stilte spørsmål om Norskeregelelen var i strid med EUs krav om fri flyt av arbeidskraft og ikke minst sett i lys av Bosmanndommen.

Det ble en relativ lang sak med brevveksling mellom NBBF, departementet og ESA. Brevene var skrevet i god byråkratisk form med masse fotnoter som skulle besvares. NBBF sto hardt på at vi nektet ingen å spille. Det var opp til coachen til enhver tid å bestemme hvilke spillere som skulle være på banen.

17. mars 2005, nesten tre år etter saken ble reist kom det svar fra ESA at de lukket saken med forbehold om mulig gjenåpning hvis saken ble anket. Ken Rune Berg anket ikke! Ken Rune ble en tid etterpå ansatt som aktivitetskonsulent i 50 %-stilling i Region Nord.

INTERNASJONAL INTERESSE

Denne saken skapte også internasjonal interesse i idrettsverden. Både fotball, håndball og ishockey hadde problemer i forhold til utenlandske spillere. Flere forbund ba om kopier av hele saken. NBBF ble tilskrevet fra flere nasjoner, bl.a. de nordiske landene, Sveits og Østerrike. FIBA Europe viste også interesse og har fått oversendt alle papirene.

Og da det dukket opp en henvendelse fra selveste Jesus gikk det opp for NBBF hvilken banebrytende innsats vi hadde gjort. Det viste seg dog at Jesus var generalsekretær i det spanske basketballforbundet og måtte ikke forveksles med han andre!

“ *Det må være ganske enestående i norsk idrettshistorie at en statsminister ikke slipper inn på en kamp!*

Det første landslaget

«Nordmennene må i den nærmeste tiden ta til takke med sisteplass», mente islendingene etter det første møtet.

Det fikk de rett i...

TEKST: Tore Vik

BAK FRA VENSTRE: Reiseleder og leder av basketballutvalget Jan Petter Hansen, coach Al Hughes, Trygve Woxen (4), Pål Vik (62), Leif Bråten (26), Terje Holm (17), Johan Foss (6), Knut Myhre (23), Karl Bay (2) Foran fra venstre: Tore Sandnæs (6), Tore Vik (25), Fredrik Clausen (10), Petter Faye-Lund (30), Sven Gunderson (20), Per Hågå (4). (Samlet antall landskamper i parentes).

Våren 1965 oppnevnte Idrettsstyret «Norges Idrettsforbunds utvalg for basketball». Med det fikk også Norge endelig basketball i fast organisert form som det siste nordiske land. Utvalget for basketball ville i første rekke arbeide med spillets utbredelse, kampserier, kurs for instruktører og dommere – og «representasjon med et herrelag og ledere til Polar Cup og kongress i København våren 1966.»

HERRENE FØRST

Samme høst tok utvalget ut «en stamme på 12 spillere», som ble innkalt til jevnliges samlinger gjennom sesongen 65-66, og spilte tre-

ningskamper mot 17 svenske og danske klubblag før turen til København.

Trener ble OSIs coach Al Hughes med bistand av OSI-veteranspilleren Knut Myhre som pga. kneskade var antatt ikke å kunne delta som spiller.

Fra Utvalgets «Norsk Basketball» kunne man lese følgende: «Som ventet kom vårt ferske landslag på siste plass, men debuten var likevel såpass oppløftende at det lover godt for fremtiden:

1. Island – Norge 74 - 39
2. Finland – Norge 109 - 39
3. Sverige – Norge 91 - 37
4. Danmark – Norge 73 - 50

Vår mest oppløftende kamp var mot Danmark. Allerede fra start fikk vi danskene med på et noe langsomt spill som passet oss godt og vi førte fortjent gjennom hele omgangen – helt til Danmark passerte oss med ett poeng til pause.

Omgangen må ha vært litt av et sjokk for danskene, som skjerpet seg betydelig i pausen og startet annen omgang med å løpe oss fullstendig i senk.

Av de norske spillerne var det særlig Pål Vik (yngstemann, som fylte 17 år to måneder senere) og Johan Foss som fremhevet seg. Pål Vik spilte godt både i angrep og forsvar og ble toppscorer av våre

DE FØRSTE: Fra høyre: Anne Ma Fjære, Ullern (10); Eva Orvei, Bærum (21); Torunn Bergli, Bærum (4); Anne Karin Nielsen, Bærum (2); Ingrid Storm, Bærum (9); Unni Andersen, KSI (6); Sonja Olsen, Bærum (25); Ellen Grindvold, Ullern (15); Britt Salomonsen, KSI (2); Ragnhild Rognerud, Bærum (18) (antall landskamper i parentes)

KAMP- KLARE:

Øverst er det Sonja Olsen som vil ha det som kan bli en retur. Under: Coach O'Neal gir råd til Unni Andersen, Ellen Grindvold, Ingrid Storm og Sonja Olsen.

med 39 p. Johan Foss var den store strategen i forsvar, mens Terje Holm (34 p), Trygve Woxen (32 p) og Fredrik Clausen (15 p) også var gode. For øvrig skal alle spillerne ha kompliment for toppinnsats i alle kampene.

Ellers ble deltagelsen meget lærerik ved at man fikk se spill, systemer og enkeltprestasjoner som vi ikke opplever her hjemme.»

Og hva mente motstanderne?

Fra Sveriges forbundsblad «Basketboll»:

«Sveriges basketbollandslag höll lekstuga i Polarcupens fortsättning mot Norge, som besegrades med 91-37. Norges zonförsvaret bollades ut med snabba passningar, och det var inga problem att komma till skottlägen. Det var första landskampen mellan broderfolken».

Fra Islandske presse (oversatt): «Nordmennene må i den nærmeste tid la seg nøye med siste plass, men de har tydeligvis begynt riktig, da det i nordmennenes spill ikke forekom noen håndballtakter, slik det gjorde i den første tiden hos danskene.» Et kompliment, får man si ...

DAMENES TUR

Helgen 10.-11. februar 1968 skulle vårt herrelandslaget spille to privatlandskamper mot Danmark, og for første gang ble et norsk damelandslag også sendt ut på offisielt oppdrag. Kampene ble betegnet som «offisielle privatlandskamper».

Mens herrene møttes i Århus på Jylland lørdag 10. hadde danskene ordnet hall til damekampen i Næstved – ca. 8 mil utenfor København.

Kampene neste dag gikk begge i København.

OSI-treneren Jim O'Neal var coach for både herre- og damelandslaget denne helgen. Trygve Woxen, var ass.coach for damene. O'Neal valgte å coache herrene i Århus. Dermed var det Trygve Woxen som coachet damene i den aller første landskampen i Næstved. Kanskje ikke så uventet ble det to relativt klare tap i landslagsdebuten, med lørdagens resultat fra kampen i Næstved som den beste prestasjonen.

Næstved 10. februar
Danmark–Norge 48-20

København 11. februar
Danmark–Norge 88-25

Hardt arbeid, små kår

Det norske damelandslaget har vært snublende nær det helt store der sølv i Nordisk og tøffe kamper mot Bosnia-Hercegovina blir husket.

TEKST: Ulf Landström og Baard Stoller

MOT SVERIGE I RYKKINNHALLEN: Kristina Tattersdill mot svenske Louise Halvarsson. Kristine Kristiansen helt til venstre, Sigrid Skorpen med ryggen til og Therese Håger ved sammen med svenske nr. 12 Anna Barthold.

2002-2005

Denne perioden i kvinnelandslagets historie kjennetegnes av en stor økning i aktivitet.

Målsetningen var å klemme ut så mye aktivitet av hver budsjettert krone som overhodet mulig. Med hjelp av gode kontakter i utlandet startet en periode med kraftig økt treningsmengde og antallet tre-

ningskamper og landskamper tok av.

I denne perioden oppholdt laget seg flere ganger på ukelange treningssamlinger i Danmark. Takket være hjelp fra Danmarks landslagstrener Morten Thomsen fikk vi mulighet til å bo gratis i klubblokaler, der spillerne sov på madrasser og laget maten selv i

klubbhusets kjøkken.

Under disse samlingene spilte laget også en serie landskamper mot Danmark. Også treningene på hjemmebane økte i antall, og med en meget dedikert gruppe spillere som prioriterte trening og spill med landslaget ble det skapt en klubb-lagsfølelse og et familiært fellesskap i gruppen som motiverte alle til å

presse hverandre til å bli bedre spillere og et bedre lag!

I laget fantes spillere som Nanna Sand, Marianne Hella, Maren Lillehaug, Ingvild Paur, Kine Johansen, Anette Johansen, Anne Flesland, Karianne Øysted, Siri Andersen, Kristina Tattersdill, Sigrun Eskeland med mange flere.

I 2002 deltok laget i EM-deltok Tyskland, Estland, Sveits og Norge.

Dette EM -kvalet var enda et steg i lagets utvikling mot det som skulle bli stadig bedre.

I løpet av de følgende årene fortsatte vi å øke treningsmengden og treningskvaliteten på hjemmebane og på nye treningsopphold. Nå hadde vi skapt mange gode kontakter. Foruten vennskapet med danskene, fikk vi stort utbytte av samarbeid med Nederland og Portugal med treningssamlinger og landskamper både på hjemme- og bortebane flere ganger.

Vi var på Island og i Irland, og deltok i tre nordiske mesterskap, der vi fra gang til gang gjorde stadig bedre resultater. Laget spilte mer eller mindre helt jevnt med Sverige og Finland, og vant mot Danmark og Island.

I 2004-2005 deltok vi i neste EM-kvalik, som nå ble spilt etter et nytt format der man istedet for turneringshelger hos én arrangør, spilte dobbeltserie med hjemme- og bortekamper i gruppen.

Kvaliken ble nå spilt over et år. I gruppen fantes denne gang Norge, Bosnia & Hercegovina, Hviterussland og Malta. Norge innledet med bortekamp i Gomel i Hviterussland. En opplevelse på mange plan med en vanvittig tur med buss gjennom landet fra flyplassen i Minsk til Gomel lengst øst i landet. Kampar-

LANDSKAMP I HAUKELANDSHALLEN: Landslaget med besøk fra et sykehus – bak fra v. Hermond Lindersen, Kristina Tattersdill, Tina Stenerud Moen, Hege Blikra, Therese Häger, Tori Halvorsen, Israel Losada Salvador, (coach) Torunn Ytrehus, Nanna Sand, Katrine Fjærestad, Anette Johansen, Maren Austgulen. Foran Tina Evjen Nesse.

NORSK SØLV: I 2008 vant Norge alle kampene bortsett fra mot Sverige. Sølvlaget besto av bak fra venstre Birte Hegrenæs, Therese Heger, Nanna, Tori, Anette Johansen, Mia Henriksen, Marianne Hella. Foran fra venstre Emilie Ravn, Tina SM, Ingvild Paur, Oda Marie Austheim og Kristina Tattersdill.

EM-KVAL PÅ HJEMMEBANE: Kristine Thorsen i kamp mot Italia i Furusethallen. Norge møtte Italia i EM-kvalifisering.

rangementet, med live TV sending, fullsatt hall, bevæpnet militære og meget spesielle cheerleaders er et minne ingen glemmer.

Hviterussland var kjempefavoritter, men vi spilte en meget god kamp og holdt tritt med hjemmelaget helt til siste sekund. Vi tapte surt med ett poeng, men hadde vist basketball-Europa at vi hadde et meget godt lag.

Året etter var det på tide med returoppgjør. Vi måtte slå Hviterussland med to poeng på hjemmebane for å kvalifisere oss til Europamesterskapets A-divisjon. Laget fremganger hadde vakt oppsikt og for første, og så langt eneste, gang ble en kvinnelandskamp i basketball sendt direkte på norsk TV.

Etter to tøffe omganger gikk kampen til ekstraomganger – ikke bare én men to ekstraomganger måtte spilles før Hviterussland dessverre kunne ro hjem seieren.

Hvor bra lagets prestasjon hadde vært, ble bevist da Hviterussland året etter tok seg til EM-sluttspillet og gikk hele veien frem til EM-bronse.

2006-2008

Etter flere gode sportslige resultater ble laget igjen meldt på til EM-kvalifisering i 2006-2007. Motstandere i denne EM-kvalifiseringen var Nederland, Island og Irland. Motstander som vi følte befant seg rundt vårt eget nivå.

Kvalifiseringen koker ned til årets siste kamp mot Nederland i Rykkinnhallen. Det er 533 tilskuere på plass for å se puljens to ubeseirede lag. Det er Nederland som starter kampen best, men Norge er med i kampen og er bare 6 poeng bak med over minuttet igjen. De nederland-

ske jentene holder imidlertid hodet kaldt og vinner 76-68.

Året etter er to av våre største profiler på kvinnesiden gjennom tidene – Bella Engen og Kristine Austgulen ikke med laget lenger. Oppkjøringen mot EM-kvalifiseringskampen i 2007 starter mot Storbritannia i Rykkinnhallen. I to intense og jevne kamper deler lagene igjen på seirene (71-68 og 57-63). Også mot Luxembourg på bortebane vinner det norske laget kontrollert i begge kampene (76-43 og 61-50), og er klare for å starte kvalifisering.

Også denne gangen møter vi Nederland, i den siste kampen i puljespillet. I Almere, Nederland foran 800 tilskuere. Vi får en forferdelig start på kampen, og klarer aldri å sette det solide Nederlandske laget under press. Dermed må vi gjennom playoff mot Bosnia-Hercegovina i Rykkinnhallen. Det er et skikkelig trykk i hallen da det er et stort antall bosniske supportere i hallen – og de gir lyd fra seg umiddelbart.

Bosnia anført av 202 cm høye Raziya Mujanovic er store favoritter. De har feid igjennom den andre gruppen med blant annet solide seire over Storbritannia og Portugal. Det ser imidlertid ut som om utfordrerrollen passer det norske laget bra, og når det er en periode igjen av kampen, har Bosnia tatt over føringen i kampen (46-47). Stemningen i hallen er intens – og nå skal det avgjøres om Norge kan dra i land en seier mot et svært sterkt bosnisk lag. Vi bommer på to trepoengere i det siste angrepet og kampen ender 61-65 til Bosnia. Toppscorer for Norge er Nanna Sand med 15 poeng. Mujanovic ender opp med 20 poeng, 12 returer, 6 assist og 2 blokker.

Returkampen i Bosnia blir en (for) tøff kamp, og vi ender til slutt opp med å tape 45-71.

NORDISK MESTERSKAP I KØBENHAVN 2008

Dette året var det nordisk mesterskap som var høydepunktet. Kamper mot A-nasjonen Finland og et svensk lag som hadde sentrale spillere fra det laget som tok sølv i U19-VM. I tillegg til det et dansk lag som hadde satset hardt mot nordisk på hjemmebane og et islandsk lag ledet av den unge og talentfulle Helena Sverrisdottir.

Første motstander i nordisk var et finsk lag som spilte i A-EM-kvalifiseringen.

Lagene fulgte hverandre gjennom hele kampen med Norge som det førende laget, og Norge tok en overraskende men fortjent seier 66-60.

Etter en kontrollert seier mot Island var det klart for kamp mot Danmark som hadde lagt opp til at dette skulle være kampen om bronsemedaljene. Men vi hadde høyere ambisjoner. Seier i denne kampen ville gi oss muligheten til å spille finale mot Sverige neste dag. Norge leder med 14 poeng i halvtid og selv om Danmark tar det ned til 9 poeng etter 3 perioder, så ender det opp med en 66-55-seier og finale mot Sverige!

Kampen er en stor utfordring for de norske jentene. I tillegg til at det er Sverige som er motstander, så er det kun 17 timer siden laget gikk av banen etter kampen mot Danmark (Sverige hadde hviledag).

Halvveis i kampen er stillingen 37-36 til Sverige, men i den tredje perioden må Mia Henriksen kaste inn håndkleet på grunn av kramper i leggene. Med 5 minutter igjen å spille er stillingen 60-55 til Sverige. Svensk scoring i siste sekund gjør at de ender opp med svensk 69-59-seier.

Norge i 2006-2007

Spillere:

Nanna Sand,
Kristina Tattersdill,
Sigrun Eskeland,
Anette Johansen,
Kristine Austgulen (2006),
Marianne Hella,
Tina S. Moen (2007),
Kristine Kristiansen,
Bella Engen (2006),
Kjersti Marie Brekke,
Ingvild Knudsen,
Tori Halvorsen (2007),
Anne Flesland (2006)

Baard Stoller
(coach)

Brent Hackman
(assisterende trener)

Inge Kristiansen
(assisterende trener).

Nordisk Mesterskap 2008:

Spillere:

Marianne Hella,
Anette Johansen,
Mia Henriksen,
Tina S. Moen,
Emilie Ravn,
Kristina Tattersdill,
Nanna Sand,
Birte Hegrenæs,
Oda Marie Austheim,
Ingvild Paur,
Therese Håger,
Tori Halvorsen

Baard Stoller
(coach)

Brent Hackman
(assisterende trener)

Juniorenes bragd

Mange har drømt om et norsk landslag i EM-sluttspill. Foreløpig har det bare skjedd én gang, i 1982 med norske juniorer, og det var tøff motstand. Bare sjekk toppscorerlisten under...

TEKST: Tor Chr. Bakken

TØFF MOTSTAND: Moro, men tøft å møte spillere som Drazen Petrovic (t.v.) og Detlef Schrempf som begge gjorde NBA-spillere av seg.

Toppscorerlisten vekker gode minner for alle som fulgte med i internasjonal basketball på 1980- og 90-tallet. Her er de åtte beste poengscorerne:

1) Jordi Villacampa, Spania	(28,6)
2) Drazen Petrovic, Jugoslavia	(27,0)
3) Danko Cvjeticanin, Jugoslavia	(25,1)
4) Laszlo Berkitsch, Ungarn	(23,1)
5) Lubomir Amiorkov, Bulgaria	(19,3)
6) Kari-Pekka Klinga, Finland	(18,7)
7) Detlef Schrempf, Vest-Tyskland	(18,3)
Ståle Skagestad, Norge	(18,3)

LAGET SOM KVALIFISERTE SEG: Glad gjeng som er klare for EM-sluttspill. Foran fra v. Brynjulf Skorpen, Ole Petter Vagle, Stein-Erik Vellan, Knut Ørbeck-Nilssen, Torgeir Bryn. Bak fra v. Dag Hammer, Fredrik Schütz-Pedersen, Lars Espejord, Finn Arild Braathen, trener Bernie Dignan og Ståle Gordon Skagestad.

Ingen hadde klart det før, og ingen har klart det siden. Juniorherrenes deltagelse i sluttspillet i 1982 er tidenes EM-bragd av et norsk landslag.

Landslagskomiteen hadde god tro på 1963- og 64-kullene, og søkte i 1981 om å få arrangere kvalifisering til junior-EM 1982. FIBA var skeptiske til om Norge kunne klare noe sånt, men lot oss få sjansen. Det gikk over all forventning. Arrangementet i Nadderudhallen i april fikk skryt fra både FIBA og deltagernasjonene, men – aller viktigst – også de norske spillerne holdt nivået. Etter seire

over England (66-63) og Sverige (71-60), spilte det liten rolle at vi tapte 73-77 for Finland. Norge tok annenplassen og hadde kvalifisert seg for sluttspillet i Bulgaria i august samme år.

ENESTE TIL EM-SLUTTSPILL

12 spillere, trener Bernie Dignan, lederne Tor Christian Bakken og Knut Ola Staver, dommer Geir Mathiasen og fysioterapeut Petter Riiser fikk gleden av å utgjøre Norges til nå eneste tropp i et EM-sluttspill. Turneringen i Dimitrovgrad ble et brutalt møte med det beste

som fantes av europeiske juniorspillere på den tiden. Ikke minst var fysikken til motstanderne skremmende. Jugoslavias lag hadde en gjennomsnittshøyde på 203,9 cm – våre eneste to metersmenn var Torgeir Bryn (207 cm) og Stein-Erik Vellan (201 cm).

Gutta spilte likevel respektløst og holdt godt følge frem til pause i de fleste kampene. Blant annet ledet vi halvveis mot både Israel (45-41) og Ungarn (43-39). Unntaket var kampen mot Jugoslavia med Drazen Petrovic som den store stjernen; her lå vi under 33-67 allerede etter de

NORGE I EM

første 20 minuttene. Overmakten var rett og slett for stor.

I gruppespillet møtte vi Bulgaria (49-71), Vest-Tyskland (51-89), Tsjekkoslovakia (70-81), Jugoslavia (67-114) og Frankrike (68-87). Dermed ble det spill om plassene 9.-12., der vi først tapte 75-98 for Israel og deretter 75-77 for Ungarn og dermed endte sist av de 12 lagene. Litt surt ikke å få med seg en seier hjem, men spillet var oppløftende i de fleste kampene.

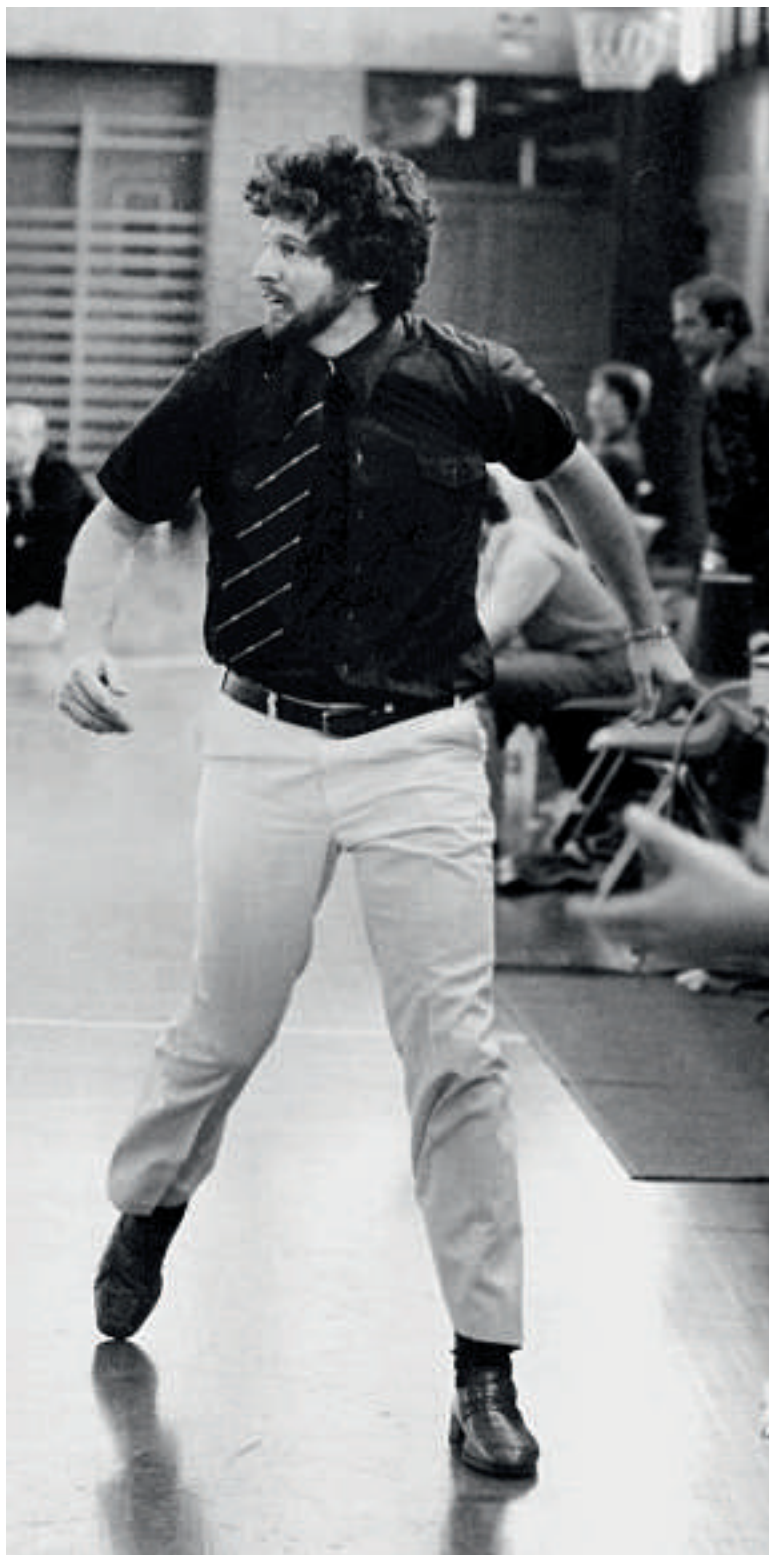
Jugoslavia var storfavoritter i finalen mot Sovjetunionen, men Petrovic & co. hadde tatt seieren på forskudd. Sovjetrusserne hadde ikke de store stjernene på papiret, men var best som lag og kontrollerte inn til seier 97-87 og fortjente gullmedaljer. Spansk-russeren José Biriukov Aguirregabiria scoret 34 poeng i finalen, to mer enn Petrovic. Sovjetunionen hadde også en viss litauer ved navn Sarunas Marciulionis på lagoppstillingen, men han var skadet og kom ikke på banen i finalen.

HISTORISK

Torstads Jan Henrik Nyegaarden ble historisk da han scoret Norges to første poeng i åpningskampen mot vertslandet Bulgaria etter pasning fra lagkamerat Brynjulf Skorpen. Det skulle imidlertid bli Jan Henriks eneste to poeng i turneringen. Ståle «Gordon» Skagestad hadde derimot et strålende mesterskap der han fikk vist hele sitt offensive repertoar og endte på 7. plass på toppscorerlisten med 18,3 poeng i snitt. Hadde trepoengslinjen vært innført på denne tiden (kom først to år senere), ville tallet vært langt høyere. Spesielt imponerte Ståle med 33 poeng mot Frankrike. Sandvikas Finn Arild Braathen (199) brydde seg ikke om at motstanderne var både 15 og 20 centimeter høyere, og endte som turneringens beste (!) rebounder med drøyt 11 returer i snitt.

SLUTTSPILL KOSTER

Forbundet og ikke minst Landslagskomiteen med Erling Langaas Paulsen i spissen nedla mye godt arbeid for i det hele tatt å kunne delta i Bulgaria. Det var (selvsagt) ikke bud-

PÅ JOBB: Aldri et kjedelig øyeblikk med Bernie Dignan; engasjert og til tider kontroversiell både som spiller og trener.

LAGET SOM DRO:

Foran fra v. Torgeir Bryn (Ammerud) Stein-Erik Vellan (Bærums Verk), Ståle Skagestad (Eikeli), Finn Arild Braathen (Sandvika), Jan Henrik Nyegaarden (Torstad), Morten Fraas (Bærum), Øverst fra v. Eivind Grønli (Singsaker), Dag Hammer (Bærum), Knut Ørbeck-Nilssen (Torstad), Brynjulf Skorpen (Torstad) Per Arne Tefre (Eikeli), Ole Petter Vagle (Eikeli) og coach Bernie Dignan.

sjettert med sluttspill, noe som kostet NBBF den i 1982 betydelige sum av 82 000 kroner. Ekstra budsjettbevilgning, eksterne sponsorer og egenandel på 1000 kroner pr. spiller gjorde deltagelsen mulig.

Her er de 12 som representerte Norge i Bulgaria (klubb i parentes):

Ole Petter Vagle (Eikeli), Per Arne Tefre (Eikeli), Brynjulf Skorpen (Torstad), Knut Ørbeck-Nilssen (Torstad), Dag Hammer (Bærum), Eivind Grønli (Singsaker), Morten Fraas (Bærum), Jan Henrik Nyegaarden (Torstad), Finn Arild Braathen (Sandvika), Ståle Skagestad (Eikeli), Stein-Erik Vellan (Bærums Verk), Torgeir Bryn (Ammerud).

TRAVEL TID

PS: 80-tallet var en tid med stor aktivitet for landslagene, men også for NBBF som arrangør. I løpet av tre år hadde vi ansvaret for ytterligere tre EM-kvalifiseringer; for senior

menn i 1984, for «kadetter» (G16) i 1985 og for senior kvinner i 1986.

I 1984 hadde Arild Beck og Haakon Austefjord ankommet Norge og inntatt herrelandslaget i basketball, og NBBFs tro på suksess var såpass stor at vi påtok oss EM-kvalifisering for menn der vi møtte Skottland, Island, Portugal og Danmark (direkte på NRK TV). Det ble fire strake seire for fulle hus i Nadderudhallen, og avansement til Challenge Round (mellomrunden) i EM. I Linköping ventet imidlertid Sverige, Romania, Tsjekkoslovakia, Belgia og Tyrkia. Det ble fem strake tap, selv om vi var godt med i alle kampene og bare tapte med to for både Sverige og Tyrkia. Mest minneverdige prestasjon med norske øyne var Haakons 20 poeng i annen omgang mot tsjekkernes storstjerne Stanislav Kropilak (208 cm). Altså ikke avansement den gangen, selv om vi hadde «nivået inne».

Året etter hadde vi besøk av Belgia, Finland (med Henrik Dettmann som coach) og Nederland til EM-kvalifisering for gutter i Haukelandshallen i Bergen med Hordaland Basketballkrets som teknisk arrangør. Det norske laget – med Mathias Eckhoff i spissen – spilte jevnt (minus 11) mot Finland, men var sjanseløse mot Belgia og Nederland.

I 1986 hadde Norge EM-kval for senior kvinner i Furusethallen, der Høybråten BBK sørget for det praktiske arrangementet. Norge slo Skottland greit (82-41), mens det ble stygge sifre baklengs mot Italia og Polen.

Siden 80-tallet har ikke Norge – med unntak av enkeltkamper for kvinnelandslaget – arrangert kamper for våre landslag ut over de forpliktelsene som fremgår av det nordiske samarbeidet, altså nordiske mesterskap.

Da vi virkelig var gode

Vi hadde de «riktige» spillerne, vi hadde ambisjoner og vi fikk penger til å kunne satse. En islandsk 3-poenger var tiårets kjipeste scoring.

TEKST: Per Tøien

INTERNASJONAL SUKSESS: Fra v. Haakon Austefjord, Georg Posti, Reidar Skorpen, Per Tøien, Ståle Frey, Egil Eide, Finn Arild Braathen, Harald Sommerfeldt, Arild Beck, Stein-Erik Vellan og Torgeir Bryn.

Norsk idrett blir ofte målt etter suksess i vinteridrettene, naturlig nok kanskje? I alle fall var erfaringene og opplevelsene av resultatene i vinter-OL i 1984 slik at det i 1985 ble satt i gang en felles, norsk toppidrettssatsing med OL i 1988 som mål. Denne satsingen ble kalt Prosjekt 88 og var

et samarbeidsprosjekt mellom Norges Idrettsforbund og Norges Olympiske Komité, som den gang var to forskjellige organisasjoner.

En del av arbeidet var å forsøke å etablere ulike samarbeidsarenaer mellom forskjellige toppidrettsmiljøer, men man gikk også inn med

økonomisk støtte til enkeltutøvere for å sikre deres mulighet til å satse på toppidrett.

Også Norges Basketballforbund ble tilgodesett og Haakon Austefjord og Arild Beck fikk begge toppidrettsstipend fra Prosjekt 88 i noen år. Hvorvidt dette bidro positivt til

PÅ «HELLIG» GRUNN: Pauley Pavilion, UCLA's hjemmebane er enorm, imponerende og kan ta pusten fra noen hver. Det norske landslaget spilte der, med John Wooden på tribunen!r

norsk landslagssatsing skal være usagt, men det bidro helt sikkert til at det var enklere for begge å kunne forbli i Norge og satse både på klubb- og landslag.

ET HERLIG SAMMENFALL

Noen ganger smiler basketball-gudene også på et lite land som Norge. Omtrent samtidig skjedde mange gode ting som tilsammen ga Norge noen år der vi både smakte på kirsebær sammen med de gode landene og der vi oppnådde resultater vi senere ikke helt har klart å matche.

Først fant Eikeli frem til Arild Beck, nordmann med norsk pass,

“ For meg er det fortsatt spesielt å vite at jeg har coachet mot UCLA i Pauley Pavillion med coach John Wooden på tribunen – en stor inspirasjon da og nå

Per Tøien

oppvokst i California og også med sin basketballskolering derfra. 198 cm med ballkontroll, oversikt og et repertoar ingen norske spillere hadde vært i nærheten av. Året etter fant Ammerud frem til Haakon Austefjord, kanskje ikke like norsk som navnet, men også han med passet i orden og strålende ferdigheter på basketballbanen. Haakon var en intens, smart og særdeles scoringsvillig low post på 201 cm – også han fra California.

Ammerud hadde også funnet en lang, spennende og reisevillig fyr fra Madla, og selv alet opp en nesten like lang, og kanskje enda mer spennende fyr fra sitt eget nærmiljø i Groruddalen. Georg Posti på (minst) 210 cm og Torgeir Bryn på 205 cm skapte sammen med Arild og Haakon noen forutsetninger for internasjonale prestasjoner vi tidligere ikke hadde hatt.

KOMPLETT LAG

Med disse fire og kanskje spesielt Stein-Erik Vellan fra Bærums Verk Finn Bråthen fra Sandvika og Ståle «Gordon» Skagestad fra Eikeli hadde Norge i en lang periode størrelse og ferdigheter nok nært kurven til å kunne spille med nesten hvem som helst. Supplert med flere gode guarder – kaptein Ståle Frey, Petter Nettli, Ole Rikard Hammer, Eivind Grønli, Egil Eide og Harald Sommerfeldt i starten, etter hvert også med Mathias Eckhoff, Tor Martin Holden og flere – begynte Norge å ligne et internasjonalt lag.

Med kjernen i denne spillergruppen på plass over mange år kom gode resultater, selv om det fortsatt bare ble nesten når det gjaldt kvalifiseringer til EM. For første gang slo vi Sverige; 83-78 i Motala. Vi slo

“ *Mens ballen var i luften gikk sluttsignalet, og ingen ball, verken før eller senere har gått langsommere gjennom luften. På vei mot kurven i andre enden av banen forsvant EM-drømmen.*

Finland, Island og Danmark regelmessig i nordiske mesterskap og vi slo England, Polen, Belgia. Tipoengstap for senere EM-toer Tsjekkoslovakia i EM-kvalifiseringen i Sverige i 1984 og gode innsatser både mot OL-sølvvinner Jugoslavia og mot EM-vinner Hellas under OL-kvalifiseringen i 1988 er også verd å ta med seg.

Det var morsomt å bryne seg på Drazen Petrovic, Vlade Divac og Toni Kukoc, på Stojan Vrankovic og Dino Radja – alle senere NBA-spillere. Mest morsomt var det rett før pause da Torgeir dunket over Stojan Vrankovic på 218 og Norge bare var tre eller fem poeng bak selveste Jugoslavia! Det hører med til historien at Jugoslavia tok en time out, giret om og at vi til slutt tapte 51-87.

Men vi var med på leken med de beste.

SÅ NÆRT, MEN DOG SÅ FJERNT

EM-kvalifiseringen i 1986 skulle foregå i Island. Vi var gode. Vi hadde slått Danmark to ganger med 20 og 30 poeng – i Danmark. Vi hadde slått

Ungarn i Ungarn og begynte strålende i Reykjavik. Kun vinneren gikk videre til EM.

Først slo vi Skottland med 3 poeng, Irland med 27 og Portugal med 21. Island var motstandere i siste kamp, og de hadde tapt for Portugal. Vi var optimister. Vinneren av siste kamp gikk videre til EM.

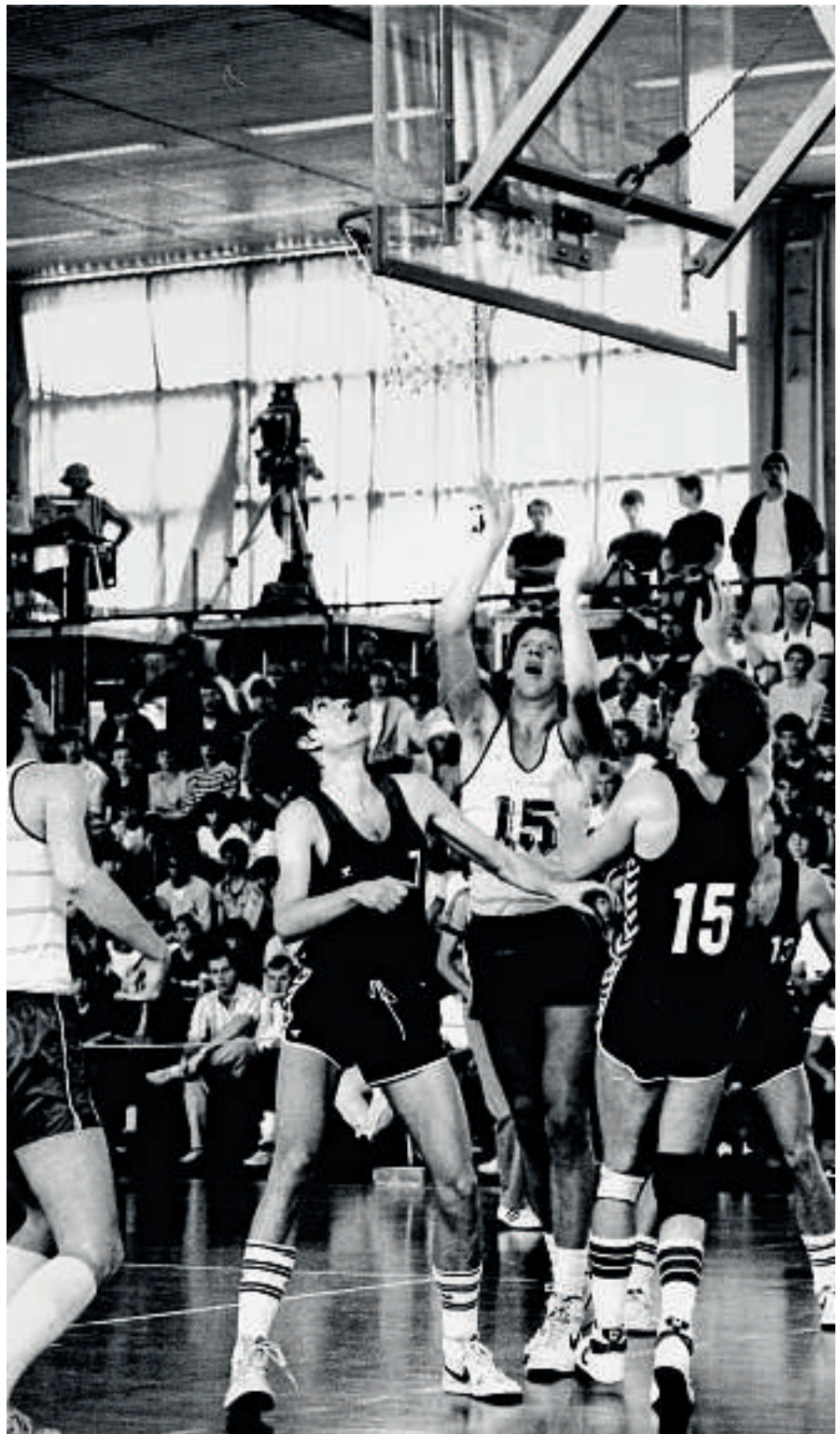
Norge startet godt og ledet hele veien. Island ledet aldri, men vi greide ikke stikke skikkelig fra. På stillingen 72-72 hadde vi ballen og siste angrep. Vi spilte tiden ned og planen var å mate inside til Haakon Austefjord for kampens siste skudd. Slik gikk det ikke. Vi mistet ballen med under to sekunder igjen. Palmar Sigurdsson, far til Islands håndballgigant Aron Palmarsson, tittet opp og skjøt fra egen straffestrek. Mens ballen var i luften gikk sluttsignalet, og ingen ball, verken før eller senere har gått langsommere gjennom luften. På vei mot kurven i andre enden av banen forsvant EM-drømmen. Jeg «visste» at det var over. Jeg «visste» at den kom til å treffe. Det var «storybook ending» for Island som vant 75-72, slo oss på innbyrdes oppgjør og dro videre til EM og gjorde det bra. Vi dro tilbake til hotellet. Det er fortsatt det bitreste tapet jeg har opplevd.

USA-TURER

Både høsten 1983 og høsten 1986 reiste landslaget på tur til USA. Den gangen var ordningen slik blant universitetslag i USA at de kun hadde lov til å spille et visst antall kamper gjennom en sesong, men «international friendlies» var unntatt. Det gjorde at skolene betalte for å møte motstandere i oppkjøringen til sesongen for å få en ekstra kamp før deres egentlige sesong skulle begynne.

Høsten 1983 kjørte vi rundt i Midt-vesten med minibusser. Fint utbytte og mye nye opplevelser. Vi opplevde South East Missouris gamle idretts-hall der banen var senket ned og tribunen begynte ca. 50 cm bak hodet på spillerne på benken. Særdeles intimt, og enda verre da skolens band satt rett bak benken vår. I første time out hørte ingen noe og vi måtte flytte ut på banen for å få sagt og hørt noe som helst i resten av kampen. I en annen kamp ble vi introdusert først, naturligvis, men da tok hele studenttribunen opp aviser. Alle som en leste avis i total stillhet mens det norske laget ble lest opp. Da mannen bak høyttaleren startet med «ladies and gentlemen, please welcome the home team.....» gikk alle avisene i været, tribunen eksploderte og vi lå egentlig under 0-10 før kampen hadde begynt.

I 1986 spilte vi hele vestkysten av USA. Vi begynte med to små skoler, Seattle Pacific University og Pacific Lutheran University. Vi vant begge, men var ikke spesielt gode. På den siste kampen, der vi vant med to poeng, satt hele laget til University of Washington ringside og ble ikke imponert. Dette var toppskole i det som den gang het Pac 10. Vi møtte dem dagen etter i Tacoma Dome. Sjelden har det vært så tomt noe sted med 8000 tilskuere til stede. Det var en gigantisk hall! Overtime og tap med tre var usedvanlig bra. Det fortsatte enda bedre med seire over både Oregon State, University of Oregon og University of San Francisco. I Oregon ledet vi kun én gang, da sluttsignalet gikk. Vi lyktes med å presse og skyte tidligere trepoengere – før Chris Fahrbach som naturalisert nordmann på den turen,

NORGES LENGSTE: EM-kvalen i Nadderudhallen i 1984 – GeorgPosti i kamp med Flemming Danielsen (7) og Steffen Heegaard (15). Norge vant den direktesendte TV-kampen (NRK) 97-78, kommentert av Kjell Kristian Rike og Tor Chr. Bakken.

NORGES BESTE TIÅR?

traff et kort bankshot med tre-fire sekunder igjen. Det smakte godt, men coachen likte det ikke så godt da jeg på banketten vi var invitert til, lett overlegent mente at det ikke var så viktig hvordan det lå an underveis så lenge man vant til slutt.

Vi tapte resten av kampene i California, men for meg er det fortsatt spesielt å vite at jeg har coachet mot UCLA i Pauley Pavillion med coach John Wooden på tribunen – en stor inspirasjon da og nå.

«THE ROYAL NORWEGIAN CANCER TEAM»

I april 1986 var Norge invitert til en turnering i Ungarn der vi skulle møte vertslandet, Sovjetunionens B-lag og Finland. Vi reiste ned et par dager før turneringen skulle finne sted i Pecs, sørvest i landet. På vei ned fikk vi greie på at det hadde skjedd en ulykke ved et atomkraftverk i Tsjernobyl – i Ukraina, på den tiden en del av Sovjet. Ukraina, Ungarns naboland!

Vi fikk beskjed om at Finland droppet reisen og ble litt usikre på hvordan vi skulle ta dette videre. Per Burud, i landslaget bare kalt Mappa av åpenbare grunner, ringte hjem til Norge for å finne ut hva vi skulle gjøre. Det kan hende at svaret beroliget oss: «Vindretningen er gunstig og det er neppe noe farlig», men hvordan foreldre hjemme i Norge reagerte var kanskje noe forskjellig. 1400 kilometer høres ut som langt vekk, men det var litt ekkelt. Ole Rikard Hammer, alltid på plass med en kommentar døpte umiddelbart om laget til «The Royal Norwegian Cancer Team». Vinden blåste vekk fra Ungarn og det var ikke noe farlig, men en litt ubehagelig opplevelse.

REISEKLARE: Landslaget på tur, og medbrakt musikk. Bak fra v. Jan Stien, Åsmund Berge, Ole Rikard Hammer og Reidar Skorpen. Foran fra v. Stein-Erik Vellan, Finn Arild Braathen og Arild Beck

SJAMPANJE OG KAVIAR BAK RYGGEN PÅ KGB

Midt på 80-tallet var det ikke snakk om at noe sovjetisk landslag reiste noe sted uten at KGB var med på tur. Så også på tur til Ungarn i 1986. Vi skulle spille mot Sovjetunionens B-landslag – en av spillerne, Tiit Sokk, ble forresten olympisk mester for Sovjet i 1988 – og laget var ledsaget av en KGB-fyr. En dag etter kampene lå det en håndskrevet lapp i hylla mi fra den sovjetiske coachen. Han inviterte Per Burud, Per Tøien og Odd Johansen, som var manager, til rommet sitt om kvelden. Vi tok med oss en flaske vin, så vidt jeg minnes, men det var ikke nødvendig. Der ble vi på særdeles gebrokkent engelsk ønsket velkommen av coachen og hans assistent, Alexandr Belov som vant OL-gull for Sovjet i 1972. De hadde dumpet KGB-man-

nen på rommet og ønsket å prate om alt mulig med oss. De hadde med seg grovt brød, russisk kaviar, russisk «champagne» og sikkert også litt vodka.

Til tross for litt vanskeligheter med språket, vanskeligheter som ble mindre og mindre etter hvert for våre sovjetiske kolleger, ble det en interessant og hyggelig kveld. Vi pratet om forholdene i Norge og i Sovjet innenfor basketball, fikk høre om deres liv i Sovjet og om KGB-mannen som lå og sov på rommet sitt. Basketball er ikke bare spillet på banen, men gir også interessante møter og bekjenskaper. Senere samme sommer traff vi igjen Alexandr Belov på tribunen under VM i Spania – iført den norske Adidas landslags-T-skjorta han fikk den kvelden i Ungarn.

Ga Anja en leksjon

Anja Andersen var en suveren håndballspiller, og hun mente selv at hun var en suveren basketballspiller. Kampen mellom Anja All Stars og det norske landslaget viste at det ER forskjell på idretter.

TEKST: Tor Chr. Bakken

IKKE HELT WNBA: Anja Andersen mente hun var god også i basketball. Det var ikke helt sånn viste det seg. Her med Kjerstin Havnes, Kristina Tattersdill og Susann Goksør Bjerkheim.

På håndballbanen hadde som regel Anja Andersen litt av hvert å lære bort til både medspillere, motspillere og ikke minst dommere. Med en basketball mellom hendene kom hun brutalt til kort.

Med Anja på banen var som regel underholdningen sikret, enten hun hadde på seg den danske landslagstrøya eller Bækkelagets gule drakt. Det ble underholdning også da håndballstjernen utfordret det norske kvinnelandslaget i basket, men ikke på den Anja hadde håpet.

Anja var kjent for å være svær i kjeften, men denne maidagen i 1997 tok hun munnen for full. Anja hadde fått med seg andre kjente håndballnavn som Susann Goksør, Sara Hausmann og Hege Kvitsand på showkampen i Rykkinnhallen. For

sikkerhets skyld var «Anja All Stars» forsterket med basketballspillerne Eva Grønli og Margaret Fuchs fra Asker.

Det var kanskje like greit. Håndball-jentene hadde betydelige problemer med både å sprette og kaste den store ballen, og måtte se i øynene at basketlandslaget faktisk var best i basket. Andersen og Goksør noterte seg for beskjedne to poeng hver, og sluttresultatet 51-104 ville nok vært adskillig verre uten bidraget fra de to Asker-jentene og håndballspillerne Dawn Allinger (Bærums Verk) og Sharon Cain (Stabæk), som begge hadde basketballerfaring fra hjemlandet USA.

SHOW VIKTIGST

Denne gangen var det imidlertid viktigere å lage show enn å kåre en

vinner, og det bidro begge lag til. Selvsagt var ikke Anja helt enig i alle dommeravgjørelsene, publikum fikk se den berømte «finger'n» opptil flere ganger. Trolig syntes dommerne det var helt greit å kunne gi finger'n tilbake uten å risikere represalier fra forbundet etterpå.

Anja Andersens bidrag til norsk basket var både altså beskjedent og kortvarig, men likevel minneverdig. Et trekkplaster var alltid den danske håndballstjernen, som aldri har lagt skjul på at hun har Michael Jordan som et av sine store forbilder. Anja klarte alene å sørge for p-kaos utenfor Rykkinnhallen, og tilskuertallet er trolig fortsatt publikumsrekord for en kvinnekamp i basket i Norge.

Suksess i 10 år

Terje Holm tok basketballens potensial på alvor: Han skjønte bedre enn de fleste at basketball var en ideell skoleidrett. Her forteller han hvordan turneringen ble en suksess.

TEKST: Terje Holm og Per Burud

“ På det meste deltok mer enn 10 000 elever i grunnturneringene, og 16 lag og ca. 150 spillere kom til Bærum og Bjørnegård skole.

MINICUPEN: På det meste deltok 10 000 barneskoleelever i turneringen.

I 1952, da jeg gikk i 6. klasse, arrangerte min far som var læreren, skolemuseer, kjørte rulletrapp på Steen og Strøm og var på Stortingets tilhører-galleri. Opplevelsen klassetur til Oslo med overnatting på Uranienborg skole var kjempegøy.

I 1958 ble jeg tatt ut på laget som Gudbrandsdal landsgymnas sendte til Oslo i forbindelse med landsidrettsstevnene for høyere skoler. . Jeg kastet diskos og hoppet høyde med stav, og skulle konkurrere på Bislett, den største og mest kjente idrettsarenaen i Norge.

I skoleåret 1968/69 var jeg Fulbright utvekslingslektor ved en junior high school i Wisconsin USA. Der fikk jeg til fulle se hvordan barneidretten i USA organiseres. Klasseslag og skolelag var kjempeviktig.

NADDERUDHALLEN: Minicupen tok i bruk basketballens storstue. I bakgrunnen dommer Dag Stien.

Der gir det høy status og stor selvfølelse til alle elever som fikk representere skolen på et skolelag.

Slike opplevelser har betydning mye for meg og min idrettskarriere. Det å komme på skolelag, det å identifisere seg med klassen og skolen er viktig både for den enkelte og for klasse og skolemiljøet.

Med to sønner, et nyopprettet nabolag på Rykkinn med hundrevis av barn og ungdom uten gode fritidstilbud, var det naturlig å sette i gang aktiviteter i en idrett som jeg selv hadde drevet og som hadde gitt meg mye glede.

MINICUP

Det var først og fremst fire grunner til at Minicupen ble en realitet.

1. Basketsporten var (og er) i stor

grad tuftet på elevenes aktivitet i gymtimene. De aller fleste av oss begynte å spille basket på skolene. Basketplater og kurver, oppmerking på gulvene og gymlærernes noe vekslende kjennskap til sporten, gjør det nærliggende å spille basketball i obligatoriske gymtimer.

2. Norges Basketballforbund trengte rekrutteringstiltak. Sporten hadde fått godt fotfeste i Oslo, Bergen, Asker/Bærum, men utover i landet sto det relativt dårlig til.

3. Basketgruppen i Bærums Verk trengte penger til driften av gruppen. Vi ble etter hvert mange, deltagelse i cuper i inn- og utland kostet. Utviklingen av A-laget med USA-proff og betalt trener kostet mye. Alt dette kunne ikke finansieres med kakeotterier.

4. Som etablert rektor på Bjørne-

ENGASJERT: Glimt fra jentefinalen mellom Paradis og Jar i 1980. Anne-Grethe Tomle jubler over Jar-scoring i sluttminuttene. Birger Christensen ledet Jar-laget til seier 13-11 i en tett og spennende finale.

gård skole hadde jeg «disposisjonsrett» over en mengde klasserom og en stor idrettshall (Combihallen)

Minicupen startet i 1978 og ble gjennom ført frem til 1990.

Organiseringen foregikk slik:

Først skulle det være en turnering internt på hver skole. Klasselagene spiller mot hverandre på skolen. På mange skoler er det to paralleller altså én kamp for gutter og én for jenter. Men på andre og større skoler med 4-5 paralleller ble det mange kamper før to vinnerlag var kåret.

Neste trinn var distriktsturneringene. Vi delte landet opp i områder eller distrikter der vi hadde kontaktpersoner som var sentrale både i å få i gang klasseturneringer på

skolene, men det viktigste – å avholde distriktsturneringene.

Her hadde vi mange dyktige medhjelpere som drev dette. Ofte var de samme personene lærere som hadde god kontakt med skoler, men også med basketballforbundet. I alt opererte vi med 8 slike distrikter.

På det meste deltok mer enn 10 000 elever i grunnturneringene, og 16 lag og ca. 150 spillere kom til Bærum og Bjørnegård skole.

Der ble elevene innlosjert i klasserom med måltider i skolens kantine. Foreldre fra Rykkinn stilte opp med 3 måltider hver dag,

Selve turneringen ble gjennomført etter justerte miniregler. Alle måtte på banen i tur og orden. Kun i siste periode var det lov med innbytte.

Finalene ble spilt i Nadderudhallen med fulle tribuner. Finalene var gjerne forkamper før landskaper og/eller sluttspillkamper i toppserien.

Lørdag kveld arrangerte vi diskotek i gymsalen med innleid band fra Fetsund. Lagledere og voksne i reisefølget fikk reker og lettøl på lærerværelset. Både diskoteket og rekeaftern var populære tiltak og praten gikk livlig både her og der.

Et populært og viktig tiltak var sightseeingturene til Oslo. Vi satte opp busser til de mest kjente stedene i Oslo. Slottet, Vigelandsparken, Stortinget osv.

De eldste ungdommene i klubben var guider. Jeg tror at en av grunnene til at rektorene og foreldrene rundt om i landet ville sende

STOLTE VINNERE: Marit Holm (lagleder), Torbjørn Holm, Ketil Opdahl, Roger Bjerke, Bjørn Eirik Rasmussen, Jørgen Hanetho, Per Helge Solberg, Sjur Klevberg, David Jorstad.

6. klasseelever til Minicupen, nettopp var disse sightseeingturene og det pedagogiske aspektet som lå i det.

MOT KONKURRANSE

I slutten av 70- og 80-årene ble skolene og lærerværelsene i Norge ridd av en radikal bølge der en viktig sak var motstand mot konkurranse. Ingen skulle vinne eller tape. Alt som smakte av dette måtte bort.

Det førte til at flere skoler ikke ville være med på noen konkurranser elever imellom.

Jeg husker selv at min yngste sønn gikk på Berger skole i Bærum. Til tross for at jeg hadde trent elever i hans klasse til å bli et av Norges beste minilag, fikk vi ikke tillatelse til å være med i Minicupen av rektor der.

Jeg måtte til slutt ty til «skitne» triks: samtale med skolesjefen i Bærum, omtale av forbundet i lokalavisen osv. Til slutt ga hun etter og klassen vant Minicupen dette året.

Skolene, eller foreldrene til de deltagende elevene, måtte betale en deltageravgift. Det var ikke all verdens mye, men i og med at vi hadde gratis lokaler og mat ble det en del kroner i kassen til basketballgruppen.

Jeg tror at Mincupen var et glimrende rekrutteringstiltak for basketballsportens utbredelse i Norge. Gjennom årene har jeg møtt på en mengde spillere og lagleder som deltok og som har sagt at dette var starten på noe som har betydd mye for dem. Senest høsten 2016 da jeg møtte noen «gamle» spillere og lagledere på

veteran-NM i Bergen.

Selv om det selvfølgelig er viktig å spre aktivitetene rundt om i landet, var jeg sterkt imot at Minicupfinalene ble flyttet ut av Oslo-området. Først til Østfold og senere til Nordland. Minicupen ble ofret på distriktsalteret.

Og det tok jo ikke lang tid før Minicupen var en saga blott.

“ På det meste deltok mer enn 2000 elever i grunnturneringene, og 16 lag og ca. 150 spillere kom til Bærum og Bjørnegård skole.

Da Horten vant 5-4...

Horten har ikke akkurat dominert norsk basketball, men de vant faktisk den første skoleturneringen som ble arrangert, i 1965.

TEKST: Tore Vik

FØRSTE VINNER: Eikeli vant «Norges første uoffisielle skolemesterskap» 1965. Bak fv.: Tore Vik*, Eilert Moe, Pål Vik*, Stein Sveaass, Bjørn Meling, Karl Bay*. Foran fv.: Pito Giving, Fredrik Clausen*, Stein Evju, Petter Faye-Lund*, Chris Thorvaldsen, Arne Fagerlie*. Seks av Eikelispillerne (merket med stjerne) hadde mindre enn to år senere spilt på landslaget.

BEST I LANDET 1973: Foran fra v.: Ragnar Poulsson, Ola Nygard, Tor Erik Gjersøe, Erik Vånge, Knut Falck, Frode Holdhus. Bak fra v. Øyvind Krogtøft, Carsten Bakke, Dag Ellingsen, Sverre Johnsen, Aril Bock Svendsen, lagleder Geir Kristiansen.

Basketball ble oppfunnet til skolebruk, og er selvsagt velegnet selv i norske gymsaler på 10x20 m – kanskje helst med bare 4 elever på hvert lag.

Det nyetablerte «Forberedende utvalg for basketball» så skolebasket som en rekrutteringsarena. Og da måtte interessen økes gjennom konkurranse. Utvalget tok initiativ til ulike turneringer der majoriteten av lag enten var fra skoler eller universitet.

Aller først ute var likevel Vestfold Idrettskrets, som 13. mars 1965 arrangerte skoleturnering i Sandefjord med fem gymnaslag (guttelag). Horten slo Sandefjord 5-4 i finalen.

Utvalget inviterte skoler i Oslo og omegn, Drammen, Hønefoss og Lillestrøm til «Norges første uoffisielle skolemesterskap» 21. mars 1965. I Oslo deltok 11 lag fra 9 skoler. Katedralskolen vant gutteklassen, Persbråten vant jenteklassen og de to vinnerne kvalifiserte seg til finale mot vinnerne fra Asker og Bærum.

Der deltok fire gymnaslag og fire realskolelag i de to gutteklassene. Eikeli vant begge gutteklassene, mens Torstad slo Asker i jenteklassen.

Finalene for gymnaslag gikk 11. april 1965: Persbråten slo Torstad i jenteklassen, i en kamp som «ble preget av lite trening og famlende spill».

Mer action i guttenes finale der Eikeli stilte med hele 12 mann, og vant enkelt.

Sesongen 1965-66 var Bergen først ute: Gymnaslaget fra Laksevåg vant den første turnering mellom Bergensskolene arrangert høsten 1965.

Også på Østlandet skjedde mye våren 1966:

I mars deltok 6 lag fra 4 skoler i

Asker- og Bærumsmeesterskapet for høyere skoler. Eikeli vant begge klasser.

I mars ble også den første basketturnering for jenter i Oslo folkeskole gjennomført på Manglerud.

I april ble Oslo- og omegnsmeesterskapet for gymnas gjennomført på Blindern. I jenteklassen deltok 3 skoler – med Ullern som vinner. I gutteklassen kjempet 2 skoler om seieren – og igjen gikk Eikeli seirende ut av turneringen etter «blendende spill».

I april ble også Østlandsmeesterskapet for lærerskolene spilt: 8 påmeldte lag for jenter (med Oslo som vinner) og 6 guttelag der Kristiansand slo Halden i finalen.

1966-67 var turneringene kommet i temmelig faste former:

Østlandsmeesterskapet for Lærerskolene spilt på Idrettshøgskolen i februar 1967. Elverums damer slo Kristiansand i finalen, mens Kristiansands herrer fikk revansje da de slo Sagene i sin finale.

I mars 1967 gjorde Eikeli rent bord i skolemesterskapet i Asker og Bærum. Eikeli vant realskoleklassen for både piker og gutter, og tok for sikkerhets skyld seieren også for gymnaslag der det bare deltok guttelag.

“Alle kamper gikk i vår gymsal, siden ingen andre skoler hadde stativer.

Tore Sandnæs som gikk på Ullern gymnas

Først våren 1973 nås den store milepæl gymnasmeesterskap på landsbasis. Etter distriktsmeesterskap for tilsammen 70 lag – i Bergen, Kongsberg, Lillehammer, Narvik, Oslo og Trondheim – møttes 17 lag til selve landsfinalen i Nadderudhallen. «Kampene ga mange jevne oppgjør, som viser at nivået landet over på skoleplanet er jevnere enn nivået på klubbplan, hvilket indikerer en positiv tendens.» Valler vant klart pikeklassen foran Ullern, og Eikeli like klart gutteklassen foran Nordstrand.» «Alt i alt ble det et meget vellykket arrangement, som bør gjentas – men da planlegges på et langt tidligere tidspunkt...»

NRK VIL BIDRA

Skoleturneringer skal antagelig ha litt av æren for at NRK til slutt fattet interesse for å vise skoleungdommen litt mer om basketball:

I 1967 gjennomførte NRK/undersøkningsavdelingen opptak til et program om basketball. Opplegget var utarbeidet i samarbeid mellom skolefjernsynet og Leif Bråten, Johan Foss og Knut Myhre.

Programmet inneholdt elementært stoff om basketball, de mest vanlige skudd og pasninger. Knut Bjørnsens fortellerstemme bandt det hele sammen.

En milepæl for basketball i skolene, tør man vel antyde. Den gode Knut Bjørnsen fortjener adskillig mer ros for sin entusiasme for skøyteløp enn for dette underlige ballspillet – så hvor mange som lot seg rive med av denne instruksjonsfilmen, er ikke godt å si. Mest moro var det antagelig fortsatt å spille med oransje ball selv, fremfor å se andre sprette og skyte i svart/hvitt.

De første dagers heldige

Religionsutøvere får skylden for mye, litt sjeldnere blir de ære til del. Men i Norge kan vi takke mormonerne for den første tiden; vi var i realiteten de første dagers heldige.

TEKST: Tore Vik

“ Noen i den norske menigheten så muligheten til å få norsk ungdom bedre i tale gjennom å drive oppbyggelig ballspill sammen, og så om mulig supplere med litt påvirkning i religiøs retning.

TIMEOUT 1965: Bærumspillerne lærte raskt å følge godt med når mormon-coach Douglas Broadhead ga gode råd. Bare studentene fra OSI ble for sterke for gymnas-guttene fra Bærum i Mormonserien.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (mormon-kirken) ble organisert i staten New York i 1830. I Norge er kirken i dag et registrert trossamfunn med vigselfrett, med ca. 4000 medlemmer og menigheter i de fleste større byer.

Tidlig på 1960-tallet kunne folk flest bli kjent med mormonerne ved å møte de unge – og fortrinnsvis mannlige – misjonærene deres, som alltid opptrådte to og to; velkledd med hvit skjorte og slips. De var på 30 måneders frivillig misjonsoppdrag for egen (families) regning etter fullført college-utdannelse. Til tross for iherdig innsats fra dør til dør i mange byer i Norge, oppnådde de ikke all verdens resultater i form av nydøpte medlemmer.

Men i 1962 ble det tatt nye og større grep flere steder i Norge. Mye tyder

på at noen i den norske menigheten – enten på toppen eller ved at noen av misjonærene «snakket sammen» – så den gode mulighet til å få norsk ungdom bedre i tale gjennom å drive oppbyggelig ballspill sammen, og så om mulig supplere med litt påvirkning i religiøs retning. Her kan vises til egen erfaring med mormon-coach:

STOR FREMGANG

«Bærum-laget gjorde enorm fremgang da mormoner Douglas Broadhead hadde ansvaret for oss sesongen 64/65. Han hadde selv spilt collegeball, og ble et forbilde som vi holder høyt fortsatt. Vi lærte mye både individuell teknikk og ikke minst samspill av «Broad», som vi kalte ham. Han var også en svært sympatisk person, og klarte å svelge sitt eneste «nederlag» overfor spillerne:

Han foreslo at lagkaptein Tore Vik skulle fremsi en bønn foran første seriekamp, men dette ble ett hakk for drøyt for oss sekulære Bærumsgutter!» (fra Bæruns 10-års jubileumsbok).

Høsten 1962 tok de to misjonærene John Storheim og Grant Birkeland initiativet til en basketballserie i Bodø. De fikk med tre militærlag (Bodø flystasjon, Luftvernartilleriet og Kp. A/Brig n III) og tre klubb lag (Bodø/Glimt, Bodø Håndballklubb og Bodø Lærerskoles IL), som spilte fem serieomganger. Hensikten fremgår av et eget rundskriv til interesserte:

«Å utvikle deltagerne de høye idealer av idrettsånd, samarbeidsvilje, mot, uselviskhet og selvkontroll. Ønske om et helsemessig rent levnet, respekt for disiplin og autoritet samt kjærlighet til selve sporten.

Vi håper at disse idealene vil bli opprettholdt gjennom hele turneringen og at beste lag vil vinne.»

Også i Oslo-området tok misjonærer tidlig på høsten 62 kontakt med en rekke skoler og tilbød seg å coache skolelag i basketball. Responsen var åpenbart god, for mormonerne kunne arrangere en serie hvor syv høyere skoler deltok: Eikeli, Nadderud, Gjøttum, Hegdehaugen, Oslo Katedral, Ullern og Strømmen, samt Grefsen IL. Kampene ble for en stor del spilt i gymsalene til deltagerskolene. Nettopp tilgang til saler var et problem, så serien ble ikke helt ferdigspilt.

Lærdommen ble tatt på alvor, og sesongen 1963-64 organiserte mormonerne nå basketballserier i Oslo-området på imponerende ryddig og solid måte. Det ble spilt i Festningsgymsalen i Myntgata og i i Universitetets gamle gymsal.

Det ble også delt ut noe som var helt nytt i Norge, nemlig «Fair Play Trophy» Dette gikk til Asker i pulje A og til Bærum BBK i pulje B (enkelt nok: lagene med færrest personal fouls).

Misjonærene imponerte på banen, men ikke like mye i garderoben. Da våre norske spillere kom ut av dusjen, konstaterte vi at de moderne amerikanerne tok noe lettere på dette. De dro frem noen enorme spraybokser og sprayet rett og slett deodorant direkte på sine hvite t-shirts – som de hadde spilt i – før de iførte seg misjonærskjortene utenpå. Klare for mer misjonering – i friluft...

SUKSESS MED NY SERIE

Til tross for at selve misjonsarbeidet så langt ikke hadde ført til mange nye medlemmer, satset mormonerne inspirert opp med ny serie i Oslo-

området sesongen 1964-65 – nå for 10 klubber og skolelag. Serien ble en stor suksess, fordi den var godt organisert og fordi misjonærdommerne holdt orden på spillet. Mange lag spilte også mye bedre enn året før, fordi flere misjonærcoacher virkelig hadde noe å lære bort. Klubblagene dominerte – OSI vant serien foran Bærum og Asker, og fikk sitt andre napp i van-

VANDREPOKAL: Premien var av de staselige slaget, selvfølgelig med engel på toppen.

“Da basketballen ble introdusert i Norge på begynnelsen av 1960-tallet, var det mormonerne som ledet an. Nå er det hormonene som styrer den.

Pål Berg til VG om ungdom som får hormonbehandling for å stoppe veksten

dretrofeet.

Før sesongen 1965-66 melder Aftenposten at «Den årlige mormon-turneringen har aldri vært så stor som denne gang.» Og det stemte – i alt 34 lag var påmeldt. Den var delt inn i fire soner: Oslo, Vestfold, Bergen og Trondheim. Turneringsleder var misjonær Richard Stinson.

Meningen var at sonevinnerne skulle møtes i sluttspill etter amerikansk mønster. Utviklingen i sonene var imidlertid litt ulik underveis. Mye tyder på at det ikke gikk så glatt i Bergen, mens det derimot ble spilt ball både i Kristiansand og i Trondheim. Til sluttspillet kunne nemlig Aftenposten fortelle at «vinneren fra Trondheim (NTHI) og fra Vestfold ikke kunne stille».

Men Kristiansand Lærerskole stilte i Blindernhallen og utgjorde «Final Four» sammen med de to beste klubbene (OSI og Bærum) og det beste skolelaget (Eikeli). OSI slo Bærum i finalen mens Eikeli slo Kristiansand, og ble beste skolelag. Noen av spillerne mente tydeligvis nå at de visste like mye om hvordan det skulle spilles, som misjonærene som hadde spilt i USA:

«Noe av det vi husker best fra denne finalekampen er (Bærum)s Fredrik Clausens oppgjør med den ene mormon-dommeren, – de lå og sloss midt oppe i tilskuerbenkene.» (fra Bærum 10-års jubileumsbok).

Fra sesongen 1966-67 konstaterte misjonærene antagelig at det offisielle Basketball-Norge nå var godt nok etablert med sine klubber, hvor også spillerne stadig ble eldre (og dermed mindre åpne for misjonsvirksomhet?). Innsatsen ble derfor rettet bevisst mot bare skolelag.

Senhøstes 1966 har Dagbladet oppdaget at det spilles basketball i Konge-

riket – med god hjelp fra mormonerne, som skal arrangere en større gutteturnering for realskolealder på Skedsmovollen i januar 1967. Den ble omtalt som «The Mormon Basketball Tournament», og de fire skolelagene fikk gjeve premier.

Misjonærene arrangerte også en adskillig større skoleturnering for gymnastlag i Oslo-området høsten 1966. Også denne gikk under betegnelsen «Mormon Basketball Tournament». Den ble vunnet suverent av Eikeli gymnas, som hadde fire spillere som vi finner igjen på NBBFs adelskalender.

VANDRETROFEET HOS EIKELI

Eikeli fikk nå overlevert det etter hvert berømmelige vandretrofeet. Dette er fortsatt å finne i skolens premiesamling, til tross for at det skulle gjenstått to år av forutsatte seks års vandring for trofeet.

Dette skyldes formodentlig at det neste sesong ikke ble arrangert noen større mormonturnering. Kanskje innså misjonærene at flere turneringer ikke ville være veien å gå – når et formål formodentlig fortsatt var misjonering. Dermed ble trofeet - bevisst eller ikke – stående (uavhentet) på Eikeli.

(OSI hadde fått inngravert sine tre turneringsseire og burde vel fått beholde trofeet til slutt. Det kan likevel argumenteres for at Eikeli var den beste skolekandidaten; som det eneste skolelag som hadde deltatt i samtlige fem mormon-turneringer siden 1962, og vært det beste skolelaget de tre siste gangene.)

Det foreligger ingen dokumentasjon for misjonær-basketball fra sesongen 1967-68 eller senere. Det betyr at toppen for mormonbasketball i Norge antagelig ble nådd 1965-66, da i alt 34 lag var påmeldt i fire soner i Sør-

SISTE VINNER: Eikeli fikk beholde det gjeve vandretrofeet etter sin overlegne seier i turneringen høsten 1966. Bak fv.: Terje Strand, Bjarne Varre, Pål Vik, Stein Sveaass. Foran: Tollef Schiander, Arne Fagerlie, Jon Sanderud, Ola Bryhn, Geir Skjevling.

VELKLEDD: Passende antrekk for en mormon-dommer: T-skjorte fra Brigham Young University.

FINE PREMIER: Turneringsleder M. Price viser stolt frem bl.a. det store vandretrofeet.

På hjul fra 1974

Basketball har ingen lang tradisjon i Norge men er sammen med ishockey, rugby, volleyball og håndball de viktigste lagidrettene for bevegelseshemmede.

TEKST: Arne Fagerlie

MED BALLE: Rullestolsbasket i Askerhallen 1987. Hjemmelagets Tom Henriksen med ballen. Halvt skjult i bakgrunnen Helge Iversen.

Deltagelse i Stoke Mandeville Games i Aylesbury, rett utenfor London og miljøet på Norges idrettshøgskole ble inspirasjonen til å starte rullestolbasket i Norge.

Det hele startet med noen entusiastiske gutter som syntes rullestolbasket var gøy. De ble etter hvert et interessefellesskap som samlet sammen noen rullestoler, fikk tak i noen basketballer og satte i gang å spille rullestolbasket der det var en kurv og mulighet for å spille.

Etter en stund var behovet for å få trener, hall, skikkelige rullestoler og utstyr viktig for å opprettholde aktiviteten og miljøet.

Den første klubben, Oslo Rullestolbasketballklubb ble dannet i 1974, på Sagene i Oslo og besto av spillere fra Oslo-området og fra Viet Hjem på Bjørnemyr i nærheten på Sunnaas, et rehabiliterings- og bosted for gutter og jenter som var blitt skadet i Vietnamkrigen. Klubben fikk støtte fra Oslo kommune og Oslo Idrettskrets som gjorde det mulig å drive laget fremover og å engasjere trener.

Det var alltid problemer med å få nok plass og tid i hallene! Funksjonshemmede ble ikke prioritert!

I dag er det flere jenter med, men fremdeles er rullestolbasket en gutteidrett.

Trondheim Basketballklubb ble stiftet i 1983, og i dag er det etablert syv klubber på ulike steder i landet. Den første representasjonsklubben fra Norge utenlands var Oslo Rullestolbasketballklubb, som også inntok posisjonen som landslag. Norge deltok i det første europamesterskap i L'orient i Frankrike i 1976. I årene fremover deltok Norge i EM både i Ljubljana i 1978 og Genève 1982. Landslaget ble etter hvert supplert med spillere fra Trondheim og Bergen.

Bergen er byen med bredest rullestolbasketmiljø i dag, med både Kirkevoll og Bergen Wheelers. Kirkevoll og Bergen Handicapidrettslag samarbeider mye omkring basket og klubben fylte 30 år i fjor. Totalt er det ca. 40 spillere i Bergen fordelt omtrent likt på Kirkevoll og Wheelers.

I Bergen som i Oslo må en bruke ikke-funksjonshemmede spillere for å få til lokale turneringer og serier. Dette er positivt på mange måter, fordi en kan lære av hverandre, men det er også et tegn på at rekruttering og interesse er for dårlig blant funksjonshemmede.

Hvert år arrangeres Hansa Cup i Bergen. Dette er Norges største basketballturnering og rullestolbasket er selvsagt inkludert. Norges Basketballforbund arrangerer også en nasjonal rullestolbasketsamling hver høst, som er en god mulighet til å treffes, bli kjent med spillere fra andre deler av landet og få litt faglig input. Lagene våre deltar også på ulike turneringer i Sverige bl.a. Malmö Open og Lundaspelen i Lund. I 2007 deltok Bergen Wheelers i Spitfire Challenge i Canada.

“ Rullestolbasket gir ferdigheter som er viktige i dagliglivet for alle rullestolbrukere og bidrar til at rullestolbrukere har mulighet til å delta i samfunnet på lik linje med alle andre.

RULLESTOLBASKET I NORGE OG INTERNASJONALT

Rullestolbasket ble introdusert i det Paralympiske programmet i Roma i 1960.

Sporten er en av de mest populære i Paralympics, og er utviklet for utøvere med fysiske funksjonsnedsettelse og det er i dag en del profesjonelle ligaer i bl.a. Italia og Tyrkia der bl.a. svenske spillere har deltatt.

Rullestolbasket i Norge har først og fremst vært en idrett for sosial kontakt, mestring og glede.

Ingen klubber eller landslag har hatt ressurser eller ambisjoner om å satse for å bli best internasjonalt. Nordisk og internasjonal deltagelse har derimot vært en viktig motivasjon for å drive idretten.

Rullestolbasket gir utøverne trening i å mestre rullestolen ved høy fart, manøvre i krevende situasjoner og håndtere en ball samtidig. Rullestolbasket gir ferdigheter som er viktige i dagliglivet for alle rullestolbrukere og bidrar til at rullestolbrukere har mulighet til å delta i samfunnet på lik linje med alle andre.

UTFORDRINGER

Basketball har ingen kulturell forankring eller lang tradisjon i Norge og er sammen med ishockey, rugby, volleyball og håndball de viktigste lagidrettene for bevegelseshemmede. Rekruttering er et nøkkelord for å få levedyktige klubber innen rullestolbasket.

Dette kan best sikres ved at alle rehabiliteringsinstitusjonene i Norge informerer om og driver aktivt oppfølgingsarbeid i personenes lokalmiljø omkring rullestolbasket.

Det lille ekstra

Basketball handler i likhet med andre lagidretter om taktikk, teknikk – og kanskje det lille ekstra. Bærums trener Albert Hazan hadde noe på lur til NM-finalen i 1970.

TEKST: Tore Vik

Bærum BBK vant den første kongepokalen i basketball i 1970 – ved å utklasse NTHI 84-49. Dette er fortsatt den nest største seiersmarginen i noen NM-finale. Hjernen bak tilhørte en liten tyrker, som mente at basketball spilles ikke bare med fysikken, men også med hodet.

Hazan var ikke storvokst, men han var kvikk nok til en plass på Tyrkias landslag på 50-tallet. Coaching hadde han lært i studietiden i USA. The New Yorker var derfor også den eneste baren han av og til besøkte i Oslo. Der satt heldigvis to av Bærumspillerne våren 1969 og snakket litt høylytt om klubbens behov

for en ny coach. Resten er basketballhistorie, som det vel heter: Under Hazan vant Bærums herrer NM både i 70, 71 og 72 – og slo sine norske motstandere i 67 av 74 kamper. Han coachet også herrelandslaget som tok Norges aller første landskampseier.

Men NM 70 ble et spesielt høydepunkt. Mest fordi det var langt fra opplagt at Bærum ville vinne. Både i åpningscupen (Coca-Cola-Cup) i oktober og i første seriekamp i desember, tapte laget ganske klart for NTHI. Avisene mente det ville bli en jevn kamp.

Men jevnt ble det altså ikke: Med

en voldsom intensitet fra første hoppball kjørte Bærumslaget fullstendig over Trondheimslaget. Etter åtte min sto det 18-4! Dette startsjokket kom studentene seg aldri over. Ved halvtid var ledelsen blitt 45-18. I 2. omgang var det bare å cruise inn for Hazans gutter.

Det hører med til historien at lagene møttes en uke senere for å gjøre opp om seriemesterskapet. Bærum dro så vidt to helt jevne kamper i land - med 2 og 3 poeng.

Ikke rart at NTHI ikke skjønte hva som egentlig hadde skjedd – akkurat i NM-finalen. Flere syntes resultatet var så skuffende, at de lot sine sølv-

medaljer gå vindusveien da nattoget tilbake til Trondheim passerte Dovre.

Ekstra motivasjon

Først mange år senere kom Hazans lille motivasjonstrick for dagen – for flere enn de involverte Bærumspillerne: Da det ble blåst for 3 min., tok han laget med ned i garderoben. De som forventet noen siste inspirerende ord, fikk noe helt annet: Hazan grep til innerlommen og trakk frem en frekk liten lerce. Opp i den lille korken helte han 12 små slurker – én til hver av spillerne i oransje drakt. Det var alt som skulle

til for å stille litt om på de 12 hodene. På et øyeblikk var de overbevist om at de gikk langt utenpå de grønnskledte NTHI-gutta. Og når hodet er overbevist, kan kroppen gjøre resten.

Alkohol er ikke et fysisk stimulerende middel. Tvert imot. Men i minimale doser har det heller ingen avgjørende negativ effekt. Psykisk kan likevel effekten – som mange vil vite – være betydelig. For ikke å si fullstendig avgjørende, som denne vårdagen i Nadderudhallen.

Dagbladet hadde denne lakoniske kommentaren neste dag: «Det hevdtes fra ekssperthold at det ikke er lett

å lure bæringene på det taktiske planet. De har en smart tyrkisk trener i Albert L. Hazan, ansatt ved ambassaden i Oslo.» Taktisk og taktisk, fru Blom. Men ganske smart. Dagbladet skulle bare visst.

Så vidt vites er Hazans lille psykologiske kunststykke ikke gjentatt i noen NM-finale. Men når han møter sine gamle spillere i festlig lag, har det lett for å bli ekstra moro når det mimres om NM-finalen 1970. Og så skåles det aldri så lite - for Hazan.

Tore Vik (som spilte finalen – for NTHI. Det var ikke så moro, nei).

Endelig, vårt eget anlegg

Den første tiden var preget av gymsaler og kummerlige forhold. Men så fikk vi vårt eget anlegg! Rykkinnhallen ble starten på en ny æra i norsk basketball, et anlegg vi var stolte av.

TEKST: Terje Holm og Per Burud

STORSTUEN: Lokaloppgjørene mellom Bærum Basket og Asker Aliens har alltid trukket mange tilskuere til Rykkinnhallen

Manglende hallkapasitet har vært et stadig tilbakevendende tema i basketball, først og fremst treningsfasiliteter. Men basketballsporten ønsket seg også en storstue.

I 1987 ble det fart i planene. Det var snakk om et felles riksanlegg for basketball og volleyball på Høybråten stasjon. Det ble tatt kontakt med både NSB og Oslo kommune. NSB var udelte positive og kommunen ville være med.

Det var snakk om å bygge et lokk over jernbanen med butikker, boliger og idrettshall. NIF syntes også at dette var et spennende prosjekt og bevilget 30 000 kroner til en «utred-

ning av mulighetene». Ikke før Volleyballforbundet trakk seg fra Høybråten-prosjektet, ble det fart i planene om riksanlegg på Rykkinn.

I juni 1989 mottok NBBFs styre et forslag fra forbundets egen anleggskomité om at «Rykkinnprosjektet blir satset på som fremtidig riksanlegg for basketball. 12. juni vedtok

“Rykkinnprosjektet blir satset på som fremtidig riksanlegg for basketball.

styret enstemmig å gå inn for Rykkinnhallen.

Rykkinn ble i løpet av noen få år på begynnelsen av 70-årene forandret fra bondeland til en middels stor by med 15 000 innbyggere.

Selvaag bygget rekkehus og blokker i rasende fart. For å ta vare på maskiner og verktøy, ble det bygd en enkel hall med plast/presenninger over et gulv av grus og pukk: «Dugnadshallen» var lenge både trenings- og kamparena for Bærums Verk.

Men med Terje Holm i spissen ble det fortgang i sakene.

I oktober vedtok NIF å gi Rykkinnhallen riksanleggsstatus. I desember

ble også prosjektet godkjent av Kirke- og kulturdepartementet: «Etter anbefaling fra Norges idrettsforbund finner departementet å kunne tildele den omsøkte status.» Bærum kommune var klare til å starte opp. Det ble nedsatt en bruker/prosjekteringsgruppe hvor NBBFs representant var Ola Fosnæs, anleggskonsulent. BVIFs representant var Terje Holm. 6. april 1992 ble spaden satt i jorden for Riksanlegget for basketball.

Før det hadde Terje Holm jobbet iherdig og målrettet mot både forbund, kommune og stat:

– BVIF basket var en av Norges beste basketballklubber, med jevnlig innslag i sportsrevyen fra den stappfulle og til dels overfylte Dugnadshallen. Det var dermed nærliggende å lansere den nye Rykkinnhallen som et riksanlegg for basketball, forteller Terje.

Bærum kommunes administrasjon var også positive, og det var opp til politikerne i kommunen å bevilge 15 millioner.

– Jeg tok med prosjektpapirene, og i løpet av et par måneder ringte jeg på dørene og besøkte samtlige politikere i kommunestyret hjemme. De aller fleste ble etter hvert positive til prosjektet.

Terje er ikke minst fornøyd med at Dug-

nadshallen ikke ble revet. Dermed ble dette et stort sportskompleks med to fullverdige baner og en mengde baner på tvers.

Selve gjennomføringen av prosjektet gikk stort sett greit. Vi hadde noe uenigheter om størrelsen på banene som går på tvers i hallen. Skulle også de ha internasjonale mål? Dette ville fordyret hallen med flere hundre tusen.

I basketballkretser var det mange som mente at NBBF burde bygge riksanlegget ved Nadderudhallen, en hall med lang baskethistorie og med god tilgjengelighet med T-bane rett ved. Kommunen ønsket å legge anlegget til Rykkinn, ikke minst fordi BVIF den gang var den ledende klubben på herresiden og det bodde mye folk på Rykkinn. Kommunen ville gjøre Nadderudhallen til senter for håndball. Det var den gangen også snakk om at Kolsåsbanen skulle forlenges til Rykkinnfeltet med egen stasjon like ved hallen, noe som helt klart påvirket NBBFs valg av Rykkinn.

Riksanlegget ble åpnet 21. august 1993 med representanter fra NBBF, NIF og departementet til stede. Basketball hadde fått sin storstue.

ENGASJEMENT: Stemningen tar seg opp når det nærmer seg sluttspill, men norsk basketballpublikum er nok rolige enn mange andre steder i Europa...

Da kassa ble ranet

I mars 2009 var showlaget Harlem Globetrotters på Norges-besøk igjen. Det var klart for tidenes fest i Rykkinnhallen, og billettsalget på nett var stoppet på 2300 tilskuere. Men det ble også solgt billetter ved inngangen der publikum ble ledet gjennom sluser i den gamle hallen. Der var det manuelt kontantsalg, og pågangen var stor – såpass stor at ingen helt skjønnte hva som skjedde da billettselgerne ble avledet av en kranlete publikummer. Da situasjonen var avklart viste en sjekk av kassebeholdningen at noen hadde klart å grafse til seg sedler – totalt 35 000 kroner som var borte. Kvelden ble uansett en suksess, men det som kunne blitt et kjærkomment overskudd for arrangøren forsvant i et

Basket til Oslo Ø?

Daværende formann i NBBF, Arne J. Stokke, skrev allerede tidlig på 70-tallet et brev til Oslo kommune og NSB. Da var det nemlig snakk om å nedlegge Østbanestasjonen i Oslo og Stokke mente at en ombygging av Østbanehallen til idrettsformål ville være en god idé. Dette ble det som kjent ingenting av, Østbanen ble til Sentral-

I kjølvannet av Dream Team

På 90-tallet skulle vi bli virkelig store, beruset av Dream Team-effekten fra 92-OL. Forbundets rekrutteringsprosjekt tok virkelig sats, men landet ikke helt.

TEKST: Ola Fosnæs

FIKK SMAKEN: Mange barneskoleelever deltok i forbundets rekrutteringsprosjekt. Her er Ron Billingslea i aksjon.

Basketballforbundet igangsatte et rekrutteringsprosjekt tidlig på 1990-tallet. Prosjektet var styrt fra forbundskontoret.

I forbindelse med all publisitet det var rundt «Dream Team» under OL 1992 fikk basketball mye omtale, hadde store muligheter til å vise seg frem og samtidig øke både interesse og medlemstall. Ikke minst var det mulig å gjøre idretten kjent litt utenfor de områder hvor den allerede var etablert.

Med utgangspunkt i to ideer, den ene at det skulle være mange steder eller skoler med relativt kort avstand. Den andre var at det skulle være små steder hvor basketball ville være en enklere å sette i gang enn spill som krever både mer plass og flere deltagere pr. lag.

Valget falt på Vestfold, mange skoler og relativt kort avstand. Og Sogn og Fjordane, der det er små steder med relativt sett mindre grunnlag for store lag.

Organiseringen gikk ut på å ta kontakt med mange barneskoler med rimelig avstand til en større idrettshall.

I Vestfold var det snakk om:

Tønsberg, Horten, Holmestrand, Sandefjord og Larvik-området.

I Sogn og Fjordane var det:

Lerdal, Sogndal, Førde, Sandane og noen bygdeskoler.

Skolene ble kontaktet med informasjonsskriv om opplegget, og senere ringt opp for å avtale tidspunkt for besøk.

Besøkene ble avtalt, og skolene ble besøkt av minst to trenere/instruktører.

Ved hvert besøk fikk de klassene på 5.-7. trinn en time med basketballrelatert undervisning. Basert på lek og innlæring av noen enkle ele-

menter. Skolene fikk så fem miniballer og et eksemplar av basketballboken. Lærerne fikk også beskjed om at de måtte være med for å lære, og bringe dette videre, noe stort sett alle gjorde.

Skolene, ved lærere, ledere og elever så ut til å sette stor pris på opplegget.

Som en umiddelbar oppfølging ble det i alle områdene invitert til en basketdag, en lørdag etter at skolebesøkene var foretatt. Her stilte forbundet med 8-10 instruktører som hadde en minsbasketskole. Dagen ble avsluttet med en liten turnering. Alle deltagerne betalte 50 kroner og fikk med seg en t-shirt med logoen Basket – 90 års idrett og en ball.

I alt ble det levert ut nær 20 000 baller i denne perioden.

Basketballforbundet stilte med mange av sine aller beste både spillere og trenere i opplegget, som i seg selv var veldig vellykket.

Det kan nevnes: Per Tøien, Rolf

“ *Noe av basketballens problem i disse årene var ikke interessen blant de unge, men aksepten blant de eldre.*

Halvorsen, Baard Stoller, Mark DiGiacomo, Ron Whitehead, Arne Birger Kopperud, Ola Fosnæs, Ulrika Dalen, Ron Billingslea, Carsten Bakke, Ståle G. Skagestad.

I etterkant kan man si at det ikke har båret store frukter, men der kan antagelig NBBF takke seg selv. Det ble lagt opp til oppfølging, og en ønsket fadderordning, men tanken om at ting kom litt av seg selv, kombinert med at vi har nok med oss selv så ut til å være dominerende i den nærmeste årene. Ingenting kommer av seg selv. Og basketball var litt for tradisjonelle ved at de skulle styre som alle andre, kopiere større særforbund, med oppbygning og struktur. Kretssystemet var ikke i stand til å ta opp eller følge opp det som var satt i gang. Så et godt tiltak var ikke en del av forbundets politikk i årene etter.

Noe av basketballens problem i disse årene var ikke interessen blant de unge, men aksepten blant de eldre. I frykt for at håndball eller fotball eller andre etablerte idretter skulle miste rekruttering skjedde det rett som det var at treningstider ble enten satt til håpløse tider og dager, eller så ble det rett og slett ikke plass. I Ørsta var det et godt eksempel. Hele 30 jenter i alderen 15–18 hadde startet opp med basketball, de var godt i gang. Miljøet var skapt og ungdommen skulle fortsette. De søkte om tid i idrettshallen året etter, men dessverre satt foreldre og ledere fra den lokale håndballen i utvalget som fordelte treningstid. Gruppen ble avvist fordi det ikke var seriespill i fylket, og minihåndball jenter 10 og 11 fikk hele hallen til sin trening. Så det var det med et fint forsøk.

Da basketball ble voksen

I 1972 skjedde det mye: Norge vant sine første landskamper, vi fikk besøk fra Sovjet og Pål Vik ble den første nordmann på et All Star-lag i nordisk.

TEKST: Tore Vik

NORGES FØRSTE SEIER: Foran f.v.: Morten Lund, Ketil Sand, Thorbjørn Gjerde, Pål Vik, Tor Erik Gjersøe, Åsmund Berge. Bak fra v. Harald Sommerfeldt, Jostein Mundal, Knut Holt, Jan Morten Engzelius, Albert Hazan, Petter Faye-Lund, Arne Fagerlie.

Bladet «Norsk Basketball» hadde ikke vært utgitt siden april 1969. Men i juli 1972 dukket det opp igjen – og nå kort og godt som «BASKETBALL». Dette var et hederlig nytt forsøk på å informere både innenfor og utenfor sporten. Og timingen var

god – for fra våren 1972 var det virkelig mye basketball å skrive om!

Allerede høsten 71 var et par store milepæler nådd – med ansettelse av Grete Sjong som den aller første (instruksjons) konsulenten, og med fast forbundskontor ved Youngstor-

get, riktignok på deling med Badmintonforbundet. Dermed var mye på plass på organisasjonssiden.

Og så skjedde det store ting på banen:

12. februar ble en jubeldag for norsk landslagsball. I den lille sven-

Den viktige møteplassen

I jubileumsåret 2018 ble Den Store Trenerhelgen arrangert for 9. gang. Og igjen med det som kan krype og gå av norske trenere på plass. Det begynte med en idékonkurranse.

TEKST: Pål Berg

I 2008 ønsket forbundet innspill på hvordan trenerrollen kunne utvikles. Etter hvert har DST vokst til å bli den viktigste møteplassen i norsk basketball – ikke fordi det fattes viktige vedtak, men fordi man omgås likesinnede i trivelige rammer. I vinnerutkastet, som også ble starten på DST, het det blant annet:

« Problemområder:

– Det er ikke attraktivt nok å være trener.

– Utdannelsen oppfattes som en langdryg affære.

– Kursene legger beslag på kvelder og helger, og kolliderer gjerne med annen aktivitet.

– Det munner tilsynelatende ikke ut i noe som helst konkret.

NBBF tar initiativ til den store «trenerhelgen», et terminfestet arrangement som ikke kan/skal kolliderer med annen aktivitet. Den arrangeres på ett sted, med flere banemuligheter – og med flere møteromsmuligheter, og skal

inkludere trenerutdannelse på alle nivåer; fra aktivitetsleder og oppover. Dette skal være et must for alle å være med på, og programmet, navnene og temaene skal gjøre det umulig å utebli. Alt som kan krype og gå av lisensierte og potensielle trenere skal samles for kunnskapsutveksling. Dette skal være et slags koldtbord av foredrag. Det skal inviteres til foredrag/kurs-seanser på alle nivåer, og det skal presenteres i relativt korte, fortettede og innholdsrike økter – gjerne parallell-sessions som

FINSK BESØK: Pekka Salminen forklarer forsvar for Bøler O2 gutter.

repeterer seg selv flere ganger. Trenerne med landets beste kompetanse er selvfølgelig blant foredragsholderne/ instruktørene, men har også sin egen økt for egen utvikling kanskje med en internasjonal invitert kapasitet. Dessuten er det en selvfølge at en anerkjent norsk trener fra en av de profilerte idrettene er til stede (Gunnar Pettersen, Nils Arne Eggen, Jan Jönsson eller andre).»

Og den første utgaven av DST ble

nettopp slik: Masse aktivitet, masse mennesker (180 deltagere!), foredrag og praktiske sessions på kryss og tvers på fire baneflater og dessuten landslag i aktivitet. DST har på ingen måte vært forbedt foredragsholdere utelukkende med basketballbakgrunn. Tilbakemeldingene har vært mange og gode på eksterne krefter som for eksempel Susann Goksør Bjerkheim, Johan Kaggstad og Ola Bernhus. De senere årene har det vært fokus på

ALVORLIGE KARER: De hadde mye å prate om, klubblederne på DST.

GEMYTTLIG: All Star-kampen er mye show og mye moro på tvers av lag.

MVP: Evan Harris (Nidaros) storkoste seg på All Star-kampen i 2018.

å tilby forelesninger og økter tilpasset alle nivåer. Erkjennelsen av at vi mangler trenerkrefter for de aller yngste har gitt oss spesialsydd opplegg som lavterskeltilbud. Det som de første årene var tapas-lunsj og pølsefest, er etter hvert blitt til sosialt samvær på kveldstid lørdag. Der deles det også ut priser til fortjente trenere. All Star-kampene for både kvinner og menn er godt besøkt, og et kjærkomment avbrekk fra den svært seriøse delen av BLNO og KL.

Basketfamilien(e)

Fedre, mødre, sønner, døtre, brødre, søstre. Nordmenn er visst født med ski på beina. Men noen er født med en basketball i hånden. Vi er etter hvert mange i den store basketfamilien, og det er mange som har fått basketball inn med morsmelken eller farsarven.

TEKST: Tore Vik

TO GENERASJONER I HANSA-CUP 1990: Sittende fra v.: Jan Morten Engzelius, Thorbjørn Gjerde, Petter Faye-Lund, Robert Stenvik, Anne Kathrine Sand, Ketil Sand, Tore Vik. Bak fra v.: Marianne Evju, Geir Anders Malmen, Frederik Evju, Jo Faye-Lund, Cecilie Evju, Helge Vik, Bjørn Kjølstad, Bitte Stenvik, Sindre Lillehaug, Kristine Sand, Torbjørn Vik, Ingrid Faye-Lund, Vegard Rake, Morten Gjerde, Haakon Engzelius.

Våren 1990 slo Basketbladet stort opp at en ny generasjon var på gang i norsk basketball: «de gamle spillerne» fra 70-tallet hadde fått sine barn ut på banen – og «de nye spillerne» viste lovende takter.

Noen vil kalle det genforedling og noen kanskje heller innavl. Uansett er selvsagt basketbanen et egnet sted å utfolde seg også i familiesammenheng – om det er med søsken eller med egne barn, eller med interessante spillere av motsatt kjønn.... Neppe spesielt for vårt ballspill, men hvor omfattende har dette egentlig vært, tro?

En enkel oversikt kan vi få ved å fordype oss i Adelskalenderne for kvinner og menn. Blant tilsammen 305 landslagsspillere (139 kvinner og 166 menn) finner vi (med forbehold om at noen er oversett):

- 17 søskenpar
- 15 spillere som har fostret en eller to nye landslagsspillere, hvorav tre foreldrepar
- 6 spillere til som har slått seg parvis sammen – men uten å få etterkommere som nådde seniorlandslaget dvs. tilsammen minst 62 spillere med familierelasjon – eller vel 20 % av landslagsspillerne.

Første søskenpar ut var brødrene Pål Vik og Tore Vik fra Bærum BBK. De debuterte på Norges første landslag i 1966, og spilte Norges første 25 kamper sammen. Sandvikaspillerne Åsmund og Ingvild Berge var første bror/søsterpar, mens første søsterpar var Lisbeth og Lena Jansen for Høybråten. Øverst på listen over i alt 17 søskenpar troner Kine og Anette Johansen – med flest kamper tilsammen (og sammen).

Søskenpar med flest landskamper:

102	Johansen	Kine (34) og Anette (68)
87	Vik	Pål (62) og Tore (25)
73	Berge	Åsmund (54) og Ingvild (19)
63	Grønli	Eivind (60) og Eva (3)
62	Jansen	Lisbeth (38) og Lena (24)
56	Eskeland	Sigrun (43) og Audun (13)
51	Langaas Paulsen	Hege (38) og Helle (13)
33	Sjølund	Bjørn (20) og Dag (13)
29	Kirkerud	Morten (20) og Jan (9)
29	Elsafadi	Badboni (18) og Marco (11)
24	Fritzen	Torbjørn (14) og Øyvind (10)
14	Stien	Espen (8) og Anders (6)
12	Riiser	Petter (10) og Morten (2)
12	Stien	Dag (10) og Jan (2)
11	Nordahl	Gunn (8) og Kate (3)
10	Midtun	Roy (7) og Anette (3)
7	Poulsson	Håvar (6) og Dag Einar (1)

Familier (to generasjoner) med flest landskamper til sammen:

135	Sand	Ketil (41) og Anne Kathrine (Lund) (8) og datter Nanna Kristine (86)
116	Johansen	Odd (12) og Grete (Bendiksen) (2) og døtre Kine (34) og Anette (68)
59	Berge/Bolin	Åsmund Berge (54) og sønn Aksel Bolin (5)
51	Sommerfeldt	Harald (45) og Eli (Døvik) (4) og sønn Torgrim (2)
44	Fritzen	Bjørn (20) og sønner Torbjørn (14) og Øyvind (10)
30	Holm	Terje (17) og sønn Torbjørn Holm (13)
30	Skorpen	Reidar (28) datter Ingvild (2)
29	Austgulen	Hans-Petter (16) og datter Maren (13)
22	Lillehaug	Johan (2) og datter Maren (20)
18	Christensen/Berg	Toril Christensen (8) og sønn Daniel Berg (10)
16	Stien	Jan (2) og sønner Espen (8) og Anders (6)
16	Stenvik	Robert (13) og datter Grethe Elisabeth «Bitte»(3)

Tar vi med også (ekte)par som ikke bidro med landslagsspillere i neste generasjon, får vi slik liste over basketpar med flest landskamper:

65	Åsmund Berge (54) og Anne Cathrine Gierløff (11)
49	Harald Sommerfeldt (45) og Eli Døvik (4)
48	Ketil Sand (40) og Anne Kathrine Lund (8)
43	Tore Vik (25) og Ragnhild Rognerud (18)
42	Ola Thomas Morin (37) og Tone Brit Mangel (5)
14	Odd Johansen (12) og Grete Bendiksen (2)

NÅR IDRETTE GÅR I ARV

Blant basketforeldre kommer Odd Johansen (12 landskamper) og Grete (Bendiksen) Johansen (2) i egen klasse. Odd debuterte i 1976 og Grete fikk sine kamper i 1980. De er det eneste paret som har levert to spillere i neste generasjon: Døtrene Kine (34) og Anette (68) debuterte begge i nordisk 2000, og spilte 32 kamper sammen.

Sandvika-paret Ketil Sand (40) og Anne Kathrine (Lund) (8) kan skilte med datteren som troner øverst på Adelskalenderen: Nanna Kristine Sand (86) debuterte i 1996, 25 år etter faderen, og spilte sine rekordmange kamper frem til 2011.

Harald Sommerfeldt (45) fra Ullern debuterte allerede i 1968 – og giftet seg med Eli Døvik (4) fra Drammen. Deres yngste sønn Torgrim Sommerfeldt (2) fikk sine kamper i 2007.

DEN FØRSTE

Den aller første landslagsspilleren til å bidra med ny generasjon på landslaget var Terje Holm (17). Selv var han med på det første landslaget i 1966 – fra OSI. Hans sønn Torbjørn Holm (13) debuterte fra Bærums Verk i 1988.

Bare to spillere kan skilte med to landslagssønner:

Først ute var Bjørn Fritzen (20), som debuterte fra Sandvika i 1970. Sønnene Torbjørn (14) og Øyvind (10) fikk flere kamper enn faderen – tilsammen.

Jan Stien (2) fra Asker spilte ikke bare sammen med sin bror Dag (8), men har også bidratt i neste generasjon med Espen (8) og Anders (6).

STERKE GENERER PÅ SAMME LAG: Torgrim Sommerfeldt, Anders Stien, Stian Emil (Christensen) Berg, Aksel (Berge) Bolin.

FAM. JOHANSEN: Odd, Kine, Anette og Grete Johansen

JANSEN SISTERS: Fortsatt basketball for Lisbeth og Ingvild (2016).

VIK BROS.: Fortsatt både basketball – og Bob Dylan – for Pål og Tore.

Styret i tre ledd

Familien Stokke fra Ammerud har levert styremedlemmer i NBBF i tre generasjoner. Det har ingen andre. Arne J. tok ikke bare initiativet til å starte basketballgruppe i Ammerud IF i 1971, han satt også i NBBF-styret fra 1973 til 83, hvorav tre år som formann. Datteren Helle tok tidlig opp arven og har vært sentral i basketballmiljøet på Ammerud i mer enn 40 år. Helle satt i forbundsstyret i årene 2000 og 2001. Datterdatteren Josefine har lenge gjort en stor innsats for Region Midt og NTNUI, og har sittet i NBBFs styre siden 2016.

BRØDRE:
Thomas Mjøs
i gult for
Asker, Stian
Mjøs i lyse-
blått for
Bærum.

Basketskolen i 38 år

Ingenting er så sterkt som en idé, hvis tid er kommet, heter det. Og Basket-skolen har bevist at det er sant, eller i alle fall at det var en særdeles god idé å arrangere basketskole for hele Norge.

TEKST: Per Tøien

GRIMSTAD 1980: Det begynte for snart 40 år siden, i Grimstad. Nederst til høyre, Jan og Dag Stien, og om du titter på bildet finner du massevis av «kjendiser».

Det var i løpet at 1979 at ideen ble til virkelighet. Torill Eide, Jan Stien, Ola Fosnæs, Morten Almaas og undertegnede satt i utdanningskomiteen i Norges Basketballforbund, Dag Stien var utdanningskonsulent samme sted. Vi hadde vært på basketskole i Sverige og blitt inspirert. Da var egentlig veien kort til å forsøke å realisere tilsvarende i Norge.

Det ble Grimstad. Kanskje tilfeldig, kanskje ikke. Der hadde Torill gode kontakter gjennom Carsten Due som ordnet overnatting på

Groos studenthybler og veldig mye annet vi ikke ante vi trengte. Grimstad hadde Holvikahallen i kort løpeavstand fra overnattingen og det var en flott utebanemulighet ved Distriktshøgskolen. Det ble en fulltegnet og strålende basketskole.

TRE SMÅ HISTORIER FRA DEN ALLER FØRSTE GANGEN:

Vi ante ikke hva vi gikk til! Dag og Jan var 26 år, jeg var 25. Torill var alibiet med erfaring og nok organisatorisk tyngde til å få det til. Flere

ledere var vi ikke. Mye ble gjort på forhånd, men mye ble gjort underveis. Vi trodde alt kom til å gå fint – og det gjorde det. Vi jobbet natt og dag med absolutt alt – og landet en basketskole med mange deltagere som våre amerikanske trenere jublet over. Dumdristig moro.

Naturligvis måtte vi ha utekurver, men de fantes ikke. Da ble løsningen at forbundet kjøpte og kjørte fire kurver ned til Distriktshøgskolen i Agder i sommerferien. Med på lasset var Dag, Jan og undertegnede, sterkt

forsterket av Reidar Skorpen og Jack Crabtree fra Asker BC. Med håndkraft gravde vi fire dype hull, støpte fast fire fundamenter godt under gresset helt i kanten av parkeringsplassen, dekket til og dro hjem. Før Basketskolen dro vi ned igjen, tok vekk gresset og satte opp fire kurver. De ble brukt lite første året i Grimstad, mindre andre året – og siden tror jeg ikke noen har tenkt verken på kurver eller fundamenter.

Vi skjønnte at vi trengte ekstra trenerkrefter. Via Hasse Albertsson i Sverige fikk vi kontakt med coach Moose Woltzen i Wisconsin. Han ville gjerne komme, og tok med seg den senere norgesvennen Willard Sims. Der Sims løp hver dag og var (og er) slank og sprek, kan vi godt si at Moose var nesten det motsatte. I alle fall kunne han ikke gå eller løpe fra Groos til Holvika til trening, så han måtte kjøres. Det var ingen fryd for øyet å se to meter, «amerikansk» overvektig baskettrener inn og ut av Torill Eides lille todørs Citroën (!) eller hva det nå var. Men strålende inspiratorer var de begge to.

Etter 37 år lever Basketskolen i beste velgående, nå i Tønsberg. Dit ser det ut til at den er kommet for å bli. Etter Grimstad var det Tjøme, Risør, Kragerø og Nøtterøy før det ble Tønsberg for noen år siden. Og fortsatt er det Jan og Dag Stien som driver Basketskolen – sammen med broder Tom og alle barna. Snart 40 år med stadig nye generasjoner norske basketballspillere – og med nye generasjoner Stien. Nå er Espen og Anders, Henning, Marit og Audun alle med i en eller annen funksjon, mer eller mindre aktive hver sommer. Og det er svigerdøtre på kjøkkenet og sannelig er det tredje generasjon i aktivitet også.

HANDS ON: Basketskolen handler om å bli sett, om læring og gode instruktører. Engasjementet er stort, og profilerte coacher har alltid vært en viktig del av prosjektet. Stian Emil Berg var en av de store profilene i BLNO-sesongen 17/18, og bruker gjerne tid på yngre talenter i Tønsberg. Per Tøien har vært med siden starten, og er stadig en av de aller ivrigste.

DAGENS DOBBEL: Basketskolen ER Jan og Dag Stien.

ALLTID PÅ Plass: Ron Billingslea er fast inventar i Tønsberg.

KOMMENDE STJERNE?: Stian Emil Berg deler hemmeligheter.

Det er i sannhet en «familiebedrift» og det er en stor prestasjon å ha gjentatt suksessen i så lang tid – med det samme humøret, med den samme vennligheten og med den samme, ytterst veldrevne oppskriften. Behandle folk fint, så blir de fleste fornøyde.

Mange er historiene om spillere som har vært på Basketskolen, og mange av dem husker tilbake på den med glede. Basketlandslag har trent

der flere ganger. Det var ett år da fem nåværende og tidligere hovedtrenere for a-landslaget for menn lå på madrasser i klasserom for å få lov til å være trenere på basketskolen. Det sier det meste.

Gledelig nok kommer det flere på banen. Mange klubber har egne tilbud, og i Bergen har Elite Basketball Camp etablert seg som et godt tilbud mot slutten av sommerferien.

Basketball fra 0 til 50

Oppgaven var enkel. «Har du lyst til å skrive noe om basket i Norge i anledningen av at Norges Basketballforbund fyller 50 år? Du kan skrive om hva du vil.»

TEKST: Arnstein Friling

SOMMEREN 1978: En av de mange to-mot-to eller tre-mot-tre kampene våre. Denne er fra sommeren 1978, ved kurven hjemme. Per Arne og meg mot Per C og Knut. Per C har satt en screen for Knut, men jeg er kjøpt ute med hjelp. Med Knut Botheim, Per A Tefre og Per Christian Øren.

SOMMEREN 2013: Oppvekstgjengen min har dratt til EM-sluttspillet det siste tiåret. I Ljubljana i 2013 spilte vi basket i parken, et steinkast fra der hvor Luka Doncic, den kommende europeiske stjernestjernen, vokste opp.

Jeg elsker basket. Denne kjærlighe-
ten har definert viktige deler av livet
fra jeg var 11 år. Den er fortsatt sterk.
I basketens lek, trening, konkur-
ranse og vennskap fant jeg alt jeg
trengte for å få en god oppvekst. I
norsk basket kan hvem som helst
fortsatt oppleve det samme. Terske-
len er ikke høy. Hvem bryr seg da
om basketen fortsatt ikke har ero-
bret Norge?

Når basket runder 50 år i Norge, er
det fortsatt mye ugjort her. Det er
like tungt nå, som det var for 30 og
40 år siden, å få sporten etablert
overalt i landet. Vi er ikke så mange
som vi burde være. Men de som har
vært med i 50 år å bygge og vedlike-
holde sporten har mye å være stolte
av: Viktigst av alt: Basket i Norge har
alltid vært et miljø for alle, en arena
der vennskap og kjærlighet vokste.

HAR VÆRT MED PÅ ALT

Jeg har sett norsk basket fra alle
tenkelige vinkler. Som ung spiller,
som elitespiller, som pensjonert
hobbyspiller, som dommer, trener,
klubbleder, forbundsansatt. Som
journalist, som TV-kommentator,
som tilskuer, som fan, som forsvarer
fra angrep fra ikke-interesserte, som
kritiker. Og la det være helt klart, det
er ingen vits i å late som det er sann-
ferdig eller at det lønner seg å la
fortellingen legge vekt på prestasjo-
ner, omsetning, triumfer, spredning
og landsomfattende oppmerksom-
het og nasjonal og medial defini-
sjonsmakt når 50 år skal
oppsummeres. Noe har vi oppnådd,
det må sies, men alt i alt er det rom
for forbedring, for å si det diploma-
tisk.

Nei, fortellingen min om basket i
Norge må handle om alle de tingene
som gjør livet verdt å leve: Kjærlig-

SOMMEREN 1981: Det andre året det var basketskole i Grimstad. Tid for trening, flørt og moro. Jeg sitter på første rad, ved siden av den nybakte pappaen Per Tøien. Leter man litt, finner man folk som Per Burud, Arild Beck, den trønderske storskyt-
teren Tom Inge Bekkadal, og selvsagt Jan og Dag Stien

het, glede, vennskap, samhold,
opplevelser, personlig utvikling,
moro, læring, horisontutvidelse. For
der står ikke norsk basket for meg,
og for min historie, tilbake for noe
annet.

Vi som ikke er så store, vi som ikke
er de mest populære på skolen, må
her prøve å finne de reelle grunnene
til vår hengivenhet til det som inntil
videre er vår hemmelighet, en hem-
melighet vi som kanskje for evig vil
være bare vår i Norge:

At basket er en fantastisk sport, og
å drive med basket i Norge er en

**“ Vi spilte basket
på fritiden, jentene vi
kjente, spilte basket, vi
så på alle basketkam-
pene vi kunne, det sosi-
ale livet vårt var
sentrert rundt dette.**

døråpner til mye av det fine i livet.
Og når alt kommer til alt, er jo dette
det viktigste når man skal velge
sport og livsstil.

En høstdag i 1976 ble jeg hektet.
Kjærlighet fra første stund. Jeg
hadde allerede bred idrettsbak-
grunn, men første gang jeg så en bas-
ketkamp mellom voksne menn, var
det noe som falt på plass. Jeg likte
alt ved det jeg så. Bevegelsene, far-
ten, spensten, duellene, samspillet
og selvsagt dette ubeskrivelig men-
talt tilfredsstillende fenomenet det
er å se en ball treffe kurven og gå
gjennom nettet. Det lille dopamin-
dryppet hjernen får hver gang det
skjer, har aldri sluttet å ha positiv
effekt på meg.

Min historie er sikkert ikke gjel-
dende for alle, men jeg er sikker på
at noen kjenner seg igjen: Selv om
livet fra jeg gikk i 6. klasse besto av
andre ting også, som skole og fotball
og skihopping og familie og sånt
(«dessverre» tenkte jeg ofte på den
tiden), var basket blitt kongen av alt.
Vennene mine begynte å spille sam-
tidig med meg, vi spilte basket på

VÅREN 1981:

Vinnerne av yngre junior-klassen i Hansa Cup. Ikke minst takket være Egil Eide og Ståle Skagestad, to glimrende spillere og markante personligheter.

fritiden, jentene vi kjente, spilte basket, vi så på alle basketkampene vi kunne, det sosiale livet vårt var sentrert rundt dette. Og jeg er av typen som aldri får nok. Jeg maste meg til blader og aviser fra amerikane, jeg slukte alt jeg kom over, umettelig.

GØY, FARTSFYLT

Det burde ikke være så vanskelig å selge basket. Det er gøy og fartsfyllt og alt det der. Men det er også en lagsport der man har mye ballkontakt. Man er med i spillet hele tiden. Man opplever den ubeskrivelig deilige «Brothers in arms»-følelsen det er å være en del av et lag som kjemper sammen.

Mange peker også på at med basket kan man ha det givende og artig selv når man trener alene. For meg var dette en av de store grunnene til at forelskelsen varte. Det var og er gøy å holde på, alene med

ball og kurv. Man kan komme inn i en transelignende tilstand, der tiden flyr.

Men her kommer et salgsargument jeg sjelden hører, men som for mange kanskje er reelt: Hvis man begynner med basket i Norge, er det skikkelig, skikkelig kort til toppen. Vi er ikke mange som driver med basket. Ei heller kan vi skråsikkert si at det er de ypperste idrettstalentene av oss som begynner med basket. Med andre ord, hvis du vil ta basket på alvor i Norge, og legge inn innsats over tid, så kan jeg nærmest garantere at du vil nå til elitenivå. Eller du kan bli toppdommer, eller klubbleder eller basketpamp, om du vil. Det er nemlig ikke så mange som virkelig vil.

Konkurransen er langt hardere andre steder. Jeg vet hva jeg snakker om her. I nesten 11 år (minus studietid) spilte jeg i landets eliteserie for menn, og har til og med sneiet

innom aldersbestemt landslag, og jeg er så definitivt intet stort idrettstalent.

MULIGHETER

Norge er mulighetenes land! Landet der hvem som helst kan klare hva som helst, helt uavhengig av evner. Og i basket er det iallfall sånn. Jeg sier selvsagt ikke dette for å nedvurdere de som lykkes. Åpenbart er det mange seriøse, dyktige folk, folk som legger ned kvalitet i alt de gjør. Jeg sier bare at vilje og innsats vil føre deg veldig langt i basketen her til lands. Sånn er det bare. Og det kan vi jo være glad for, noen hver av oss.

Jeg, for min del, syns det var helt topp at jeg i 20 år kunne trave ut og inn av enhver baskethall i Norge og kjenne trynet på nærmest alle som var der, og ha stålkontroll på alle som var gode, jente eller gutt, mann eller kvinne, samme hvor de var fra. Vi er en liten familie, og vi liker det kanskje sånn. Jeg gjorde det, iallfall. Det ga meg identitet og trygghet og tilhørighet. Den ga meg et miljø der jeg kunne strekke meg, der alle som bidro, var velkomne, og der det var søte skapninger av det andre kjønnnet man kunne tulle med. Ting som er viktige for alle som vokser opp. Jeg kommer alltid til å være basketen takknemlig for det.

“ Hvis man begynner med basket i Norge, er det skikkelig, skikkelig kort til toppen. Vi er ikke mange som driver med basket.

Før var det bare en drøm å få se de virkelige gode spillerne. Og den drømmen, drømmen om å bo i et land der basket var en naturlig del av samfunnet og ikke en rar sekt, var så sterk at jeg dro til USA. Der fikk jeg det jeg ba om. Jeg så alle de beste. På nært hold. Jeg spilte mot gode folk. Jeg så 1000 kamper på TV. Jeg forsto landet ved å forstå basket. Det ga meg noen av mine kjæreste sportsminner. Takket være starten i norsk basket.

SAVNET NORSK BASKET

Men jeg ville tilbake. Mye fordi jeg savnet nettopp norsk basket. Kanskje underlig, siden den var så mye svakere enn det jeg hadde vent meg til i USA. Men akkurat her er vi inne på kjernen av verdien: Vår lille verden her hjemme, med de samme ansiktene, var, og er, en flott verden. Jeg var glad den ikke hadde endret seg.

Det var en liten stund, et par års tid, jeg trodde kanskje den skulle endre seg. BLNO og TV2, blaff og storsatsing. En absurd, «bare i Norge»-opplevelse, der jeg sto i en tett pakket gang på vei inn til Domus Atletica for å se Centrum Tigers, med fullstappet hall, og hvem står presset inn i meg, med forvirret blikk og en ivrig tenårings-sønn? Statsminister Jens Stoltenberg. Han kom ikke inn, tror jeg. Utsolgt. Jeg kjente noen og slapp inn. I løpet av kort tid var alt ved det normale, og slik er det generelt ennå: Vi er få og vi er ikke spesielt gode. Men... Who cares? De fleste er egentlig bare opp-tatt av den lille verdenen de er i til daglig.

Det er helt på sin plass å spørre: «Det må da være ting som irriterer deg med norsk basket? Du må da komme med noen råd og formaninger om hvordan vi skal vokse og utvikle

oss? Du som har sett mye på internasjonal basket, du må jo fortelle oss hva som skal til for å få gode landslag, gode klubb lag, få pressedekning, TV-kamper, sponsorer, tilskuere...» Ja, jeg kan godt det. Men jeg er ikke sikker på om svarene blir særlig populære.

UTEN STOLTHET

Det irriterer meg at norsk basket generelt har hatt for liten stolthet. For liten ærgjerrighet. Lag med råtne drakter, ingen treningsdrakter, ingen trenere, dasede fremtoning. I andre idretter er de mye flinkere.

Det irriterer meg at vi alltid har vært så dårlige til å få med ikke-spillende basketfolk til å administrere, til å være oppmenn, til å være en del av miljøene. Vi har alltid vært for lukkede, og for lite inviterende. Vært oss selv nok. Fremstår det som. Kan hende jeg tar feil. Jeg er sånn selv til

en stor grad, så det er kanskje derfor jeg tolker det sånn. Men vi har vært for dårlige til å skape tilhørighet.

Det irriterer meg at vi har vært latterlig lite ambisiøse. Som sport, men også på lag- og individnivå. Men så husker jeg: Vi bor jo i Norge!

BASKET OG OLJE

Basket har eksistert organisert her i 50 år. Det er nøyaktig like lenge vi har hatt olje. De aller fleste blir ekstremt velstående (globalt sett) ved å satse på skole og sosialt samvær med andre. Det lønner seg ikke å satse på basket. Det er ingen penger der. Det er ingen annen merverdi enn et bilde i lokalavisen og kanskje engang et hett blikk fra en pen jente på tribunen (skal man ikke kimse av!) og status i det lille miljøet. Det er null penger. Bare utgifter. Så selvsagt velger fryktelig få å satse. Det er få som drømmer om å bli gode. Ære være dem som gjør

VÅREN 1983: Vinnere av det første offisielle Junior-NM. Midt under russetiden. Da hadde vi allerede spilt i eliteserien ett år. Legg merke til den senere trenerbautaen Baard Stoller. Her, behåret og 18 år gammel.

HØSTEN 1991: Det var gøy å komme tilbake fra studier og få spille noen år i eliteserien igjen. Denne utgaven av EB85 klarte å nå semifinalen.

det. Jeg var en av dem, for 35 år siden. Det ga seg fort. Jeg er stolt av dem som driver det til noe. De gode kan til og med få stipend på skole i USA, eller bli proff i Europa. Det er tryggere på BI, dog.

Det irriterer meg kanskje mest av alt, mangelen på visjonære klubber. En og annen er det. Men jeg trodde Gimle skulle vise vei for alle på begynnelsen av 80-tallet, da de bygde sin egen hall. Jeg trodde alle skulle kaste seg på bølgen. «Hver klubb, egen hall.» Som de administrerte selv, der det var trening morgen, middag og kveld. Med syvende liv. Men ingen fulgte etter. For meg er den aller største hemskoen den totale avhengigheten all idrett har av kommunale anlegg, og kostnadene ved dette. Det er en hylende, skrikende mangel på treningstid i hall, og det lammer all ambisjon og begrenser all virksomhet. Hadde jeg hatt penger, skulle jeg gitt lokalklubben min en hall.

BASKET, OVERALT

Jeg har sluttet å irritere meg over at folk i Norge ikke skjønner basket, at alle mulige andre idretter stjeler talenter og oppmerksomhet. Jeg har nesten (men ikke helt) sluttet å irritere meg over at leger setter sprøyter i småbarn som skal bli høye, for å hindre vekst. Jeg er egentlig bare opptatt av at vi skal bli bedre. At vi skal være i alle byer, helst i alle distrikt og kommuner.

Finland har spilt jevnt med hele Europaeliten i mange år. I EM på hjemmebane i 2017 hadde de 14 000 tilskuere fem kvelder på rad for å heie på landslaget sitt. Sverige slo

“ Basket er blitt en kjempesport i Finland. Kunne vi nådd dit? Ja. Men det er nærmest totalt urealistisk.

Tyrkia på hjemmebane i VM-kvalifisering i vinter foran 7500 tilskuere i Stockholm

Kunne vi nådd dit? Ja. Men det er nærmest totalt urealistisk. (Jeg snakker om herresiden nå, men omtrent det samme gjelder vel for damer...) Hvis vi skulle vært som Finland, måtte hatt minimum 10 internasjonalt gode spillere. Vi har ingen.

Hvordan ser en internasjonalt god spiller ut: En guard er 1,90 til 2 m høy. Svært rask, knalltøff, atletisk og sterk, og masse rutine mot topp motstand, med et glimrende trepoengsskudd. Forwardene er fra 2 m til 2,08. Sterke, spenstige. Gode skyttere. Atletiske. I stand til å spille forsvar mot topp internasjonale spillere. Centerne er 2,10 og bomsterke, og gode skyttere i tillegg. Har vi noen som helst av disse spillertypene? Vi har ingen, og trenger 10, sånn jeg ser det. Men alle må begynne et sted. Det er utelukkende to ting som ville gitt oss drahjelp annen enn møysommelig grasrotutbygging: En spiller som ble en NBA-profil. Eller et landslag som gjorde det så bra som Finland. Jeg er 52 år. Jeg kommer aldri til å få oppleve det. Men det har jeg avfunnet meg med.

DE EVIGE PARKETTER

Nå har gutta mine, på 6 og 8, gått på baskettrening i ett år. De gleder seg hver gang. Sannsynligvis er de, som de fleste andre, middels talentfulle. Dermed passer det meg egentlig at norsk basket er så liten, koselig og lite beinhard som den er. Da får de det sikkert like hyggelig og bra som jeg har hatt det, om de gidder å fortsette. Takk for alt så langt, norsk basket. Gratulerer med 50 år. Tusen takk for at jeg har fått være passasjer på turen.

HISTORISKE GLIMT

Med øye for basket

Hvis du har sett en basketballkamp i Asker og Bærum en eller annen gang siden 1971, da har du sannsynligvis også sett Karl. Han «skjuler» seg som regel bak et røslig kamera, og han stikker seg aldri frem.

Karl Braanaas er Norges ubestridt ledende basketball-fotograf. Han tok sine første basketballbilder i 1971 (!) og ingen – heller ikke Karl – vet hvor mange titusen eksponeringer det er blitt i løpet av snart 50 år. En titt i fotoarkivet til Budstikka forteller historien om en kar som sannsynligvis har sett mer basketball enn noen andre.

Og, Budstikka hadde ikke vært lokalavis om ikke Karl og andre fotografer blir sendt også på kamper der yngre lag er involvert. For Karl er jobben like viktig om det er elitelag eller småjenter som blir foreviget for første gang.

Typisk Karl? Fantastisk gode bilder. Proff til fingerspissene. Beskjeden.

ER NORGEBALL I SOMBASKET

Den norske basketball-landslaget har nå blitt kåret til Norges beste basketball-lag. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

Beste basketball spill i

Bærum vant mesterskapet

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

amerikansk seier over Bærum

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

Inte Eng

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

BASKETBALL

Bærum vant mesterskapet i basketball. Dette er et stort anerkjennelse for laget, som har vært på toppen av norsk basketball i mange år. Laget består av spillere fra ulike lag i Norge, og de har vist seg å være et svært sterkt lag. De har også vist seg å være et lag som er godt likt av publikum, og de har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær. Dette er et stort anerkjennelse for laget, og det er også et stort anerkjennelse for de som har vært med på å gjøre norsk basketball mer populær.

De har blåst i 50 år

Ingen dommere– ingen kamp. De har blåst i 50 år, og mange ganger har det blåst friskt rundt både spillere og dommere på banen.

TEKST: Tor Chr. Bakken og Jan Korshavn

FØRSTE NORSKE: Stein Evju (nr. to fra høyre) var første norske dommer i et nordisk mesterskap, Island 1968.

1960-TALLET

1964: NIFs utvalg for basketball gir ut boken «Spillereglene for Basketball», utarbeidet av bl.a. Jan Petter Hansen og med bistand fra det svenske forbundet. Boken bygger på de internasjonale reglene, men er noe forenklet og tilpasset bruk i skolene. Boken gjengir de 11 vanligste dommertegnene.

1965: Blant de første uteksaminerte dommere fra det første kurset – på Torstad i juni – finner vi Leif Bråten, Petter Faye-Lund, Jan Petter Hansen, Terje Holm, Rasmus Johannesen, Knut Roald Myhre, Lars Rivenes og Tore Vik. Det var også fem kvinner på det første dommerkurset: May-Elisabeth Anders-

sen, Gro Barreng, Inger Eriksen, Kari Glestad-Aas og Aase Lauritzen.

1967: Norge spiller sine to første hjemmelandskamper – mot Danmark. Basketbladet forteller: «Dommerne – én fra hvert land, Axel Poulsen (D) og Håvar Poulsson (N) – ledet de lettdømte kampene godt.» Leif Bråten, Stein Evju og Knut Roald Myhre utarbeider reglementer for dommere og dommerutdannelse som del av forberedelsene til stiftelsen av et basketballforbund.

1968: NBBF stiftes 28. januar. Dommerkomiteen får Leif Bråten som formann og Stein Evju og Knut Roald Myhre som medlemmer. Den 10. februar spiller Norge sine første ordinære landskamper på borte-

bane, mot Danmark i Århus. Stein Evju debutterer på landslagsnivå og er norsk dommer i herrekampene. Han er også med som medfølgende dommer ved nordisk mesterskap for herrer på Island i april. Evju og Myhre blir FIBA-dommere i juni etter kurs i Sveits.

1969: Stein Evju dømmer, som eneste ikke-svenske gjennom tidene, SM-finalen for herrer mellom Helsingborg og Alvik etter invitasjon fra det svenske forbundet. I den første årsberetningen har NBBF registrert to FIBA-dommere, tre forbundsdommere og 52 kretsdommere. Av disse er åtte kvinner.

1970 - TALLET

1970: NBBF gjennomfører sitt første

GRUBLER: Dommerkomiteen har møte i 1971. Fra venstre Kjell Dagestad, Tor Christian Bakken og Stein Evju.

store internasjonale arrangement – nordisk for herrer. De fem deltagerlandene stiller med hver sin dommer; Norge med Stein Evju.

1971: Etter 1. div.kampen mot Sandvika, som viste seg å bli avgjørende for seriemesterskapet, sender NTHI brev til NBBF og fraber seg Stein Evju som dommer i fremtidige kamper. Dommerkomiteen svarer at det er den – og ikke klubbene – som setter opp dommerne. Evju forlanger saken behandlet av NBBFs styre, som finner NTHIs formuleringer kvalifiserende til «usømmelighet i skrift», og ilegger klubben en bot på 100 kroner.

1972: DK-formann Stein Evju sender ut informasjon til alle dommerne om den nye dommerteknikken som FIBA har lansert. Brevet er forløperen til dagens håndbok for basketballdommere.

1973: NBBF arrangerer nordisk mester-

skap for damer i Nadderudhallen i april. Blant dommerne er Stein Evju og Per Christiansen.

1974: Det første forbundsdommerkurset i NBBFs historie avholdes som «aftenkurs» over flere kvelder hjemme hos instruktøren, Stein Evju, på Majorstuen. Geir Matthiasen, Petter Riiser, Robert Stenvik og Frode Kristensen består sine eksamener og får grad som forbundsdommere vinteren 1975. I tillegg autoriseres Bård Saunes som forbundsdommer etter å ha gått på kurs i Sverige. Dette året er Tor Chr. Bakken formann – og eneste medlem – i DK.

1975: NBU, Norsk Basketballdommer Union, stiftes i Nadderudhallen 5. mai.

1976: Veiledende dommerhonorar for «approbasjonspliktige kamper» blir på forbundstinget satt til kr 20,-. Under nordisk mesterskap for menn i Køben-

Gullfløyten for 25 år som dommer:

Knut Myhre (1990)
Stein Evju (1992)
Tor Chr. Bakken (1995)
Geir Matthiasen (1995)
Robert Persson (1997)
Stein Moe (1998)
Bård Saunes (1998)
Johan Feenstra (1999)
Fredrik Holmboe (2002)
Oscar Lindø (2004)
Kjell Løvold (2006)
Jan O. Johansen (2007)
Per Brunæs (2008)
Jan Korshavn (2008)
Rifat Serdarevic (2008)
John Hammervoll (2010)
Arnstein Gloppen (2015)
Andreas Lind (2015)
Lars Ryde (2015)
Till Schrader (2015)

Norske FIBA-dommere:

Stein Evju (1968)
Knut Roald Myhre (1968)
Geir Matthiasen (1979)
Bård Saunes (1979)
Tor Chr. Bakken (1984)
Robert Persson (1984)
Stein Olav Moe (1987)
Jan Korshavn (1992)
Inge Braathen (1999)
John Magne Hammervoll (2001)
Siv Therese Underland (2003)
Jan Henrik Lunde (2007)
Torkild Rødsand (2010)
Per-Kristian Larsen (2012)
Viola Györgyi (2013)
Nikola Bejat (2017)
Sturla B. Sand (2017)

I SVERIGE: Norsk dommertrio i Scania Cup – f.v. Kjell Løvold, Inge Braathen og John Magne Hammervoll.

GOD STEMNING: Geir Matthiassen er i denne sammenheng et lite midtpunkt, flankert av Ron Whitehead (t.v.) og Bjørn Tore Flaatten.

havn dømmer Stein Evju sin landskamp nr. 50 – finalen mellom Sverige og Finland. Dette året får en norsk dommer for første gang en nominasjon fra FIBA. Stein Evju får to kamper i innledende runder i Europa-cupen for serievinnere, herrer, i Sverige og Polen, åtte år etter bestått eksamen.

1977: Nytt forbundsdommerkurs arrangeres, igjen med Evju som instruktør. Blant de fem som etter dette fikk sin forbundsdommergrad er Tor Chr. Bakken, Stein Olav Moe og Robert Persson. I november er Ulrikens herrelag lite fornøyd med dommerprestasjonen til duoen Svedberg/Fosse i en kamp mot Ullern, og klubbens kasserer utbetaler dommerhonoraret i kronestykker. NBU reagerer sterkt, og protesterer skriftlig til Turneringskomiteen. Det blir bestemt at honoraret heretter skal utbetales i sedler. Dette året innfører FIBA bonuskast for foul i skuddøyeblikket.

1979: I april oppnevner FIBA Stein

Evju som medfølgende dommer for første gang når det norske herrelandslaget deltar i EM-kvalifiseringsturneringen i Luxembourg. Geir Matthiassen og Bård Saunes godkjennes som FIBA-dommere etter kurs i Tallinn.

1980 -TALLET

1980: Bård Saunes dømmer OL-kvalifiseringskamp i Sveits mellom Italia og Tyskland. Samme år flytter han til Australia og dømmer kun noen lokale kamper og én turnering de neste årene.

1982: Stein Evju er medfølgende dommer når Norges juniorlag spiller EM-kvalifisering i Ungarn, hans siste kamp for FIBA.

1984: Robert Persson og Tor Christian Bakken deltar på FIBA-kurs i Roseto d'Abruzzi i Italia. Tor Christian dømmer autorisasjonskamp utendørs i sola, og Roberts russiske partner må ha tolk sittende på tribunen. Begge blir godkjent. Stein Evju avslutter sin internasjonale dom-

merkarrière med finalen i nordisk mesterskap for kvinner mellom Sverige og Danmark, hans landskamp nr. 75. FIBA innfører 3-poengslinjen, som bidrar til å endre spillet over hele verden.

1985: Robert Persson rekker to hovedseriekamper på samme dag; først en kamp med Ulriken i Haukelandshallen en søndag formiddag før taxi til Flesland og retur til Fornebu, taxi til Apalløkkå og kamp med Ammerud kl. 19 – ferdig oppvarmet!

1986: Terje Holm er med som lagssjef for juniorer i Polen og ender opp med å dømme Polen-Tsjekkoslovakia (kvinner) flere år etter at han har sluttet å dømme aktivt.

1990-TALLET

1990: Dommerunionen NBU vekkes til live etter flere år i dvale, og utgir medlemsbladet NBU-nytt med informasjon og nyheter for basketballdommerne. Det kommer 12 nummer i perioden fram til 1995 når bladet erstattes av DK-Info.

1992: Stein Moe er medfølgende dommer til Åpent nordisk mesterskap for kvinner i København, og dømmer finalen mellom Sverige og Litauen. NBBF arrangerer i mai Åpent nordisk mesterskap for menn i Nadderudhallen, og er samtidig vertskap for FIBAs internasjonale dommerkurs der Jan Korshavn deltar som kandidat. Samme sesong gir Stein Evju seg som dommer, de siste årene dømmer han kun kretskamper i Oslo.

1994: Robert Persson dømmer sin siste internasjonale kamp i Frankrike, et oppdrag i Korac-cup mellom Pitch Cholet Basket og PTT Sports Club.

1995: Den årlige elitedommersamlingen blir for første og siste gang arrangert i Sarpsborg. DK gir for første gang ut «Håndbok for basketballdommere», en norsk oversettelse av FIBAs «Referees' Manual».

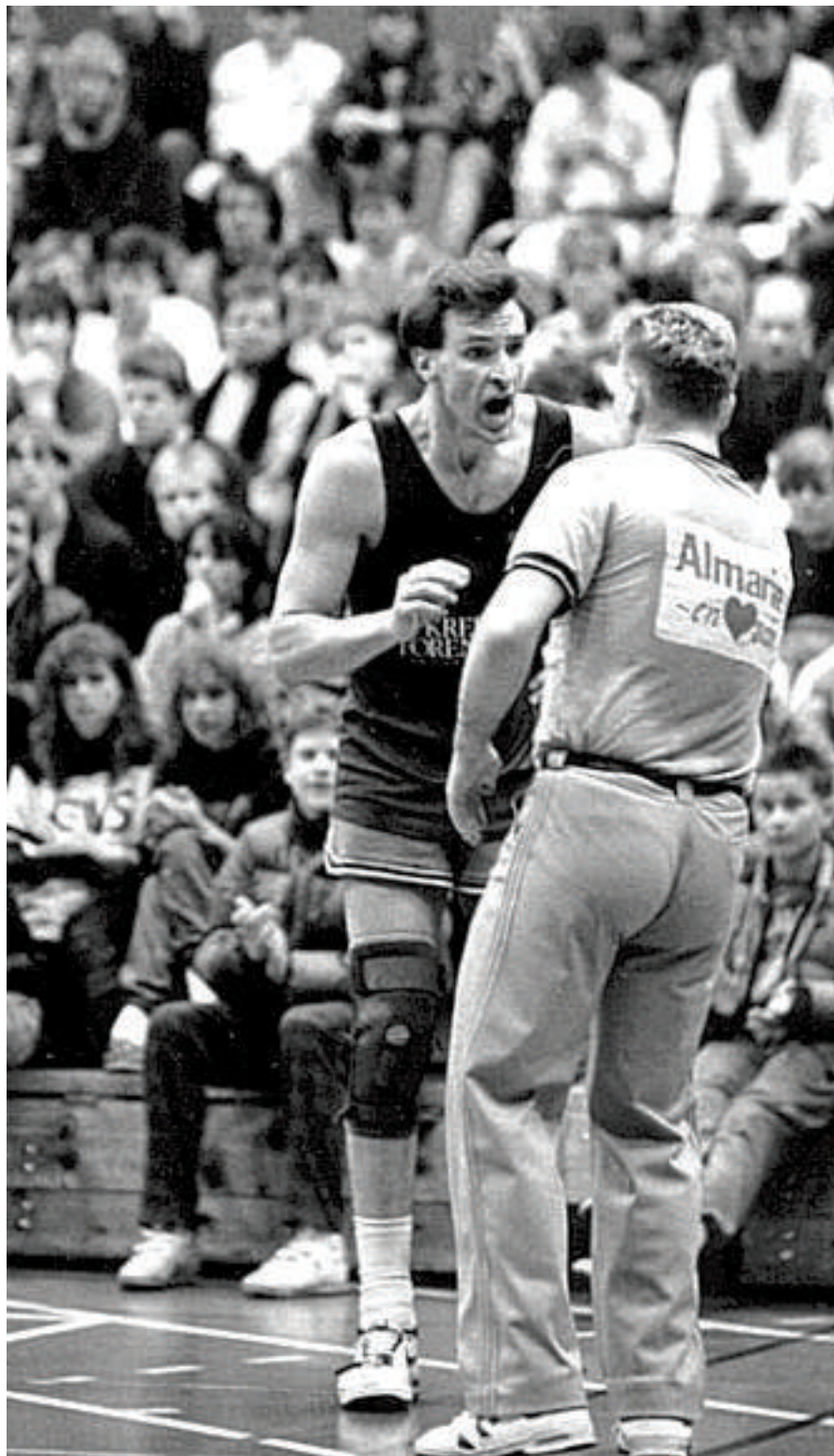
1997: Finalen i Junior-NM for kvinner dømmes for første gang av en kvinnelig dommer. Sammen med Per Brunæs dømte forbundsdommeraspirant Siv Therese Underland.

1998: Siv Therese Underland blir den første kvinnelige forbundsdommer i basketball.

1999: Inge Braathen blir FIBA-dommer etter kurs i England. Robert Person autoriseres som «FIBA National Referee Instructor».

2000-TALLET

2000: Åpningskampen i BLNO dømmes av Tor Chr. Bakken og Inge Braathen. Braathen har en rekord-sesong internasjonalt med åtte her-

IKKE FULL SÅ GOD STEMNING: Mark DiGiacomo har ett og annet å fortelle Oscar Lindø i Haukelandshallen.

HUN VAR FØRST: Siv Therese Underland har banet vei for stadig flere kvinnelige dommere både i Norge og internasjonalt.

rekamper i europacupene og EM-kvalifiseringsspill i løpet av høsten. DK etablerer observatørkorps i samarbeid med BLNO.

Ulriken-coach David Swan er stadig misfornøyd med dommerprestasjonene i BLNO, spesielt misliker han at Tor Christian Bakken dømmer lagets kamper. Klokken 02.12 etter en tapt kamp sender han mail til DK-leder Gunnar Knudsen: «Tor Christian has reffed us 5 games. That is more than Jesus could handle.» Mailen endte med at Swan ble ilagt en bot klubben til slutt måtte betale.

2001: Inge Braathen blir som første nordmann nominert som dommer i prestisjetunge Suproleague. I februar dømmer han oppgjøret mellom svenske Plannja Basket og Scavolini Pallacanestro fra Italia. Tor

Chr. Bakken får oppdrag i England som nøytral dommer i annen runde av NEBL. Braathen blir invitert til å dømme i Euroleague, og blir i september tilbudt en toårs kontrakt. I løpet av sesongen dømmer han en

rekke kamper i den prestisjefylte ligaen.

2002: Stein Moe blir som første nordmann godkjent som FIBA-kommissær.

2003: Den 30. november dømmes den første BLNO-kampen med tre dommere; oppgjøret mellom Tromsø Storm og Frøya Ambassadors markerer starten på en ny utvikling innen dommerteknikk. På banen er Korshavn, Lunde og Lind.

2004: Det benyttes 3-dommersystem i sluttspillet for EK, JNM og 1M. De fleste dommerne

har nå fått prøvd systemet. FIBA starter med årlige kurs for nasjonale instruktører, og NBBFs dommerinstruktør Tor Chr. Bakken deltar på samtlige frem til 2017.

2006: Bruk av tre dommere blir innført i BLNO, og i ca. 75 % av kampene blir 3-dommermekanikken benyttet. NBBFs styre vedtar at det ikke skal benyttes tre dommere i Eliteserien for kvinner.

2009: NBBF innfører bruk av tre dommere også i Kvinneligaen.

2010-TALLET

2011: Torkild Rødsand blir nominert til 8-delsfinale i FIBA Euroleague Women. DK samarbeider med det danske forbundet og om utveksling av dommere som et ledd i oppfølging fra FIBA Europe. Torkild Rødsand og Per-Kristian Larsen reiser til Danmark og dømmer to kamper i den danske Canal Digital ligaen.

Dato	Kamp mellom	Kategori
	DK-IT	
	LIT	
	HIST & FIST	
	FB-Stein	Cup
	OG KORSHAVN	
	27 kamper	

LITT OMTRENTLIG:

Ikke alle dommere har vært like flinke og nøyaktige i logging av dømte kamper...

2012: Danske Bo Bundgaard dømmer sammen med Torkild Rødsand og Per-Kristian Larsen to kamper i BLNO som et ledd i FIBAs utviklingsprosjekt. Torkild Rødsand dømmer fast i den svenske Basketligan.

2013: Torkild Rødsand får en rekke internasjonale kamper og brukes også som dommer i «Last Sixteen» i Eurochallenge.

2014: Viola Györgyi nomineres som nøytral dommer til VM for U17 kvinner i Tsjekkia. Györgyi, Siv Therese Underland og Linda Evensen dømmer sammen i en BLNO-kamp; det er første gang tre kvinnelige dommere avvikler en toppkamp for menn.

2015: Torkild Rødsand nomineres som nøytral dommer i VM for U19 kvinner i Russland. Etter deltagelse på clinic'er i Tyrkia og Hellas debutterer han som dommer i Euroleague og får ukentlige oppdrag i utlandet. Viola Györgyi deltar på clinic i Tyskland for dommere med potensial for et høyere nivå og får en rekke oppdrag gjennom sesongen.

2016: Tor Christian Bakken består FIBAs nye Referee Instructor Programme med lisens for to år. Viola Györgyi blir nominert som nøytral dommer til VM for U17 i Spania der hun dømmer både semifinale og finale for kvinner. Torkild Rødsand nomineres til EM for U20 menn i Finland. NBBF får besøk av FIBAs dommersjef Davorin Nakic på høstens dommersamling.

2017: Jan Korshavn godkjennes som FIBA Commissioner. Viola Györgyi representerer Norge under Universiaden i Taipei og dømmer EM for U20 kvinner i Portugal. DK arrangerer dommersamling under Eurobasket i Finland.

HØR NÅ HER...! Arild Beck dømte aldri selv, men hadde synspunkter på dømmingen. Stein Evju får veiledning.

Choose your weapon...

Basketball er fortsatt en sport der utstyret spiller en underordnet rolle. Kurven er like stor. Den henger like høyt og ballen er like rund. Men det er likevel fint å ha de feteste draktene og de kuleste skoene...

TEKST: Pål Berg

Jeg husker det godt – den første virkelig kule basketballdrakten jeg fikk. Da jeg spilte min første kamp for Bærum Basketballklubb på 70-tallet, ble jeg tilgodesett med det som på den tiden var en helt grensesprengende spilledrakt. En shorts i noe som definitivt kunne minne om silke, men som nok var i kunststoff. Poenget var likevel at det glinset offensivt, på grensen til aggressivt, i oransje. Shortsen var utstyrt med belte, og beltespenne i metall. Med shortsen fulgte de oransje eller sorte overdelene og en solid porsjon selv-tillit av den typen du ikke får på annen måte enn å føle deg overlegen.

Vi følte oss som en million dollar, virkelig!

Inntil jeg ble en del av A-lagsstallen til Bærum, hadde jeg fristet tilværelsen på juniorlaget der vi ikledde oss ganske slaskete plagg; en type overdeler som ikke var ettersittende noe som helst sted. Noen av oss så sannsynligvis ut som en gjeng underernærte lassiser, både i spill og utstyr.

Vi spilte med «Super K»-baller; det var ingenting supert med dem: Det var plast fra ytterst til innerst, men det var kanskje ikke så farlig. Vi hadde neppe overlegen ballfølelse noen av oss. Det ble spilt mange

minutter av en 1.divisjonskamp før en av de mer meritterte spillerne oppdaget at kampen ble spilt med miniball, ikke seniorball! Som sagt, ballhandling hadde ennå ikke kommet til Norge...

Vi spilte i Converse «Chucks». Aldeles uegnet som basketballsko – de var tunge, de hadde dårlig såle og de hadde ingen støtte for fot og ankel. Men det var kult, den gangen også. De mindre bemidlede av oss måtte ta til takke med Tiger sko; en billig etterligning med såler som om mulig var enda dårligere. Mange artrosebefengte knær er blitt byttet ut med nye i titan, og sannsynligvis begynte elendigheten med et par Tiger på føttene...

Så kom Converse «Weapon». Reklamen fortalte oss at vi kunne bli som Magic og Bird om vi bare visste å «choose your weapon». Da, som nå,

var basketballspillerne rørende opptatt av hva de hadde på beina. Vi gikk med hva som helst, og aller helst hvis det innebar noe som kunne minne om en sponsravtale. Da følte vi oss ganske proffe.

Michael Jordan forandret en hel utstyrsbransje i 1984. Air Jordans er blitt solgt i ufattelige mengder over hele verden, og retromodellene er like populære som de siste modellene. NBA-stjernene får sine signatursko og Adidas, and1 og andre leverandører har kastet seg på bølgen.

Mitt første møte med Bærum-drakten på 70-tallet ble ganske nært og tett. Her var det ikke plass til mye, og det var åpenbart en fordel ikke å være altfor godt utstyrt fra naturens side. Det skulle være tight. Så ble det loosere og loosere utover 80- og 90-tallet. Spillere vasset i altfor store shorts før det de senere årene er blitt en mer praktisk tilnærming til draktdesign.

Vi har spilt med Super K og Voit-baller, men nå er det lærballer fra Molten som gjelder. Og i tre størrelser. Det er neppe noen seniorspillere som tar feil av miniballer og seniorballer i dag.

Da Chris Fahrback klarte å knuse platen i Nadderudhallen to ganger på oppvarmingen til en presselands-

“ Vi spilte i Converse «Chucks». Aldeles uegnet som basketballsko – de var tunge, de hadde dårlig såle og de hadde ingen støtte for fot og ankel.

kamp på 80-tallet, var det siste gangen det skjedde med så mange tilskuere til stede. Og heldigvis var det en luring som skjønte at «breakaway»-kurver hadde noe for seg.

Det har skjedd mye siden James Naismith introduserte basketball i 1891. Ferskenkurver er blitt breakaway-kurver; en tung fotball er blitt til moderne basketballer. Men basketball er fortsatt en sport der utstyret spiller en underordnet rolle.

Kurven er like stor. Den henger like høyt og ballen er like rund. Og basketball er fortsatt en lavkost-idrett der prestasjoner ikke er avhengig av utstyret du bruker.

Selv om det altså er mulig å pådra seg selvtillit av en kul drakt i oransje silke...

Magisk i Spektrum

Mandag 12. september 1994 vil for alltid være en merkedag i norsk basketball: 7 500 mennesker fylte opp Oslo Spektrum for å se basketball.

TEKST: Per Burud

TØFF JOBB: Det var ingen takknemlig oppgave å stoppe nr. 32. Ståle Skagestad (t.h.), Torgeir Bryn og Eivind Grønli har mer enn nok å stri med. Dommer Geir Matthiasen i bakgrunnen.

Mandag 12. september 1994 vil for alltid være en merkedag i norsk basketball: 7 500 mennesker fylte opp Oslo Spektrum for å se basketball. Dette er publikumsrekord for idrettsarrangement i Spektrum.

Nå var det heller ikke hvem som helst som skulle vise sine ferdigheter:

Earvin «Magic» Johnson i spissen for «The Pepsi Magic Team»

Mot disse stilte Norge et inspirert

og heltent norsk landslag med Torgeir Bryn og Svein Helge Dyrkolbotn i spissen. Det ble en sesongåpning uten sidestykke i norsk basketball så langt!

NBBF ble kontaktet av Pepsi-Cola i mai måned. «The Pepsi Magic Tour» var et reklameopplegg som skulle besøke i alt 13 byer i Europa. For første gang fikk vi være med på et opplegg hvor det var profesjonelle folk som tok seg av det meste:

Et engelsk selskap hadde ansvaret for hele turneen, i Norge leide de et firma til å ta seg av selve kampen, Pepsi-Cola i Norge leide et eget reklameselskap for å ta seg av det PR-messige.

VG, TV 2 og Radio 1 sto sentralt i markedsføringen. Det gjorde at andre fulgte etter, selveste NRK Dagsrevyen hadde innslag og intervju med Magic. En viktig del av markedsføringen var

USIKRE ARRANGØRER: Arrangørene var faktisk lenge i tvil om at det ville komme nok tilskuere; billettprisene skulle i hvert fall ikke skremme noen. Og, for noen var det ekstra stas å få 1-til-1-instruksjon av en levende legende.

«Road Show». Pepsi arrangerte skytekonkurranser på en mengde kjøpesentre i Østlands- og Bergensområdet.

NBBF tok seg av den basketfaglige delen, en oppgave som viste seg å være viktig nok: Det hadde aldri tidligere blitt arrangert basketkamper i Spektrum. Det manglet skikkelig oppmerket parkettgulv og kanskje det viktigste av alt: Kurver! Kurver er som kjent viktig ved avvikling av basketkamper, og med NBA-stjerner på banen kan man ikke stille med hva som helst.

Kurver ble hentet i Globen i Stockholm! Teknisk sett fungerte det meste perfekt, med ett unntak: Kampen ble spilt uten 30-sekundersanlegg, men det var det de færreste som merket.

Pepsi-Cola ønsket det norske landslaget som motstander. Det var ikke oss imot, men med sentrale spillere i utlandet ville det koste penger å få disse hjem. Det ble ordnet ved at Pepsi betalte hjemreisen for to spillere uansett hvor i verden disse

befant seg.

Bjørn Sjølund måtte hentes hjem fra USA. Men det finnes regler for det meste i amerikansk collegebasket. En ihuga coach hadde funnet fram til en sovende regel i systemet som kunne hindret Bjørn i å spille. Etter iherdig brevveksling, fakser og telefonsamtaler lyktes det omsider å få klargjort Bjørn. Da var kampen allerede fem minutter gammel!

Arrangørene var faktisk lenge i tvil om at det ville komme nok tilskuere. Det ble snakket om å organisere en masseutdeling av billetter de siste dagene for at hallen skulle være tilnærmet full. Men en halv time før kampstart kom skiltet opp i billett-kontoret: UTSOLGT!

Kampen ble innledet med et fantastisk lys- og lydshow for presentasjonen av spillerne. Disse ble kalt inn en for en, og entret banen via en gedigen Pepsi-Cola-boks! Gorillaen til Phoenix Suns var innleid for anledningen, og han bidro selvsagt til at stemningen

var på topp hele tiden.

Speaker var Gunnar Grimstad, godt assistert av Per Tøien. Allerede under pressekonferansen sa Magic klart fra at det norske laget ikke hadde en sjanse til å vinne. Han fikk selvsagt rett, men både han og laget fikk uventet hard motstand. De måtte spille basketball, ikke lage show, for å holde det norske laget på avstand.

I første omgang var ledelsen fram til det 18. minutt ikke over 12 poeng. I alt spilte Magic 38 minutter, lengre enn det han var forpliktet til ifølge kontrakten. Et poeng i kampen var også det innbyrdes oppgjøret mellom ham og Torgeir Bryn.

Kreftene tok omsider slutt for det norske laget. De siste fem minuttene ble enveiskjøring, og det i et tempo som vi sjelden ser i Norge. Det ble seier, til Magics lag med 52 poeng. Men det er verdt å merke seg at det norske laget var det eneste laget som scoret mer enn 100 poeng mot Magic & co. på hele Europaturneen.

Steder vi har spilt

Noen av oss har i løpet av et langt liv besøkt flere basketballhaller enn vi kan huske. Men her er noen helt personlige betraktninger om noen av dem.

TEKST: Pål Berg

TORSTAD SKOLE

Faktisk det første stedet jeg kan huske å ha spilt basketball selv. Den gangen, på tidlig 70-tall, var det stor stas med en hall som hadde opptil flere kurver og scene! Senere må det innrømmes at Torstad bør forbli en skolehall. Og bare det.

JONG SKOLE

Tror aldri jeg spilte kamper på Jong, men trådte på mange måter mine barnebasketballsko nettopp der. En moderne og velholdt skolegymnasal, med vinduer helt ned til gulvet. Ryktene fortalte at en kar som var

mer opptatt av å se på ball enn hvor han løp, klarte å gå rett i speilglassruten. Vinduet knuste, og sannsynligvis spillerens selvfølelse også...

BLINDERNHALLEN

Jeg fikk aldri helt tak på Blindernhallen. Oppfattet det aldri som en egen hall, men mer som et ganske stort rom på Universitetet. Upersonlig og et sted der man i garderoben risikerte å møte idrettsutøvere som ikke spilte basketball. Ikke bra...

NADDERUDHALLEN

Om jeg har en hjemmebane er det selvfølgelig Nadderudhallen. Alle de gode minnene er derfra, og det er uten sammenligning Norges beste basketballhall. Akkurat passe liten. Passer stor. Strålende gulv (når det er nyvasket) – og etter hvert nye kurver både på hovedbanen i sidebanene. Bærum kommune investerte i 6 fantastiske sidekurver.

IDRETTSBYGGET NTH

Av en eller annen grunn husker jeg mer av tilstelningene etter elitekampene i NTH-

bygget enn selve kampene. Blant hallens store fortrinn var at det bare var nedoverbakke ned til Studentersamfunnet der resten av kvelden ble tilbrakt.

HUSEBYHALLEN

Dette er hallen der Christian Paasche gjorde furore da han forsvant ned trappen til kjelleren i et mislykket forsøk på å ta imot en fast break-pasning.

BONDIHALLEN

Stedet der det alltid luktet klor, og så lenge jeg var en del av Bærum Basketballklubb dro vi alltid derfra med et smil om munnen. Et av spillestedene jeg er 100% sikker på å ha en positiv seier/tap-statistikk – som ikke kan ødelegges siden hallen er revet.

COMBIHALLEN

Kanskje Norges dårligste idrettsgulv? Kanskje Norges mest spartanske blanding av idrettshall og gymsal. Men med en eller annen udefinerbar sjarm likevel. Og vissheten om at det var nettopp her Stian Mjøs ble Norges beste skytter avtvinger respekt.

APALLØKKA SKOLE

Der du kviet deg for å gå på do. Der tagging ble funnet opp for alt jeg vet. Der det var så lavt under taket at det føltes latterlig å forsøke seg på en 3-poenger. Men også stedet der Ammerud klarte å skape stemning og en fin ramme rundt elitekampene.

FURUSETHALLEN

Gjennom kjøpesenteret, forbi butikker som sannsynligvis bare finnes på Furuset senter, ut av bygget igjen og ned en lang trapp som er livsfarlig om vinteren og inn i en hall som har vært så nedslitt at det bare er leit. Men om du lukker øynene og lar tankene vandre kommer du kanskje på at det var her Norges mest dominerende damelag herjet. 15 NM-gull på rad! De var i hvert fall ikke bortskjemt.

RYKKINNHALLEN

Rykkinnhallen før og etter: De som har levd lenge husker kampene i gamle Rykkinnhallen. Improviserte og for anledningen monterte tribuner var smekk full av tilskuere. Orkester i hjørnet. Eimen av nystekte vafler lå lavt. Tett, intimt og med et hjemmelag som tidlig på 90-tallet var Norges desidert beste. Så ble det ny hall; et riksannlegg å være stolt av. 2700 på plass for å se Harlem Globetrotters! Strålende gulv, tre spilleflater. Fasiliteter på topp, geografisk plassering ikke helt på topp.

TROMSØHALLEN: Stor hall, stor stemning - Tromsø har fått prisen som beste arrangør i BLNO flere år.

VULKANHALLEN

Vulkanhallen før utbygging om modernisering av nærområdet må ha fått norgesrekord i dispensasjoner for å bli spillested for BLNO-kamper. Med Mathallen, hotell og parkeringsfasiliteter på plass er det blitt et strålende sted å være; bare ikke på basketballkamp. En bra treningshall kanskje. Men heller ikke mer.

VÅGSBYGDHALLEN

Norge arrangerte EM-kvalifisering for senior menn, og hadde valgt Kristiansand av distriktpolitiske årsaker. Dette var turneringen der mye gikk galt: Vi fikk ingen lokale sponsorer, og det ble smått med seire for de norske gutta i Vågsbygdhallen. Følgelig, ingen gode minner derfra.

IDRETTSHALLEN KONGSBERG

Den viktigste grunnen til at gulvet alltid er tipp-topp i Idrettshallen er selvfølgelig det faktum at Lågen går over sine bredder med jevne mellomrom. Dermed oversvømmes Idrettshallen, og gulvet byttes. Med eller uten overvann: Godt vedlikeholdt hall der man gjerne spiller. Noen av oss husker de svært godt arrangerte landskampene der absolutt alt var på stell! Man følte at P-vaktene møtte deg allerede i Drammen for å hjelpe deg på plass...

LANDÅSHALLEN

Når et spillested er mest berømt for en skinn i gulvet som man stadig vekk snublet i, sier det kanskje litt. Men Landåshallen har sjarm og historie og dessuten en viktig del av Hansa Cup.

HAUKELANDSHALLEN

Snakk om stor spilleflate! Når det spilles elitekamper er man henvist til banen lengst bort der det rigges og ordnes som best man kan for om mulig å skap en smule intimitet. Ikke helt vellykket. Langt hyggeligere når hallen syder og koker av unge spillere som fyker fra bane til bane i Hansa Cup!

GIMLEHALLEN (BERGEN)

Bygget på sparebluss i sin tid, uten vann, uten dusjmuligheter. Man var henvist til «fasilitetene» i Bergenshallen. Men man var alltid litt misunnelig på Gimle som hadde sitt eget sted. Og etter ombygging, utvidelse og modernisering er det blitt en strålende arena for basketball. Dog med elendig akustikk intakt.

HARSTADHALLEN

Lang og tung vei fra hotellet og opp vinterstid. Langt lettere å gå tilbake etter seier; litt verre etter å ha tapt for Vikingene. Harstad Vikings var en fargeklatt i BLNO. Et lag å savne. Et publikum å savne – og mange spiller nok gjerne i Harstadhallen igjen.

TROMSØHALLEN

Et helt OK sted å spille basketball etter at banen fikk parkett. Det var verre før. Men tromsøværingene klarer kunststykket å ramme inn banen på en måte som nesten gjør den intim. Og stemningen skal ingen ta fra dem!

Paragrafer. Penger. Prinsipper.

Basket-folket har alltid vært glade i lover og regler – både på banen og i møterommene. De færreste synes nok Forbundtinget er festlig, men det er vår viktigste møteplass.

TEKST: Tor Chr. Bakken

ALL MAKT I DENNE SAL: Forbundstinget er norsk basketballs høyeste organ, ikke fullt så mye action som en basketball-kamp men viktig likevel. Her tas det avgjørelse som får betydning for alle i neste toårsperiode.

Basket-folket har alltid vært glade i lover og regler – både på banen og i møterommene. Under det konstituerende tinget i 1968 dominerte naturlig nok behandling av lov og kampreglement sakslisten. Selvsagt ved siden av selve utgangspunktet for møtet – vedtak om å stifte Norges Basketballforbund. Det hører med til historien at bare 38 av de 39 fremmøtte representantene stemte ja til å opprette et eget forbund for basketball i Norge. Ettersom avstemningen var hemmelig, er det trolig vanskelig – 50 år etter – å bringe på det rene hvem som stemte nei.

Etter at det lovmessige var på plass i 1968, skulle man kanskje tro at det ble færre saker knyttet til lov- og reglementssaker på senere forbundsting. Slik gikk det ikke. Snarere tvert imot. Formalitetene har alltid hatt en sentral plass i NBBF. Kanskje det har en sammenheng med at basketballsporten har hatt en egen evne til å tiltrekke seg mange jurister, ikke minst på leder-siden? Forbundstingene starter med gjennomgang av deltagerlisten. Det hører til sjeldenheten at alle er utstyrt med de nødvendige fullmakter. Skal de likevel ha fulle rettighe-

ter? Så fortsetter man med grundig behandling av saksliste og forretningsorden. Skal alle innkomne forslag behandles, også de som er kommet inn etter fristen? Er det greit å være kreativ underveis og fremme benkeforslag, eller skal man bare behandle de forslagene som står i tingpapirene? Hvor mange minutters taletid, og hvor mange replikker pr. taler i hver sak? Ja eller nei til røyking i tingsalen? Sistnevnte tema skapte mange opphete diskusjoner, som (sikkert til manges skuffelse) forsvant da røyke-loven ble innført i 2004. På mange

ting gikk det timer før forsamlingen kunne gå løs på beretning, regnskap og resten av de sakene man strengt var samlet for å diskutere.

FRISKE DEBATTER

NBBFs ting har selvsagt også vært arena for mange friske idrettspolitiske debatter. På 70- og 80-tallet sto ofte frontene mellom «Oslo-gryta» og «røkla», sistnevnte gjerne frontet av Hordalands-benken. En gjenganger var reisefordeling i de nasjonale seriene. Det er liten tvil om at vedtaket om å dele utgiftene likt på alle gjorde nye klubber i stand til å delta. I parentes bør det vel nevnes at reisefordelingen ikke lenger var like populær vestpå da også klubber nordfra begynte å delta i nasjonale serier og også Bergens-klubbene måtte betale inn til reisekassen i stedet for å få penger tilbake. Likevel har utgiftsfordeling siden vært et viktig prinsipp i NBBF, også fordeling av utgiftene til selve forbundstinget, som fordeles på alle klubber – uansett om de tar seg bryet med å delta på tinget eller ikke.

Tinget i 1986 var en milepæl for Norges Basketballforbund. Etter en grundig utredning gjorde forbundstinget en rekke organisasjonsmessige endringer som skulle gjøre NBBF i stand til å møte fremtiden. Det viktigste var kanskje overgangen til toårige tingperioder, noe som sparte forbundet for både penger og arbeid. I mellomliggende år arrangeres «miniting»; en langt mindre forsamling uten formell myndighet. Mens det tidligere hadde vært direkte klubbrepresentasjon på forbundstingene, ble det nå innført kretsvis representasjon – dog med direkte representasjon for klubbene

i toppserien for kvinner og menn. Distriktsrepresentantene forsvant og styret ble slanket fra 14 til syv medlemmer. Sist, men ikke minst, fikk den øverste ledelsen nye titler. «Formann» og «viseformenn» ble erstattet av «president» og «visepresidenter». Tidligere forslag om å bytte ut «formann» med «leder» hadde slått dårlig an, i en av debattene argumenterte en delegat med at så lenge Gro kunne være formann i Det norske Arbeiderparti, måtte

også lederen i basketballforbundet kunne være formann – uansett kjønn.

Det skulle imidlertid gå ytterligere seks år før forbundet kvittet seg med bestemmelsen om at alle medlemmene i arbeidsutvalget måtte være bosatt i «umiddelbar nærhet» av forbundskontoret. I 1992 ble bergenser Stein Moe forbundets første visepresident bosatt utenfor Oslo-området, mens bysbarnet Knut Jacobsen ti år senere ble valgt til

TINGSKISSER: Aftenposten-tegner Einar Stang var på plass i tingsalen i 1970. Øverst f.v. Stein Evju, Lars Rivenes, Per Diesen. I midten til høyre Leif Bråten, nederst f.v. Kjell Dagestad, Jan Petter Hansen og Tore Vik.

president som førstemann fra «distriktene».

Også mer sportslige temaer har satt preg på forbundstingene; som serieordninger, aldersklasser, overgangsregler, antall utlendinger, ballstørrelser, spilletid, innbyttere-gler og ja eller nei til soneforsvar i aldersbestemte klasser. I 1994 bestemte tinget at unge spillere skulle få adgang til å delta i nasjonale serier for en samarbeidsklubb i tillegg til å spille for yngre lag i moderklubben. Ordningen med parallell spilletillatelse har vært kontroversiell, men det er liten tvil om at den har bidratt til den sportslige utviklingen for hundrevis av unge talenter.

ØKONOMI

I en idrett med knappe ressurser har økonomien alltid vært en viktig post på forbundstingene. Budsjettbe-handlingen har som regel foregått på søndagen, og fordelingen av midlene har ofte vært resultatet av hektisk lobbyvirksomhet kvelden i forveien. Sponsorene har ikke stått i kø i norsk basketball, og det har som regel vært vanskelig å få endene til å møtes. I 1985 fant et klokt hode ut at det kunne ligge penger i en lisensordning – kombinert med obligatorisk forsikring – for alle aktive spillere, og plutselig hadde NBBF en ekstra million i kassa. Lenge var forbundet medarrangør av bingospill, noe som ga hyggelige inntekter inntil profesjonelle bingoentreprenører tok over stadig større deler av markedet og idretten ble satt på sidelinjen. NBBF grep også sjansen da ideelle organisasjoner fikk muligheten til å eie og drive spilleautomater, men også disse inntektene forsvant da Stortinget i 2007 forbød

spilleautomater i Norge. Da hadde temaet allerede vært oppe på flere forbundsting. Flere ganger ble det foreslått at forbundet ikke burde drive en aktivitet som bidro til å øke spilleavhengigheten, men idealistene talte for døde ører. Pengene var viktigere enn prinsippene. Styret forsvarte seg med at spilleavhengige uansett ville finne andre arenaer om NBBF kuttet ut sine spilleautomater.

I en årrekke handlet debatten om utgiftsdelen i budsjettet stort sett om hvilken aktivitet som skulle få mest penger; landslag eller utdan-

“ Flytting av noen tusenlapper kunne ta timer, og mer enn én gang måtte dirigenten skjære igjennom slik at man også rakk valget før de tilreisende måtte bryte opp for å rekke siste fly hjem på søndagen.

ning. Det endte gjerne med at begge fikk «sitt», selv om det medførte at inntektssiden måtte blåses opp mer enn det som godt var. At utdanningskomiteen sjelden klarte å bruke opp budsjettet, spilte liten rolle. Den samme debatten dukket alltid opp på neste ting. Det var ofte mer snakk om prinsipper enn store penger. Flytting av noen tusenlapper kunne ta timer, og mer enn én gang måtte dirigenten skjære igjen-

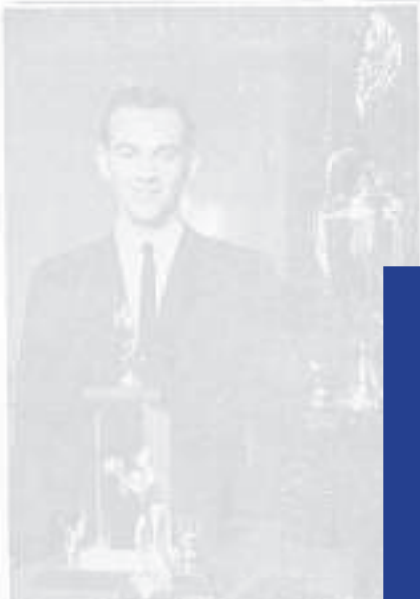
nom slik at man også rakk valget før de tilreisende måtte bryte opp for å rekke siste fly hjem på søndagen.

Det har sjelden vært rift om ver-vene i NBBF. Mange er blitt overtalt – også til å påta seg helt sentrale verv – i de små timer natt til søndag. Under tinget på Ås i 1975 var ikke valgkomiteen i stand til å legge frem forslag på ett eneste navn, og en lengre timeout måtte til for å stable et styre på bena. Men det ordnet seg, den gangen også.

Forbundstinget er ikke bare stedet der det fattes vedtak og legges planer, det er også et treffsted der basket-folket får muligheten til å tilbringe tid sammen utenfor idretts-hallene. Mange har gode minner fra tingmiddagene og etterfølgende sosiale samvær. Her har flere erfart at det faktisk finnes bra folk med gode ideer også fra andre landsdeler. På mange ting ble det spilt uhyetdilige – men like fullt prestisjefylte – kamper mellom forbundsstyret/kontoret og kretsene.

De første tingene ble av praktiske og økonomiske årsaker gjerne arrangert i Oslo eller umiddelbar nærhet, men siden har NBBF forsøkt å «vise seg frem» ved å legge tinget til steder som Skien, Hamar, Drammen, Hønefoss, Bergen, Stjørdal, Harstad og Haugesund. Tinget i Harstad i 2006 var av det dramatiske slaget, ettersom BLNOs fremtid sto på spill. Ligaen var i knestående både økonomisk og organisatorisk. Enden på visa ble at forbundet overtok både styring og drift av ligaen, sammen med gjelden på trekvart million kroner. De siste ti årene har alle ting vært holdt på Gardermoen – økonomien har ikke tillatt andre løsninger enn den billigste.

HISTORISKE GLINT

Den rike, gavmilde onkelen

Mange har drømt om en rik onkel i Amerika, men har til gode å finne ham. Det har faktisk vært lettere for norsk basketball å drømme om en rik «onkel» i Bergen – og mange har sågar vært sanndrømt:

Uten Trond Mohn hadde kanskje ikke Gimlehallen vært et faktum. Ei heller Frøyahallen. Trond Mohn har støttet gode formål i årevis.

I 2004 åpnet han Frøyahallen. I 2015 ga han klubben penger til ny hall og nytt kunstgressdekke.

Han bevilget pengene som gjorde det mulig for Gimle å bygge Gimlehallen. Nå har han besluttet å øke sitt bidrag til drift av hallen og drift av klubben i tre år fremover. Og, som om ikke det var nok:

I 2017 var det Tromsø Storm som fikk nyte godt av bergensmilliardærens formue, og det var Mohn som ringte personlig til Ørjan Sandvik Hansen i Tromsø Storm for å fortelle at han støtter klubben med 1 million kroner.

De aller første NM

I 1968 ble alle (!) landets 22 klubber invitert til å delta i kampen om NM-tittelen. 9 herrelag gjorde opp om tittelen, og Ullern ble første NM-vinner.

TEKST: Tore Vik

MESTRE: Ullerns aller første norgesmestre i basketball. Bak f.v.: Christopher Fougner, Henrik Bucher, Kaare Schanke, Geir Ustgård, Gordon Berg, Jan Boehlke f. f.v.: Øivind Bakken, Harald Sommerfeldt, lagleder Bjørn Gundersen, Tore Sandnæs (kaptein), Petter Riiser.

Basketballutvalget hadde allerede i 1965 en drøm om å arrangere norgesmesterskap, men det var først da NBBF var etablert at dette kom på plass.

Våren 1968 gikk invitasjon til det aller første NM ut til alle landets 22 klubber fra NM-komiteen.

Dessverre meldte bare fem dame-lag seg på. NM for damer ble derfor vedtatt ikke avviklet. På herresiden meldte 10 lag seg til dyst – til en turneringshelg i Blindernhallen 19. - 21. april. Fem lag fra Oslo-området

ble supplert av Drammen og Sarpsborg, samt de to Trondheimslagene – fra NTH og fra Lærerhøyskolen. Og så Bergen BBK, da – som likevel trakk seg 10 dager før kampstart.

Turneringsformen var ikke bestemt på forhånd. Dessverre fant komiteen på å dele de ni gjenværende lagene i tre seriepuljer. De tre puljevinnerne møttes så til enkel finaleserie – med tre kamper på rad. Uten pauser mellom. Ett av lagene ville være så heldig å få spille kamp nr. 1 og 3. Og derved få en hel kamps

pause.

Ullern var det heldige laget. De tapte først for OSI – da begge lag var i uthvilt stand. Et slitent OSI-lag tapte så for Bærum – selv om en skadet Pål Vik manglet blant Bærumsspillerne. Som like slitne tapte enda mer for Ullern.

Norges første basketballklubb ble dermed symbolsk nok også landets første norgesmester, foran OSI og Bærum. På bedre målforskjell. Arrangementet fikk hyggelig nok meget god mediedekning og var til

1969 - FØRSTE DAMEMESTRE: Bak f.v.: Randi Sperstad, Toril Arneberg, Claire Poulsson, Ragnhild Rognerud, Anne Tveten. Foran f.v. Ingrid Storm, Vivi Horn, coach Petter Faye-Lund, Eva Orvei, Torunn Bergli. (Ikke med på bildet: Eli Fjeldstad, Mona Johnsen, Sonja Olsen og Gro Torgersen).

FØRSTE KONGEPOKALVINNERE: Bak f.v.: Håvar Poulsson, Bjarne Varre, Karl Erik Skogø, Billy Herring, Thorbjørn Gjerde, Pål Vik – foran f.v.: Øystein Juva, Dag Einar Poulsson, Knut Holt, coach Albert Hazan, Petter Faye-Lund, Karl Bay, Dag Olav Solbu.

og med på Sportsrevyen.

Den som skal ha hovedæren for at NM lot seg avvike, er Dag Einar Poulsson, som i sin beskjedne stil erkjente at «grunnet studier ble det vesentligste arbeid lagt på undertegnede, som foruten å være formann også fungerte som sekretær og kasserer.»

1969 ble alle 28 norske klubber invitert. Det ble sendt «pressemelding til syv aviser, radioens østlandssending og Fjernsynet ved Knut Bjørnsen».

Til tidenes aller første dame-NM meldte det seg ni lag: Fana fra Bergen og LHI fra Trondheim – pluss syv lag fra Oslo-området. Mesterskapet ble en sterk innledning på en lang seiersrekke for Bærumsdamerne. Etter at OKB så vidt slo ut Persbråten i innledende runde (26-24) gjorde de gjenværende åtte lagene opp seg imellom i to puljer.

Bærum slo Sandvika i den ene semifinalen (33-24), mens KSI tok seg av Ullern i den andre (36-31). «I finalen åpnet KSI best og ledet 14-13 etter første omgang. I annen omgang

kom imidlertid Bærums større rutine til sin rett, og de tok et sikkert mesterskap (33-21)», skrev Aftenposten.

Til herre-NM meldte det seg 13 lag: U. Pihl var innslaget fra Bergen denne gang. Andre nykommere var Persbråten og Torstad, som eliminerte nykommer Teisen i innledende runde. De tolv resterende lagene spilte enkel serie i fire puljer, slik det reviderte reglementet la opp til. Mesterskapet ble en saftig revansje for Bærum, som hadde tatt fjorårstapet for Ullern temmelig tungt. Med Pål Vik tilbake for fullt var det aldri noen tvil. NTHI ble slått overbevisende 71-47 i semifinalen, mens fjorårsmester Ullern fjernet OSI med 65-43. I finalen hang Ullern godt med til pause (24-25), men så var det total enveiskjøring til det historiske sluttresultatet 75-38: Seiersmarginen på 37 poeng er fortsatt den største finaleseier i noe basket-NM for herrer. Pål Vik var kampens ener – med sine 30 poeng.

Til NM 1970 ble det søkt om Kongepokaler til mesterskapene. Det ble

søkt om en pokal til damer og en til herrer, men vi fikk bare én pokal som ble satt opp i herre-NM.

Den aller første kongepokalen i norsk basketball gikk til Bærum som sørget for at finalen mot NTHI aldri ble spennende. De smelte til fra hoppball og ledet 18-4 etter 8 minutter. NTHI «never knew what hit them» (det fikk de først vite flere år senere – kfr. egen artikkel).

NM-komiteen rapporterer at tidligere NM har vært en stor (økonomisk) belastning for de deltagende klubber, og har nok skremt enkelt fra videre deltagelse. Nå forelå bestemmelser fra NIF om bevilgning av et minimumsbeløp til deltagelse. Dermed kunne komiteen disponere 1.000 kr. til dame-NM og 2.000 til herre-NM (!).

Fra 1969 ble det arrangert NM for begge kjønn, og historien er temmelig enkel herfra: både Bærums damer og herrer vant alle mesterskapene – fem hver – frem til hovedserien ble innført.

Årene før Hovedserien

Før BLNO var prøveserien, 1. divisjon og Hovedserien. Hovedserien ble innført i 1973, etter 8 år med 1. divisjon som dominerende.

TEKST: Tore Vik

EINAR STANG TEGNER: «En del fremtredende spillere i 1. div.: øverst Sven Gunderson (til v.), Askers raske og gode spiller, spenstige og allsidige Tore Vik fra Bærum. I midten: Harald Sommerfeldt (til v.) er den beste hos Ullern. Med sine 198 cm er Leif Bråten, OSI, seriens og landslagets lengste. Nederst: Amerikaneren Jim O'Neal (til v.) er landslagstrener og trener for lederlaget OSI. Pål Vik, Bærum, topper scoringslisten, og er en av seriens beste spillere.»

Etter den vellykkede prøveserien på Blindern våren 1965, sørget utvalget og etter hvert forbundet (v/Oslo basketballkrets) for dobbelt seriespill for både herrer og damer de neste åtte sesongene – frem til hovedserie ble innført fra høsten 1973. Den første sesongen var herreserien i sterk konkurranse med mormonerne. Men da disse fra høsten 1966 trappet ned og bare organiserte for skolelag, ble 1. divisjon den helt dominerende serien for basketballklubber – med tilsvarende høy status – for både damer og herrer.

HERRESERIEN

1965-66 deltok de seks lagene fra prøveserien i «herrenes basketball-serie». OSI vant alle sine kamper komfortabelt, og ble dermed «seriemester 1965-66», foran Bærum, Ullern, Sarpsborg, Asker og Liv. Mormonmisjonær Uffe Traeden fra Sarpsborg toppet scoringslisten, foran Terje Holm og Trygve Woxen fra OSI.

1966-67 dukket betegnelsen «1. divisjon» opp for første gang. OSI vant alle sine kamper og ble seriemester igjen, foran Bærum, Ullern, Grefsen, Asker - og Sarpsborg, som måtte rykke ned. Men nå slet OSI mer med Bærum (49-46 og

60-54), som også ble første norske lag til å score 100 poeng (100-28 over Grefsen). Bærums Pål Vik ble seriens toppscorer foran sin bror Tore og OSIs Leif Bråten.

1967-68 så det ut til at OSIs veteraner kunne bli innhentet av yngre spillere. I første seriehalvdel slet laget seg så vidt foran Bærum (38-36) og Ullern (40-37). I returkampen vant Bærum for første gang en seriekamp mot erkerivalen, og det grundig: 48-23. Lagene sto da likt i antall seire, og reglementet tilsa omkamp om mesterskapet.

Aftenposten mente å ha vært vitne til «Beste basketball spilt i Norge» da Bærum vant denne thrilleren i Blindernhallen 59-58 og kapret sitt første seriemesterskap. Ullern ble nr. 3, foran Asker og Grefsen. Persbråten hadde overtatt plassen til Sarpsborg, men gikk på 10 strake tap i sin debutsesong. Pål Vik var igjen øverst på scoringslisten, knapt foran Ullerns Harald Sommerfeldt. OSIs Leif Bråten forsvarte sin 3. plass.

1968-69 var seriespillet av nystiftede NBBF «overlatt til Oslo Basketballkrets – med to divisjoner for damer og tre for herrer og anslagsvis 40 lag

tilsammen. Etter lange forhandlinger ble det gitt grønt lys for NTHIs deltagelse i «Østlandsserien». NTHI har et godt lag, og ble ytterligere forsterket ved at en av Bærum BBKs toppspillere Tore Vik begynte på NTH i høst.» Nykommer NTHI slo alle fem motstandere – unntatt Bærum (63-65 og 62-67), som med disse to knappe seirene dermed tok sitt andre mesterskap. OSI tok 3. pl. foran Ullern. Nykommer Sandvika BBK måtte nøye seg med 6. plass etter bare én seier – over Asker. Det ble ikke lenger publisert toppscorerliste.

1969-70 var NTHIs mulighet for seriemesterskap enda større – så det ut til. I Trondheim slo de Bærum klart 74-51. OSI laget imidlertid kluss i opplegget ved først å slå NTHI – men så også Bærum. Bærum holdt hodet kaldest i returmatchen mot NTHI og vant 63-61. Lagene sto dermed med like mange seire, og nok en gang måtte det omkamp til om seriemesterskapet. Den ble spilt allerede neste dag, og Bærum vant enda en thriller med knapp margin: 62-59.

1970-71 viste seg å bli Sandvikas år i serien, som nå var utvidet med Nordstrand til åtte lag. Sandvika slo Bærum begge ganger, og dermed ble NTHI den store bøygen. Mesterskapet ble sikret ved at de slo NTHI i Nadderudhallen 69-61, etter å ha tapt 62-67 i Trondheim. Selv om lagene dermed hadde like mange seire, ble det ingen omkamp denne gangen. Reglene var nå endret til at innbyrdes målforskjell skulle avgjøre.

6 SERIEMESTERSKAP: Sonja Olsen var lenge selve hjørnesteinen på Bærum's dame-lag - og på landslaget. Hun var klubbens toppscorer i de fire første seriesesongene. Her har hun passert Ullerns Kari Olsen.

3XSØLV: KSIs damelag vant ingen seriemesterskap, men tok sølv 6 ganger. NTHIs herrer vant heller ingen seriemesterskap, og tok sølv 3 år på rad. Men bare NTHI hadde en fantom-fotograf på laget: Trond Kongsrud sørget med sitt storformat kamera for et historisk tidlig lagbilde i farger – mens det meste fortsatt foregikk i svart/hvitt (1971): Bak f.v.: Victor Kvandal, Egil Lundestad*, Trond Kongsrud*, Per Numme*, Knut Myhre*, Sami Shalbaya, Arild Moe. Foran f.v.: Arne Nielsen, Sven Gunderson*, Jostein Mundal*, Tore Vik*, Anders Frøstrup, Carl-Erik Loe (* markerer landslagsspillere)

1971-72 var Bærum og Sandvika i en klasse for seg, og den lokale tvekampen ble da også omfattet med enorm interesse. Med seirene 72-63 og 102-69 ble Bærum likevel klar - og ubeseiret – seriemester. 1972-73 sto det også mellom Bærum og Sandvika. Begge lag var ubeseiret inntil Bærum vant den første kampen dem imellom 71-54. Men så klarte Ullern å slå Bærum med to poeng, da Morten Riiser presterte et av de lengste vådekast i 1. divisjonshistorien – 2 sek. før full tid i Trasop-hallen. Returkampen ble dermed en ren seriefinale:

«I annen omgang vekslet ledelsen stadig og spenningen var på topp. Det var derimot ikke spillets kvalitet, og dessverre gikk spillerne meget hardt til verks. Dommerparet var vel banens mest ulykkelige, og jo mer de

mistet taket på kampen, jo mer benyttet spillerne anledningen til å gå over streken. Det hele endte i en trist parodi på basketball. Bærum hadde mest disiplin på sitt mannskap, og det var nok dette som ga laget sluttseieren 71-68». Som Bærums coach uttalte etter bataljen: «Vi kan lure på hvorfor vi driver med dette, gitt.»

DAMESERIEN

1965-66 var fem lag med – på en liten bane på tvers i Blindernhallen. Spillet ble adskillig hemmet av den lille banen, og seriens 2. halvdel ble heldigvis spilt på den store banen. Oslo kv. BBK gikk bare på ett tap og vant foran Oslo lærerik. og KSI, Sagene lærerskole og Asker.

1966-67 var bare tre lag med – i dobbel serie. Halvveis gikk OKB på

en smell på personellsiden: Laget ble invitert til turnering i Aalborg – sammen med Bærums herrelag. Men jentene fikk ikke lov av OKB-ledelsen å være med «de slemme Bærumsguttene». Sentrale spillere responderte med å melde seg over i Bærum, som plutselig kunne stille med damelag. Dette nye laget fikk delta i seriens 2. halvdel – utenfor konkurranse – og vant alle sine tre kamper. Dermed ble Ullern seriemester foran KSI og OKB. Tennisspiller Ellen Grindvold var suveren toppscorer, foran Grete Sjong (begge fra Ullern) og KSIs Anne Marie Schiøtz.

1967-68 var de samme fire lagene med – «innenfor» konkurranse, og nå startet en flerårig parademarsj for Bærum. Kjernen fra OKB ble supplert med talenter fra Eikeli-områ-

5 SERIEMESTERSKAP:

Pål Vik er den eneste herrespilleren som fikk med seg alle 5 seriemesterskapene til Bærum - og da som klubbens toppscorer alle 5 sesongene.

6 SERIEMESTERSKAP:

Ragnhild Rognerud ble en stadig viktigere forward både for Bærum og landslaget, og var klubbens toppscorer de to siste seriesesongene.

det. Bærum tapte riktignok 21 – 34 for KSI i første oppgjør, men vant syv av de resterende åtte kampene og sikret klubbens første seriemesterskap.

1968-69 var 6 lag med i dobbel serie, og igjen sto det mellom Bærum og KSI. KSI vant nok en gang første oppgjør før jul, men nå med bare 3 poeng. Og dette var Bærumsdames siste tap for noe norsk lag – før et fornyet KSI-lag klarte å vinne en kamp igjen våren 1973. Bærum vant returkampen klart, og dermed var det duket for omkamp om mesterskapet. Bærum vant 35-25. Ullern ble nr. 3, foran OKB, Oslo lærerskole og Idrettshøgskolen.

1969-70 ble Bærums første ubeseirede seriesesong – i en serie med 7 lag. Alle seks motstandere i serien

ble slått klart to ganger. KSI ble en like klar nr. 2, foran Sandvika, Torstad, Ullern, OKB og Persbråten.

1970-71 gjorde Bærum igjen rent bord i dobbel serie med seks lag, ved å vinne alle sine 10 kamper.

1971-72 Bærum gikk ubeseiret gjennom serien (for syv lag) for 3. sesong på rad, og vant foran Ullern, Sandvika, OKB, Asker, KSI og Nordstrand (0-12).

1972-73 gikk altså Bærum (11-1) på sitt første serietap på drøyt fire år, men det hjalp ikke KSI (8-4), som så vidt berget sin sjette 2. pl. foran Oppsal (8-4). Sandvika, Ullern, Persbråten og Nordstrand fulgte deretter.

Resultater samlet gjennom de 8 sesongene med dobbel serie for herrer:

Klubb	Seriemesterskap	2. plass	3. plass
Bærum	5	2	1
OSI	2	1	1
Sandvika	1	2	
NTHI		3	
Ullern			6

Resultater samlet gjennom de 8 sesongene med dobbel serie for damer:

Klubb	Seriemesterskap	2. plass	3. plass
Bærum	6		
Ullern	1	1	2
OKB	1		1
KSI		6	1
Oslo l.sk.		1	
Sandvika			2
Torstad			1
Oppsal			1

Torgeirs eventyr

Mange guttedrømmer har handlet om å få spille i NBA. For Torgeir Bryn ble drømmen til virkelighet!

TEKST: Arild Sandven og Per Tøien

NYE VENNER: Torgeir ble tatt godt imot av Ken Bannister og coach Don Casey.

MØTE: Torgeir sammen med NBA-legenden Earvin «Magic» Johnson.

Det påstås at Torgeir Bryn kunne dunke før han kunne layup. Det er ikke sikkert at det er sant, men han var en ganske upolert svømmer da han debuterte på basketballbanen på Ammerud. Norsk svømming gikk kanskje glipp av noe, men norsk basketball tjente enormt på valget å skifte idrett.

Torgeir var bare 16 år gammel, men han var to meter høy allerede da han spilte i en ungdomsskoleturnering på Ammerud. Daværende trener Petter Riiser i Ammerud hadde klart å overtale Torgeir til å forsøke seg, og debuten var ikke nødvendigvis fantastisk: «Han hadde ingen peiling på sporten egentlig. Størrelsen var forholdsvis problematisk, og teknisk og fartsmessig hadde han ikke så mye å by på», sa Ammeruds davæ-

rende basketformann Arne J. Stokke.

Men Torgeir «dunket» fra første stund, og mens småtassene brukte teknikken, ble størrelsen og «dunkene» Torgeirs våpen.

For Torgeir Bryn er ikke bare Norges til nå eneste spiller med erfaring fra NBA, han var også Skandinavias første NBA-spiller. Vel hadde Petur Gudmundsson fra Island en karriere på aller høyeste nivå, men Torgeir fra Ammerud var der før svensker og dansker.

Stor har alltid Torgeir vært, men meget komfortabel med egen høyde og egen kropp. Coach Dag Stien fortalte at Torgeir – omtrent på den tiden han lærte lay up – spurte om han ville komme til å spille mot noen som var like høye som han

under EM for guttelag, som det het den gangen, i 1981. Dem var det mange av, men Torgeir lærte seg fort det som skulle til for å hevde seg og senere dominere i norsk basketball utover det å være stor.

Torgeir lærte fort å få kontroll over den lange kroppen, han var godt proporsjonert og fikk raskt både guttelandskamper, juniorlandskamper og etter hvert A-landslagskamper. Torgeir var tungen på vektskålen da det norske juniorlandslaget tok sølv i nordisk i 1983. I den siste og avgjørende kampen mot Danmark ble danskenes 2.07-mann utradert og ydmyket av den norske giganten. Først i 25 år senere – i mai 2008 – har et norsk aldersbestemt landslag på guttesiden gjort det bedre da U18-landslaget tok gull i

ACTION: Eventyret varte ikke lenge, men Torgeir fikk sine minutter på gulvet for Clippers!

FOR KORT: I møtet med Malta ble motstanderen kort og godt - ja nettopp for kort. Torgeir dominerte (og med Fred Erlandsen i bakgrunnen).

FAR OG SØNN: Torgeir fikk én sesong med sønnen Martin i 2007/2008 før den aktive karrièren var definitivt over.

nordisk mesterskap.

Torgeir Bryn var ikke bare stor – han var sterk, han var allsidig og rask for størrelsen, han var treningsvillig og lærevillig, og han ble veldig god. Med god teknikk, og vilje til å bruke styrken til å krige om posisjoner og returer ble han raskt en av Norges beste spillere. Det ga respekt og etter hvert oppmerksomhet utenfor Norges grenser.

Like viktig var at han må være en av Norges mest omgjengelige og blide personer. Det er ikke alltid det er smart å være snill, men i konkurranse med svært mange andre – like gode spillere – har Torgeir evnet å lage et liv ut av basketball. Han har spilt i USA både på universitetslag og (litt) i NBA. Han har spilt nær sagt over hele Europa, og ikke i småligaer heller. Du er ikke bare grei og snill for å få spille i Litauen, Hellas og Frankrike på øverste nivå – da er du god. Torgeir har spilt i ni land, for 23 forskjellige lag. Det er en karriere få norske idrettsutøvere kan vise maken til!

FREMDELES FLEST

Torgeir Bryn er fortsatt den norske spilleren med flest A-landskamper: Han rundet 100 spilte kamper 21. mai 1998, og spilte sin landskamp nr. 111 mot Latvia på hjemmebane i mai 1999.

Men han er nok mest berømt for 3 kamper, 10 spilleminutter og 4 poeng for NBA-klubben Los Angeles Clippers i 1989. Prestasjonen var kanskje ikke all verden, men opplevelsen var enorm for en norsk 25-åring.

«Torgeir Bryn, the first Scandinavian in NBA», annonserte speakeren da nordmannen debuterte for Los Angeles Clippers i 1989. Motstander

var Houston Rockets, med superstjernen Hakeem Olajuwon. Han var ikke helt fysisk og psykisk forberedt på hva som ventet ham i verdens beste basketliga. Det var han fem år senere. «Kjøp hus og skaff deg bil», sa ledelsen i Philadelphia 76ers. De ville ha Torgeir etter en overbevisende treningsleir. Men Torgeir hadde lært seg å ta glade beskjeder med en klype salt. Klubben hadde for mange spillere på milliondollar-kontrakter som de ikke klarte å kvitte seg med før sesongstart. Torgeir fikk flybillett hjem i stedet for kontrakt. Senere ble Torgeir tilbudt prøvespill for New York Knicks under trenerlegenden Pat Riley. Og han kunne takket ja til et økonomisk lukrativt tilbud fra Dynamo Moskva i 1995. Men Torgeir valgte annerledes.

Mest imponerende er nok resten av Torgeirs karriere: Han har spilt for 23 klubber i ni land, men den beste sesongen hadde han i Norge, for Ammerud i 1994/95. Da scoret han 27 poeng, tok 18 returer og hadde 7 blokker pr. kamp. Samme året ble han MVP i den norske serien. Årene før han fikk sjansen med Clippers spilte han for Southwest Texas University. I sesongen 1987/88 scoret han 15,1 poeng, tok 7,4 returer og hadde 2 blokker pr. kamp. Sesongen etter hevet han snittet til 16,8 poeng og 9,0 returer. Blant høydepunktene Torgeir selv husker best er «Great Alaskan ShootOut» mens han spilte for Southwest Texas. Det er en av de største forsesongsturneringene i amerikansk universitetsbasket, og Torgeir kom med på All Tournament Team, vurdert som en av de 10 beste spillerne, sammen med flere amerikanske stjerner.

Torgeir vant NM med Ammerud i 1982, men er også norgesmester i 1983 og 1985. Etter 2002/03-sesongen med Harstad Vikings var det egentlig slutt for Torgeir Bryn. Men fristelsen til å spille ble for stor da gamleklubben Ammerud gjorde comeback i eliteserien BLNO 2007/08 – med sønnen Martin på laget. I 07/08-sesongen har både far og sønn scoret for Ammerud: Torgeir spilte 15 kamper og snittet 12,9 poeng, 9,6 returer og 1,3 blokker. Martin nøyde seg med 1,5 poeng og 1,6 returer i snitt i debutsesongen.

TORGEIRS 23 LAG I NI LAND:

- 1 Ammerud (1978-83, 1984-87, 1994-95)
- 2 Miracosta College, USA (1983-84)
- 3 Southwest Texas State, USA (1987-89)
- 4 BAC Damme, Belgia (1989)
- 5 Los Angeles Clippers, USA (1989)
- 6 San Jose Jammers, USA (1989)
- 7 Tulsa Fastbreakers, USA (1990)
- 8 Quad City Thunder, USA (1990)
- 9 Cognac, Frankrike (1990-91)
- 10 Breogan Lugo, Spania (1991-92)
- 11 Fort Wayne Fury, USA (1992)
- 12 Omaha Raiders, USA (1992)
- 13 Evreux, Frankrike (1992-94)
- 14 Estudiantes Madrid, Spania (1994)
- 15 Benfica Lisboa, Portugal (1995)
Cupmester og portugisisk mester, MVP i finale
- 16 Zalgiris Kaunas, Litauen (1995-96)
Litauisk mester. MVP All Star Game
- 17 Pau-Orthez, Frankrike (1996-97)
- 18 Le Mans, Frankrike (1997-98)
- 19 Gent, Belgia (1998)
- 20 Jesi, Italia (1999)
- 21 Aris Saloniki, Hellas (1999-2000)
- 22 Oslo Kings (2000-2002)
- 23 Harstad Vikings (2002-2003)
- 24 Ammerud (2007-2008)

*«Torgeir Bryn,
the first
Scandinavian
in NBA»,
annonserte
speakeren da
nordmannen
debuterte for
Los Angeles
Clippers i 1989.
Motstander var
Houston
Rockets, med
superstjernen
Hakeem
Olajuwon.*

Den unorske nordmannen

Dette er historien om Arild Beck, fra Torshov til toppen
av norsk basket – via Santa Barbara.

TEKST: Per Tøien

GIGANTENE: Arild Beck og Haakon Austefjord utkjempet mange dueller som klubbspillere for henholdsvis Asker og Ammerud. Men på landslaget var de en helt enestående duo.

Det er ikke sikkert at «overvettets hyggelig» var de første norske ordene Arild Beck lærte – eller, det var det helt sikkert ikke – men det lærte han seg, og slik var han. Han var «overvettets hyggelig» og han var en av de aller beste spillerne vi har hatt.

Noen spillere har evnen til ikke bare selv å spille bra, men til å få andre spillere til å prestere. Sånn var Arild. Han gledet seg mer over en perfekt assist enn en trepoenger, og han gledet seg mer over at andre, yngre spillere blomstret enn at han selv dominerte kamper – for det kunne han gjøre.

– Go, Egil, go. Nesten før returen var sikret var Egil Eide, Reidar Skorpén, Ståle Frey, Petter Nettli, Eivind Grønli, Jan Kirkerud, Mathias Eckhoff og de andre som fikk gleden av å løpe med Arild på Eikeli, Asker eller landslag, på vei opp banen. Og nesten alltid kom det en presis pasning fra Arild. Med suveren teknikk koblet med styrke i overkropp og armer, leverte han egenhendige fast breaks fra egen kurv. Arild kunne stå stille på midtbanen – uten å hoppe – og skyte et teknisk rent skudd med god presisjon. «Ingen» slo Arild i skuddkonkurranser fra midtbanen.

Arild Beck betød mye for norsk basketball av mange grunner. Naturligvis var evnen og viljen forutsetningene for nivået han hadde, men han var også en slags «point forward» – 198 cm, det samme som Dr J for øvrig – med oversikt, teknikk og skuddprosent til å kunne sørge for at det kollektive fungerte fra en posisjon ute på banen. Det var nytt i Norge. Han var aldri noen sann post-spiller, men tok gjerne imot noen trækker nær kurven, for så å fade litt og slippe ballen fra en større høyde enn 198 skulle tilsi. På den

måten kunne han dominere angrepsmessig på mange måter.

Trepoengsstreken ble innført i internasjonal basketball mens Arild var i Norge. Det tok litt tid før han ble helt venn med den – i alle fall i Norge. Han lette mer etter «det beste skuddet» og den gang var ikke det trepoengere for de aller fleste. Under en kamp mot University of Oregon i USA i 1986 snudde Arild kampen nesten på egen hånd det siste minuttet med lange trepoengere. Han kunne når han ville. Etter at han reiste til Sverige ble han ikke bare kåret til Basketligans beste spiller, han hadde også den beste treffprosenten på trepoengere.

Med Arild Beck og Haakon Austefjord ble også norsk basketball anerkjent og respektert. Forløperen til Olympiatoppen – Prosjekt 88 – fant begge verdige til individuelle lagspillstipender. Han var med på å trekke folk til hallene, han hadde alltid et vennlig ord til yngre spillere og ble på mange måter et samlingspunkt nesten uansett hvor han var. Da Bærums Verk og Asker ble enige om å spille en eventuell tredjekamp i finalene i 1987 i Askerhallen, var Arild naturligvis med på å fjerne is,

legge gulv, pynte og rigge hallen før han var med på å vinne foran det som den gang var publikumsrekord i norsk basketball.

Arild var ingen primadonna. Når de beste spillerne trener best, blir resultatet bra. Arild var én av flere spillere på landslaget som hadde den egenskapen. Det ble ikke akseptert å ha slappe og dårlige treninger. Der som treningene ikke var gode, lå skylden hos treneren – ikke hos Beck, Austefjord, Bryn, Frey & Co. Unntaket for Arild var 3000 meter som test før sesongen – det var ikke Arilds favoritt. Men han ville vinne. Mange ganger både på klubb- og landslag tok han bare over. «Get me the ball!» Eller kanskje heller: «Give me the f..... ball!» Aller oftest med positivt resultat som konsekvens.

Arild reiste aldri tilbake til Santa Barbara. I Eikeli fant han Anna, som også var basketballspiller i Norge, og senere flyttet de til hennes hjemland Sverige og er blitt der siden. Arild har vært involvert med basketball hele tiden, både som spiller og trener. Men til tross for fremtidige suksesser, var nok påvirkningen på norsk basketball både på klubb og landslag på åttitallet, Arilds største bedrift.

EN SJELDENHET:

Arild Beck var sjelden å finne på benken. Han var helt sentral på banen både for klubb og landslag – et samlingspunkt uansett hvor han var.

Den tause giganten

Haakon Austefjord lot spillet – og særlig skuddet – tale.
Han var en mann av få ord.

TEKST: Per Tøien

DEN FØDTE SKYTTER: Han var så vidt over to meter høy, men med teknikk og kraft som gjorde at han fikk av gårde skuddet sitt nesten bestandig.

Haakon Austefjord lot spillet – og særlig skuddet – tale. Han var én av få spillere som snakket mer på banen enn utenfor – og det var ikke fordi han nødvendigvis pratet så mye på banen heller. Han var bare en mann av få ord.

Som Arild Beck var Haakon født i Norge, men vokste opp i USA – også han i California. Da han kom inn på Apalløkkka høsten 1982 med lyst surfehår, litt fremoverlent og med litt keitete gange var det ikke mye som tydet på at norsk basketball skulle bli forandret for godt. Men sånn gikk det. For Haakon kunne spille basketball og først og fremst kunne han score. Han var så vidt over to meter høy, men med teknikk og kraft som gjorde at han fikk av gårde skuddet sitt nesten bestandig. Når Haakon fikk ballen på low post, var det sjelden han ikke likte muligheten det ga. Torgeir Bryn fortalte at Haakon påsto at han ikke så at medspillere var ledige ute på banen, men det var fordi han så kurven. Og ofte havnet også ballen der.

Arne J. Stokke endret norsk basketball på mange måter med «sitt» Ammerud. En av måtene var å få til Georg Posti, Torgeir Bryn, Haakon Austefjord og Chris Fahrbach på samme lag – ofte på banen samtidig. Det var mer enn 820 cm basketballspillere på banen, dyktig styrt av Robert Holm på sidelinjen. Det var skummelt stort for motstanderne som prøvde seg nært kurven, og skummelt tungt for dem som skulle velge hvordan bruke egen høyde for å stoppe dem.

Haakon var ikke flashy eller brautende. Han gjorde jobben – også i forsvar – og lot spillet tale for seg. Først og fremst var han en scorer som både «ville ballen i kurven» og

som ville vinne basketballkamper. Hawk ødela skuddhånden uken før Ammerud skulle ut i E-cup, men fikset beskyttelse nok til ikke å forverre skaden. Så spilte han kampen og hadde sikkert 20 poeng med venstre hånd – selv om skuddprosenten ikke var av de høyeste.

Han trente mye og han trente bra. Det gjorde sitt til at andre rundt ham også ble gode. Han utfordret og ble utfordret av Torgeir Bryn til én mot én hver eneste dag i to år. De gjorde hverandre bedre og de satte en standard både for laget og for alle de andre som brukte fritiden sin i Apalløkkka idrettshall på åttitallet. Haakon bidro til at basketball ble stort på Ammerud.

Hawk var en stille person, men hadde gode venner og gode folk rundt seg bestandig. Han fordypet seg heller i bil- eller våpenblader enn i seriøse muntlige diskusjoner, men om temaet var Ford Mustang var han ikke vond å be.

På landslaget var Haakon også en av pilarene på banen. Selv om han hadde gode spillere rundt seg både på Ammerud og etter hvert i Bergen, passet Haakon svært godt inn på landslaget med gode guarder, med Arild Beck og med kompisene Georg og Torgeir fra Ammerud.

De hadde neppe drevet mye med bevegelsestrening på Utah State eller på skolelag i California før det, for det var ett område der Haakon Austefjord hadde en del å gå på. Haakon slet ikke med å tøye ut, men bevegeligheten, særlig baksiden av lårene, var ikke spesielt flatterende. Med Rolf Halvorsen som kontrast på landslaget, ble det en del humor av det.

Men basketball vinnes sjelden på bakgrunn av god bevegelse, men desto oftere på evnen til å spille og på evnen til å score. Heldigvis for landslaget og norsk basketball var det akkurat der Haakon Austefjord var aller best.

RETURKONGE:

Haakon Austefjord var først og fremst en strålende skytter, men med over to meter plukket han også returer. Her er det Bærums Jerry Brown som kommer til kort.

Harald Sommerfeldt

– Jeg var jo rask og sterk – og god til å skyte, sa Harald i et intervju fra 2011.

– Jeg gir aldri gir opp, det er nok den viktigste egenskapen. Jeg hadde ikke særlig respekt for noen – og var ikke redd for noen. Haralds basketballkarriere strakte seg fra 1965 til 1990. Den første landskampen spilte han i 1967 mot Danmark, den siste i 1984 mot Sverige.

Han vant tre NM-gull med Ullern – var finaletoppscorer både i 1968 og 1979 – og fikk også med seg hele seks NM-sølv og 45 landskamper.

Stein Erik Vellan

Mens pappa Erik spilte 29 landskamper i håndball, valgte Stein-Erik basket etter å ha

vunnet den første Minicupen med Gommerud skole i 1978. Stein-Erik spilte for BVIFs A-lag sammenhengende fra 1983 til 1994. Klubben rykket opp til Hovedserien i 1984. Gullalderen var årene 1989-92, da BVIF tok fire strake NM-gull med Ron Billingslea som trener. Stein-Erik ble finaleseriens MVP i 1990. Han dominerte med høyde og fysikk kombinert med stadig bedre skudd og teknikk. Fem gutte-, 15 junior- og 50 seniorlandskamper.

Ståle Gordon Skagestad

Ståle helt i oppveksten var den engelske landslagskeeperen i fotball Gordon Banks, derav

mellomnavnet. Norges toppscorer med 18,3 poeng i snitt under EM-sluttspillet for junior i Bulgaria i 1982. Varemerket var solid fysikk og et utmerket skudd, ikke minst fra distanse. Tilbrakte mesteparten av tiden fra 1982 til '92 i USA; bl.a. to år under coach Willard Simms på Northeast Missouri State University, to år på University of Wisconsin og tre år på jobb i Minnesota. Tilbake i Norge spilte han for Bærum Basket og Asker, der han vant NM under Ron Billingslea i 1995. 34 landskamper.

Stian Mjøs

Utviklet ferdighetene gjennom utallige treningstimer i Combihallen. Med fart,

teknikk og skuddstyrke har Stian satt preg på norsk herrebasket siden han debuterte i BLNO som 17-åring i 2006. Ble kåret til Scania King da Sandviks juniorer vant Scania Cup i 2007. Spilte to sesonger i den svenske ligaen med Jämtland, og var sentral begge ganger Norge har deltatt med hederlige resultater i Universiaden. Første nordmann til å score 50 poeng i en BLNO-kamp. 10 landskamper forteller kun at Norge nesten ikke har spilt herrelandskamper siden Stian ble senior.

Pål Vik

Pål Vik var en av de mest dominerende spillerne i norsk basketball på 1970-tallet. Han

spilte 15 sesonger (fra 1963 til 1978) for Bærum Basketballklubb, og var den eneste som spilte på alle 10 mesterlag. Han var toppscorer i NM-finalen (e) i 1969, 1971, 1972, 1976, 1977 og 1978, og debuterte som 16-åring på det norske landslaget i 1966. Han deltok i til sammen sju nordiske mesterskap, og var Norges toppscorer i fire av dem. I 1970 var han mesterskapets top rebounder. I 1972 var han mesterskapets toppscorer, og ble tatt ut på turneringens All Star-lag.

Rolf Halvorsen

Begynte å spille basket som 9-åring i Eikeli BBK, der nåværende sentralbanksjef Øystein

Olsen var hans første trener. Gikk gradene i Eikeli og EB85 før han i 1986 kom til Asker og bidro til to gull på sine tre år i klubben. Deretter fulgte fem sesonger i Bærums Verk, med NM-gull under ledelse av Ron Billingslea de tre første. Plaget med alvorlige skader i flere sesonger, og et planlagt comeback i BLNO i 2001 ble aldri noe av. Assistenttrener for Asker Aliens i BLNO fra 2002 til 2012. Fire gutte-, fire junior- og 55 seniorlandskamper – hvorav 18 som kaptein.

Ronny Karlsen Ahlberg

Ronny var multitalentet fra Trondheim – en kar som var noe så sjeldent

som både lang og teknisk godt skolert. Når store spillere ofte har et begrenset repertoar, var Ronny like god fra alle posisjoner og distanser. Kort tid i Ulriken, mange år i Asker og til slutt i Centrum. BLNO-gull i 2004/05, 2007/08, 2009/10. 37 landskamper. MVP 2009/10, og på BLNOs All Star Team 2006/07, 2007/08, 2008/09, 2009/10, 2010/11.

Svein Helge Dyrkolbotn

Begynte med basket som 11-åring i Gimle. Debuterte i toppserien og på

Norges seniorlandslag som 15-åring. Et helt unikt talent som med enestående tekniske ferdigheter pakket inn i 202 cm herjet med motstanderne.

Spilte high school basket for Oak Hall School i Gainesville, Florida. Spilte for University of Florida/Florida Gators i årene 1992-1995. Final Four i mars 1994 (tapte 70-65 for Duke i semifinalen). Svein Helge fikk 9 minutter. All star Scania Cup, flere junior-NM-titler, 21 seniorlandskamper.

Hans Petter Austgulen

Hans Petter var i hele sin karriere en Ulrikensspiller. Han debuterte i 1974 og spilte i alt 15 sesonger for Ulriken på øverste nivå, i alt 246 kamper. Med sine 4.4000 poeng i alt er han Ulrikens mestscorende gjennom alle tider. Han har to seriemesterskap og tre NM-gull, samt en rekke sølv- og bronsemedaljer. Han spilte ni kamper på aldersbestemte landslag før han i 1978 debuterte på seniorlandslaget hvor han spilte 16 kamper frem til 1988. Hans-Petter var ikke bare en fremragende spiller for Ulriken, han har også en betydelig trenerkarriere bak seg i klubben i perioden 1974–2017.

Eivind Grønli

Begynte å spille basket på ungdomsskolen som 15-åring. Ble tatt ut på guttelandslag og juniorlandslag med sluttspill i Bulgaria som høydepunkt.

Eivind spilte high school basket i Illinois 1981/82. Begynte i Sverresborg Basketballklubb 1983/84 og spilte i Eliteserien fra 85. Spilte college-basket i 1988/89 for Northeast Missouri State og ble tatt ut på Allstar Freshman team som høydepunkt. Spilte for Sverresborg Basketballklubb sesongen 1989/90 og ut karrieren. Eivind fikk hele 60 landskamper. Avsluttet karrieren i 1994 med kampen i Oslo Spektrum mot Magic Johnson som spilte for Pepsi Magic Team.

Petter Nettli

Sentral da Torstad spilte klubben opp til Hovedserien. Som Asker-spiller vant han seriemesterskapet 1984/85. Spilte 1985–95 for Ullern. På juniorlandslaget (10 kamper) bidro han sterkt til Norges overraskende tredjeplass i EM-kval 80. Debuterte på seniorlandslaget i ny EM-kval våren 81. Fra våren 84 ble det fem fulle sesonger på Landslaget med stor L – 18 av kampene som kaptein. 75 seniorlandskamper med Norges møte med Hellas i OL-kval 1988 som høydepunkt. Norge tapte 81-100, men den greske stjernegarden Nick Gallis (FIBA og Naismith Hall of fame) gratulerte Petter Nettli med godt forsvarsspill mot ham etter kampen.

Ståle Frey

Oppdaget basketball først som 16-åring. Kom på Ullerns A-lag samme sesong (!) – og fortsatte i 22 sesonger i Hovedserien (1975–97). 3 NM-gull. At han fikk finale-MVP både i 1981 og 1996 sier det meste om hans helt sentrale rolle på Ullernlaget over tid. Han ble etter hvert like sentral som point guard på landslaget som virkelig skrev norsk basket-historie midt på 80-tallet. Han spilte i alt 65 landskamper 1979–87, de 52 siste som kaptein. Ståle var første nordmann med Europas høyeste baskettrener-utdannelse (FIBA), har trent fem forskjellige landslag og har (hittil) vunnet 10 NM som trener på junior- og seniornivå.

Ketil Sand

Som de fleste andre unggutter hadde Ketil (døpt Jørn Ketil) drevet med flere andre idretter da han begynte på realskolen på Valler i 1965 og fikk Jan Petter «Piter» Hansen som gymlærer. Snart ble det bare basket. I 1967 var Ketil med på å stifte Sandvika BBK nettopp på Valler skole, og var deretter blant forgrunnsfigurene på klubbens herrelag helt til han la opp i 1982–bare avbrutt av tre års eksil da han studerte i Trondheim og spilte for NTHI. Ketils fremste egenskaper som spiller var villighet og scoringsteft. Satte scoringsrekord for herrelandslaget med 32 poeng mot Wales i 1973. Hadde lenge også scoringsrekorden i Hovedserien med 56 poeng. 41 landskamper.

Åsmund Berge

Aktiv i flere idretter, men det ble basket for alle penga da han begynte på realskolen på Valler og fikk Jan Petter «Piter» Hansen som gymlærer og inspirator. Sentral på Sandvika BBKs herrelag fra debuten i 1969 til han la opp 15 år senere. Det går fortsatt frasagn om duellene mellom Åsmund og Bærums Pål Vik gjennom mesteparten av 70-tallet. Åsmund hadde den uvanlige kombinasjonen av solid fysikk og finslepen teknikk med et nærmest (i hvert fall i Norge) ustoppelig fadeaway hopp-skudd som varemerke. Storscorer både på Sandvika og landslaget i en årrekke, kaptein på Sandvika-laget som vant NM i 1980. 54 landskamper. En basketballsportens gentleman.

Mustafa Mahnin

Mustafas karriere strekker seg fra juniortiden på Bjørndal til Oslo Kings, Asker og Centrum før han har tatt treneransvar for damelag i Tigers og herrelag i Ammerud. Kanskje sin tids helt dominerende point guard med kvaliteter i begge ender av banen. En spiller det var nesten umulig å få helt kontroll på – en glimrende skytter, en like god penetrerer. Fikk med seg fem NM-titler, 1 MVP-tittel og har 31 landskamper.

Calix Black Ndiaye

Begynte med basket i 6. klasse på Paradis skole. Etter to sesonger i Hop og to i Gimle ble det overgang til Ulriken og debut på A-laget i 1997. Spilte fire år under coach David Swan; det ga NM-gull i 99 og 00 og en tapt finale i 01. Deretter fire år i USA; tre i Green Bay og ett på Barry University. Tilbake i Norge ble det tre nye sesonger for Eagles (bl.a. med NM-gull i 07) før fire kneoperasjoner stoppet karrieren. Atletisk og teknisk finslepen guard med stort potensial. Bra skudd fra avstand, men kunne også angripe kurven. Trekker frem Johan Salkjelsvik, David Swan, Pål Berg og Baard Stoller som sine viktigste norske trenere. 16 seniorlandskamper.

Sonja Olsen

Bærum BBKs årbok 1973 ga Sonja Olsen hedersbetegnelsen «Grand Old Lady i norsk damebasket». Ikke fordi hun var gammel (24 år), men fordi hun hadde vært «Grand» til å spille ball så lenge noen kunne huske. Og hun forble hjørnesteinen i Bærumshegemoniet: lagets toppscorer i fem sesonger, toppscorer i to NM-finaler, grossist i klubbrekorder og den eneste damespilleren som var med på alle klubbens ni strake norgesmesterlag 1969–77. Også selvsikeren som støtte-spiller på landslaget, helt fra den aller første damelandskampen i 1968 til hun som første kvinne fikk NBBFs premie for 25 landskamper i 1973.

Lisbeth Akselsen

Hadde de beste forutsetninger for å dominere under kurven i begge ender av banen. Hun huskes vel også best gjennom hele 70-tallet som norsk damebasketballs første «ordentlige senterspiller»-i klassisk betydning. Hun tok flere returer enn de aller fleste, og mange av dem ble omsatt i enkle poeng. Samtidig bandt hun forsvaret fra sin startposisjon på straffelinjen, og ga dermed bedre rom for sine mange effektive medspillere på Bærums damelag. Hvis hun da ikke selv rullet mot kurven og fikk ballen til en enkel avslutning fra høyresiden. Lisbeth er bokført med åttestrake NM for Bærum fra 1970 til 1977. Hun hadde også en lang landslagskarriere, med 23 kamper mellom 1970 og 1981.

Ingvild Berge

Med fem år eldre storebror Åsmund som forbilde måtte det nesten bli basket for Ingvild. Hun hadde vist vinnervilje og scoringsteft allerede som pike- og juniorspiller for Sandvika BBK, men det var først da hun hadde fylt 20 at resultatene virkelig kom for både Ingvild og laget. Hun var toppscorer for Sandvika-damene som brøt Bærums hegemoni og vant NM tre ganger på rad fra 1978 til 1980; Senere én sesong i Eikeli, to i EB85 og to som spillende trener i Bærums Verk, som rykket opp den første sesongen og beholdt plassen året etter. I tillegg til de tre titlene med Sandvika, fikk Ingvild seks NM-sølv i løpet av karrieren. 19 landskamper.

Lisbeth Jansen

Da Høybråten tok sitt 15. NM-gull på rad i 1995 kalte VG henne for «Magic» Jansen, og det er nok ikke så langt unna sannheten. Lisbeth var ikke bare med på samtlige 15 titler; hun var den helt dominerende Høybråten-spilleren på alle mesterlagene etter at hun tok sin første tittel som 15-åring. En helt enestående vinnerkalle som ikke minst var kjent som en knallhard fighter i forsvar. Ble forsøkt hentet til Arvika Basket i Sverige som var i Europatoppen, men Lisbeth takket nei. Fikk med seg 15 NM-titler og 38 landskamper

Kristine Austgulen

Begynte som 7.klassing på Nattland skole. Så til Gimle hvor hun spilte til hun dro utenlands. Ble valgt til Årets spiller i Kvinneligaen med Gimle i 1999. På All-star laget i jr. nordisk. Fikk fullt stipend ved Virginia Commonwealth University (VCU), der hun spilte fra 1999 til 2003, lagkaptein i to av årene. Første kvinne i skolens historie til å få drakten fredet. På skolens Academic All-America Team Member of the Year for beste kombinasjonen av skole og basket i hele USA. La opp i 2003 pga. prolapskade. 2017 innlemmet i «Hall of Fame» ved VCU.

Kristina Tattersdill

Kom til Gimle som 12-åring, etter to år i Ytrebygda Basketballklubb. Spilte i Hovedserien for Gimle 2001–2005 og 2007–2008, vant NM-gull alle disse fem årene. All star team 2004, 2005, 2008; MVP-prisen i 2004 og 2008. Spill i Sverige: Sundsvall Saints 2005–2007, Uppsala (Sallén) basket 2008–2014 og 2017. Spilte i alt 73 landskamper 2001–12, med sølv i nordisk 2008 som høydepunkt – hun ble også kåret til turneringens fighter.

Hilde Pettersen

Et multitalent som var innom flere idretter i de ulike idrettslagene på Høybråten. Ble en sentral del av basketballmiljøet på Høybråten. Debuterte på Høybråtens damelag som 14-åring i 1981. En uredde spiller som med sin smidighet og hurtighet allerede den samme sesongen ble kåret til NM-finalens beste spiller da Høybråten vant sin første kongepokal. Hilde spilte 16 seniorlandskamper. Hilde døde så altfor tidlig, hun gikk bort bare 34 år gammel. Helt frem til hun gikk bort var hun med på å sette sitt preg på damelaget og miljøet i klubben.

Bella Engen

Begynte med basketball som 14-åring. Etter et år som utvekslingsstudent på high school i Michigan, ble Bella tilbudt et scholarship fra Michigan State University (MSU). Med MSU var Bella med på å vinne Big Ten Championship i 1997. Laget var to ganger med i NCAA-sluttspillet, hvor de begge gangene røk ut i andre runde. Fra Michigan, USA dro Bella videre til Freiburg, Tyskland, hvor hun i syv år spilte Bundesliga for USC Freiburg Eisvögel. Bella står med 11 kamper med flagget på brystet.

Kristine Kristiansen

Begynte å spille basketball i 6. klasse på Høyenhall. Alpint var Kristines hovedidrett, basketball ble avkobling og trening ved siden av. Hun har en 9. plass i World Cup som beste plassering. La skiene på hylla i 2002 og satset på et comeback i basketball og det med suksess. Hun spilte i alt 35 landskamper på seniornivå og var landslagskaptein under nordisk i 2012. Det var i Ullern hun hevdet seg nasjonalt. Hun har utallige sølvmedaljer i serie og NM. Da Ullern vant i 2009 og 2013 sto en gravid Kristine på sidelinjen. I 2015, etter å ha fått sitt tredje barn, ble det endelig kongepokal på Kristine. Hun var en fremragende forsvarsspiller, og er tre ganger kåret til Årets forsvarsspiller i eliteserien.

Tina Stenerud Moen

2017/18 spiller Tina for Alvik i Sverige, men hun har en merittliste langt som et vondt år i Norge. Det skyldes ikke minst en atypisk spillestil, og hun kunne sannsynligvis klart seg helt utmerket også på et BLNO-lag. 50 landskamper for Norge, og med bakgrunn fra Bærums Verk, Asker og Ullern. 3 NM-gull med Ullern + NM-gull i bandy med Stabæk i 2003(!). 3 X MVP, 6 x All Star Team og har fått dommernes Shut Up & Play-pris 4fire ganger. 3 mot 3 Odense Champions 2016. Spilte NCAA i 2005–2009 IPFW Mastodons (Summit League). I 2009/10 ble hun trippelmester (serie, cup, sluttspill) for Sdent Sierre i Sveits. I spansk LB2 spilte hun i 2010/11-sesongen for Pio XII og Agure.

Anette Johansen

Ble født inn i en basketballmilie med mamma Grete, pappa Odd og storesøster Kine. Debuterte på Ullerns damelag som 14-15-åring og spilte i Hovedserien i fire sesonger. Passerte kretsaget, juniorlandslaget, U-20 landslaget og debuterte på seniorlandslaget i Polar Cup 2000. Spilte totalt 68 landskamper og var landslagskaptein fra 2004 til 2011. Lederegenskaper, spilleforståelse og stayerevne ga en lang karriere utenlands: 2001–02 for Texas Pan American (D1), 02–04 for Sallén Basket (på All-star laget i Basketligan begge sesongene), 04–07 for New York Institute of Technology (D2) (der hun var lagkaptein og All-Academic og ble East Coast Conf. Academic Basketball Player of the Year -07), 07–11 tilbake i Basketli-

Nanna Sand

Med begge foreldre som ekslandslagsspillere var det ingen stor overraskelse at Nanna begynte med basket. Etter å ha dominert både for moderklubben Sandvika og på landslagene i yngre årsklasser, spilte hun seniorbasket for Asker og var MVP som 18-åring da laget tok NM-gull i 1996. Etter fire år ved Arizona State University var Nanna tilbake i Europa og spilte én sesong i Italia og deretter i den norske Eliteserien. Det ble to nye NM-gull; i 2006 for Bærums Verk og i 2010 da Asker og Bærums Verk stilte felles lag. Sterk inside, men hun hadde også et langskudd som sørget med bra med poeng for både klubb- og landslag. 86 landskamper-flest på kvinnesiden i Norge.

Hilde Oftedal

Fikk for alvor øynene opp for basketball da hun begynte på Valler gymnas der Jan Petter «Piter» Hansen var gymlærer. Sentral som spiller på Sandvikas kvinnelag fra debuten i 1968 til hun la opp 17 år senere. Hilde var den selv-sagte kapteinen og morsfiguren på det Sandvika-laget som vant NM i 1978, '79 og '80. Også selvskreven på landslaget i flere år; totalt 24 landskamper. Trener for Sandvikas kvinner fra 1985 til '88. Utdannet på Idrettshøgskolen, og har hatt idrett som yrke i hele sitt voksne liv, blant annet som fagkonsulent i Norges Basketballforbund og daglig leder i Nadderudhallen.

Sigrun Eskeland

Begynte med basket som 12-åring i 1995. Hennes første trener i Gimle var Thomas Clausen, sønn av Sigruns lærerinne på Steinerskolen. Andre trenere hun trekker frem, er Roy Midtun- og Jan Erik Price. Ti seriemesterskap og ni NM-gull med Gimle, klubben hun spilte for helt til hun flyttet til Østlandet i 2012. NM-sølv med Ullern i 2013, deretter nedtrapping med Sandvika i 1. divisjon. Rask og smidig, bra skudd og evne til å utfordre. 43 seniorlandskamper. Gikk glipp av sølvet i nordisk i 2008-da var hun gravid.

Marianne Hella

Begynte å spille basketball som 12-åring. I 1990 meldte hun seg inn i Gimle, klubben hun fortsatt spiller for, 28 år senere. Debuterte på seniorlaget i 1995 og var med på alle de 10 seriemesterskapene og 9 NM-titlene klubben tok i perioden 1999–2008. Marianne var lagets kaptein i alle sesongene. Trekker frem Jan Erik Price som den treneren som har betydd mest, men nevner også Joakim Holter, Krister Hoaas og Brent Hackman. Spiller fortsatt basket i lavere divisjoner, men nøyer seg med én trening i uken. 51 seniorlandskamper.

Ingvild Paur

Spilte fra 1993 til 2013. Vant NM i 1996, 1997, 2006 og 2009. Debuterte for Bærums Verk som 15-åring, og har i tillegg spilt for Asker, Ammerud og Ullern, samt high school i New York og semiprofesjonelt for Åbyhøj i Danmark i 2001–2002. På landslaget 1997–2009. Første kvinnelige spiller til å oppnå 50 offisielle landskamper for Norge. Ass. coach for senior kvinner 2017–2018. Hovedtrener for U18 kvinner 2010–2012 (inkludert EM div. B i 2011 og 2012). Hovedtrener for Ullern EK i sesongen 2010–2011.

Vi er i en tid da stadig mer informasjon og kunnskap finnes digitalt, og ikke på papir. Men internett eksisterte ikke før på 90-tallet, den første smarttelefonen kom i 2007 mens det første nettbrettet så dagens lys i 2010.

Men det fantes en tid før alt dette; en svunnen tid da informasjon forelå på papir.

Basketballforbundet har forsøkt seg med et eget basketballblad. Flere ganger. Faktisk ble det så mange som 70 utgaver etter hvert. Det aller første bladet kom i 1965! Skjønt, det er nok litt i overkant hyggelig å kalle det et blad. «Lefse» er nok nærmere sannheten.

Så har basketballbladet kommet med ujevne mellomrom helt frem til den siste utgaven i 1997. Mange redaktører har forsøkt seg: Pål Berg hadde ansvaret for 23 utgaver, Lars Rivenes laget 15, mens Birger Christensen var redaktør for 8 utgaver fra 1995 til 1997.

Her er forsiden på samtlige utgaver, og en bitte liten smakebit hentet fra hver utgave!

“ Tirsdag 1. og torsdag 3. juni 1965 ble det holdt dommerkurs i basketball på Torstad ungdomsskole, begge dager kl. 18.00. Kurset ble arrangert av Basketballutvalget og tok sikte på å utdanne B-dommere til hjelp i mangelen på kvalifiserte dommere.

“ Umiddelbart etter at første nummer av Norsk Basketball kom ut, brakte to aviser med store overskrifter artikler om basketball. Det er store og optimistiske ord som skrives og avisene (Morgenposten og Asker og Bærums Budstikke) har tydeligvis tro på vår idrett.

“ I første nummer av Norsk Basketball brakte vi en artikkel skrevet av Aase Lauritzen om basketballspillet opprinnelse. Det sto bla. at spillet i begynnelsen var meget hardt. Spillerne brukte polstrede klær og var delt i forskjellige vektklasser.

Publikasjonens navn	Redaktør(er)	Første utgave	Siste utgave	Utgave-nummer	Antall utgivelser
NORSK BASKETBALL	Lars Rivenes (m.fl.)	1/65	1/69	1-8	8
BASKETBALL	Lars Rivenes	1/72	3/74	9-15	7
	Arnfinn Kjelstrup	1/75	1/75	16	1
basketball	Frode Kristensen	1/76	2/77	17-23	7
	Arild Sandven	3/77	3/77	24	1
basket	Arild Sandven	4-5/77	1-2/78	25-28	4
	Arild Sandven og Pål Berg	3/78	4-5/78	30-31	3
	Pål Berg	1/79	1/80	32-36	5
	Hans Brundtland	1/81	2/81	37-38	2
basketballnytt	Per Lie	1/84	1/85	39-43	5
	Gunnar Wedøe	2/85	2/86	44-46	3
BASKET	Pål Berg	1/88	2/90	47-54	8
bMAGASINET	Pål Berg	1/91	4/92	55-60	6
NB!	Pål Berg	1/93	1/93	61	1
BASKET	Birger Christensen	1/95	2/97	62-69	8
	Carsten Bakke	«2/97»	=3/97	70	1

“ Norge ledet som eneste land alle sine kamper selv om det mot Finland kun varte i få minutter mens vi mot danskene ledet så nær som til siste minutt av første omgang. Finnene spilte et fantastisk hurtig og presist pasningsspill og med alle sine ypperlige spillere vant de lekende lett alle sine kamper.

“ – Vil våre spillere ha nytte av å lese utenlandsk basketball-litteratur?
– Ja, hvis de kan lære hvordan man legger opp spillet og nyttiggjøre seg det de leser på en ordentlig måte. Men det er vanskelig å tilegne seg noe spillet teknisk ved lesing.
(Intervju med landslagstrener Stein Evju)

“ Det behøver ikke gå lenge før vi slår danskene, men det er en stund til vi virkelig er bedre enn dem». Slik falt ordene etter landskampene mot Danmark i februar ... En klokere disponering av våre spillere ville gitt enn enda knappere dansk seier, ja kanskje et helt jevnt resultat.

“ Utvalgets Dommerkomité innkalte til to identiske innføringskurs 7. og 8. denne måned. Bare 11 dommere møtte til kurset, og det er ca. 1/3 av de autoriserte dommere. Med tanke på den noe ujevne dømmingen i 1. divisjon var det skuffende at ikke flere dommere møtte på kurset.

“ Det Internasjonale Basketballforbund holdt verdenskongress under OL i Mexico, og på dagsorden sto blant annet opptagelse av nye medlemsland. Norge ble opptatt som medlem nr. 125. Vi var det siste landet i Europa som ikke var medlem av FIBA.

“ Gratulerer igjen til Asker og Bærums Budstikke, basketavisen fremfor noen andre. Hele 8,12 meter med spalteplass brakte avisen i forbindelse med dame- og herre-NM i form av kommentarer, referater, resultater og bilder.

“ Lenge vil han bli husket, lille Fran O'Hanlon, minstemann på Gillette-laget som gjestet Norge på høstparten. Maken til denne amerikanske spilleren ser man ikke ofte. ... Rekordbeløpet 7 400 kroner kom inn i billettsalg. Men akk, amerikanerne skulle ha halvparten.

“ NTHI har som målsetting å aktivisere flest mulig av studentene i fysiske utskielser. De talløse kuffertarrangementer – der de alle fleste deltar først og fremst fordi det er moro – har da også gjennom årene dekket kroppen behovet for allehånde kategorier av utøvere.

BASKETBALLBLADET

“ Fjernsynet fortalte med brask og bram at denne høsten skulle småidrettene virkelig slippe til på TV-skjermen, og i en stort anlagt artikkel i Arbeiderbladet «skrøt» TV-folkene av sitt håndslag til småidrettene. I dette bildet savner vi selvsagt basketball.

“ Ja, se til volleyball. På deres forbundsting siste høst vedtok de et prinsippvedtak om at masseidrett skulle prioriteres foran eliteidrett. Som en konsekvens av dette meldte man avbud til nordisk mesterskap både for damer og herrer, og landskamper i kommende år er i det blå!

“ Den norske basketballspiller finnes neppe som kaster ball for premienes skyld. Det finnes likevel visse grenser for hva spillere kan avspises med når vinneren av et eller annet mesterskap er kåret. Helt urimelig er det vel heller ikke at premieringen i norgesmesterskapene skiller seg i noen grad ut fra den som brukes i klassemesterskapene på Eikeli gymnas.

“ NRK har tidligere i dette organ blitt sterkt kritisert for sin manglende interesse for basketball. Det er derfor med glede vi har kunnet registrere at fjernsynet i høst har kommet med flere utmerkede basketreportasjer. Sportsrevyens opptak fra damekampen Ullern-Bærum må sies å være det desidert beste fjernsynet har presentert til dags dato.

“ Ellers er kontorets faste telefonnummer i kontortiden 9-15 13 30 00, linje 235-236-237. Etter kontortid kan man ringe 13 23 66. Det er som oftest liv der da også.

“ Som de fleste har registrert har ikke 1975 vært et år å tenke tilbake på med glede, for redaksjonen. Det er en rekke uheldige årsaker til at aktiviteten ikke har vært så stor som den burde. Bladet vil fra nå av få en litt annen utforming enn det tidligere har hatt.

“ - Det kommer kanskje brått på mange at du er eldstemann i Hovedserien. Du ser jo ikke stort eldre ut enn flere av de andre spillerne. Hvor gammel er du egentlig? - Jeg må da først få takke for komplimentet. Jeg vet ikke hva du legger i uttrykket «stort eldre enn», men jeg er i alle fall 36. (Intervju med Trygve Woxen).

“ Som den observante leser oppdager, mangler vi denne gangen to artikler, nemlig «laget» og statistikkene. Det første skyldes at vi ikke har mottatt det ønskede materialet. Vi har hverken mottatt bilde eller noen annen melding. Det er skuffende å oppleve dette.

“ Det har meldt seg nok en amerikaner som er interessert i å spille basketball i Norge. Norges Basketballforbund har valgt å overlate til eventuelle interesserte klubber å ta kontakt med ham. Av personlige opplysninger forteller han at høyde og vekt er henholdsvis 191 cm og 81 kg, og at han spiller guard.

“ Til salgs hos NBBF:

Baller kr. 85,-
Basketballske kr. 100,-
Plakater kr. 1,-
Pumper kr. 17,-
Store klokke kr. 300,-
Små klokke kr. 200,-

“ Som dere ser etter hvert som dere blir i bladet, har vi forsøkt oss med ny «image» i år. Dette er hovedårsaken til at bladet kommer så sent. Og når dere blir kan dere nok også finne et par feil i tekst og bilder. Det nye utseendet har medført mange nye rutiner, og derved kan feil oppstå.

“ Hardt slag for norsk basketball og Sandvika BBK i særdeleshett, mens forberedelser til en ny basketsesong er i full gang: Åsmund Berge (24) har besluttet å legge opp. Det er Berges mangeårige ryggskade som tvinger ham til å ta denne beslutningen.

“ Mange har kanskje stilt eller blitt stilt følgende spørsmål: Hvor mange er det egentlig som driver med basketball i Norge? Utviklingen i antall medlemmer og klubber i Norge har vært kolossal de siste årene, og 3 000 medlemmer er faktisk passert.

“ Her forleden ble vi ringt opp av en mann fra Bodø som ønsket abonnement på basketbladet. Han kunne fortelle at det er omkring 700 aktive spillere i bedriftsbasketballserien der oppe... Grobunnen for organisert basketballspill er så avgjort til stede i nord.

“ «Utbyttet av kretsdommerkurset var overveldende. Hele 32 interessante fremmedord i nye og spennende sammenstillinger. Blant annet: ILLUDERE, SUKSOMSIVE, INDOLENT, RELEGERT, DESAVUERE, PRESUMPSJON, PENIBLE». (Fra Persbråtens klubbavis)

“ Bærum Basketballklubb's store ambisjoner om deltagelse i E-cupen for serievinnere ble dessverre ikke realisert. Klubbens økonomi og spillerfravall gjorde det umulig for klubben å melde på lag i denne omgang.

“ Mulighetene er ikke overhengende store, men er likevel til stede for at vi kan få se det amerikanske show-laget Harlem Globetrotters i aksjon her hjemme i april/mai. NBBF har mottatt forespørsel fra lagets representant i Norge. De krever imidlertid minst 2000 tilskuere på hvert spillested i Norge.

“ Det var en historisk TV-overføring som fant sted om ettermiddagen søndag 28. januar. Landskampen i basketball mellom Danmark og Norge ble overført direkte. Den tidligere storspilleren Pål Vik, Bærum BBK, assisterte TV-sportens Gunnar Grimstad på en eminent måte.

“ Ikke mindre enn tre ekstraomganger måtte til før vinneren var klar. Ammerud ledet 65-60 da bare et minutt gjensto av ordinær tid, men Torstad hentet opp til utligning 65-65. Sluttresultatet ble 92-87 til Torstad.

“ Norsk basketball trenger dyktige trenerkrefter på alle plan. Prioriter derfor kjøp av dyktige trenere. La spillere komme lavest på prioriteringslisten inntil klubbene føler at rekrutteringen er tatt hånd om. Hvorfor ikke allerede nå sette en grense på én utenlandsk spiller pr. lag? En slik grense kommer før eller siden, vær sikker!

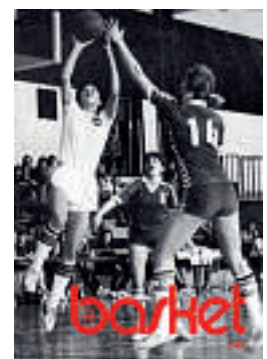
“ Vi dveler et øyeblikk ved de tre turneringene for skoler ... Flere skoler møtte ikke i det hele tatt, og man så seg dessverre nødt til å gi walkover til motstanderen. I ett tilfelle dukket ingen av de to lagene opp – altså på grensen til parodi.

“ Vi har lyst til å gratulere Sandvika med to NM-gull, NM nummer tre i rekken for damelaget og det første for herrelaget. Sandvika ble dermed det første laget som tok «the double» siden Bærums glanstid med ikke mindre enn ni doble mesterskap.

“ Hovedseriedommerne har ikke hatt noen enkel sesong. Man kan ikke legge skjul på at spillerne har vært misfornøyd med dømmingen, og man spør seg hva som kan gjøres for å forbedre dette viktige leddet. «Basket» vil ta problemet opp til debatt i neste nummer.

“ «Hva kunne vært bedre?» skriver en av de fornøyde deltagerne på Basketskolen i Grimstad. Dermed har vi slått fast at dette sommertilbudet ble en gjentakelse av fjorårets suksess. Basket ser dermed ut til å ha fått solid fotfeste i sørlandsbyen.

“ Herrelandslaget til USA: Avreisen fra Fornebu den 7/11 ble mer nervepirrende enn ønskelig. Haakon Austefjord hadde nemlig glemt passet hjemme, og da flyet lettet sto Haakon igjen. Det var jo en smule pinlig.

“ Foranledningen for mine refleksjoner er årets minimesterskap i Combi-hallen ... Dommerne-kamplenderne i de innledende rundene-stilte i genser, dongeri og utesko til tidligere omtalt turneringsdømming. Sekretariatene gjør gjentatte føringsfeil-også fordi dommerne ikke kan sin dommerteknikk.

“ Tøien/Stien-perioden på herrelandslaget er over for denne gang. To år er gått siden Per Tøien påtok seg jobben som trener for seniorlandslaget i basket, en jobb som ikke uten videre fristet med utsikter til en lang og lysende seiersrekke.

“ Selv om han sikkert ikke liker det selv er det en person som kvalifiserer til tittelen «Gimlehallens far». Det siktes naturligvis til Omar Mekki. Gimlehallen er egentlig historien om han som ikke ville la noen vanskeligheter ta knekken på pågangsmotet.

“ Basketball, fotball, volleyball og håndball på timeplanen. Faget Idrett-Ballspill kan kombineres med andre, f.eks. Friluftsliv-jakt-fiske, forming m.m. Be om plan!
(Annonse for Øytun Folkehøgskole i Alta)

“ Så er det skjedd, det som har vært tisket om i minst to år: Eikeli og Bærum er gått sammen i én klubb. Navnet blir Eikeli-Bærum Basketballklubb 1985, forkortet EB 85-og bør vel gi gode muligheter for en viss sponsor?

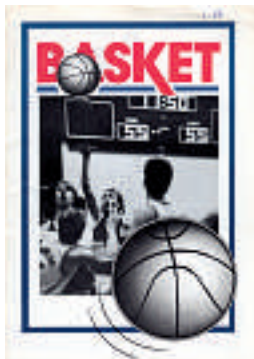

“ A-landslaget på vei mot toppen! Ja, vi er faktisk på vei mot europa-toppen. Det har vi vist flere ganger denne sesongen. Seieren mot Polen i de to fine kampene i Oslo og Bergen beviste at landslagets innsats i forrige sesong ikke var noe blaff.

“ Det må være et tankekors for klubbene og den oppfølging de gir sine juniorspillere her, når landslagsledelsen sier at 90 % av treningstiden på landslagssamlinger måtte brukes til å trene teknikk. Taktikk ble det fint lite tid til.

BASKETBALLBLADET

“ – Hvorfor forteller ikke norske klubber at det spilles kamper i form av plakater, løpesedler eller avisannonser.
– Hvorfor får ikke publikum program med lagoppstillinger?
– Hvorfor finnes det ingen speakertjeneste på norske hovedseriekamper?
– Hvorfor ringer ikke klubbene inn resultater til forbundet?

“ Tingsitater:
« ... i støpeskjeen er det nå enighet om...»
Reidar Skorpen
«Det er viktigere med mange korte drypp enn ett langt»
Per Burud
«Det er ikke bare fugl eller fisk, men godt under det også»
Kjell Aune
«Vi driver og roter i vår egen grav...»
Peter Nic. Haakstad

“ Det er ikke bare høyden (218 cm) og årslønnen (1,2 millioner kroner) som er imponerende ved Petur Gudmundsson. Islendingen som var instruktør på basketballskolen på Tjøme i sommer har også solide skonommer: Han bruker størrelse 54 for å holde kroppen noenlunde i balanse.

“ Svein Helge Dyrkolbotn gjorde sin inntreden på Gimles lag i 1. divisjon knapt 16 år gammel. Etter noen få kamper ble han plukket ut i Ron Billingsleas landslagstropp og dermed skjøt basketballkarriøren fart. Han debuterte på A-landslaget før han hadde spilt en eneste juniorlandskamp.

“ «A basketball culture is developing here and that is the foundation of the sport. I commend all you coaches, players, leaders, refereres, administrators and enthusiasts who have done so much to encourage the growth of the sport in this country.»
Ron Billingslea

“ Torgeir Bryn er totalt ukjent for Dagbladets lesere. Aftenposten, VG, Sportsrevyen og ikke minst lokalavisen for Groruddalen har fulgt Torgeirs proffeventyr i USA. Men for Dagbladet eksisterer ikke proffer med mindre de utøver en sport som er en sikker vinner, salgsmessig.

“ Kongepokalen er det gjeveste av det gjeve, og slår med respekt å melde det meste som kommer fra Premiemarkasinet. Hvert år sender kong Olav en sjekk på 6000 kroner til Norges idrettsforbund. Det er dekning for utgiftene til de 76 kongepokalene han har satt opp. Regningen fra Th. Marthinsens Sølvvarefabrikk i Tønsberg er imidlertid på 146 000 kroner, pluss moms.

“ Det første sjokket får vi allerede idet vi stiger ut av bilen i Arvika: Vi er ute i god tid, tror vi, godt over to timer til den femte og avgjørende SM-finalen for damer begynner. Det første vi får øye på er imidlertid en 200 meter lang kø av tålmodige basketballentusiaster foran inngangen til Sporthallen.

“ Forbundet har fått brev, men det er ingen som kjenner adressaten. Brevet er stilet til «Kristin Wendt, Oslo», og er sendt fra Bulgaria. Brevet ligger på forbundskontoret. Så hvis Kristin leser dette: Ta kontakt så får du brevet du har ventet på.

“ Da kurvball-atleten Earvin «Magic» Johnson kunngjorde at han nå avsluttet sin idrettskarriere fordi han er HIV-smittet tok det litt tid før noen fant noe oppmun- trende i budskapet.

Per Egil Hegge i Aftenposten

“ Skoleprosjektene i Østfold, Vestfold og Sogn og Fjordane er flotte tiltak, men er det noen grobunn på disse ste- dene? De nytter ikke å ha et grønnsakshus i Sahara. Heldigvis regner det i hvert fall en del i Sogn og Fjordane.

Christian Paasche

“ Nå har du muligheten til å forlenge basketball- sesongen på en original og hyggelig måte. Amme- ruds supportergruppe inviterer til «Basket-cruise 92» helgen 23.-24.mai. For 290 kroner får du være med andre basketballen- tusiaster på Stena Saga til Frederikshavn.

“ En epoke er definitivt over: Vi har sett Magic Johnson og Larry Bird for siste gang. De dominerte sporten på 80-tallet, og hva kunne passet bedre enn at de avsluttet på samme lag, som co-cap- tains?

“ Vi gleder oss til det nye året. Ja, vi er litt barnslig opprømte på vegne av vår egen idrett fordi det kan se ut som noe er i ferd med å skje, noe positivt. Det tok 25 år å passere 10 000 med- lemmer, men utviklingen akselererer-det vil i hvert fall ikke ta 25 år å passere 25 000 medlemmer.

“ Når ukebladene kan fortelle deg at «alle var der» kan du gå ut fra at alle kjendiser fra A- og B-listen som lever av å eksponere seg har vært til stede. Da NBBF inviterte til 25-årsjubileum var det behagelig fritt for kjendi- ser men desto flere fra norsk basketballs A-lag. Over 130 gjester hadde funnet veien til Grand Hotel siste lørdag i januar.

“ Det har vært skrevet mye om Dream Team- effekten etter Barcelona- OL i 1992. Da Magic Johnson spilte i Spektrum 12. september i fjor, fikk vi ved selvsyn konstatert hvilken enorm interesse det er for basket i Norge. Men nå må det tenkes smart. Noen må ta seg av alle disse med cap'ene bak-frem.

“ Terje Osland som ved synet av den første av ca. en million sauer på turen opp, skrek: «SE! HEST!!». Selv ikke da hesten sa «bæææ» gikk det helt opp for bergenseren at han nettopp hadde sett et ålreit dyr.

Rapport fra U22-landslagets tur til Island

“ Vi har skrevet, ringt, purret og bedt om å få lagbilder av de 17 lagene i hovedserien. Det kan da ikke være noen umulighet at lagene får tatt et bilde og sendt inn til oss, helst med navn. Bildene vil komme på trykk i neste nummer dersom de blir sendt oss.

“ – Går du i 9. klasse på ungdomsskolen?
– Er du bitt av basketbasillen?
Svarer du ja på disse to spørsmålene, kan du begynne på basketgymnas til høsten. I hvert fall idrettsgymnas med basketlinje. Wang Toppidrettsgymnas i Oslo har fra før fotball, friidrett og roing. Nå blir basket nummer fire.

“ Norges idrettsforbund har vedtatt at hver idrettskrets skal dele ut en Fair Play-pris på 10 000 kroner til «den utøver, trener, leder eller det lag der idrettens grunnverdier har gjennomsyret virksomheten til kandidaten. Erik Thorsrud får prisen på grunn av sin strålende positive og inkluderende holdning overfor utøvere fra alle lag.

“ Basketballforbundet har nettopp hatt celebrert besøk fra fjerne himmelstrøk. Stanley Andrews, president i Basketball Union of Zimbabwe, hadde tatt turen nordover for å studere hvordan vi organiserer idrett generelt og basketball spesielt her på berget.

“ Idrettens flyselskap: Braathens SAFE er med og gir norsk idrett skikkelig «drahjelp» gjennom sitt engasjement i Olympiatoppen. I tillegg bidrar «Idrettsbilletten» til at også lokalidretten får reduserte reiseutgifter og dermed bedre kår.

Annonse for Braathens SAFE som fusjonerte med SAS i 2004

“ Endelig, Tromsø! Endelig skulle det lykkes for Nord-Norge. Snaut fem måneder etter at Tromsø vant fotballcupen på Ullevaal skulle det for første gang lykkes et nordnorsk lag å vinne en tittel i basket.

“ Tre spillere med utenlandsk opprinnelse har vært en suksessresept for Kristiansand Basket. Perry Bromwell, Rodney Hawthorne og David Baldwin har ført an i hva som kan bli et nytt begrep: «Makrell-basket» er kommet for å bli på Sørlandet der basketball er mer populært enn håndball denne sesongen.

Marco Årets Ildsjel 2006

Marco Elsafadi hadde nettopp fått «Ildsjelprisen 2006». Han sto på gulvet i Hamar OL-amfi og snakket med NRK om prisen da en kvinne pirket ham på skulderen.

– Kong Harald skal snart forlate, men har lyst til å hilse på deg, var beskjeden.

– Jeg har aldri blitt etterlyst av en konge tidligere. Utrolig morsomt, syntes Marco som fikk prisen for sitt arbeid i den ideelle stiftelsen New Page, som retter seg mot ungdom i alderen 12–18 år. Målgruppen er ungdom med ulik bakgrunn og problematikk, som rus, vold, skoleskulk og vanskelige familieforhold.

I takketalen understreket Marco sitt budskap:

– Har du ressurser, om det er i form av penger, status eller venner, har du plikt og ansvar til å dele med andre. Som idrettsutøvere og forbilder har vi et slikt ansvar. Ungdomsarbeidet startet i Bergen parallelt med basketballgaen i 2000. Et halvårig prøveprosjekt vokste seg stort.

En Mesternes Mester

Det var ikke hvem som helst som var motstandere i NRK-suksessen Mesternes Mester i 2014. Marco Elsafadi møtte tøff motstand gjennom hele programserien, men vant til slutt finalen mot skihopper Johan Remmen Evensen.

ER KORBALL, DH SOM BASKET

erum vant mesterskapet for en dramatisk kamper

På de neste 13 sidene finner du omtale av de tre store NM-grossistene Høybråten BBK, Gimle Basket og Bærum Basketballklubb. De øvrige er alle klubber som er stiftet i 1968 eller tidligere, og som fortsatt eksisterer.

15 NM-titler på rad

Når det skal fortelles basketballeventyr er det vanskelig å komme utenom Høybråten. «Det var en gang» heter det. Men det ble 16 ganger tilsammen.

TEKST: Eva Male Davidsen

SMASK: Lisbeth Jansen og mamma Jofrid kan glede seg over en ny kongepokal.

Høybråten Basketballklubb ble stiftet lille julaften 1970. De første årene gikk klubben under navnet Høybråten skole basketballklubb. Navnet sier det meste om hvor klubben har sine røtter.

Sidsel Bjørset, lærer ved skolen, hadde fattet interesse for basket på lærerskolen. Hun så potensialet i denne morsomme, tekniske og farts-

fylte idretten. En liten gruppe av Sidsels elever fikk opplæring og klubben så dagens lys. Hun reiste Oslo rundt med sine spillere og etter kort tid kunne klubben ta hjem sitt første kretsmeesterskap. Sidsel Bjørset var formann fram til 1988, og hennes innsats har vært helt avgjørende for utviklingen av klubben. Man snakket ikke så mye om «visjo-

ner og strategi» på denne tiden, men «Basket for alle» og det å skape en inkluderende, gøy og målrettet aktivitet er en god oppsummering av Sidsels arbeid.

SUKSESS FOR DAMENE

Etter hvert skulle det bli damelaget som gjorde klubben kjent utenfor Groruddalen. Martin Raz, en ung

tsjekker med visjoner og trenerkvaliteter, hadde hatt ansvar for jentene i noen år da damelaget sesongen 1974/75 vant 2. divisjon og kvalifiserte seg for Hovedserien. Resultatet av hans målrettede arbeid skulle vise seg å holde også på toppnivå. Allerede i 1977 tok klubben sin første medalje i et norsk mesterskap. Bronsemedalje med dette unge laget sporet til ny innsats og giv i klubben.

Laget fra 1977 besto fortsatt av spillere fra Høybråten og nærområdene, og var et flott forbilde for klubbens yngre garde. Martin fortsatte som trener og etter mye hardt arbeid og stor treningsinnsats sommer som vinter, kom endelig gullet og kongepokalen til Høybråten. Året var 1981.

Mange unge spillere hadde fått sjansen i perioden 1977–1981 og laget hadde faktisk den laveste gjennomsnittsalderen i Hovedserien. Hilde Pettersen (senere Braaten), ble finalens MVP, bare 15 år gammel. Klubben hadde et damelag for fremtiden og skulle dominere norsk basket i nesten to tiår.

NY HALL PÅ FURUSET

I 1982 åpnet Furuset senter idretts-hall og ble lagets hjemmearena. Klubben hadde tidligere fristet tilværelsen i Haugenstuahallen på Stovner og Bjøråshallen på Romsås. Med Furusethallen fikk laget og dets tilskuere endelig et sted å være og hallen ble raskt et samlingssted.

Klubbens første gull i 1981 ble erobret på bortebane. Stemningen i Furusethallen var stor da klubben fikk sjansen til å ta et nytt gull i 1982 på egen arena. Tribunene var stuvende fulle og det ble leid inn ekstra-tribuner for at alle skulle få sitte.

Damelaget til Høybråten skulle ta

SENTRAL: Vibeke Thorsteinsen viser fighting face i kamp mot Ullerns Anne Fladvad.

15 kongepokaler på rad, i tillegg til et 16. gull 1997/98. Guinness rekord i antall mesterskap på rad passerte klubben allerede ved det 12. gullet.

KOMPLETT LAG

Martin Raz var opptatt av å finne spillere som passet sammen og sikre at laget ble komplett. Nå som da var høye, store spillere nødvendig for å få et fullstendig basketballag. Klub-

ben selv hadde utviklet guarder av høy internasjonal klasse, slik som Lisbeth Jansen, Vibeke Thorsteinsen og Hilde Pettersen. De fleste av spillerne som kom utenfra var forwarder. Det var ikke bare sportslige ferdigheter og posisjoner i laget Martin lette etter. Han var opptatt av å bygge et lag, og de riktige holdningene og sosiale egenskaper som passet sammen var også viktig.

MARTIN GIR SEG

Etter de første NM-gullene strakte klubben seg også mot Europa og deltok i flere internasjonale turneringer, spesielt i Øst-Europa, med hederlige resultater. Laget deltok i Europacupen ved flere anledninger. Der møtte de sterk motstand og kom aldri videre etter første runde. Martins siste deltagelse i Europacupen var spesiell. Høsten 1984 skulle Høybråten møte et lag fra Praha. Dette var 18 år etter at Martin forlot landet i 1968 og et besøk for ham bak jernteppet var ikke uten problemer. Saken ble slått stort opp i VG og lokalpresse. Vel fremme i Praha ble de møtt av UD-tjenesten. Det hele gikk bra, og var en spennende, men samtidig litt skummel opplevelse.

I selve kampen derimot gikk det ikke så bra, og det oppsto uenigheter innad om man fortsatt skulle satse på egne ungdommer og gamle tradisjonelle oppskrifter, eller om man skulle tenke større og mer profesjonelt. Dette var bakgrunnen for at Martin før sesongen 1986/87 valgte å forlate jentene sine.

Klubben jobbet ufortrødent videre. Etter Martin kom David Oliver, highschool-coach fra USA. Sammen med assistenttrener Kjell Aune skulle de lede en noe redusert spillerstall som de færreste levnet noen særlig sjanse, spesielt etter at de tapte første seriekamp mot Sandvika. Laget gikk ubeseiret gjennom resten av sesongen og sikret NM-gullet etter to spennende finaleoppgjør mot Tromsø.

Året etter tok Roy Porter over laget med Bjørn Jørgensen som assistenttrener. I 1988 fikk klubben også ny formann. Sidsel trakk seg etter mange år og Tore Bjørn kom inn som et friskt pust i styret. Sesongen

1988/89 var klubben klar til å ta inn importspilleren de så lenge hadde ønsket seg. 193 cm høye Karen Marchel var med å heve klubben til ytterligere høyder. Laget dro på to fantastiske turneer i USA og oppnådde svært gode resultater mot 1. divisjonsskoler der borte. Suksess i Europacupen lyktes de likevel ikke med.

EVNER FORNYELSE

Laget hadde en egen evne til å fornye seg. I løpet av alle disse årene mistet man hele tiden sentrale spillere, men unge jenter kom opp fra egne rekker slik som Ingvild Jansen, Lena Jansen, Eileen Thoresen og Brit Syverud.

Laget hadde en miks av profilerte landslagsspillere og solide «rollespillere» som ikke utmerket seg på scoringsskjemaer eller statistikk, men som hadde spisskompetanse og som inngikk i treningsgruppen som sentrale aktører.

Ett og annet seriegull mistet laget i disse årene, men det er NM-gullene og sluttspillet som huskes i Høybråten.

FINALE UTEN HØYBRÅTEN

Men alt har en ende. I 1996 gikk sluttspillfinalen uten Høybråten etter at laget tapte semifinalen mot Ullern. Lisbeth Jansen hadde vært med på å vinne samtlige NM-finaler fra 1981 til 1995. Over de siste årene hadde flere av de etablerte spillerne trappet ned eller lagt opp, og etter 1996 var det ikke grunnlag for å videreføre satsingen på toppnivå, selv om flere av damene gjorde et comeback 1997/98 og vant et til nå siste NM-gull for klubben med Sergio Hoffman som trener.

Utover 2000-tallet og frem til i dag

er klubben også blitt preget av tilhold i to ulike bydeler i Oslo.

Det er en forskjell i tradisjon, og frivillighet og dugnad er ikke like vanlig i alle kulturer. Mange av spillerne har i liten grad oppfølging av foreldrene på fritidsaktiviteter. Det er til tross for dette utrolig givende å se hvordan klubben klarer å inkludere bredt. Man ivaretar og legger til rette, bl.a. gjennom inkluderingsprosjekter støttet av Oslo Idrettskrets.

NYE TIDER

Det er dog en kjensgjerning at man ikke lenger klarer å drive klubben på ren frivillighet. Ansatte trenere som Emanuell Davis og Bilal Rodgers er i dag viktig for utviklingen, og klubben har i 2017 også valgt å bruke ressurser på ansettelse av en daglig leder.

Etter hvert ble det klart at det på jentesiden ikke var nok rekrutteringsgrunnlag i egne rekker for å sikre nødvendig utvikling. Løsningen var å inngå samarbeid med Bøler Basket, et samarbeid som medførte at klubben i 2014 på ny stilte lag i landets toppdivisjon, KL.

Nøkkelen til Høybråtens suksess på damesiden på 80- og 90-tallet var målrettet arbeid og evne til å inkludere spillere med ulik bakgrunn, et arbeid klubben fortsatt har tro på. I tillegg til dette har sosialt samspill hatt stor betydning. «Damene til Martin» er fortsatt svært gode venner og treffes i mange sammenhenger. Det er håp om at yngre generasjoner skal få oppleve det samme.

Bare 11 klubber har vært i
aktivitet helt siden 1968.
Dette er to av dem.

SANDVIKA BASKETBALLKLUBB

Videre i E-cupen

Stiftet 2. juni 1967 av gymmlærer Jan Petter Hansen og ti elever ved Valler Gymnas i Bærum. I løpet av tre år hadde de entusiastiske ungdommene utviklet klubben til en av landets største og beste. SBBK forsynte seg grovt med kretsmeesterskap i alle klasser, og avga jevnlig spillere til landslagene. Klubben har syv NM-gull, tre for senior kvinner (1978, 79 og 80), ett for senior menn (1980) og fire i aldersbestemte klasser. I 1980 ble Sandvikas herrer første – og hittil eneste – norske klubb som nådde andre runde i E-cupen. I 2007 vant klubbens juniorlag med Stian Mjøs i spissen som første norske klubb den prestisjefylte Scania Cup i Södertälje.

Fremtredende spillere har vært Hilde Oftedal, Ingvild Berge, Åshild Kjelberg, Nina Moe, Lisken Paulsen, Sigrid Svalheim, Nanna Sand, Arne Fagerlie, Bjørn Fritzen, Åsmund Berge, Ketil Sand, Tor Christian Bakken, Egil Korsbøen, brødrene Morten, Jan og Lars Kirkerud, Finn Bråthen og Stian Mjøs.

Etter en sportslig nedtur på 90- og begynnelsen av 2000-tallet, er klubben nå tilbake for fullt med over 200 medlemmer og 20 lag i seriespill. På ny er Sandvika-spillere å finne på yngre landslag. Klubben samarbeider med EB-85 og Lommedalen om elitesatsingen i Bærum Basket. Etter at pionérene etter hvert ga seg, har foreldrene til nye generasjoner spillere tatt ansvar og ført tradisjonene videre. Klubbens første hjemmebaner var gymsalene på Valler og Jong, deretter Nadderudhallen, Combihallen, Rykkinnhallen og Bærum Idrettspark.

Sandvika BBK har fostret mange tillitsvalgte i krets og forbund. Seks av klubbens medlemmer har vært formann eller president i NBBF; i tillegg har tre andre NBBF-presidenter også representert SBBK. I en periode tidlig på 70-tallet var seks av ti forbundsstyremedlemmer fra Sandvika. Flere av klubbens medlemmer har også vært landslagstrenerne, internasjonale dommere m.m. Æresmedlemmer er Jan Petter Hansen, Tor Christian Bakken og Ketil Sand. Andre klubbledere som har nedlagt en særlig innsats er Kjell Dagestad, Stein Reegård, Arnfinn Kjelstrup, Knut Myklestu, Henning Flingtorp, Magnus Nielsen og Eva Salvesen. På 1970-tallet arrangerte SBBK den populære handicaptureringen Julecupen, og har gjennom årene arrangert en rekke landskamper, internasjonale mesterskap og NM-sluttspill – senest NM for U16 i mai 2017, et arrangement som fikk skryt fra både deltagere og NBBF.

NHHI

Eldst

Det er uvisst når basketballgruppen i Norges Handelshøyskoles Idrettslag ble stiftet, men det må ha vært før 1961, ettersom det finnes dokumentasjon på at skolen hadde et basketball-lag dette året. Dermed er basket en av de eldste idrettene ved NHH.

De sportslige prestasjonene har variert, men kontinuiteten er sikret gjennom jevn tilgang på nye studenter. I 1972 og -73 nådde herrelaget kvartfinalen i NM, mye takket være tre studenter fra Bærum; Asbjørn Ramnefjell, Stein Sveaass og Ketil Knudsen. NHHI kom på 8. plass i den første Hovedserien i 1973/74, men rykket ned i 1975.

I nyere tid har NHHI vært helt oppe i 1. divisjon i Region Vest, men spiller nå i 3. divisjon. Klubben har 20 medlemmer og ett lag, et herrelag «av og for» studenter. Som regel tar en av de mest erfarne spillerne treneransvaret og inngår som et av fem medlemmer av styret, der de andre er leder, økonomiansvarlig, sosialansvarlig og utstyrsansvarlig.

Den første NM-grossisten

Fra 1969 vant Bærum BBKs herrer 10 NM på rad, mens klubbens damer tok 9 strake NM-titler. Hvordan kunne det ha seg at Bærum BBK domierte norsk basketball så sterkt i denne 10-årsperioden?

TEKST: Petter Faye-Lund

De som etter gjennomløsning sitter igjen med det inntrykket at "Bærum synes de er best", har fått fatt i et vesentlig poeng.

Bærum, 1. mai 1973

HERRELAGET

Bærum BBK ble stiftet i 1963 av elever på Valler gymnas etter initiativ fra deres gymnlærer Jan Petter Hansen. Året etter kom flere unge spillere fra Eikeli gymnas inn i klubben, og elever fra Eikeli dominerte etter hvert fullstendig klubbens herrelag. Basketmiljøet på Eikeli gymnas ble etablert av Tore Vik, som hadde med seg basketinteressen fra et USA-opphold med familien. Lillebror Pål Vik var en del av dette miljøet fra starten, sammen med bl.a. Fredrik Clausen, Stein Evju, Karl Bay (og undertegnede).

INSPIRASJON FRA AMERIKANSK BASKET

Mye av inspirasjonen til basketmiljøet på Eikeli kom fra amerikansk basket, og ganske konkret fra Boston. Vik-brødrene hadde en «tante» med sesongkort i Boston Garden. Fra henne kom en strøm av «relevant materiale»: Alle slags nyheter om Boston Celtics, selvsagt, men ikke minst instruksjonsbøker, småfilmer med NBA-lag og Harlem Globetrotters, «ekte basketstøvler» og trøyer og shorts i umiskjennelig American style. Forbilder ble raskt etablert.

Klubbens første trener var også

amerikaner: Douglas Broadhead var en ung mormonmisjonær og college-spiller, som lykkeligvis ble utplassert i Bærum. Hans basketkunnskaper og -teknikk var svært viktig input for Bærum-guttene. USA-påvirkningen fortsatte med amerikanske spillere på laget. Disse ble ikke importert fra utlandet, det var utenkelig økonomisk. Men ved NATO på Kolsås arbeidet mange amerikanere, som hadde spilt i USA og gjerne ville prøve seg «over here». Klubben fortsatte også med amerikanske og utenlandske trenere: Nelson Longcrier (1967-69), Albert Hazan (1970-

72) og Bill Schuster (1974-75) hadde sin største betydning som Lagledere med stor L: «We're a team, you guys – so pass the ball!»

MILJØ OG SPILLERSTALL

En viktig årsak til herrelagets dominans var vennskapet og det interne miljøet: Kjernen fra Eikeli kombinerte godt med Poulssonbrødrene fra Snarøya – hvis foreldre med glede holdt åpent hus for styremøter og alkens klubbssamlinger. Amerikanerpåvirkningen fra NATO ble også en viktig ingrediens. At klubben fikk damelag gjorde selvfølgelig miljøet enda bedre og innebar jo nye dimensjoner: Flere ekteskap – men også hyggelige relasjoner som ikke varte så lenge - bidro til dette.

Basketaktivitetene på Eikeli skole fikk et helt nytt omfang da kommunen ferdigstilte ikke mindre enn to fullverdige utendørsbaner ved skolen sommeren 1966. Banene ble et lokalt eldorado for sommertrening og rekruttering, og spillerstallen økte raskt; alt i 1967 hadde herrene A-lag, B-lag og juniorlag. Etter hvert ble mange spillere så gode, at det ble for trangt på A-laget. En del av de unge lovende valgte derfor å etablerte en ny klubb sommeren 1971 – med det velvalgte navnet Eikeli BBK. I Bærum ble hovedoppgaven etter dette å holde høyt nivå på A-lagene for å forsvare NM-titlene så lenge som mulig.

Herrelaget hadde stor bredde og mange solide spillere – i alt 17 av dem spilte på landslaget. Helt avgjørende var det nok likevel at laget hadde med seg Norges mest verdifulle spiller i samtlige 10 norgesmesterskap. Pål Vik var lagets toppscorer i åtte av de 10 sesongene, og toppscorer i seks NM-finaler/sluttpill.

Det sier det meste. I tillegg til å dominere under kurvene, var hans raske og gjerne lange outlet-pasninger gull verdt i Bærums viktigste våpen – fast break.

En styrke for Bærum var også at klubbens spillere i all hovedsak besto av akademikere. Etter artium på Eikeli gikk et flertall videre med universitets- eller høyskolestudier. I et komplisert og krevende lagspill mener jeg at dette er et viktig poeng. Det er også positivt for interne miljøet. Lett tillempet kan man vel bekrefte at «Like flinke barn spiller best - sammen».

INTERNASJONAL MATCHING

Helt fra starten reiste Bærum ut og fikk besøk av lag fra Sverige og Danmark. Enda tøffere matching fikk herrelaget i klubbturneringer i Irland og i Sovjetunionen. Klubben fikk også det russiske juniorlandslaget til Norge for å spille mot Bærum og mot landslaget. I gjennomsnitt var det mer enn fire Bærumspillere på hvert landslag i perioden. Selv om de fleste landskampene endte med tap, fikk stadig flere spillere erfaring som var verdifull mot mer overkommelig hjemlig motstand.

OMGIVELSENE

Rammene rundt basketball i Bærum på 60- og 70-tallet hadde stor betydning for klubbens dominans. Det var begrenset interesse for basketball utenfor østlandsområdet, men til gjengjeld var interessen ekstra stor i Asker og Bærum. Her var det flere gode lag i tillegg til Bærum: Asker BC, Torstad, Sandvika og senere Eikeli. Dette var selvforsterkende: Med mange gode lag blir det mer interesse – både for å spille og for å følge med. Og interessen ble forster-

ENDA EN POKAL:

Bærums jenter vant også Coca-Colacupen 1972 – fra v. Ragnhild Rognerud, Sonja Olsen og Anne Tveten.

ket ved at Asker og Bærums Budstikke trykket mye stoff om basketball. «Budstikka» dekket de fleste av toppkampene, og avisens fotografer – med Karl Braanaas i spissen – lærte raskt å ta gode actionbilder. Men også Aftenposten dekket basketball godt på denne tiden: Klubbstifter og organisasjonstalent Lars Rivenes var lenge fast spaltist i riksavisen.

Det ga nok også ekstra lokal interesse at spillerne på denne tiden i all hovedsak var nettopp lokale: Spillerne på Asker BC var fra Asker, spillerne på Bærum BBK var fra Eikeli/Østre Bærum og Sandvikaspillerne fra – ja, den hvite by langs Sandvikselven. Den intense rivaliseringen mellom de to siste økte interessen ytterligere. Det ga enda større inspirasjon – særlig for laget som stadig vant....

Og så fikk vi Nadderudhallen, da – som ble den unike arenaen for toppkamper og finaler fra høsten

1969. Å ha Nadderudhallen som treningsbane og hjemmebane med engasjert publikum, var ikke bare stor stas – det ga ekstra selvtillit fra første hoppball.

DAMELAGET

Det er litt vanskeligere å forklare hvorfor Bærums damer var landets beste lag så lenge. Bærum BBK hadde ikke noe damelag de første årene. Men – Oslo Kvinnelige Basketballklubb hadde det. Pga interne forhold ønsket store deler av dette laget å bytte klubb, og tidlig i 1967 meldte sentrale spillere seg over i Bærum BBK: Sonja Olsen, Anne Karin Nilsen, Eva Orvei og Ingrid Storm ble raskt komplettert med engasjerte jenter fra Eikeli-området. Rekrutteringsøvelsen avfødte i sin tur Fredrik Clausens klassiske kommentar i en større basketartikkel i Vi Menn: «Vi har mange kjekke gutter på laget, så damelaget er blitt sterkt!» Det sier jo litt om en noe

arrogant holdning i Bærum BBK.

Spillestilen ble forsøkt inspirert fra herrenes spillestil, uten at dette var helt vellykket. Det som derimot var svært vellykket, var å drille jentene i det de var best i. Fremfor å prøve å forbedre deres svakere sider, som var vanlig trenerbibel på den tiden. Ved å gi spillerne klart definerte roller under spillet, ble den enkeltes individuelle styrker maksimalt utnyttet. En enkel oppskrift som fungerte svært bra.

Likevel er det vel ikke til å stikke under en stol at nivået i norsk damebasket de første årene ikke var topp. Men Bærumjentene holdt stand også etter hvert som motstanden ble sterkere. Dette lyktes takket være en god kombinasjon av veteraner – les: Sonja Olsen (den eneste som vant alle ni NM) og Lisbeth Akselsen – og nye, yngre talenter fra Eikeli-området, i første rekke Elisabeth Norseng og Toril Christensen. Samt en coach – Pål Berg – som evnet å få optimalt

Bare 11 klubber har vært i aktivitet helt siden 1968. Dette er to av dem.

ASKER BASKETBALL CLUB:

20 NM-gull

Stiftet 1. oktober 1962, fusjonert med naboklubben Torstad Basketballklubb (opprinnelig Torstad skoles idrettslag) i 1992. Herrelaget har benyttet navnet Asker Aliens siden BLNO ble startet i 2000. Asker har siden starten vært blant de største og beste klubbene i norsk basketball. Klubben har alltid vært blant de dominerende i krets- og regionsseriene på Østlandet, og har levert en mengde spillere til både seniorlandslagene og yngre landslag.

Asker har nesten uten unntak deltatt i toppserien for både kvinner og menn siden starten, og var spesielt fremtredende i de første BLNO-årene. Klubben har totalt 20 NM-gull (bare Gimle har flere); syv for menn, tre for kvinner og ti i aldersbestemte klasser. Flere tidligere toppspillere er fortsatt aktive, og Asker har vunnet klassen for menn over 50 i veteran-NM de to siste årene.

Asker Basketball Clubs hjemmebane var lenge Bondihallen, senere Vollenhallen og nå Leikvollhallen. Også fjellhallen på Holmen har vært benyttet til trening og kamper. Klubben har lenge satset på et aktivt skoleprogram, noe som har ført til at mange askerbøringer har et forhold til sporten. Dette merker klubben i dag i form av stor interesse og støtte i lokalmiljøet. Basketball er en viktig og synlig idrett i Asker kommune. I sesongen 2017/2018 deltar 200 elever på Askers barneskoler i Skywalker-programmet, som tilbyr basketball på SFO og i midttimene. Klubben har nå rundt 300 medlemmer, og 17 lag deltar i nasjonale eller regionale serier.

Blant klubbens fremste spillere må på herresiden nevnes Per Hågå, Sven Gunderson, Knut Møgedal, Svein Amundsen, Dag og Jan Stien, Anders Onarheim, Reidar Skorpen, Jack Crabtree, Ellington Wilkins, Arild Beck, Halvor Larsen, Fredrik Bergseth, LaSalle Thompson, Terrance Randolph, Geir Mandt, Patrik Sandström, Amir Alagic, Espen og Anders Stien og Loo Djo Yele. Blant damene er det naturlig å trekke frem Karin Fors, Bitte Stenvik, Eva Grønli, Karianne Øysted, Nanna Sand, Hege Rokne og Margaret Fuchs.

Blant de mange trenerne som har bidratt til gode Asker-resultater, må nevnes Robert Stenvik, Ron Billingslea, Per Tøien, Morten Sanden og Baard Stoller. På ledersiden har fire navn utmerket seg: Robert Stenvik, Reidar Skorpen, Toril Stien og Geir Spiten.

PERSBRÅTEN BASKETBALLKLUBB

Egne talenter

Stiftet 29. april 1967. Herrelaget deltok i 1. divisjon i 1967/68 og 1971/72, både damer og herrer i Hovedserien på 80-tallet, mens herrene spilte i BLNO i sesongen 2016/17. I tillegg har herrelaget gjort en solid innsats på nest høyeste nivå i nasjonale serier i en årrekke. På slutten av 90-tallet hadde klubben 24 lag i seriespill.

Klubben er tuftet på grunntanken om å gi et godt idrettslig og sosialt tilbud til barn og unge på sin kant av hovedstaden. Enkeltpersoner med kjærlighet til klubben og spillet har holdt det gående etter egen aktiv karriere; som ledere, trenere og dommere. Med unntak av regnskapsfører har klubben aldri hatt betalt arbeidskraft. Barn av ressurspersoner har i stor grad tatt opp tråden og sørget for kontinuitet. Klubben i en årrekke hatt hallvakt-ansvar i Hovseterhallen og på Persbråten videregående, noe som har gitt følelsen av å ha sine «egne» hjemmebaner.

Persbråten BBK har fire æresmedlemmer: Jon Flaaten, som var med på å stifte klubben og som var klubbleder under 50-årsjubileet, men som døde bare to måneder senere. Stein Braathen, herrelagets kanskje viktigste spiller de første årene, senere formann både i klubben og kretsen. Stein døde dessverre altfor tidlig, i 1993. Johan Borchgrevink; klubbleder, trener, dommer og altnuligmann siden han kom til klubben fra NTHI i 1973. Tor Ivar Busch, som har spilt sammenhengende for klubben i 50 år.

Persbråten BBK satser bevisst på å utvikle egne spillere. Unge talenter får tidlig slippe til på eldre lag, men spiller også på det laget de tilhører aldersmessig. I sesongen 2017/18 har klubben snaut 200 medlemmer og 14 lag i seriespill.

Startet som oppvarming

Gimle er en av Norges mestvinnende basketballklubber. Hvem skulle tro at det hele startet som oppvarming til volleyballspill?

TEKST: Krister Hoaas

TALENTFABRIKKEN: Gimle har levert talenter på rekke og rad i alle år. Her er tre som har gjort «amerikanere» av seg, Bouna Black Ndiaye i Idaho, Lars Espe i Montana og Mikkel Kolstad i Georgia.

Gimle ble stiftet i 1972 av en gjeng elever på Gimle skole, blant dem brødrene Omar, Ali og Bachir Mekki. Ikke minst var Omar Mekki sentral. Omar betraktes med rette som Gimles grunnlegger, er selvsagt æresmedlem i klubben og fortsatt aktiv, blant annet i stiftelsesstyret i Gimle-hallen.

OPP OG NED

Ifølge myten begynte det hele som et volleyballkurs hvor basketball ble brukt som oppvarming. Guttene syntes imidlertid at oppvarmingen var morsom, så da instruktøren sluttet å møte opp, holdt de seg til den.

Sesongen 1979/80, bare syv år etter fødselen i aulaen på Gimle skole, rykket herrelaget opp i toppserien. Oppholdet ble kortvarig. Det ble rett ned igjen etter én sesong i det gode selskap. Sesongen 1982/83 var nok en gang Gimle-herrene oppe i eliten for så å rykke ned igjen.

GIMLEHALLEN

I 1984 sto Gimlehallen ferdig etter langvarig og sterkt dugnadsinnsats. Samme året startet et arbeid for å få Gimle på seniorkartet igjen. Både på herre- og damesiden ble det investert i spillere og trenere «utenfra». Resultatet ble opprykk for herrene i

sesongen 1985/86 og for damene i 1986-87.

I 1993 ble Gimle-herrene historiske da de som første klubb utenfor «Oslo-gryten» vant sluttspillet og kongepokalen. Det gjorde de med ti egenutviklede spillere i en stall på tolv.

Herrene holdt seg i toppserien til sesongen 1996/97 da de rykket ned i 1. divisjon. Gimle ble ikke med på BLNOs første år, men fungerte heller som en talentfabrikk som «foret» andre klubber med store talenter. Det er ikke rent få av de profilerte toppseriespillerne fra Bergen som lært sin basket-ABC i Gimlehallen.

EGEN HALL: Gimlehallen har vært uvurderlig for klubben. Den ble bygget enklest mulig – uten garderober og andre fasiliteter, men er siden utvidet og oppgradert. I dag en fullverdig basketballhall med utleiemuligheter.

SUVERENE DAMER

Damene er nå i sin 30. sesong i norsk toppserie, avbrutt av et toårsopphold i 1. divisjon sesongene 1991-93. Også de ble historiske som første klubb utenfor Oslo og Bærum som vant den gjeveste pokalen i norsk basket. I over ti år var de den dominerende kraften i norsk kvinnebasket, med ti sluttspillmesterskap og 11 seriemesterskap.

I alle disse årene var de langt fleste spillere egentutviklede spillere som hadde trådt sine basketsko i Gimlehallen siden før de ble tenåringer.

SOLID PÅ REKRUTTERING

Få andre norske basketklubber har sett så sterke resultater i de aldersbestemte klasser over så lang tid som Gimle. Det har en god forklaring.

I over 20 år var Gimle landets ledende basketballklubb for aldersbestemte lag, både for gutter og jenter. Stabilt gode resultater over

tid, som favner fra de yngste til de eldste, kommer ikke av seg selv. Alt henger sammen med alt, som det heter. Gimles oppskrift var enkel, men krevende:

Godt miljø – dedikerte trenere – sunt ungdomsmiljø – god treningskultur – mindre frafall – økt treningsvilje – høyere prestasjonsnivå – sterke resultater – godt miljø.

STOR MEDALJEFANGST

Gimles opptur startet omtrent da Gimlehallen sto ferdig i 1984. Det vokste frem årgang på årgang med godt sammensveide lag som hadde Gimlehallen som sentrum.

Klubben hentet et stort antall junior-NM-gull, både for menn og kvinner, det første allerede i 1990.

I tillegg gjorde Gimles aldersbestemte lag siden slutten av 80-tallet seg bemerket i utenlandske turneringer. Blant annet med flere seire i Nord-Europas største turnering, Basketfestivalen i Göteborg, samt i

Lundaspelen i Lund i Skåne, Codan Cup i København m.m.

Gimle kom dessuten som første norske klubb til finalen i Nordens udiskutabelt mest prestisjetunge turnering, Scania Cup i Södertälje, som regnes som uoffisielt Nordisk mesterskap. Hele fem ganger har Gimle hatt lag i finalen, dessverre med tap alle gangene.

HØYE MÅL

Gimles suksess skyldes ikke topping av lag hvor det kun var plass til det beste. Tvert om. Målet var hele tiden at alle skulle trives gjennom mestringsopplevelser, fordi basket er gøy, fordi det skulle være plass til alle og fordi Gimle skulle være et sted det var godt å være.

Et slikt miljø, kombinert med høye sportslige ambisjoner, var nøkkelen til Gimles suksess. En forening av forebyggende barne- og ungdomsarbeid, fysisk fostring, idrettsglede og fellesskap.

NORDSTRAND BASKETBALL CLUB

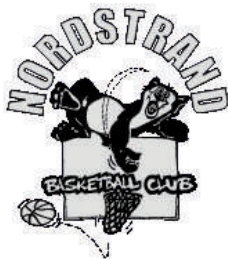
Snart egen hall

Stiftet 20. april 1968 etter at det hadde vært spilt basketball på Nordstrand gymnas siden 1965 i regi av skoleidrettslaget Noril. Klubben vokste raskt, og hadde snart syv lag i seriespill. Herrene debuterte i NM i 1971, og nådde kvartfinalen i 1973. Laget deltok i Hovedserien fra 1973 til -79 (nr. 5 i 1975) med Ole Sorthø, Trygve Woxen, Morten Sand, Haakon Bie og Tom Barkvoll som sentrale spillere.

1980- og 90-tallet bød på opp- og nedturer for NBC, blant annet grunnet mangelen på en skikkelig hjemmebane. Det nærmeste klubben har kommet, er gymsalene på gamle Nordstrand gymnas og Nordseter videregående. Petter Kr. Juul kom fra Ammerud og gjorde en stor innsats som trener for flere yngre lag på 90-tallet.

I 2009 og 2010 hevdet damelaget seg bra i Kvinneligaen, mens herrene etter tre strake seire i 2M nå spiller i 1. divisjon og tok 2. plass i 2016/2017. Blant spillerne i «nyere tid» må trekkes frem Anya Sødahl, Ellen Karine Aas, Kenneth Haugen og Jouzas Maciukas. Klubbens æresmedlemmer er Arvid Hellesund (gymlærer på Nordstrand gymnas og drivkraft i starten), John Westbye, Anders Kjosmoen, Kjell Thorstensen, Espen Arestøl, Anya Sødahl og søstrene Anne og Tone Bergholt. Nåværende leder Arunas Jocius har vært viktig de siste årene. En rekke forbundsdommere representerer NBC, bl.a. FIBA-dommerne Per-Kristian Larsen og Torkild Rødsand.

NBC har i dag fem lag i seriespill – for tiden ingen jenter – og tre treningsgrupper i Easy Basket. Klubben ser lyst på fremtiden, ettersom hallproblemet ser ut til å være løst når Lambertseter flerbrukshall er klar til bruk når klubben fyller 50 år våren 2018.

Bare 11 klubber har vært i aktivitet helt siden 1968. Dette er fire av dem.

DRAMMEN BASKETBALLKLUBB

Gammel og ung

Stiftet 24. mars 1965, under navnet Drammen Latin-skoles Basketballklubb. Formålet var «ved samarbeid og kameratskap å fremme basketballspillet ved skolen i sunne former.» De fleste spillerne gikk i samme klasse, og det var nødvendig å ha skolens navn i klubbnavnet for å sikre seg treningstid. Aktiviteten foregikk i gymsalen, der gulvet var dekket av grønn nålefilt – derav kallenavnet «biljardbordet». Belysningen var også så som så. Altså en typisk hjemmebane.

Da klubben rykket opp i Hovedserien i 1973, måtte hjemmekampene spilles i Bondihallen og Blindernhallen frem til Drammenshallen sto ferdig i 1978. Drammens herrelag spilte tilsammen fem sesonger på øverste nivå.

I Drammenshallen har klubben arrangert landskamper, NM-finaler, landsfinaler i skolemesterskapene, streetbasket-turneringer, trenings- og rekrutteringssamlinger.

Drammen BBK har i 2017/2018 ni aktive lag/grupper, fra seksåringer til old boys, inkludert en jente-gruppe på 22 spillere. Medlemstallet er 160, det høyeste i klubbens historie, og interessen er økende.

Klubben har god tilgang på treningstid og entusiastiske trenere for yngre lag. Målet er en gang igjen å kunne stille lag på nasjonalt nivå.

Blant aktive spillere må nevnes Hans Jørgen Ellingsen (som representerte OSI på landslaget), Lars Gunnar Sønsteby, Erik Hansen, Ola Thomas Morin og Eli Sommerfeldt. Per Burud har sittet mer enn 50 år i styret, mange av dem som formann/leder, og er klubbens eneste æresmedlem. Andre viktige personer i klubbens ledelse har vært Tor Lau, Svein Robert Stenbro, Helle Nyhus, Terje Hansen, Terje Døvik, Jørn L. Østby, Helge Ramberg, Bjørn Ove Lysaker og Kjetil Kleveland.

OSI (INKL. KSI)

Første vinner

Basketball ble organisert som egen gruppe i Oslostudentenes Idrettslag alt i 1961. Klubben tok initiativ til den første innendørsserien våren 1965. OSI viste seg her som den klart beste av 6 deltagende klubber.

Seks av spillerne på det første norske herrelandslaget under nordisk mesterskap i København i 1966 representerte OSI: Leif Bråten, Johan Foss, Terje Holm, Knut Roald Myhre, Tore Sandnæs og Trygve Woxen. OSI ble seriemestere i 1. divisjon for herrer i 1966 og 1967, mens det ble sølv i 1968. Laget tok sølv i det første NM i 1968, og bronse i 1969 og 1970.

Snart stilte Oslo-studentene også eget damelag – Kvinnelige Studenters Idrettslag – som lenge var egen klubb. På det første damelandslaget i 1968 var KSI representert ved Unni Andersen og Britt Salomonssen. Klubben tok seks sølv og én bronse i 1. divisjon fra 1967 til 1973. I NM ble det sølv i 1969 og 1973, og bronse i 1975. Senere ble klubben innlemmet i det som i dag er OSI Basket.

Rekrutteringen har alltid vært sikret i form av nye studenter på UiO – Universitetet i Oslo. Klubben deltar nå med syv lag i Region Øst – to damelag og fem herrelag. Aktiviteten drives av studentene selv, som arrangerer sosiale samlinger og dugnader og sørger for driften av lagene. Fra nyere tid må nevnes at damelaget i 2013 vant Studentlekene i Trondheim og dermed ble invitert til en internasjonal turnering i Frankrike og gjorde det godt.

ULLERN BASKET

Først i Norge

Klubben ble stiftet 1. desember 1956 under navnet «Basket» – et skolelag på Ullern Gymnas, og regnes som Norges første basketballklubb. Ullern er en av Norges mestvinnende basketballklubber med totalt 11 NM-gull; fem for kvinner, fire for menn og to i aldersbestemte klasser. Herrelaget vant i 1968 det første offisielle norgesmesterskapet.

Ullern har i alle år vært leverandør av landslagsspillere. Tore Sandnæs og Johan Foss deltok på det første herrelandslaget i 1966, Ellen Grindvold og Anne-Ma Fjære på det første damelandslaget to år senere. Blant andre fremtredende spillere må nevnes Harald Sommerfeldt, Petter og Morten Riiser, Bruce Pitts, Rodney «Strech» Leonard, Ståle Frey, Petter Nettli, Tom Barkvoll, John Greenquist, Haakon Särnblom, Grete Sjong, Kristine Kristiansen, Tina Stenerud Moen, Mia Henriksen og Tori Halvorsen. Ullerns jenter har også gjort seg bemerket i streetbasket. I 2015 vant Stenerud Moen, Halvorsen, Jeanine Flaaten og Therese Häger alle sine kamper i Norge og fikk delta i NBA 3X3 i Odense. Her slo de et tysk lag i finalen.

Ullern Basket har som mål å gi tilbud på høyt nivå for så mange som mulig så lenge som mulig. Klubben legger vekt på rekruttering av egne spillere til seniorlagene, og satser på å utdanne gode trenere for å få til dette. Klubbens hjemmearena er Ørakerhallen, men trening foregår også på skolene Ullern videregående, Bestum og Bjørnesletta. Ullern Idrettspark er under planlegging og vil bedre hallkapasiteten. Ullern er nå en avdeling i Ullern Idrettsforening og har rundt 300 medlemmer. I 2016/17 stilte klubben 23 lag i seriespill.

I tillegg til å dra lasset på herrelaget, trakk Harald Sommerfeldt lenge i mange tråder – samtidig. Mange har opplevd ham sittende i trappen i den gamle gymnasen på Ullern gymnas, der Harald var lagleder (riktignok kun for hjemmelaget), sekretær, tidtager og dommer (!) i én og samme kamp. Andre viktige navn på leder- og trener-siden har vært Tore Sandnæs, Tore Simensen, Niels Otto Bergsens, Sotirios Botouroglou og Odd Johansen.

U. PIHL BASKETBALLKLUBB

Jentene best

Stiftet som U. Pihl skoles idrettslag 19. januar 1957 på gymnaset av samme navn i Bergen sentrum. Basketballgruppen ble opprettet på slutten av 60-tallet da idretten ble introdusert ved gymnaset i byen. Det ble spilt egne mesterskap med deltakelse av Fana, Katten, Langhaugen, Tanks og U. Pihl – som opprinnelig het Ulrikke Pihls pikeskole. Det må ha vært i grunnleggerens ånd at jentene hevdet seg best med knepent tap 46-49 for Nordstrand i 2. runde av NM 1973 som beste resultat. Damelaget deltok også i Hovedserien sesongen 1974/75, men vant bare én av 14 kamper. Også herrene kom til 2. runde av NM i 1973, men tapte 16-181 for de senere mestrene Bærum.

Gjennom årene har U. Pihl lagt mer vekt på det sosiale enn sportslige ambisjoner. Det har vært arrangert turer til New York, København, Roma, Köln og Paris. Også julebordene på Peppe's og generalforsamlinger på Holbergstuen har bidratt til godt samhold. De siste årene har klubben deltatt med herrelag i 4. divisjon i Region Vest. Laget er en blanding av ferske fjes og veteraner på 60 pluss. Blant aktive må nevnes Geir Egil Eide og Arne Flataker, som begge fortsatt spiller etter å ha vært med siden starten. Klubbens mest nyttige spiller gjennom tidene må være Per Dagfinn Larsen (ex BSI), som var toppscorer i 12 sesonger mellom 1995 og 2016.

På ledersiden var gymmlærer Danielsen på U. Pihl viktig som pådriver de første årene. Andre sentrale medlemmer har vært Gunnar Ramsdal, mangeårig klubbleder, Kjell Suleng, mangeårig kasserer, og Fredrik Brun, klubbleder de siste ti årene.

Bare 11 klubber har vært i aktivitet helt siden 1968. Dette er tre av dem.

BSI

I dvale

Bergensstudentenes Idrettslag ble stiftet i 1946 og tok opp basketball på programmet i 1968 da sporten hadde begynt å få fotfeste i byen. Klubben var i mange år toneangivende i Bergen, og deltok som regel med flere lag i det regionale seriespillet. Eksempelvis var BSI i år 2000 regis-

trert med 58 medlemmer (26 kvinner og 32 menn, alle over 17 år) og fire lag i seriespill. Etter hvert ble det vanskeligere å rekruttere nye studenter til å drive aktiviteten videre, og etter sesongen 2012/13 var det slutt. Herrelaget var blitt drevet av tidligere studenter som sa takk for seg, og ingen sto klare til å overta. Formelt utgjør basketball fortsatt en gruppe i det som nå heter Bergen Studentidrettslag (som omfatter 22 sær idretter), men klubben har ikke deltatt i seriespillet i Region Vest siden 2013.

NTHI (SIDEN 1996 NTNUI)

Svingdør...

NTHI ble stiftet i 1910, basketballgruppen i 1965. Herrelaget tok annenplass i 1. divisjon i 1969, 1970 og 1971 og tapte NM-finalen mot Bærum i 1970. Laget deltok i Hovedserien fra 1973 til 1980, med 3. plass i 1974 og 1976 som beste plasseringer. I 1976 ble det på ny sølv i NM etter tap for Bærum i finalene. Kvinnelaget spilte i Hovedserien fra 1973 til -77 med 3. plass som beste plassering. Blant dyktige spillere må trekkes frem Knut Roald Myhre, Sven Gunderson, Tore Vik, Egil Lundestad, Ketil Sand, Svein Røed, Kirsten Omang og Vivi Horn.

Jevnt tilsig av nye studenter sikrer rekrutteringen til basketballsporten i NTNUI, men spillere forsvinner naturlig nok etter noen år. Klubben gir også tilbud til voksne spillere etter studietiden. Etter 1980 har klubbens beste lag i lange perioder spilt på nest høyeste nivå i de nasjonale seriene, men i dag deltar alle de åtte NTNUI-lagene – fire av hvert kjønn – i den regionale serien i Region Midt. Det finnes også en egen treningsgruppe som ikke deltar i seriespill. Klubben har over 160 aktive medlemmer. Mangel på treningstid gjør at mange må avvises.

Tore Vik ble i 1972 utnevnt til æresmedlem – Ridder av NTHIs Orden – for sin innsats som oppmann og pådriver. Fra de senere årene må Josefine Caroline Stokke Haugom trekkes frem for sin innsats ikke bare for klubben, men for hele regionen.

HISTORISKE GLIMT

For 25 år siden

Så har verden gjort det igjen; oversett oss. Ingen av årets 20 største idrettsbegivenheter er norske. Verden har alltid vært ekkel mot lille Norge. Vi har gjennom historien stort sett vært best i langrenn, hopp, kombinert og skøyter. Da har vi alltid fått høre fra utlandet at disse idrettene ikke betyr noe.

Vet dere hva verden har skrevet mest om i år? Jordan! I Norge er det bare en tannbørste, men i USA vet Jordan hvordan han skal putte ballen oppi en kurv. Jordans ene prestasjon er at han er så lang at han knapt trenger å hoppe opp for å score sine basketpoeng. Den andre prestasjonen som gjør ham til toppmannen på listen, er at han trakk seg tilbake!

Egentlig kunne vi norske verdensmestre le av verdensopfatningen til et amerikansk nyhetsbyrå, men det betenkelige er at listen er utarbeidet av 30 korrespondenter utenfor USA.

Nei, vi får la amerikanerne få fortsette å dyrke sin slåball som vi vokste fra i barneskolen, Leif Juster-idretten basketball og rustningssporten amerikansk fotball. Her er nyhetsbyrået Aps rangering av årets 20 viktigste idrettsbegivenheter:

1. Basketstjernen Michael Jordan legger opp.
2. Tennisstjernen Monica Seles knivstikkes.
3. Sydney får sommerOL år 2000.
4. Bestikkelsesskandale i Olympique Marseille.
5. Kinesiske løperjenter «knuser» verdensrekorder.

Arne Hole i Aftenposten, 1993

Disse ble hedret

Jan Petter Hansen

Basketballsportens «far» i Norge. Blant initiativtagerne til opprettelsen av Norges Idrettsforbunds utvalg for basketball i 1965, og forbundets første formann fra 1968 til 1969. Pådriver for etableringen av Bærum Basketballklubb i 1963 og Sandvika Basketballklubb fire år senere. Utnevnt til første og eneste æresmedlem i Bærum BBK 1968 og til første æresmedlem i Sandvika BBK i 1977. Valler gymnas, der han var gymlærer, sto sentralt i basketballmiljøet.

«Piter» la vekt på å delegere oppgaver til elevene, og skolen fostret ikke bare en rekke landslagsspillere, men også mange tillitsvalgte i klubber, krets og forbund. Seks av NBBFs åtte første formenn hadde gått på Valler, og skolen arrangerte i en årrekke landsomfattende mesterskap for videregående skoler. I 1969 sto «Piter» bak dannelsen av Oslo Basketballkrets (senere Oslo og Akershus, nå del av Region Øst) og var kretsens første formann.

Tildelt hederstegnet i 1983

Arne J. Stokke

Falt for basketball under et universitetsopphold i USA og brakte med interessen tilbake til Norge. Deltok under dannelsen av utvalget for basketball

under NIF i 1965, og var formann i OSI som sammen med utvalget arrangerte prøveserien i Blindernhallen våren samme år. Sto bak dannelsen av basketballgruppe i Ammerud Idrettsforening i 1971, og var i en årrekke klubbens formann. Tenkte nytt og annerledes, og Ammerud ble i 1979 den første klubben i Norge til å hente to amerikanere som primært kom til landet for å spille basket. Stokke hadde sentrale verv i NBBF fra 1973 til 1983; formann fra 1973 til 1976, formann i Utdanningskomiteen fra 1976 til 1979 og styremedlem fra 1979 til 1983. I sin formannstid innførte han en helt ny organisasjonskultur med vekt på profesjonalitet i både administrasjonen og tillitsapparatet. Som formann i Utdanningskomiteen la han vekt på allsidighet og arrangerte en rekke fellessamlinger for spillere, trenere, ledere og dommere. Pådriver for internasjonalt samarbeid, og var initiativtager til herrelandslagets første USA-tur i 1976.

Tildelt hederstegnet i 1985

Tor Christian Bakken

Aktiv spiller i Sandvika BBK siden 1968; 12 sesonger i toppserien. Ett seriemesterskap, ett cupmesterskap, ett NM-gull og 12 landskamper. Æresmedlem i Sandvika, der han har vært trener for yngre lag i 20 år og formann i tre perioder på tilsammen seks år. Aktiv dommer siden 1968; kretsdommer 1970, forbundsdommer 1977 og FIBA-dommer

fra 1984 til 2003. Har dømt på øverste nasjonale nivå i Norge siden 1970. «Gullfløyten» for 25 sesonger i nasjonale serier i 1995. FIBAs nasjonale dommerinstruktør i Norge fra 2003. Æresmedlem i dommernes interesseorganisasjon NBU i 2010. Tillitsverv i Norges Basketballforbund sammenhengende siden 1970, blant annet medlem og formann i Dommerkomiteen, leder i Valgkomiteen og Lovkomiteen, styremedlem, viseformann og totalt ni år som formann/president – 1980–1983 og 1992–1998. Har hatt verv i det internasjonale basketballforbundet FIBA siden 1984; styremedlem Europa 1984–1994, medlem ungdomskomiteen 1998–2006 og styremedlem Europa siden 2010.

Tildelt hederstegnet i 1988

Per Burud

Aktiv som spiller og leder i Drammen Basketballklubb siden starten i 1965.

Aktiv dommer på nasjonalt nivå

tidlig på 70-tallet. Mangeårig leder og tillitsvalgt i Buskerud Basketballkrets, nå del av Region Øst. Fikk sitt første tillitsverv i Norges Basketballforbund (viseformann) i 1975, og satt sammenhengende i ulike verv frem til 1992. Var blant annet viseformann fra 1983 til 1986 og president fra 1986 til 1992, da han overtok som NBBFs generalsekretær etter Øivin F. Eduardsen og ikke lenger var valgbar til tillitsverv i forbundet. Burud satt i stillingen frem til 2011.

Gjennom sine nær 40 år i sentrale posisjoner i NBBF har han bidratt sterkt til å forme organisasjonen slik vi kjenner den i dag. Har i en årrekke representert NBBF i det nordiske samarbeidet og det internasjonale forbundet FIBA. Medlem av ungdomskomiteen i FIBA Europa fra 2010 til 2014.

Tildelt hederstegnet i 1993

Stein Evju

Medlem av Bærum BBK, Eikeli-Bærum og bk Lauget. Aktiv dommer fra 1966 til 1992, FIBA-dommer fra 1968 til 1987. Mer enn 400 kamper på øverste nasjonale nivå, over 50 landskamper. Ble i 1992 tildelt «Gullfløyten» for 25 år som dommer i nasjonale serier. Mangeårig formann i Dommerkomiteen i NBBF, instruktør på krets- og forbundsdommerkurs frem til 1984. Sto i 1968 for den første oversettelsen av de offisielle spillereglene til norsk. Formann i NBBF 1976. Tok i 1975 initiativet til dannelsen av Norsk Basketballdommer Union (NBU) og var president frem til 1987. Har medlemsnummer 1 og er æresmedlem i NBU. Evju var sentral i arbeidet med NBBFs lov og reglementer helt fra starten. Senere var han i en årrekke formann og senere leder i Appellkomiteen.

Tildelt hederstegnet i 1993

Terje Holm

Aktiv spiller i OSI (seriemester 1965, 66 og 67) og Sandvika BBK (seriemester 1971). Spilte på det første landslaget under nordisk mesterskap i Danmark i 1966, tilsammen 17 landskamper. Aktiv dommer både regionalt og nasjonalt fra 1966 til 1980. Blant initiativtagerne til å opprette basketballgruppe i Bærum Verk IF i 1979, senere mangeårig formann, tillitsvalgt og trener for yngre lag i klubben. Senere også formann i hovedstyret i BVIF, Bærum største idrettslag. Formann i Landslagskomiteen i NBBF 1976 og 1977, viseformann i NBBF 1978 og 1979, formann fra 1983 til 1986. Kanskje best kjent som «Minicupens far»; initiativtager til og mangeårig primus motor for den landsomfattende barneskoleturneringen som på det meste hadde mer enn 10.000 deltagere. Pådriver og formann i byggekomiteen for riksanlegget for basketball på Rykkinn som ble åpnet i 1993.

Tildelt hederstegnet i 1993

Knut Jacobsen

Spilte selv håndball som ung, men fikk øynene opp for basket da sønnene Stig og Gisle begynte å spille basket i Hop BBK. Via verv i foreldreutvalget, revisor og styremedlem endte han som klubbformann og hadde blant annet ansvaret for kretslagsturneringer og junior-NM. Nestleder i Hordaland Basketballkrets 1991-93, kretsleder i

1993-95. I denne perioden stiftet han også Paradis BBK sammen med Arvid Sundberg, et eliteserietilbud for moderklubbene Hop og Natland. Siden fulgte en lang karriere i NBBF: Styremedlem 1996-98, visepresident 1998-2000, medlem i Domsutvalget 2000-2001, leder i DU 2001-2002, president i NBBF 2002-2008, medlem i Kontrollkomiteen 2012-2016, leder de to siste årene. Både som forbundspresident og i Kontrollkomiteen la Knut verkt på betydningen av en sterk organisasjonskultur og økonomistyring. Hadde en viktig rolle under snuoperasjonen etter forbundets økonomiske havari i 2011. Styremedlem og økonomi-veileder i Region Vest 2010-12.

Tildelt hederstegnet i 2007

Kjell Dagestad

Fikk sitt første møte med basketball da han begynte på Valler gymnas og fikk Jan Petter «Piter» Hansen som gym-lærer. I 1967 var han med da Sandvika Basketballklubb ble stiftet nettopp på Valler, og var i flere år sentral i driften av klubben. Kjell var blant dem som tidlig forsto at han hadde større evner som leder, trener og dommer enn som aktiv spiller. Formann i Sandvika BBK 1968-70 og kretsdommer i en årrekke. Sterkest spor etter seg satte han likevel som trener for klubbens A-lag for både kvinner og menn i flere år, blant annet trente han damelaget som vant NM-gull i 1978 og '79. Også landslagstrener, blant annet

for juniorlandslaget for menn fra 1972 (forbundets første juniorlandslag) til 1976. Var kjent som en systematisk og grundig trener som stilte høye krav til både spillerne og seg selv. Tok også på seg flere verv i NBBF: Viseformann og fungerende formann 1972-73, formann i Lovkomiteen 1988-89, leder i Landslagskomiteen 1990-93 og ikke minst 12 år som leder i Appellkomiteen – fra 1994 til 2005.

Tildelt hederstegnet i 2010

Pål Berg

Startet etter eget utsagn basketkarrièren som benkevarmer for Bærum BBKs herrelag på 1970-tallet. Dømte i flere år i nasjonale serier, og var blant de første medlemmene i dommernes interesseorganisasjon NBU i 1975. Hadde i fire år redaktøransvaret i forbundets meldingsblad «Basket», og satt i forbundsstyret som viseformann i 1976, 79, 80 og 82. Var også medlem av Dommerkomiteen i NBBF i én periode. Har likevel satt dypest spor i norsk basket som trener for en mengde klubb- og landslag: Bærum BBK senior kvinner 1977-1981 (med 3 NM), landslag senior kvinner 1980-81, Bærum BBK senior menn 1982-85, EB85 gutter og senior menn 1985, landslag senior menn 1997-99, EB85 gutter 2000-09, 3B junior menn og 3B BLNO 2000-09, Bærum Basket junior menn og BLNO 2010-12 og EB85 gutter født 2002 siden 2014.

Dessuten trener for flere årganger landslag menn U16, U18 og U20 – senest U18 med 10. plass i EM 2014. Har i en årrekke markert seg med friske meninger om alt fra slipstvang i BLNO til dommernes prestasjoner og drift av landslagene.

Tildelt hederstegnet i 2011

Sidsel Bjørset

Sin første kontakt med basketballsporten fikk Sidsel da hun gikk på Oslo Lærerskole. Inspirasjonen herfra tok hun med seg til Høybråten skole, hvor hun var lærer i 40 år. I 1971 fikk Sidsel med seg en gruppe foreldre og startet Høybråten skoles basketballklubb, senere Høybråten Basketballklubb. Fra starten var hun klubbens primus motor og selvsagte formann, et verv hun hadde i 18 år uten avbrekk. Sidsel la vekt på det sosiale aspektet ved idretten, resultatene fikk komme etter hvert. Det ble spilt basketball på Høybråten sent og tidlig, og det ble arrangert turer til inn- og utland for spillere og foreldre. Snart kom resultatene. Klubbens damelag – med flere av de jentene som var med fra starten – vant NM-gull 15 år på rad fra 1981; ifølge Guinness rekordbok rekord i sammenhengende norgesmesterskap i en lagidrett. Sidsels personlige innsats var helt avgjørende for de resultatene klubben oppnådde i alle disse årene.

Tildelt hederstegnet i 2011

Hans Jørgen Brundtland

«Hansa» var en av initiativtagerne til dannelsen av Ulriken Basketballklubb i 1970, og var styreleder og styremedlem i mer enn 20 år. I

hele denne perioden representerte han klubben med friske meninger på både forbundsting og kretsting. Markerte seg også gjennom 15 år som en av profilene på Ulrikens herrelag i Hovedserien, der han spilte sammen med andre størrelser som Hans Petter Austgulen, Gunnar Wedøe og Stein Moe. Startet sin journalistiske løpebane med (uten annet enn symbolsk godtgjørelse) å skrive referater fra basketkamper til Bergens-avisene i en tid hvor idretten ellers fikk beskjeden spalteplass. Ble senere ansatt som sportsjournalist i BA, noe som ga idretten bedre dekning. Initiativtager til Hansa Cup – landets største basketturnering. Hovedansvarlig for arrangementet og idémaker for sportslig og organisatorisk utvikling av turneringen gjennom 25 år. Blant initiativtagerne til BLNO og mannen bak mange av de ideene som ga suksess de første årene.

Tildelt hederstegnet i 2011

Johan Salkjelsvik

Opprinnelig lærer-utdannet og jobbet som gymnastikk-lærer på Ulriken skole da Ulriken BBK ble etablert i 1970. «Joen» var

sentral i klubben fra starten, først og fremst som trener. Som den hittil eneste ble han etter søknad autorisert som kretsdommer av Dommerkomiteen i NBBF «på mistanke», da han mente dette måtte til for å gi ham nødvendig autoritet overfor spillerne han trente. Fortsatte som kretsdommer i mange år og var blant medlemmene (medlem nummer 31) i dommernes interesseorganisasjon NBU fra starten i 1975. Har trent lag i ulike Bergensklubber sammenhengende fra 1970 til 2017; hovedvekt på yngre lag, men også elitelag i Paradis, Gimle og Ulriken. Også assisterende trener for yngre landslag og trener for kretslag i Hordaland. Flere perioder som styremedlem i Hordaland Basketballkrets. Også utdannet fysioterapeut med egen praksis der han stilte opp sent og tidlig og hjalp utallige basketballspillere med rehabilitering etter skader.

Tildelt hederstegnet i 2011

Ole Sparboe

Stiftet (sammen med Harald Efraimssen) Harstad BBK i 1978. Samarbeidet med Peter-Nic. Haakstad i Tromsø førte

til etablering av klubber også i Tromsø, Narvik og Fauske samme år. Drivkraft i rekrutteringsarbeidet i Harstad BBK gjennom en årrekke. Startet allerede i 1978 en barneskole-serie som ble svært populær med opptil 17 deltagende lag. Har vært både formann og styremedlem i Harstad BBK med ansvar for organisering, sportslig opplegg og økonomi. Har trent yngre lag i klubben (med korte avbrekk) siden 1978. Mangeårig leder av Troms Basketballkrets og samtidig ansvarlig for kalott- og Barents-samarbeid, serie-spill og utdanning i landsdelen. Representant for Nord-Norge på møter med andre land i Barents-regionen. Hederspris fra det finske basketballforbundet i 1996. Arrangør for en rekke aktivitetsleder-, trener- og dommerkurs. Styremedlem i Norges Basketballforbund 1996–97.

Tildelt hederstegnet i 2011

Ørjan Sandvik Hansen

Ørjans første møte med basketball fant sted på Mortensnes skole på slutten av 70-tallet. Gymlærer på skolen var nemlig

Peter Nic. Haakstad, mangeårig ildsjel i nordnorsk basket og æresmedlem i Tromsø BBK. Etter 15 år som storspiller for TBBK i Eliteserien og Tromsø Storm i BLNO, satte Ørjan punktum for sin aktive karriere i 2002. Da hadde han blant annet fått med seg et av klubbens sportslige høydepunkter, NM-gullet i 1997. Siden har han vært en sentral drivkraft både i Tromsø Storm og basketballen i byen og landsdelen. Ørjan har hatt alle de verv som tenkes kan; styreleder, styremedlem, daglig leder, sportslig leder, serieansvarlig, arrangementsleder, sponsoransvarlig, nettedaktør, trener for aldersbestemte lag, dommer og dommeransvarlig. Først og fremst har Ørjan mye av æren for den sterke stillingen basket og BLNO har i Tromsø, og at Storm i flere år er kåret til beste arrangør i ligaen.

Tildelt hederstegnet i 2014

Odd Johansen

En av de virkelige veteranene i norsk basketball. Fast inventar på Ullerns herrelag fra 1969 til 1981, og dermed norgesmester både i 1979

og 1981. Spilte 12 landskamper, blant annet OL-kvalifiseringen i Neuchâtel i 1980. Deltok også på herrelandslagets første USA-tur til fire stater i Midtvesten i desember 1976. Sin største innsats for norsk basketball har likevel Odd nedlagt gjennom en mannsalder som trener for yngre lag og mentor og inspirator for andre trenere – både i sin egen klubb Ullern og i andre klubber i Region Øst. Odd er av den typen som sjelden sier nei, og har også vært dommerobservatør i toppserien. Med sitt utrettelige engasjement og alltid like positive innstilling er han fortsatt en sentral skikkelse i det norske basketballmiljøet. Blant andre viktige bidrag til norsk basket må også nevnes at han er gift med ekspresident Grete og far til de tidligere landslagsspillerne Kine og Anette.

Tildelt hederstegnet i 2014

Knut Roald Myhre

Var i USA som utvekslingsstudent gjennom AFS 1957–58, og introduserte så basketball. Begynte å spille basket på Trondheim Økonomiske Gymnas i 1960; spilte på «nasjonalt nivå» for OSI 1965–68, NTHI 1968–76. Var kaptein på det aller første landslaget, og spilte totalt 22 landskamper, hvorav 16 som kaptein. Deltager og instruktør på det første dommerkurset på Torsholmen ungdomsskole i 1965, leder av Dommerkomiteen i utvalget for basketball 1965–68. FIBA-dommer fra 1968; dømte på nasjonalt nivå frem til slutten av 90-tallet og lokalt frem til 2005. Ble i 1990 førstemann til å motta «Gullfløyten» for 25 år som dommer i nasjonale serier. Medlem av NBU fra starten i 1975, æresmedlem i 2001. Leder i Sverresborg BBK. Mangeårig leder av Dommerkomiteen og styreleder i Sør-Trøndelag Basketballkrets. Som leder av Dommerkomiteen i NBBF fra 2004 til 2014 arbeidet han særlig med dommerutvikling og innføring av tredommersystemet i nasjonale serier.

Tildelt hederstegnet i 2014

Peter-Nicolay Haakstad

Peter-Nic. er bergenser som ble basketpionér i Nord-Norge. I 1972 kom han til Tromsø og ble lærer på Mortensen skole. Her fikk mange senere storspillere i Tromsø BBK og Tromsø Storm sitt første møte med basketball. I 1975 var Peter-Nic. blant initiativtagerne til Ballklubb Tromsø, som omfattet både basket og volleyball. I 1977 brøt basketballen ut og Tromsø BBK ble stiftet hjemme hos Peter-Nic., som først var styremedlem, deretter formann i to år. Han trente klubbens første seniorlag på både dame- og herresiden, og senere en rekke av klubbens yngre lag. Fra 1978 til '82 satt han både i styret i basketballutvalget i Nord-Norge (senere kretsstyret) og NBBFs styre som distriktsrepresentant. Bidro også under etableringsfasen i Harstad, Narvik og Bodø. I 1984 flyttet Peter-Nic. til Harstad, der han ble trener for både dame- og herrelaget i to sesonger. I 1990 var han med på å starte kalottlaget. Flyttet tilbake til Bergen samme år og fortsatte som trener for yngre lag. Ble tildelt trenerens hederspris under Den Store Trenerhelgen i 2017.

Tildelt hederstegnet i 2018

HISTORISKE GLIMT

Feil Champion

Sommeren 1993 var det samling i bånn, og det ble lagt store planer for kommende sesong. Det gjaldt å finne en dyktig amerikaner. Til slutt var det én kandidat som utpekte seg: Dwayne Champion. Bare navnet var nok til å få blodet til å bruse.

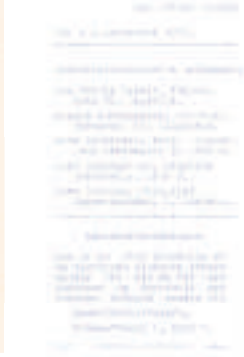
Men viktigste var de utrolige statistikkene fra Shaw University og en fantastisk skrytevideo der spiller nummer 31 stadig gikk igjen med de lekreste skudd, dunker, pasninger. You name it.

Dwayne kom til landet, og spilte treningskamp mot Nattland samme dag han landet. Ingen imponerende forestilling, men han hadde jo «jet-lag». Så dro vi til turnering i København mot sterke danske motstandere. Champion skjemte seg fullstendig ut. Spilleren var totalt ubrukelig.

Løsningen på mysteriet var ganske utrolig: Champion hadde byttet identitet med en annen spiller, stjernen på laget Sheldon Owens. De to lignet til forveksling, men det var Owens som hadde drakt nummer 31, det var han som sto bak alle de flotte prestasjonene. Avgjørelsen ble tatt. Champion skulle hjem, jo før jo heller. Men det var ikke mulig å få flybillett før fire dager senere og amerikaneren benytter tiden til å spre en masse dritt om Ulriken.

Der siste Champion sa før han reiste, var at han ville saksøke Ulriken for en million dollar! Siden har ingen hørt noe fra ham.

(Fra Ulrikens jubileumsbok Basketballfeber)

Trenere gjennom 50 år

Kvalifiserte, gode og dedikerte trenere har alltid vært mangelvare i Norge. Men noen har satt spor i løpet av 50 år.

Douglas C. Broadhead

Bærums herrelag 1964-65, Sarpsborgs herrelag 1965-66

«Broad» fikk helt avgjørende betydning for første generasjon av Bærum-spillere. Han kom til Norge for 30 måneders mormonmisjonering; det tok ikke lang tid før Bærums herrelag ble en del av hans misjonsmark. Han imponerte kolossalt fra sin første lay-up, og ble et spillermessig forbilde.

Da A-lagsveteranene etter hvert la opp og stiftet egen veteranklubb i 1979, skulle klubben hete «Douglas». Helt til idrettsforbundet sa stopp – det måtte være et stedsnavn, ikke et personnavn.

Stein Evju

Bærums herrelag A, herrelag B, damelag og guttelag 1966-67, landslag herrer 1967 (2 kamper), Bærums damelag 1972 (NM), landslag damer 1971-73 (15 kamper).

Stein var coach med stor C sesongen 1966-67. Hans 4 Bærum-lag vant 56 av 67 kamper. Etter hvert ble

det både norgesmesterskap og landskamper som damecoach. Evju opplevde det historiske å coache damelandslaget frem til sin aller første seier – mot England i 1973.

Nelson Longcrier

Bærums herrelag 1967-68, 1968-69 (NM), landslag herrer 1968-69 (4 kamper), Ullerns herrelag 1969-70.

Longcrier var ikke mormoner, men amerikansk NATO-offiser på Kolsås. Han var heller ikke verdens største kapasitet på det rent basketball-tekniske. Men han fylte på overbevisende måte funksjonen som samlende midtpunkt for laget. Og han sørget for enda et par sesonger med «amerikansk sus» over ballspillet i Bærum. Han så også verdien av å samle spillerne utenom trening. Sesongen 68-69 vant A-laget hans både serien og norgesmesterskapet, og det var naturlig for NBBF å be ham ta ansvaret for herrelandslaget.

Petter Faye-Lund

Bærums damelag 67-68, 68-69 (NM), 69-70 (NM), 70-71 (NM), 72-73 (NM).

Bærums herrelag 75-76 (NM), 76-77 (NM), 77-78 (NM). «Pete» har sin mest imponerende statistikk på damesiden; på 5 sesonger tapte lagene hans kun 3 kamper og vant 5 seriemesterskap og de 4 NM som ble arrangert. Kombinasjonen av jentenes talenter – de hadde forskjellige sterke sider, som ble dyrket – og Petes evne til å få forskjellige jenter til å trekke sammen, må karakteriseres som svært vellykket. Samlet står Pete dermed med 7 norgesmesterskap som coach.

Albert Leon Hazan

Bærums herrelag 1969-70 (NM), 1970-71 (NM), 1971-72 (NM), landslag herrer 1971-73 (12 kamper).

Hazan ble historisk da han som første coach førte et norsk herrelandslag til seier – mot Sverige i 1972.

Han hadde i sin ungdom spilt på det tyrkiske landslaget, og hadde lært det meste om coaching under studier i USA. Bærum fant ham på en bar i Oslo – da han blandet seg i en samtale om basketball. Hans tre sesonger i Bærum ga 2 seriemesterskap og 3 NM – etter 91 kamper med bare 7 tap mot norske lag. Det ga også Albert jobben som landslagscoach for herrer.

Trygve Woxen

OSIs herrelag 1969–70, landslag herrer 1969–70 (9 kamper), landslag damer 1967–68. Trygve var en støtte-spiller på OSI i starten, og scoret Norges første 2 landskamppoeng. Kneskade begrenset spilling, og han ble engasjert som trener for både klubblag og landslag. Han er historisk – som coach i damenes aller første landskamp i 1968. (Han var damelagsassistent for O'Neal, som coachet begge landslagene. Siden damenes aller første landskamp ble spilt et annet sted enn herrelandskampen samme dag, valgte O'Neal å sende ass.coach Woxen med damelaget).

Leif Bråten

Landslag damer 1968–69 (10 kamper), KSIs damelag.

Leif var sentral på OSIs herrelag i mange sesonger, og hadde mer enn god nok greie på ball til å ta ansvaret for damelandslaget. Hans vennlige vesen og store tålmodighet var likevel ikke nok til å unngå solide tap med den tilgjengelige spillerstall – helt til laget nesten spilte jevnt med Skottland høsten 1969, i hans siste landskamp som damecoach.

Bjørn Breivik

Han var 25 år gammel og BLNOs yngste trener da han ble stemt frem av trenerkollegene som «Årets Trener» i BLNO 2001/2002. Bjørn har vist seg som en smart og uortodoks trener som i senere år har hatt stor suksess med talentutvikling og yngre lag i Haugesund.

Mathias Eckhoff

Presentasjon er egentlig unødvendig – Mathias har gjort alt. Han bygget den kanskje beste norske lagenheten med Sandvika 89/90-lag; laget som vant Scania Cup. Mathias var sterkt delaktig i det norske gullet i Nordisk Mesterskap med 90-årgangen og har senere vunnet NM-gull med Bærum Basket, han har

assistert Will Voight for Nigerias OL-lag og er en mann med meninger og meningers mot.

Will Voight

Etter oppholdet i Norge gikk Will til større oppgaver – i NBAs farmerliga D-league og ikke minst som coach for Nigerias OL-lag i 2016. I Norge besto jobben i å få Ulriken tilbake på vinnersporet, men etter hvert ble utfordringene for få og små og fristelsene for store i USA.

Johan Salkjelsvik

«Joen» var Norges første basketballtrener med godkjent trener 4-utdannelse. Han har hatt en low key-tilnærming til lagene han har hatt ansvar for: Gimle, Ulriken og de senere årene i Ålesund. Johan fikk med seg flere årganger som landslagstrener for yngre landslag, og varemerket har alltid vært omsorg for spillerne og en ustoppelig nysgjerrighet på hvordan å bli bedre.

TRENERNE

Ron Billingslea

Rons storhetstid var uten tvil årene med Bærums Verk 1989–92 der han styrte troppene med spillere som Stein- Erik Vellan, Mark DiGiacomo, Rolf Halvorsen og Tor Martin Holden til 4 NM-gull. Senere har han flyttet på seg flere ganger, og har vært innom Frøya før han nå har slått seg til ro i Trondheim.

Robert Holm

Tromsø Storm har levert gode prestasjoner i en årrekke, men det har som oftest endt med «nesten». Bortsett fra i 1997 da Robert Holm ledet laget til NM-gull. Amerikaneren fra San Diego er blitt en sann Norgesvenn og har vært på besøk ved flere anledninger – sist da klubben markerte 30 års-jubileet for NM-gullet i 2017.

David Swan

Det er ingen underdrivelse å påstå at David Swan revolusjonerte norsk basketball, og det handlet vel så mye om arbeidet han la ned for å markedsføre BLNO som jobben han gjorde som coach for Ulriken. David satte svært høye krav til spillerne som på sin side kvitterte

med knallhard jobbing – og resultater. David Swan var en vekker for norsk basketball, på alle plan.

Baard Stoller

Baard har gått gradene, fra den første jobben som coach for EB85s damelag via jobb som daglig leder for BVIF, coach for Asker og coach for Kongsberg Miners. I tillegg hadde han i flere sesonger treneransvaret for damelandslaget. Baard har levd med og for basketball et helt yrkesaktivt liv og har neppe tenkt å gi seg med det første.

Kenneth Webb

Kenneth Webb har lagt sin elsk på Tromsø, og følelsene er gjensidige. Han har fortsatt til gode å hente hjem en NM-tittel, men han har skapt solide lagenheter hver eneste sesong han har hatt ansvaret. 2016/2017 var spesiell der Kenneth selv var eneste «import» og der Tromsø klarte sluttspillplass uten en eneste utenlandsk spiller.

Kelvin Woods

Han kom til Norge som spiller for Tromsø, men valgte etter hvert å gå inn i rollen som sportslig leder for det samme laget. Og videre til Ammerud der han har opplevd både oppturer og nedturer. En reflektert og stillfaren leder som nyter respekt hos spillerne han til enhver tid leder.

Kevin Juhl-Thomsen

Kevin ledet Kristiansand Pirates i tre sesonger, en jobb i motbakke. Og etter at han ikke fikk betalt for jobben han hadde nedlagt i klubben måtte han selv ta jobb som pizza-bud. En danske med masse gode ideer fikk også sjansen til å lede 86-/87-årgangene til Norge, og har dukket opp igjen på arenaen med tilbud om basketball camp i Arendal.

Jan Erik Price

Tok selv gull i junior-NM som spiller, men det er som trener og klubbleder Jan Erik virkelig har satt spor etter seg. Han var trener for en rekke årganger og bygget opp Gimles kvinnelag, som ble suverene i Norge og vant elleve seriemesterskap og ti sluttspillgull i årene 1999–

2010. Jan Erik ledet selv Gimles damer til seks serie- og sluttspillgull i årene 1998–2004. Han har også tosifret antall gull i junior-NM, final spill i Scania Cup, gull i Lundaspelelen og Basketfestivalen i Göteborg på sin trener-CV. Jan Erik har en helt unik evne til å motivere til gode holdninger, bygge treningskultur og få spillerne til å yte maksimalt og sette laget fremfor egen person.

Martin Raz

Martin var hjernen og drivkraften bak Høybråtens dominans på spinnesiden i norske basketball. Høybråten tok over der Bærum BBK-jentene slapp: 15 NM-gull på rad sier sitt, og Martins dedikerte og dønn seriøse tilnærming ga resultater, godt hjulpet av spillere som Lisbeth Jansen, Hilde Pettersen og Vibeke Thorsteinsen. Etter et kort comeback for Høybråtens damelag i KL valgte han å gi opp den aktive trenergjerningen.

Pål Berg

Pål har vært coach nesten så lenge noen kan huske. For begge kjønn og i de fleste aldersklasser. Mens han vant 5 NM som spiller for Bærum herrer (74-78), tok han seg av damelaget på si'. Det ble det 3 NM-titler av (75-77). En rekke herre- og guttelag i Bærum og senere EB85 har nytt godt av Påls overblikk og entusiasme og stadig

økende erfaring. CV-en inneholder også en bunke herrelandslag – for senior, U20, U18 og U16. I BLNO har han styrt både 3B Basket og Bærum Basket.

Det er – hittil – blitt 16 NM-gull på Pål, som spiller og som senior- og juniorcoach.

Kjell Dagestad

Forsto tidlig at han hadde mer å bidra med som leder og trener enn som spiller. En av de første nordmennene som tok trenergjerningen seriøst. Hver eneste økt ble grundig forberedt og gjennomført. Sentral som trener i Sandvika BBK på hele 70-tallet; for både klubbens to A-lag og ulike yngre lag. Trener for damelaget som vant NM i 1978 og 79. Trener for det første juniorlandslaget for menn i årene 1972–76.

Bernie Dignan

Spillende trener for Eikeli i 1979/80, med bl.a. Ståle Skagestad og Egil Eide på laget. Spillende trener i Sandvika fra 1980 til 82; den siste halve sesongen kun trener da klubbens styre mente at hans fysiske form ikke holdt mål. Tok Sandvikas herrer til annenrunde i E-cupen i 1980. Frittalende amerikaner som utfordret omgivelsene på en måte norsk basket ikke hadde opplevd tidligere. Treneropp-gaver for både dame- og herreland-

slaget 1980–82 (bl.a. under herrelandslaget delttagelse i OL-kvalifisering i 1980), men huskes nok best som coach for junior menn (1979-82), som nådde EM-sluttspillet i 1982.

John Dieckelman

Kom fra Sverige til Persbråten som trener. Deretter til Ulriken som spillende trener, blant annet sammen med Haakon Austefjord, Arild Buen og Per Fedje. Videre til Sverige, Tyskland, Østerrike og tilbake til Tyskland hvor han nå jobber som spillerutvikler. I Norge: Persbråten 1987-1988, Ulriken 1988–1991, Hop kvinner 1989–1991, ass. coach seniorlandslaget menn 1988–1991, head coach junior menn 1991. En svært dyktig og seriøs trener som lærte norske spillere «daily dozen», en serie fundamentals som startet alle treninger.

ANSATTE PÅ FORBUNDSKONTORET

ORGANISASJONSSEKRETÆR:

Torstein Aalberg 1977 – 1978
Niels Andreas Hansen 1978 – 1981

GENERALSEKRETÆRER:

Øivin F. Eduardsen 1981 – 1992
Per Burud 1992 – 2011
Hanne Sogn 2011 – 2017
Silje Særheim 2017 -

FAGKONSULENTER:

Grete Sjong (Rivenes) 1971 – 1973
Kjell Dagestad 1973 (1 måned)
Petter Riiser 1974 – 1976 (deltid)
Hilde Oftedal (Rake) 1974 – 1975
Lisbeth Laugen 1975 – 1979 (50%)
Dag L. Stien 1979 – 1984
Per Tøien 1984 – 1986
Ola Thomas Morin 1985 (3 måneder)
Anne Bøe 1986 – 1987
Carsten Bakke 1986 – 2003
Ola Fosnæs 1990 – 1994
Eivind S. Jensen 1994 –
May-Britt Grøndahl 1996 – 1997 (marked)
Pål Berg 1997 – 1998
Vigdis Vatshaug 2000 – 2007
Carl Ossiannilsson 2005 – 2011 (sportssjef)
Karen Tronstad 2007 – 2009
Kari Leer Bache Hansen 2009 – 2011
Hanne Sogn 2010 – 2011
Ingeborg Borgen Takle 2012 – 2013
Per Burud 2012 – 2014 (seniorrådgiver, 60%)
Kjartan Monsen 2012 – 2014 (20%)
Torkild Rødsand 2012 – 2013 (20%), 2014 -
Jeff Christensen 2012 (60%)
Baard Stoller 2013 – 2017 (80%)
Martin Wroblewski 2013 –
Ragnhild Riis 2015 -
Espen Johansen 2016 - (org.sjef)

SERIESEKRETÆRER:

Toril Berg 1986 – 1987
Ronny Andersen 1987 – 1988
Magne Jetne 1988 – 1989
Rolf Halvorsen 1989 – 1991
Arnstein Friling 1991 – 1994
Baard Stoller 1994 – 1998
Ulf Landstrøm 1998 – 2013
Terje Melhus 2004 – 2005 (BLNO)

1992: Forbundskontoret anno 1992, fra v. Ola Fosnæs, Arnstein Friling, Turid Johansen, Carsten Bakke, Solveig Hoff, Per Burud.

BASKET SERVICE AS:

Ståle Skagestad og Mark DeGiacomo
1/10-1993 – 28/2-1994

ANLEGGSKONSULENTER:

Pål Melbye 1986–1990
(25% stilling, samarbeid med håndball, volleyball og badminton)

Per Moksnes 1990–1999
(25% stilling, samarbeid med håndball (50%) og volleyball (25%))

KONTORASSISTENTER:

Kari-Mette Øvang Nilsen 1972 – 1973 (deltid)
Tor Chr. Bakken 1975 (ni måneder, deltid)
Eva Strand 1975 – 1978 (deltid)
Turid Tasserud/Johansen 1977–1997
Eva Horne Hartlöv 1982 – 1983 (deltid)
Arild Sandven 1984 – 1985
Anne Lise Sleteng 1986 – 1988 (deltid)
Inger Johansen 1989 – 1991 (timebasis)
Solveig Holst 1991 – 1999 (deltid)
Criss Brohaug 1999 (sivilarbeider)
Jana Rajcovic 2000 – 2008 (deltid)
Merethe Andersen 2011 –
Eva Salvesen 2012 – 2015 (contoller, timebasert)
Hanne Funder 2017 - (controller)

ANSATTE PR. 1. JANUAR 2018:

Generalsekretær
Silje Særheim

Organisasjonssjef
Espen Johansen

Turneringsansvarlig
Eivind S. Jensen

Bredde- og ungdomskonsulent
Martin Wroblewski

Trener- og dommerkoordinator
Torkild Rødsand

Landslagskoordinator
Brent Hackman (fra 1. april 2018)

Klubb- og trenerkoordinator
Ragnhild Riis

Administrasjonssekretær
Merete Andersen

Controller
Hanne Funder

1968

Formann:	Jan Petter Hansen, Sandvika
Nestformann:	Håvar Poulsson, Bærum
Styremedlemmer:	
Sekretær:	Edit Haug, Oslo Kv. BBK
Kasserer:	Grethe Heggelåen, Oslo Kv. BBK
Formann i Teknisk komité:	Lars Rivenes, Bærum
Landsdelsrepr. Bergen:	Roald Danielsen, Bergen BBK
Landsdelsrepr. Trondheim:	Per Erik Knudsen, NTHI
Form. Dommerkomiteen:	Leif Bråten, OSI
Form. Landslagskomiteen:	Jan Andersen, OSI
Form. Instruksjonskomiteen:	Rasmus Johannessen, Manglerud
Form. NM/Seriekomiteen:	Dag Einar Poulsson, Bærum
Form. Lov-/Appellkomiteen:	Bjørn Nybakken, Grefsvin

1969

Formann:	Lars Rivenes, Bærum
Viseformann:	Leif Bråten, OSI
Styremedlemmer:	
Sekretær:	Kari Mette Bergersen, KSI
Kasserer:	Grethe Heggelåen, Oslo
Styremedlem:	Kari Harbye Nissen, KSI
Landsdelsrepr. Bergen:	Roald Danielsen, Bergen BBK
Form. Dommerkomiteen:	Stein Evju, Bærum
Form. Landslagskomiteen:	Arve Føyen, Asker
Form. Instruksjonskomiteen:	Jan Petter Hansen, Sandvika
Form. NM-komiteen:	Bente Hvistendahl, Sandvika
Form. Lov-/Appellkomiteen:	Håvar Poulsson, Bærum

1970

Formann:	Lars Rivenes, Bærum
Viseformann:	Per Diesen, Sandvika
Sekretær:	Kari Mette Anda, KSI
Kasserer:	Bjørn Søreide, Bærum
Styremedlemmer:	
Styremedlem:	Arne Rolland, Asker
Landsdelsrepr. Bergen:	Roald Danielsen, Bergen BBK
Landsdelsrepr. Trondheim:	Arild B. Moe, NTHI
Form. Dommerkomiteen:	Stein Evju, Bærum
Form. Landslagskomiteen:	Erik Glenne, OSI
Form. Instruksjonskomiteen:	Jan Petter Hansen, Sandvika
Form. NM-komiteen:	Grete Sjong, Ullern
Form. Lov-/Appellkomiteen:	Arve Føyen, Asker

1971

Formann:	Per Diesen, Sandvika
Viseformann:	Leif Bråten, OSI

Styremedlemmer:	
Styremedlem:	Jan Petter Hansen, Sandvika
Landsdelsrepr. Bergen:	Sjur Aasheim, Bergen BBK
Landsdelsrepr. Trondheim:	Fredrik Manum, Trondheim BBK
Form. Dommerkomiteen:	Stein Evju, Eikeli
Form. Landslagskomiteen:	Elisabeth Christophersen, Bærum
Form. Instruksjonskomiteen:	Bente Diesen, Sandvika
Form. NM-komiteen:	Ola Brekken, Sandvika
Form. Lov-/Appellkomiteen:	Harald Efraimsen, OSI

1972

Formann:	Leif Bråten, OSI
Viseformann:	Kjell Dagestad, Sandvika
Viseformann:	Ole Sørthe, Nordstrand

Styremedlemmer:	
Landsdelsrepr. Bergen:	Clas Lexander, Bergen Katedralskole
Landsdelsrepr. Trondheim:	Arild B. Moe, NTHI
Form. Dommerkomiteen:	Tor Chr. Bakken, Sandvika
Form. Landslagskomiteen:	Øivind Hanssen, Eikeli
Form. Utdanningskomiteen:	Bente Diesen, Sandvika

Form. Appellkomiteen:	Baard Syrrist, Asker
Form. Lovkomiteen:	Stein Evju, Eikeli

1973

Formann:	Arne J. Stokke, Ammerud
Viseformann:	Anne Hildrum, KSI
Viseformann:	Kjell Dagestad, Sandvika

Styremedlemmer:	
Landsdelsrepr. Bergen:	Bjørn Sjøstrøm, Fana
Landsdelsrepr. Trondheim:	Arild B. Moe, NTHI
Form. Dommerkomiteen:	Tor Chr. Bakken, Sandvika
Form. Landslagskomiteen:	Per Diesen, Sandvika
Form. Turneringskomiteen:	Stein Reegård, Sandvika
Form. Utdanningskomiteen:	Bente Diesen, Sandvika

Form. Appellkomiteen:	Baard Syrrist, Asker
Form. Lovkomiteen:	Stein Evju, Eikeli

1974

Formann:	Arne J. Stokke, Ammerud
Viseformann:	Anne Hildrum, KSI
Viseformann:	Stein Reegård, Sandvika

Styremedlemmer:	
Landsdelsrepr. Oslo:	Jan Petter Hansen, Sandvika
Landsdelsrepr. Bergen:	Trond Fosse, Katten
Landsdelsrepr. Trondheim:	Arild B. Moe, NTHI
Form. Dommerkomiteen:	Tor Chr. Bakken, Sandvika

TILLITSVALGTE I NBBF

Form. Landslagskomiteen: Åsmund Berge, Sandvika
Form. Turneringskomiteen: Ola Brekken, Sandvika
Form. Utdanningskomiteen: Arne Fagerlie, Sandvika

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Asker (Bærum)
Form. Lovkomiteen: Stein Evju, Eikeli

1975

Formann: Arne J. Stokke, Ammerud
Viseformann: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Viseformann: Per Burud, Drammen

Styremedlemmer:
Distr.repr. Oslo: Jan Petter Hansen, Sandvika
Distr.repr. Bergen: Trond Fosse, Katten
Distr.repr. Sør-Trøndelag: Arild B. Moe, NTHI
Form. Dommerkomiteen: Stein Evju, Eikeli
Form. Landslagskomiteen: Øystein Juva, Bærum
Form. Turneringskomiteen: Arnfinn Kjelstrup, Sandvika
Form. Utdanningskomiteen: Ola Fosnæs, Sandvika

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Bærum
Form. Lovkomiteen: Tore Dyrkorn, Sandvika
Form. Valgkomiteen: Petter Riiser, Ullern
Form. Teknisk utvalg: Johan Borchgrevink, Persbråten
(styreoppnevnt)

1976

Formann: Stein Evju, bk Lauget
Viseformann: Petter Riiser, Ullern
Viseformann: Pål Berg, Bærum

Styremedlemmer:
Distr.repr. Oslo: Stein Braathen, Persbråten
Distr.repr. Bergen: Stein Olav Moe, Ulriken
Distr.repr. Sør-Trøndelag: Kåre Ramberg, Singsaker
Form. Dommerkomiteen: Frode Kristensen, Sandvika
Form. Landslagskomiteen: Terje Holm, Sandvika
Form. Turneringskomiteen: Arnfinn Kjelstrup, OSI
Form. Utdanningskomiteen: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Bærum
Form. Lovkomiteen: Ivar Ketilsson, Eikeli
Form. Valgkomiteen: Tor Chr. Bakken, Sandvika

1977

Formann: Stein Reegård, Sandvika
Viseformann: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Viseformann: Bård Saunes, Asker

Styremedlemmer:
Distr.repr. Oslo: Stein Braathen, Persbråten
Distr.repr. Vest-Agder: Johs. Feenstra, Oddersjaa
Distr.repr. Bergen: Stein Olav Moe, Ulriken
Distr.repr. Sør-Trøndelag: Jan Arve Overland, Singsaker
Form. Dommerkomiteen: Stein Evju, bk Lauget
Form. Landslagskomiteen: Terje Holm, Gjettum
Form. Turneringskomiteen: Petter Riiser, Ullern
Form. Utdanningskomiteen: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Bærum
Form. Lovkomiteen: Ivar Ketilsson, Eikeli
Form. Valgkomiteen: Arnfinn Kjelstrup, OSI

1978

Formann: Stein Reegård, Sandvika
Viseformann: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Viseformann: Terje Holm, Bærums Verk

Styremedlemmer:
Distr.repr. Østlandet: Stein Braathen, Persbråten
Distr.repr. Sørlandet: Johs. Feenstra, Oddersjaa
Distr.repr. Vestlandet: Johan Salkjelsvik, Ulriken
Distr.repr. Trøndelag: Jan Arve Overland, Singsaker
Form. Dommerkomiteen: Geir Matthiasen, Persbråten
Form. Landslagskomiteen: Ketil Sand, Sandvika
Form. Turneringskomiteen: Petter Riiser, Ammerud
Form. Utdanningskomiteen: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Bærum
Form. Lovkomiteen: Ivar Ketilsson, Eikeli
Form. Valgkomiteen: Johan Borchgrevink, Persbråten

1979

Formann: Stein Reegård, Sandvika
Viseformann: Terje Holm, Bærums Verk
Viseformann: Pål Berg, Bærum

Styremedlemmer:
Distr.repr. Østlandet: Stein Braathen, Persbråten
Distr.repr. Sørlandet: Johs. Feenstra, Oddersjaa
Distr.repr. Vestlandet: Johan Salkjelsvik, Ulriken
Distr.repr. Trøndelag: Geir Funder, Strinda
Distr.repr. Nord-Norge: Petter Nic. Haakstad, Tromsø
Form. Dommerkomiteen: Geir Matthiasen, Persbråten
Form. Landslagskomiteen: Ketil Sand, Sandvika
Form. Turneringskomiteen: Petter Riiser, Ullern
Form. Utdanningskomiteen: Torill Eide, Eikeli
Styremedlem: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Bærum
 Form. Lovkomiteen: Ivar Ketilsson, Eikeli
 Form. Valgkomiteen: Tor Chr. Bakken, Sandvika

1980

Formann: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Viseformann: Johan Borchgrevink, Persbråten
 Viseformann: Pål Berg, Bærum

Styremedlemmer:
 Distr.repr. Østlandet: Stein Braathen, Persbråten
 Distr.repr. Sørlandet: Paal Røisland, ADH
 Distr.repr. Vestlandet: Omar Mekki, Gimle
 Distr.repr. Trøndelag: Ninni Sødahl, Nidaros
 Distr.repr. Nord-Norge: Peter Nic. Haakstad, Tromsø
 Form. Dommerkomiteen: Geir Matthiasen, Persbråten
 Form. Landslagskomiteen: Ketil Sand, Sandvika
 Form. Turneringskomiteen: Hege Foss Westgaard, Ulriken
 Form. Utdanningskomiteen: Torill Eide, Eikeli
 Styremedlem: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Baard Syrrist, Bærum
 Form. Lovkomiteen: Robert Stenvik, Asker
 Form. Valgkomiteen: Per Burud, Drammen
 Form. Teknisk komité: Karl Erik Skogø, Skien
 Medlem Kontrollkomiteen: Stein Reegård, Gjetttum
 Medlem Kontrollkomiteen: Terje Holm, Bærums Verk

1981

Formann: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Viseformann: Johan Borchgrevink, Persbråten
 Viseformann: Knut Ola Staver, Bjørnegård

Styremedlemmer:
 Distr.repr. Østlandet: Per Burud, Drammen
 Distr.repr. Sørlandet: Siri Grønnæss, IK Voie
 Distr.repr. Vestlandet: Omar Mekki, Gimle
 Distr.repr. Trøndelag: Ninni Sødahl, Nidaros
 Distr.repr. Nord-Norge: Peter Nic. Haakstad, Tromsø
 Form. Dommerkomiteen: Robert Persson, Oppsal
 Form. Landslagskomiteen: Robert Stenvik, Asker
 Form. Turneringskomiteen: Hege Foss Westgaard, Ulriken
 Form. Utdanningskomiteen: Torill Eide, Eikeli
 Styremedlem: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Stein Evju, bk Lauget
 Form. Lovkomiteen: Bjørn Harald Aadne, Eikeli
 Form. Valgkomiteen: Pål Berg, Bærum
 Form. Teknisk komité: Ivar Ketilsson, Skien
 Medlem Kontrollkomiteen: Stein Reegård, Gjetttum
 Medlem Kontrollkomiteen: Terje Holm, Bærums Verk

1982

Formann: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Viseformann: Knut Ola Staver, Bjørnegård
 Viseformann: Pål Berg, Bærum

Styremedlemmer:
 Distr.repr. Østlandet: Johan Borchgrevink, Persbråten
 Distr.repr. Sørlandet: Siri Grønnæss, IK Voie
 Distr.repr. Vestlandet: Omar Mekki, Gimle
 Distr.repr. Trøndelag: Mathias Aarskog, Sverresborg
 Distr.repr. Nord-Norge: Peter Nic. Haakstad, Alken
 Form. Dommerkomiteen: Robert Persson, Oppsal
 Form. Landslagskomiteen: Erling Langaas Paulsen, Ammerud
 Form. Turneringskomiteen: Sissel Rasmussen, Torstad
 Form. Utdanningskomiteen: Jan Stien, Asker
 Styremedlem: Arne J. Stokke, Ammerud

Form. Appellkomiteen: Stein Evju, Heggedal
 Form. Lovkomiteen: Ivar Ketilsson, Skien
 Form. Teknisk komité: Hege Foss Westgaard, Alta
 Medlem Kontrollkomiteen: Stein Reegård, Gjetttum
 Medlem Kontrollkomiteen: Terje Holm, Bærums Verk

1983

Formann: Terje Holm, Bærums Verk
 Viseformann: Per Burud, Drammen
 Viseformann: Anne Fladvad, Ullern

Styremedlemmer:
 Distr.repr. Østlandet: Johan Borchgrevink, Persbråten
 Distr.repr. Sørlandet: Ernst Rolf Johansen, IK Voie
 Distr.repr. Vestlandet: Omar Mekki, Gimle
 Distr.repr. Trøndelag: Mathias Aarskog, Sverresborg
 Distr.repr. Nord-Norge: Stein-Eirik Hansen, Varden
 Form. Dommerkomiteen: Robert Persson, Oppsal
 Form. Landslagskomiteen: Erling Langaas Paulsen, Ammerud
 Form. Turneringskomiteen: Carsten Bakke, Bærum
 Form. Utdanningskomiteen: Per Tøien, Eikeli
 Styremedlem: Arne J. Stokke, Ammerud
 Form. Appellkomiteen: Stein Evju, Heggedal
 Form. Domsutvalget: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Form. Lovkomiteen: Ivar Ketilsson, Skien
 Form. Teknisk komité: Olav Sannes Vika, Lillestrøm
 Medlem Kontrollkomiteen: Stein Reegård, Gjetttum
 Medlem Kontrollkomiteen: Stein Olav Moe, Ulriken

1984

Formann: Terje Holm, Bærums Verk
 Viseformann: Per Burud, Drammen
 Viseformann: Anne Fladvad, Ullern

TILLITSVALGTE I NBBF

Styremedlemmer:

Distr.repr. Østlandet:	Gunnar Bjørland, Kolbotn
Distr.repr. Sørlandet:	Ernst Rolf Johansen, IK Voie
Distr.repr. Vestlandet:	Kjartan Pettersen, Gimle
Distr.repr. Trøndelag:	Morten Tøfte, Sverresborg
Distr.repr. Nord-Norge:	Stein-Eirik Hansen, Varden
Form. Dommerkomiteen:	Robert Persson, Oppsal
Form. Landslagskomiteen:	Håvar Poulsson, Snarøen
Form. Turneringskomiteen:	Pål Berg, Bærum
Form. Utdanningskomiteen:	Morten Almaas, Ullern
Form. Teknisk komité:	Mathias Aarskog, Sverresborg
Styremedlem:	Tor Chr. Bakken, Gjøttum

Form. Appellkomiteen:	Stein Evju, Heggedal
Form. Domsutvalget:	Knut Ola Staver, Bjørnegård
Form. Lovkomiteen:	Thorbjørn Gjerde, Snarøen
Formann Valgkomiteen:	Dag Leween Stien, Heggedal
Medlem Kontrollkomiteen:	Stein Reegård, Gjøttum
Medlem Kontrollkomiteen:	Stein Olav Moe, Ulriken

1985

Formann:	Terje Holm, Bærums Verk
Viseformann:	Per Burud, Drammen
Viseformann:	Ole-Petter Haugen, Heggedal

Styremedlemmer:

Distr.repr. Østlandet:	Gunnar Bjørland, Kolbotn
Distr.repr. Sørlandet:	Hege Tangvall Aasen, ADHI
Distr.repr. Vestlandet:	Kjartan Pettersen, Gimle
Distr.repr. Trøndelag:	Morten Tøfte, Sverresborg
Distr.repr. Nord-Norge:	Stein-Eirik Hansen, Varden
Form. Dommerkomiteen:	Geir Matthiasen, Torstad
Form. Landslagskomiteen:	Håvar Poulsson, Snarøen
Form. Turneringskomiteen:	Marius Gisvold, Ullern
Form. Utdanningskomiteen:	Morten Almaas, Ullern
Form. Anleggskomiteen:	Mathias Aarskog, Sverresborg
Styremedlem:	Tor Chr. Bakken, Gjøttum

Form. Appellkomiteen:	Stein Evju, Eikeli (EB-85)
Form. Domsutvalget:	Knut Ola Staver, Bjørnegård
Form. Lovkomiteen:	Anne Fladvad, Ullern
Form. Valgkomiteen:	Kjell Aune, Høybråten
Medlem Kontrollkomiteen:	Stein Olav Moe, Landås
Medlem Kontrollkomiteen:	Omar Mekki, Gimle

1986/87

President:	Per Burud, Drammen
Visepresident:	Ole-Petter Haugen, Heggedal
Visepresident:	Siw Skrvset, Nordstrand

Styremedlemmer:

Styremedlem:	Hege Tangvall Aasen, ADHI
Styremedlem:	Tor Chr. Bakken, Gjøttum
Styremedlem:	Håvard Helstrup, Ulriken
Styremedlem:	Stein-Eirik Hansen, Varden

Leder Dommerkomiteen:	Geir Matthiasen, Torstad
Leder Landslagskomiteen:	Håvard Poulsson, Snarøen
Leder Turneringskomiteen:	Oscar Lindø, Høybråten
Leder Utdanningskomiteen:	Kjartan Pettersen, Gimle
Leder Appellkomiteen:	Stein Evju, EB-85
Leder Domsutvalget:	Knut Ola Staver, Bjørnegård
Leder Lovkomiteen:	Johnny Mjell, Bodø
Leder Anleggskomiteen:	Mathias Aarskog, Sverresborg
Leder Valgkomiteen:	Kjell Aune, Høybråten
Medlem Kontrollkomiteen:	Stein Olav Moe, Landås
Medlem Kontrollkomiteen:	Omar Mekki, Gimle

1988/89

President:	Per Burud, Drammen
Visepresident:	Ole-Petter Haugen, Torstad
Visepresident:	Hilde Oftedal, Sandvika

Styremedlemmer:

Styremedlem:	Håvard Helstrup, Ulriken
Styremedlem:	Anne Bøe, Sandvika
Styremedlem:	Siw Skrvset, Nordstrand
Styremedlem:	Stein-Eirik Hansen, Varden

Leder Dommerkomiteen:	Geir Matthiasen, Torstad
Leder Landslagskomiteen:	Per Tøien, Asker
Leder Turneringskomiteen:	Petter Kr. Juul, Ammerud
Leder Utdanningskomiteen:	Ola Fosnæs, Sandvika

Leder Appellkomiteen:	Stein Evju, EB-85
Leder Domsutvalget:	Knut Ola Staver, Bjørnegård
Leder Lovkomiteen:	Kjell Dagestad, Sandvika
Leder Anleggskomiteen:	Øivind Johansen, Høybråten
Medlem Kontrollkomiteen:	Tom Kristian Berge, Stavanger
Medlem Kontrollkomiteen:	Per Christian Grytnes, Asker

1990/91

President:	Per Burud, Drammen
Visepresident:	Ole-Petter Haugen, Torstad
Visepresident:	Anne Bøe, Ullern

Styremedlemmer:

Styremedlem:	Håvard Helstrup, Landås
Styremedlem:	Stein-Eirik Hansen, Varden
Styremedlem:	Cecilie Grønn, Valler

Styremedlem: Morten Jakobsen, Sverresborg

Leder Dommerkomiteen: Fredrik Holmboe, Snarøen
 Leder Landslagskomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
 Leder Turneringskomiteen: Helle Stokke, Ammerud
 Leder Utdanningskomiteen: Harald Oseland, Fauske

Leder Appellkomiteen: Stein Evju, EB-85
 Leder Domsutvalget: Knut Ola Staver, Bjørnegård
 Leder Lovkomiteen: Tor Chr. Bakken, Gjetum
 Leder Anleggskomiteen: Kjell Olav Slåen, Høybråten
 Leder Valgkomiteen: Per Tøien, Asker
 Medlem Kontrollkomiteen: Morten Tøfte, Sverresborg
 Medlem Kontrollkomiteen: Arne J. Stokke, Ammerud

1992/93

President: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Visepresident: Stein Olav Moe, Landås
 Visepresident: Tore Bjom, Høybråten

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Stein Marvin Bøe, Varden
 Styremedlem: Hege Flatland, Hop
 Styremedlem: Morten Jakobsen, Sverresborg
 Styremedlem: Anne Kathrine Sand, Valler

Leder Dommerkomiteen: Odd-Arne Krogstad, Kolbotn
 Leder Landslagskomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
 Leder Turneringskomiteen: Harald Grevskott, Ammerud
 Leder Utdanningskomiteen: Arvid Sandvik, Gimle

Leder Appellkomiteen: Stein Evju, EB-85
 Leder Domsutvalget: Anne Bøe Jørgensen, Ullern
 Leder Lovkomiteen: Tore Sandnæs, Ullern
 Leder Anleggskomiteen: Kjell Olav Slåen, Høybråten
 Leder Valgkomiteen: Jon Inge Gullikstad, Ammerud
 Medlem Kontrollkomiteen: Hans Haram, Bærums Verk
 Medlem Kontrollkomiteen: Arne J. Stokke, Ammerud

1994/95

President: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Visepresident: Stein Olav Moe, Landås
 Visepresident: Morten Jakobsen, Olderlaget

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Stein Marvin Bøe, Varden
 Styremedlem: Rudi Holt, Bærums Verk
 Styremedlem: Anne Kathrine Sand, Valler
 Styremedlem: Morten Sandnæs, Høyenhall

Leder Dommerkomiteen: Gunnar Knudsen, Landås

Leder Landslagskomiteen: Baard Stoller, Asker
 Leder Turneringskomiteen: Harald Grevskott, Bislett
 Leder Utdanningskomiteen: Bård Saunes, Nesøya

Leder Appellkomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
 Leder Domsutvalget: Knut Roald Myhre, Olderlaget
 Leder Lovkomiteen: Tore Sandnæs, Njård
 Leder Økonomi og marked: Tore Bjom, Høybråten
 Leder Valgkomiteen: Trygve Isdal, Høyenhall
 Medlem Kontrollkomiteen: Terje Holm, Bærums Verk
 Medlem Kontrollkomiteen: Kåre Vangen, Våg

1996/97

President: Tor Chr. Bakken, Sandvika
 Visepresident: Stein Olav Moe, Landås
 Visepresident: Rudi Holt, Bærums Verk

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Anne Kathrine Sand, Valler
 Styremedlem: Ole Sparboe, Harstad
 Styremedlem: Knut Jacobsen, Hop
 Styremedlem: Krister Hoaas, Asker

Leder Dommerkomiteen: Robert Persson, Høyenhall
 Leder Landslagskomiteen: Per Henriksen, Bærums Verk
 Leder Turneringskomiteen: Ove Helleseth, Landås
 Leder Utdanningskomiteen: Morten Sandnæs, Ullern

Leder Appellkomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
 Leder Domsutvalget: Knut Roald Myhre, Olderlaget
 Leder Lovkomiteen: Ole Petter Drevland, OSI
 Medlem Kontrollkomiteen: Terje Holm, Bærums Verk
 Medlem Kontrollkomiteen: Morten Tøfte, Byåsen

1998/99

President: Rudi Holt, Bærums Verk
 Visepresident: Knut Jacobsen, Hop
 Visepresident: Arild Hammer, Høybråten

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Anne Kathrine Sand, Sandvika
 Styremedlem: Britt Riis, Harstad
 Styremedlem: Eva Grønli, Asker
 Styremedlem: Joacim Holter, Gimle

Leder Dommerkomiteen: Robert Persson, Bislett
 Leder Landslagskomiteen: Nils Wilhelm Sørensen, Ullern
 Leder Turneringskomiteen: Helge Gullaksen, Hop
 Leder Utdanningskomiteen: Joseph Voigt, Lillehammer

Leder Appellkomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika

TILLITSVALGTE I NBBF

Leder Domsutvalget: Knut Roald Myhre, Olderlaget
Leder Lovkomiteen: Stein Olav Moe, Landås
Leder Valgkomiteen: Krister Hoaas, Gimle
Medlem Kontrollkomiteen: Terje Holm, Bærums Verk
Medlem Kontrollkomiteen: Ole Sparboe, Harstad

2000/01

President: Rudi Holt, Bærums Verk
Visepresident: Arild Hammer, Høybråten
Visepresident: Joacim Holter, Gimle

Styremedlemmer:
Styremedlem: Roar Askheim, OSI
Styremedlem: Berit Eikanger, Harstad
Styremedlem: Helle Cecilie Stokke, Ammerud
Styremedlem: Trond Thoresen, Narvik

Leder Dommerkomiteen: Gunnar Knudsen, Asker
Leder Turneringskomiteen: Helge Gullaksen, Hop

Leder Appellkomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
Leder Domsutvalget: Knut Roald Myhre, Olderlaget
Leder Lovkomiteen: Stein Olav Moe, Landås
Leder Hederstegnkomiteen: Omar Mekki, Gimle
Leder Valgkomiteen: Britt Riis, Harstad
Medlem Kontrollkomiteen: Kjetil Høvde, Harstad
Medlem Kontrollkomiteen: Anne Kathrine Sand, Sandvika

2002/03

President: Knut Jacobsen, Hop
Visepresident: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Visepresident: Berit Eikanger, Harstad

Styremedlemmer:
Styremedlem: Helge Gullaksen, Hop
Styremedlem: Hanne H. Fauske, Fjellhamar
Styremedlem: Roar Askheim, OSI
Styremedlem: Einar Venold, EB-85

Leder Dommerkomiteen: Oscar Lindø, Stjørdal
Leder Appellkomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
Leder Domsutvalget: Arvid Sundberg, Nattland
Leder Lovkomiteen: Stein Olav Moe, Landås
Leder Hederstegnkomiteen: Omar Mekki, Gimle
Leder Valgkomiteen: Stein-Eirik Hansen, Ørnes
Medlem Kontrollkomiteen: Kjetil Høvde, Harstad
Medlem Kontrollkomiteen: Anne Kathrine Sand, Sandvika

2004/05

President: Knut Jacobsen, Hop
Visepresident: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Visepresident: Hanne H. Fauske, Fjellhamar

Styremedlemmer:
Styremedlem: Einar Venold, EB-85
Styremedlem: Helge Gullaksen, Hop
Styremedlem: Berith Silden, Ulriken
Styremedlem: Britt Karen Spjeld, Idrettens Hus BIL

Leder Dommerkomiteen: Knut Roald Myhre, Olderlaget
Leder Appellkomiteen: Kjell Dagestad, Sandvika
Leder Domsutvalget: Arvid Sundberg, Nattland
Leder Lovkomiteen: Stein Olav Moe, Landås
Leder Hederstegnkomiteen: Omar Mekki, Gimle
Leder Valgkomiteen: Åge Damsgaard, Bærums Verk
Medlem Kontrollkomiteen: Kjetil Høvde, Harstad
Medlem Kontrollkomiteen: Anne Kathrine Sand, Sandvika

2006/07

President: Knut Jacobsen, Hop
Visepresident: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Visepresident: Mette Nordhus, NGK

Styremedlemmer:
Styremedlem: Einar Venold, Snarøen
Styremedlem: Åsmund Berge, Snarøen
Styremedlem: Hanne Sogn, Ullern
Styremedlem: Tracey Gravador, Ammerud

Leder Dommerkomiteen: Knut Roald Myhre, Olderlaget

Leder Appellkomiteen: Hanne H. Fauske, Fjellhamar
Leder Domsutvalget: Arvid Sundberg, Nattland
Leder Lovkomiteen: Stein Olav Moe, Landås
Leder Hederstegnkomiteen: Rudi Holt, Sandvika
Leder Valgkomiteen: Geir Grønhaug, Loddefjord
Medlem Kontrollkomiteen: Kjetil Høvde, Harstad
Medlem Kontrollkomiteen: Berith Silden, Ulriken

2008/09

President: Øystein Pettersen, Bærums Verk
Visepresident: Tor Chr. Bakken, Sandvika
Visepresident: Hanne Sogn, Ullern
(permisjon i 2009, erstattet av Helge Gullaksen, Hop)

Styremedlem: Grete Johansen, Sandvika
Styremedlem: Daniel Mekki, Gimle
Styremedlem: Lars Børge Rognlid, Flau Bris
Styremedlem: Tracey Gravador, Ammerud

Leder Dommerkomiteen: Knut Roald Myhre, Olderlaget
 Leder Appellkomiteen: Hanne H. Fauske, Fjellhamar
 Leder Domsutvalget: Arvid Sundberg, Nattland
 Leder Lovkomiteen: Helge Gullaksen, Hop
 Leder Hederstegnkomiteen: Berit Eikanger, Harstad
 Leder Valgkomiteen: Baard Stoller, Asker
 Medlem Kontrollkomiteen: Kjetil Høvde, Harstad
 Medlem Kontrollkomiteen: Einar Venold, EB-85

2010/11

President: Øystein Pettersen, Bærums Verk
 Visepresident: Grete Johansen, Sandvika
 Visepresident: Jan Hendrik Parmann, U. Pihl

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Daniel Mekki, Gimle
 Styremedlem: Lars Olav Sparboe, Tromsø Storm Ung
 Styremedlem: Nanna Kristine Sand, Asker
 Styremedlem: Aysun Erdogan, Centrum

Leder Dommerkomiteen: Knut Roald Myhre, Olderlaget
 Leder Appellkomiteen: Hanne H. Fauske, Fjellhamar
 Leder Domsutvalget: Thorbjørn Gjerde, Snarøen
 Leder Lovkomiteen: Helge Gullaksen, Hop
 Leder Hederstegnkomiteen: Robert Stenvik, Asker
 Leder Valgkomiteen: Baard Stoller, Asker
 Medlem Kontrollkomiteen: Kristian Spernes, Ammerud
 Medlem Kontrollkomiteen: Einar O. Venold, EB-85

2012/13

President: Grete Johansen, Sandvika
 Visepresident: Jan Hendrik Parmann, Loddefjord
 Visepresident: Beate Mortensen, Tromsø Storm

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Arne Løvold, Persbråten
 Styremedlem: Christine Madsen, OSK
 Styremedlem: Hjørd Rune Jensen, Innherred
 Styremedlem: Sandy da Silva Lopes, Ammerud
 Varamedlem: Margit Vånar, Bislett

Leder Dommerkomiteen: Knut Roald Myhre, Olderlaget

Leder Appellkomiteen: Hanne H. Fauske, Fjellhamar
 Leder Sanksjonskomiteen: Thorbjørn Gjerde, Snarøen
 Leder Valgkomiteen: Marie Lyslid, Høybråten
 Medlem Kontrollkomiteen: Knut Jacobsen, Hop
 Medlem Kontrollkomiteen: Einar Venold, EB-85
 Medlem Kontrollkomiteen: Eva Salvesen, Sandvika

2014/15

President: Jan Henrik Parmann, Loddefjord
 Visepresident: Marcela Bustos, Kjelsås BBK
 Visepresident: Veslemøy Rangen, Gimle

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Arne Løvold, Persbråten
 Styremedlem: Christine Madsen, OSK
 Styremedlem: Nicholas Phillip, Tromsø Storm
 Styremedlem: Sigrid Wildisch, Singsaker
 Varamedlem: Anya Sødahl, Nordstrand

Leder Dommerkomiteen: Jan Korshavn, Fredrikstad

Leder Appellkomiteen: Linda Evensen, Singsaker
 Leder Sanksjonskomiteen: Birgit Hjellesnes, Persbråten
 Leder Valgkomiteen: Ingeborg Borgen Takle, BSI
 Medlem Kontrollkomiteen: Knut Jacobsen, Hop
 Medlem Kontrollkomiteen: Einar Venold, EB-85
 Medlem Kontrollkomiteen: Edel Johansen, Tromsø

2016/17

President: Jan Hendrik Parmann, Loddefjord IL
 Visepresident: Jeanine Flaaten, Ullern
 Visepresident: Hans Erik Johnsen, Nordstrand

Styremedlemmer:
 Styremedlem: Dana Meknas, Tromsø Storm Ungdom
 Styremedlem: Hans Erik Prestårhus, Grimstad Turn og IF
 Styremedlem: Nicholas Phillip, Frøya Basket
 Styremedlem: Josefine Caroline Stokke Haugom, NTNU
 Varamedlem: Anya Sødahl, Nordstrand

Leder Dommerkomiteen: Jan Korshavn, Fredrikstad
 Leder Appellkomiteen: Per Tøien, Kjelsås
 Leder Sanksjonskomiteen: Joacim Holter, Landås
 Leder Lovkomiteen: John Magne Hammervoll, Bislett
 Leder Hederstegnkomiteen: Helle Cecilie Stokke, Ammerud
 Leder Valgkomiteen: Håvard Tveito, Frøya
 Leder Kontrollkomiteen: Sigrid Wildish, Singsaker

NORSKE VERV I FIBA

Tor Christian Bakken:
 Medlem av FIBA Executive Commission Europe 1984-94
 Medlem av FIBA Europe Youth Commission 1998-2006
 Medlem av FIBA Europe Board 2010-
 Per Burud: Medlem av FIBA Europe Youth Commission 2010-2014
 Hanne Sogn: Medlem av FIBA Europe Youth Commission 2014-

NM-VINNERE 1968-2017

1968

Menn: Ullern
Finalepill:
OSI-Ullern 66-56,
OSI-Bærum 48-55,
Bærum-Ullern 49-74

1969

Kvinner: Bærum
Finale: KSI-Bærum 21-33

Menn: Bærum
Finale: Bærum-Ullern 75-38

1970

Kvinner: Bærum
Finale: Bærum-Ullern 51-28

Menn: Bærum
Finale: Bærum-NTHI 84-49

1971

Kvinner: Bærum
Finale: Bærum-Ullern 65-34

Menn: Bærum
Finale: Bærum-Sandvika 62-45

1972

Kvinner: Bærum
Finale: Ullern-Bærum 43-59

Menn: Bærum
Finale: Sandvika-Bærum 56-77

1973

Kvinner: Bærum
Finale: Bærum-KSI 33-32

Menn: Bærum
Finale: Bærum-Sandvika 87-57

1974

Kvinner: Bærum (vinner av
Hovedserien)

Menn: Bærum (vinner av
Hovedserien)

1975

Kvinner: Bærum
Finalekamper:

Bærum-Ullern 43-41,
Ullern-Bærum 38-40

Menn: Bærum
Finalekamper:
Bærum-Sandvika 79-50,
Sandvika-Bærum 47-67

1976

Kvinner: Bærum
Finalekamper:
Bærum-Sandvika 53-52, Sand-
vika-Bærum 55-58

Menn: Bærum
Finalekamper:
NTHI-Bærum 41-65,
Bærum-NTHI 96-76

1977

Kvinner: Bærum
Finalekamper:
Bærum-Sandvika 37-28,
Sandvika-Bærum 47-54

Menn: Bærum
Finalekamper:
Bærum-Ullern 82-62,
Ullern-Bærum 77-97

1978

Kvinner: Sandvika
Finalekamper:
Sandvika-Høybråten 102-65,
Høybråten-Sandvika 47-53

Menn: Bærum
Finalekamper:
Bærum-Ullern 84-81,
Ullern-Bærum 87-101

1979

Kvinner: Sandvika
Finalekamper:
Sandvika-Bærum 50-55,
Bærum-Sandvika 31-65,
Sandvika-Bærum 43-36

Menn: Ullern
Finalekamper:
Ulriken-Ullern 64-73,
Ullern-Ulriken 91-68

1980

Kvinner: Sandvika
Finalekamper:
Bærum-Sandvika 49-65,
Sandvika-Bærum 76-59

Menn: Sandvika
Finalekamper:
Ammerud-Sandvika 76-62,
Sandvika-Ammerud 86-80,
Sandvika-Ammerud 91-79

1981

Kvinner: Høybråten
Finale: Høybråten-Sandvika 61-46

Menn: Ullern
Finalekamper:
Sandvika-Ullern 92-95,
Ullern-Sandvika 91-78

1982

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Eikeli-Høybråten 55-47,
Høybråten-Eikeli 69-49,
Høybråten-Eikeli 67-50

Menn: Ammerud
Finalekamper:
Ammerud-Ullern 87-65,
Ullern-Ammerud 72-57,
Ammerud-Ullern 61-59

1983

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Eikeli-Høybråten 69-79,
Høybråten-Eikeli 58-50

Menn: Ammerud
Finalekamper:
Ammerud-Asker 95-72,
Asker-Ammerud 80-70,
Ammerud-Asker 82-81

Junior kvinner: Høybråten
Junior menn: Eikeli

1984

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Eikeli 75-62,
Eikeli-Høybråten 61-62

Menn: Ammerud
Finalekamper:
Ammerud-Ullern 82-62,
Ullern-Ammerud 78-83

Junior kvinner: Høybråten
Finale: Høybråten-Tromsø 77-55

Junior menn: Ulriken
Finale: Ulriken-Bærums Verk
49-44

1985

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Sandvika 67-78,
Sandvika-Høybråten 66-92,
Høybråten-Sandvika 69-61

Menn: Ammerud
Finalekamper:
Ammerud-Asker 91-85,
Asker-Ammerud 80-86

Junior kvinner: Høybråten
Junior menn: Bærums Verk

1986

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Tromsø-Høybråten 74-67,
Høybråten-Tromsø 85-61,
Høybråten-Tromsø 102-95

Menn: Asker
Finalekamper:
Asker-Ammerud 70-93,
Ammerud-Asker 73-78,
Asker-Ammerud 76-65

Junior kvinner: Ammerud
Junior menn: EB-85

1987

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Tromsø-Høybråten 62-78,
Høybråten-Tromsø 91-82

Menn: Asker
Finalekamper:
Asker-Bærums Verk 81-83,
Bærums Verk-Asker 67-79,
Asker-Bærums Verk 77-72

Junior kvinner: Ammerud
Junior menn: Bærums Verk

1988

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Sandvika 73-54,
Sandvika-Høybråten 71-87

Menn: Asker
Finalekamper:
Asker-Ulriken 94-88,
Ulriken-Asker 102-97,
Asker-Ulriken 79-66

Junior kvinner: Hop
Junior menn: Bærums Verk

1989

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Ammerud 69-58,
Ammerud-Høybråten 57-71

Menn: Bærums Verk
Finalekamper:
Bærums Verk-Ulriken 83-77,
Ulriken-Bærums Verk 68-67,
Bærums Verk-Ulriken 71-61

Junior kvinner: Høybråten
Junior menn: Gimle

1990

Kvinner: Høybråten
Finale: Høybråten-Ammerud 77-64

Menn: Bærums Verk
Finalekamper:

Bærums Verk-Ullern 122-114,
Ullern-Bærums Verk 94-86,
Bærums Verk-Ullern 106-85

Junior kvinner: Bergkameratene
Junior menn: Gimle

1991

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Ammerud 95-65,
Ammerud-Høybråten 61-81

Menn: Bærums Verk
Finalekamper:
Bærums Verk-Asker 81-76,
Asker-Bærums Verk 65-62,
Bærums Verk-Asker 93-84

Junior kvinner: Bergkameratene
Junior menn: Sandvika

1992

Kvinner: Høybråten
Finale: Høybråten-Bærums
Verk 69-49,
Bærums Verk-Høybråten 65-79

Menn: Bærums Verk
Finalekamper:
Bærums Verk-Asker 99-87,
Asker-Bærums Verk 74-95

Junior kvinner: Bergkameratene
Junior menn: Gimle

1993

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Ammerud 59-58,
Ammerud-Høybråten 60-64

Menn: Gimle
Finalekamper:
Gimle-Asker 99-97,
Asker-Gimle 84-75,
Gimle-Asker 88-72

Junior kvinner: Bærum Basket
Junior menn: Gimle

1994

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Bærum Basket 68-49,
Bærum Basket-Høybråten 38-76

Menn: Ulriken
Finalekamper:
Ulriken-Bærums Verk 85-78,
Bærums Verk-Ulriken 75-65,
Ulriken-Bærums Verk 83-79

Junior kvinner: Bærum Basket
Junior menn: Bærum Basket

1995

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Ullern 50-57,
Ullern-Høybråten 50-65,
Høybråten-Ullern 65-53,
Ullern-Høybråten 42-55

Menn: Asker
Finalekamper:
Ulriken-Asker 89-105,
Ulriken-Asker 90-70,
Asker-Ulriken 89-81,
Asker-Ulriken 93-85

Junior kvinner: Fjellhamar
Junior menn: Bærums Verk

1996

Kvinner: Asker
Finalekamper:
Asker-Ullern 62-46,
Ullern-Asker 55-57,
Asker-Ullern 58-62,
Ullern-Asker 53-63

Menn: Ullern
Finalekamper:
Ullern-Ulriken 105-85,
Ullern-Ulriken 91-81,
Ulriken-Ullern 79-92

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: Bjørnegård

1997

Kvinner: Asker
Finalekamper:
Asker-Ammerud 81-70,
Ammerud-Asker 67-71,
Asker-Ammerud 77-49

Menn: Tromsø
Finalekamper:
Bærums Verk-Tromsø 80-84,
Tromsø-Bærums Verk 68-82,
Tromsø-Bærums Verk 72-76,
Bærums Verk-Tromsø 79-81,
Bærums Verk-Tromsø 75-83

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: Bjørnegård

1998

Kvinner: Høybråten
Finalekamper:
Høybråten-Asker 67-68,
Asker-Høybråten 69-84,
Høybråten-Asker 62-59,
Asker-Høybråten 59-70

Menn: Bærums Verk
Finalekamper:
Bærums Verk-Tromsø 76-65,
Bærums Verk-Tromsø 84-77,
Tromsø-Bærums Verk 83-81,
Tromsø-Bærums Verk 45-76

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: Ammerud

1999

Kvinner: Gimle
Finalekamper:
Gimle-Asker 76-60,
Gimle-Asker 81-87,
Asker-Gimle 56-69,
Asker-Gimle 63-73

Menn: Ulriken
Finalekamper:
Ulriken-Bærums Verk 84-69,
Bærums Verk-Ulriken 85-64,
Ulriken-Bærums Verk 53-49,
Bærums Verk-Ulriken 71-60,
Ulriken-Bærums Verk 72-60

NM-VINNERE 1968-2017

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: EB-85

2000

Kvinner: Gimle (vinner av
Norgescupen)
Finale: Gimle-Høybråten 80-67

Menn: Ulriken
Finalekamper:
Ulriken-Bergkameratene 76-67,
Bergkameratene-Ulriken 65-76,
Ulriken-Bergkameratene 66-64

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: EB-85

2001

Kvinner: Gimle (vinner av
Norgescupen)
Finale: Gimle-Tromsø 79-63

Menn: Kongsberg Penguins
(vinner av Norgescupen)
Finale: Kongsberg Penguins-
Ulriken Eagles 97-84

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: Ammerud

2002

Kvinner: Gimle (vinner av
Norgescupen)
Finale: Gimle-Ullern 103-74

Menn: Asker (vinner av
Norgescupen)
Final:
Asker Aliens-Tromsø
Storm 105-72

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: Ulriken

2003

Kvinner: Gimle
Finale: Oslo Queens-Gimle
60-66

Menn: Asker (vinner av
sluttspillet i BLNO)
Finalekamper:

Asker Aliens-Harstad
Vikings 87-86,
Harstad Vikings-Asker
Aliens 73-95,
Asker Aliens-Harstad
Vikings 102-94

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: Gimle

2004

Kvinner: Gimle
Finale: Ullern-Gimle 51-80

Menn: Bærums Verk Jets
Finalekamper:
Bærums Verk Jets-Harstad
Vikings 91-94,
Harstad Vikings-Bærums Verk
Jets 100-106,
Bærums Verk Jets-Harstad
Vikings 82-86,
Bærums Verk Jets-Harstad
Vikings 96-105,
Bærums Verk Jets-Harstad
Vikings 91-94

Junior kvinner: Asker
Junior menn: Gimle

2005

Kvinner: Gimle
Finale:
Ullern-Gimle 49-84

Menn: Asker
Finalekamper:
Asker Aliens-Harstad
Vikings 100-75,
Harstad Vikings-Asker
Aliens 83-113,
Asker Aliens-Harstad
Vikings 105-79

Junior kvinner: Ytrebygda
Junior menn: 3B

2006

Kvinner: Bærums Verk
Finale:

Bærums Verk-Gimle 59-58
Menn: Harstad Vikings
Finalekamper:
Asker Aliens-Harstad
Vikings 78-77,
Harstad Vikings-Asker
Aliens 81-95,
Asker Aliens-Harstad
Vikings 88-94,
Harstad Vikings-Asker
Aliens 95-77,
Asker Aliens-Harstad
Vikings 66-82

Junior kvinner: Gimle
Junior menn: 3B/Bærums Verk

2007

Kvinner: Gimle
Finale:
Bærums Verk-Gimle 58-82

Menn: Ulriken Eagles
Finalekamper:
Harstad Vikings-Ulriken
Eagles 87-92,
Ulriken Eagles-Harstad
Vikings 72-84,
Harstad Vikings-Ulriken
Eagles 84-89,
Ulriken Eagles-Harstad
Vikings 86-70

Junior kvinner: Ammerud
Junior menn: Asker

Jenter: Asker
Gutter: Frøya

2008

Kvinner: Gimle
Finale: Gimle-Ullern 76-53

Menn: Asker Aliens
Finalekamper:
Asker Aliens-Harstad
Vikings 95-78,
Harstad Vikings-Asker
Aliens 67-72,
Asker Aliens-Harstad
Vikings 91-77

Junior kvinner: Hop
Junior menn: Sandvika

2009

Kvinner: Ullern
Finale:
Ullern-Hop 66-56

Menn: Ulriken Eagles
Finalekamper:
Tromsø Storm-Ulriken
Eagles 88-71,
Tromsø Storm-Ulriken
Eagles 77-80,
Ulriken Eagles-Tromsø
Storm 56-59,
Ulriken Eagles-Tromsø
Storm 78-66,
Tromsø Storm-Ulriken
Eagles 79-82

U20 kvinner: Gimle
U20 menn: Asker

U18 kvinner: Ulriken
U18 menn: Frøya

U16 jenter: Ulriken
U16 gutter: Gimle

2010

Kvinner: Asker/BVIF
Finale:
Asker/BVIF-Gimle 41-39

Menn: Asker Aliens
Finalekamper:
Asker Aliens-Tromsø
Storm 76-75,
Asker Aliens-Tromsø
Storm 66-60,
Tromsø Storm-Asker
Aliens 81-80,
Tromsø Storm-Asker
Aliens 49-82

U20 kvinner: Ulriken
U20 menn: Frøya

U18 kvinner: Ulriken
U18 menn: Gimle

U16 jenter: Ulriken
U16 gutter: Bergkameratene

2011

Kvinner: Ulriken
Finale:
Ulriken-Gimle 64-57

Menn: Bærum Basket
Finalekamper:
Tromsø Storm-Bærum
Basket 87-78,
Tromsø Storm-Bærum
Basket 83-90,
Bærum Basket-Tromsø
Storm 70-89,
Bærum Basket-Tromsø
Storm 73-62,
Tromsø Storm-Bærum
Basket 74-78

U20 kvinner: Ulriken
U20 menn: Bergkameratene

U18 kvinner: Ulriken
U18 menn: Gimle

U16 jenter: Ulriken
U16 gutter: Sandvika

2012

Kvinner: Ulriken
Finale:
Ulriken-Gimle 78-66

Menn: Frøya Basket
Finale:
Asker Aliens-Frøya
Basket 78-80

U20 menn: Gimle

U18 kvinner: Ulriken
U18 menn: Gimle

U16 jenter: Hop
U16 gutter: Sandvika

2013

Kvinner: Gimle
Finale:
Ullern-Gimle 68-70

Menn: Bærum Basket
Finale:
Bærum Basket-Tromsø
Storm 81-65

U19 kvinner: Ulriken
U19 menn: Gimle

U16 jenter: Hop
U16 gutter: Kjelsås

2014

Kvinner: Ullern
Finale:
Gimle-Ullern 58-81

Menn: Gimle
Finale:
Ammerud-Gimle 68-102

U19 kvinner: Asker
U19 menn: Centrum

U16 jenter: Ytrebygda
U16 gutter: Frøya

2015

Kvinner: Ullern
Finale:
Ullern-Ulriken 75-49

Menn: Asker Aliens
Finale:
Bærum Basket-Asker
Aliens 75-81

U19 kvinner: Hop
U19 menn: Kjelsås

U16 jenter: Kjelsås
U16 gutter: Ullern

2016

Kvinner: Ullern
Finale:
Ullern-Ulriken 79-45

Menn: Centrum Tigers
Finale:
Tromsø Storm-Centrum
Tigers 71-85

U19 kvinner: Asker
Finale:
Asker-Ytrebygda 66-61

U19 menn: Kjelsås
Finale:
Kjelsås-Sandvika 85-65

U16 jenter: Kjelsås
Finale:
Kjelsås-Sandvika 78-44

U16 gutter: Asker
Finale:
Asker-Kongsberg 79-55

2017

Kvinner: Ullern
Finale:
Asker-Ullern 68-76

Menn: Centrum Tigers
Finale:
Centrum Tigers-Gimle
Basket 87-74

U19 kvinner: Ytrebygda
Finale:
Asker-Ytrebygda 57-59

U19 menn: Asker
Finale:
Asker-Sandvika 71-61
U16 jenter: Ullern
Finale:
Ullern-Ulriken 68-61
U16 gutter: Sandvika
Finale:
Bøler-Sandvika 65-88

NM-GULL TOTALT, UANSETT KLASSE

Gimle	34
Asker (inkl.	
Asker Aliens)	20
Høybråten	20
Bærum BBK	19
Ulriken (inkl.	
Ulriken Eagles)	18
Bærums Verk (inkl.	
Bærums Verk Jets)	11
Ullern	11
Ammerud	9
Sandvika	9
Bergkameratene	5
Bærum Basket	5
Frøya (inkl. Frøya	
Ambassadors)	5
Hop	5
Kjelsås	5
Centrum (inkl.	
Centrum Tigers)	3
EB-85	3
Ytrebygda	3
Bjørnegård	2
3B/BVIF	2
Asker/BVIF	1
Eikeli	1
Fjellhamar	1
Harstad Vikings	1
Kongsberg Penguins	1
Tromsø	1

«ADELSKALENDER MENN» NORGES LANDSLAGSSPILLERE MENN SENIOR 1966 - 2011

111 Torgeir Bryn
75 Petter Nettli
72 Haakon Austefjord
68 Arild Beck
65 Ståle Frey
62 Pål Vik
60 Georg Posti
Eivind Grønli
59 Rolf Halvorsen
54 Åsmund Berge
53 Lars Gunnar Sønsteby
50 Stein-Erik Vellan
45 Harald Sommerfeldt
41 Ketil Sand
38 Egil Eide
Erik Hansen
37 Ola Thomas Morin
34 Fred Raimo Erlandsen
Ståle Skagestad
32 Jan Morten Engzelius
Ronny Karlsen Ahlberg
30 Petter Faye-Lund
Reidar Skorpen
29 Arne Fagerlie
Øystein Juva
Carsten Bakke
Halvor Larsen
28 Frode Loftesnes
Mustafa Mahnin
27 Knut Holt
Mathias Eckhoff
26 Leif Bråten
Are Larsen
Anders Onarheim
Thor A. Hagen
25 Tore Vik
24 Morten Gjerde
23 Knut Roald Myhre
22 Ole Rikard Hammer
Bjørn Rossow
Geir Mandt
21 Svein Helge Dyrkolbotn

20 Sven Gunderson
Morten Kirkerud
Martin Sjøtun
Bjørn Sjølund
19 Bjørn Fritzen
Øystein Back
Amund Ulfsnes
18 Tor-Erik Gjersøe
Badboni Elsafadi
17 Terje Holm
Fredrik Bergseth
Per Fedje
16 Hans-Petter Austgulen
Morten Fraas
Fredrik Knudsen
Calix Black Ndiaye
15 Hans Jørgen Ellingsen
Jan-Erik Hæreid
Tom Inge Bekkadal
Dag Inge Nybø
14 Torbjørn Fritzen
13 Robert Stenvik
Torbjørn Holm
Dag Sjølund
Audun Eskeland
12 Carl Rønneberg
Odd Johansen
Tor Christian Bakken
Helge Heggen
Steinar Brændengen
Tor Martin Holden
Jan-Tarald Jansen
Inge Snippen
Frank Nyborg
11 Bjarne Varre
Finn Arild Braathen
Knut Jørgen Botheim
Morten Riseth
Lars J. Thorkildsen
Nima Taheri
Marco Elsafadi
Ognjen Gacic
Petter Sivertsen
10 Fredrik Clausen
Petter Riiser
Tom Barkvoll

Øyvind Fritzen
Daniel Berg
Stian Mjøs
9 Jan Kirkerud
Audun Torgan
Dagfinn Dyngeland Hammar
8 Thorbjørn Gjerde
Erik Andersen
Dag Stien
Arne Jacobsen
Christer Elgmork
Espen Stien
Dag Christensen
Magne Fivelstad
7 Tor Antonsen
Per Svenkerud
Ove Hobbesland
Roy Midtun
Børre Sundberg
Willy Sharma
6 Johan Chr. Foss
Tore Sandnæs
Håvar Poulsson
Jostein Mundal
Svein Amundsen
Terje Prestmo
Christian Hinsch
Arne Danielsen
William Pavlic
Anders Stien
5 Arne Birger Kopperud
Morten Lund
Svein Røed
Benny Thorrud
Orji Okoroafor
Kristian Storm-Hansen
Sverre Steensen
Kristian Bøhler
Roy Nwackukwu
Aksel Bolin
4 Per Hågå
Trygve Woxen
Knut Møgedal
Terje Strand
Rolf Skjelstad
Arne Rolland
Egil Korsbøen

Bjørn Erik Willoch
Chris Fahrback
Samuel Ahmed Diamonde
Nicolai Østbye
Nikolas Skouen
Terrence Oglesby
3 Trond Kongsrud
Egil Lundestad
Jørgen Hvistendal
Ola Nersveen
Trygve Emil Kjellsen
Øystein Rotevatn
Chuma Hagen
Fitim Troni
Goran Doder
2 Karl Bay
Johan Lillehaug
Henrik Bucher
Per Armand Numme
Jan Stien
Stein Olav Moe
Morten Riiser
Rolf Jacobsen
Kjetil Berntzen
Bendik Myhrer
Milah Kombat
Hani Issalhi
Bjørge Kristoffersen
Torgrim Sommerfeldt
1 Dag Einar Poulsson
Håkon Särnblom

**12 spillere med 50
kamper eller flere**

**36 spillere med 25
kamper eller flere**

**91 spillere med 10
kamper eller flere**

**166 spillere til sammen –
16 kamper i snitt pr. spiller**

**Norge spilte til sammen
248 landskamper for
senior herrer/menn i
perioden 1966 - 2011**

Rangert etter antall spilte kamper. Basert på oversikt fra NBBFs nettsider 2017. Tilgjengelig arkivmateriale har ikke vært tilstrekkelig til fullstendig kvalitetssikring av oversikten, og avvik for en del spillere er avdekket. Det er likevel valgt å gjøre korreksjoner bare for spillere som skal godskrives flere kamper. Ingen spiller har således fått sitt kampan tall redusert.

«ADELSKALENDER KVINNER» NORGES LANDSLAGSSPILLERE KVINNER SENIOR 1968 - 2012

86 Nanna Kristine Sand	16 Lirken Paulsen	6 Unni Andersen	1 Kirsti Voldhaug
73 Kristina Tattersdill	Hilde Pettersen	Kari Olsen	Jeanine Flaaten
71 Ingvild Paur	Eva Male	Tonje Milde	Jorunn C. Matthiessen
68 Anette Johansen	15 Ellen Grindvold	Björg Risberg	Marianne Hus Sand
51 Marianne Hella	Anne Tveten	Berit Irene Ås	Greta Gullaksen
50 Tina Stenerud Moen	Grete Sjong	Eli Eskerud	
43 Sigrun Eskeland	Tove Kielland	Oda Austheim	
42 Kjersti Marie Brekke	Eileen Thoresen	5 Anne Tviberg	
41 Siri Andersen	Therese Häger	Kirsten Omang	
40 Anne Flesland	14 Vivi Horn Marstrand	Anne Kathrine Lund (Sand)	
38 Lisbeth Jansen	Lisa Scheibert	Tone Brit Mangen	
Hege Langaas Paulsen	Birgitte Lygre	Elisabeth Norseng	
35 Kristine Kristiansen	Hege Blikra	Anette S. Butt	
34 Kine Johansen	13 Nina Andersen	Mette Bjørgen	
Karianne Øysted	Helle Langaas Paulsen	Margaret Roseveare	
33 Tori Halvorsen	Heidi Arnesen	Mona Jacobsen	
29 Hilde Oftedal (Rake)	Birthe Hegrenæs	Ellen Kroge	
Guro Nyquist	Maren Austgulen	4 Torunn Bergli	
Kari Johnsrud (Jørgensen)	12 Ulrika Dalen	Asta Ringstad	
27 Vibeke Thorsteinsen	Torunn Ytrehus	Eli Døvik	
Anita Jacobsen	11 Anne Cathrine Gierløff	Berit Gullikstad	
25 Sonja Olsen	Bergljot Engen	Emilie Grønås	
Ingvild Hjartåker	10 Anne Ma Fjære	3 Åshild Kjelberg	
24 Sigrid Svalheim	Kjerstin Havnes	Tone Størksen	
Lena Jansen	Turid Raz	Hellen Mjaaland	
Trine Eidholm	Kristine Austgulen	Kate Nordahl	
23 Lisbeth Akselsen (Laugen)	Kristina Tonheim	Nina Svarverud	
Tonje Olesen	9 Ingrid Storm	Sigrun Lohne	
21 Eva Orvei	Gro Torgersen	Ingvild Jansen	
Inger Dahlbo	Anne Marie Rasmussen	Liv Ranes	
20 Kristine Thorsen	Ruth Marit Øberg	Hege Wang	
Britt Syverud	Anne Lise Synnevåg	Eva Grønli	
Maren Lillehaug	8 Hege Rokne	Monica Omholt	
19 Ingvild Berge	Liv Rønning	Bettina B. Ingelstad	
18 Ragnhild Rognerud (Vik)	Birgit Larsplass	Anette Midtun	
Nina Moe	Gunn Nordahl	Grethe Elisabeth Stenvik	
Mia Spasowska Henriksen	Eva Salvesen	Anna Hammer	
Sigrid Skorpen	Torill Christensen	2 Anne Karin Nielsen	
17 Emilie Ravn	Bente Øverland	Britt Salomonsen	
Hege Rosenlund	Kristin Damsgaard	Unni Melbye	
Kathrine Fjærestad	Unn Sørum	Kari Mosland	
	Tina Nesse	Ellen Munthe-Kaas	
	7 Kathrine Gåsvik	Grethe Johansen	
	Anne Kristine Ranheim	Nina Nordahl	
	Sissel Brit Rannekleiv	Kristi Strøm	
	Cecilie Width	Lie Ingvild Skorpen	
		Tonje Slettvoll Milde	

Etternavn i parentes betyr at spilleren også har spilt landskamp med nytt etternavn etter giftermål.

6 spillere med 50 kamper eller flere.

23 spillere med 25 kamper eller flere.

68 spillere med 10 kamper eller flere

139 spillere til sammen – 14 kamper i snitt pr. spiller

Norge spilte til sammen 179 landskamper for senior damer/kvinner i perioden 1968 - 2012

Rangert etter antall spilte kamper. Basert på oversikt fra NBBFs nettsider 2017. Tilgjengelig arkivmateriale har ikke vært tilstrekkelig til fullstendig kvalitetssikring av oversikten, og avvik for en del spillere er avdekket. Det er likevel valgt å gjøre korreksjoner bare for spillere som skal godskrives flere kamper. Ingen spiller har således fått sitt kampanntall redusert.

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR KVINNER 1968 - 2012

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
1	1967-68 0-2	1968	Næstved	privat	Norge-Danmark	20-78
2		1968	København	privat	Norge-Danmark	25-88
3	1968-69 0-7	1968	Oslo	privat	Norge-Danmark	27-74
4		1968	Oslo	privat	Norge-Danmark	16-77
5		1969	Borås	privat	Norge-Sverige	22-70
6		1969	Trollhättan	privat	Norge-Sverige	12-72
7		1969	København	Polar Cup	Norge-Finland	42-80
8		1969	København	Polar Cup	Norge-Danmark	25-75
9		1969	København	Polar Cup	Norge-Sverige	32-88
10	1969-70 0-3	1969	København	privat	Norge-Danmark	31-75
11		1969	København	privat	Norge-Danmark	21-53
12		1969	Oslo	privat	Norge-Skottland	33-41
13	1970-71 0-5	1971	Bærum	privat	Norge-Sverige	46-80
14		1971	Bærum	privat	Norge-Sverige	40-70
15		1971	Västerås	Polar Cup	Norge-Sverige	46-89
16		1971	Västerås	Polar Cup	Norge-Danmark	36-72
17		1971	Västerås	Polar Cup	Norge-Finland	41-67
18	1971-72 0-4	1971	Bærum	privat	Norge-Danmark	28-57
19		1971	Bærum	privat	Norge-Danmark	37-53
20		1972	Hallsberg	privat	Norge-Sverige	44-70
21		1972	Arvika	privat	Norge-Sverige	26-94
22	1972-73 1-5	1973	Skottland	privat	Norge-Skottland	33-57
23		1973	England	privat	Norge-England	46-38
24		1973	Bærum	Nordisk	Norge-Danmark	37-52
25		1973	Bærum	Nordisk	Norge-Sverige	21-71
26		1973	Bærum	Nordisk	Norge-Island	76-26
27		1973	Bærum	Nordisk	Norge-Finland	38-67
		1973-74	<i>Ingen aktivitet</i>			
		1974-75	<i>Ingen aktivitet</i>			
		1975-76	<i>Ingen aktivitet</i>			
28	1976-77 0-5	1976	Bærum	privat	Norge-England	47-96
29		1976	Oslo	privat	Norge-England	48-83
30		1977	Finland	Nordisk	Norge-Finland	61-122
31		1977	Finland	Nordisk	Norge-Sverige	35-124
32		1977	Finland	Nordisk	Norge-Danmark	56-101
		1977-78	<i>Ingen aktivitet</i>			
33	1978-79 0-3	1979	Sverige	Nordisk	Norge-Sverige	29-99
34		1979	Sverige	Nordisk	Norge-Danmark	37-98
35		1979	Sverige	Nordisk	Norge-Sverige B	52-83
		1979-80	<i>Ingen aktivitet</i>			

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR KVINNER 1968 - 2012

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N – MOTSTANDER	POENG N M
36	1980-81 1-4	1980	Sverige	privat	Norge-Sverige jr	48-91
37		1980	Sverige	privat	Norge-Sverige jr	44-63
38		1981	Kongsberg	Nordisk	Norge-Sverige	54-111
39		1981	Kongsberg	Nordisk	Norge-Finland	60-51
40		1981	Kongsberg	Nordisk	Norge-Danmark	68-73
41	1981-82 0-3	1982	Finland	Nordisk	Norge-Sverige	44-89
42		1982	Finland	Nordisk	Norge-Finland	59-95
43		1982	Finland	Nordisk	Norge-Danmark	67-69
44	1982-83 1-4	1983	Asker	privat	Norge-Danmark	77-67
45		1983	Lillestrøm	privat	Norge-Danmark	62-80
46		1983	Jugoslavia	EM-kval	Norge-V-Tyskland	34-81
47		1983	Jugoslavia	EM-kval	Norge-Jugoslavia	47-102
48		1983	Jugoslavia	EM-kval	Norge-England	58-77
49	1983-84 1-2	1984	København	Nordisk	Norge-Finland	57-93
50		1984	København	Nordisk	Norge-Danmark	76-64
51		1984	København	Nordisk	Norge-Sverige	58-114
52	1984-85 5-0	1985	Dublin	Int.nasj. turn.	Norge-Luxembourg	85-74
53		1985	Dublin	Int.nasj. turn.	Norge-Irland	76-64
54		1985	Dublin	Int.nasj. turn.	Norge-Skottland	68-62
55		1985	Dublin	Int.nasj. turn.	Norge-England	66-52
56		1985	Dublin	Int.nasj. turn.	Norge-Irland	70-59
57	1985-86 1-3	1986	Uppsala	Nordisk	Norge-Island	112-32
58		1986	Uppsala	Nordisk	Norge-Finland	74-107
59		1986	Uppsala	Nordisk	Norge-Sverige	50-98
60		1986	Uppsala	Nordisk	Norge-Danmark	58-67
61	1986-87 1-2	1986	Oslo/Furuset	EM-kval	Norge-Polen	47-118
62		1986	Oslo/Furuset	EM-kval	Norge-Italia	51-101
63		1986	Oslo/Furuset	EM-kval	Norge-Skottland	82-41
64	1987-88 2-4	1988	Bærum	Nordisk	Norge-Finland	67-38
65		1988	Bærum	Nordisk	Norge-Sverige	52-82
66		1988	Bærum	Nordisk	Norge-Danmark	45-71
67		1988	Luxembourg	Int.nasj. turn.	Norge-Østerrike	73-75
68		1988	Luxembourg	Int.nasj. turn.	Norge-Wales	85-57
69		1988	Luxembourg	Int.nasj. turn.	Norge-Luxembourg	74-63
		1988-89	<i>Ingen aktivitet</i>			
70	1989-90 0-3	1990	Tampere, Fi	Polar Cup	Norge-Sverige	77-91
71		1990	Tampere, Fi	Polar Cup	Norge-Finland	52-88
72		1990	Tampere, Fi	Polar Cup	Norge-Estland	55-64
		1990-91	<i>Ingen aktivitet</i>			

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR KVINNER 1968 - 2012

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
73	1991-92 0-3	1992	København	Polar Cup	Norge-Estland	67-84
74		1992	København	Polar Cup	Norge-Litauen	47-86
75		1992	København	Polar Cup	Norge-Danmark	57-69
		1992-93	<i>Ingen aktivitet</i>			
76	1993-94 0-3	1994	Tallinn	Polar Cup	Norge-Sverige	39-103
77		1994	Tallinn	Polar Cup	Norge-Estland	42-67
78		1994	Tallinn	Polar Cup	Norge-Danmark	66-68
		1994-95	<i>Ingen aktivitet</i>			
79	1995-96 1-4	1996	Sverige	Polar Cup	Norge-Estland	45-57
80		1996	Sverige	Polar Cup	Norge-Latvia	37-81
81		1996	Sverige	Polar Cup	Norge-Sverige	49-62
82		1996	Sverige	Polar Cup	Norge-Finland	39-81
83		1996	Sverige	Polar Cup	Norge-Danmark	86-54
84	1996-97 2-5	1997	Luxembourg	Privat	Norge-Østerrike	91-55
85		1997	Luxembourg	Privat	Norge-Sveits	50-59
86		1997	Luxembourg	Privat	Norge-Luxembourg	68-56
87		1997	Finland	EM-kval	Norge-Finland	72-87
88		1997	Finland	EM-kval	Norge-Sverige	68-88
89		1997	Finland	EM-kval	Norge-Hellas	78-111
90	1997-98 0-6	1997	Finland	EM-kval	Norge-Hviterussland	64-92
91		1998	Hønefoss	Privat	Norge-Irland	60-69
92		1998	Bærum	Privat	Norge-Irland	60-70
93		1998	Helsinki	Polar Cup	Norge-Finland	44-81
94		1998	Helsinki	Polar Cup	Norge-Danmark	59-86
95		1998	Helsinki	Polar Cup	Norge-Sverige	50-89
96		1998	Helsinki	Polar Cup	Norge-Estland	53-82
		1998-99	<i>Ingen aktivitet</i>			
97	1999-00 0-3	2000	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Island	69-87
98		2000	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Sveits	64-67
99		2000	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Luxembourg	66-82
100	2000-01 2-7	2000	Bergen	Polar Cup	Norge-Danmark	68-77
101		2000	Bergen	Polar Cup	Norge-Sverige	68-75
102		2000	Bergen	Polar Cup	Norge-Finland	57-72
103		2000	Bergen	Polar Cup	Norge-Island	69-58
104		2001	Treningskamp	Norge-Danmark	53-54	
105		2001	Treningskamp	Norge-Danmark	56-52	
106		2001	Estland	EM-kval	Norge-Finland	48-89
107		2001	Estland	EM-kval	Norge-Estland	60-76
108		2001	Estland	EM-kval	Norge-Tyskland	75-105
		2001-02	<i>Ingen aktivitet</i>			

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR KVINNER 1968 - 2012

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N – MOTSTANDER	POENG N M
109	2002-03 3-6	2003	Nederland	Treningskamp	Norge-Nederland	49-68
110		2003	Nederland	Treningskamp	Norge-Nederland	81-90
111		2003	Nederland	Treningskamp	Norge-Nederland	54-79
112		2003	Island	Treningskamp	Norge-Island	51-67
113		2003	Island	Treningskamp	Norge-Island	77-78
114		2003	Island	Treningskamp	Norge-Island	52-55
115		2003	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Irland	75-45
116		2003	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Portugal	86-81
117		2003	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Luxembourg	66-54
118	2003-04 0-4	2004	Lisboa	Treningskamp	Norge-Portugal	87-96
119		2004	Lisboa	Treningskamp	Norge-Portugal	53-72
120		2004	Lisboa	Treningskamp	Norge-Portugal	87-96
121		2004	Lisboa	Treningskamp	Norge-Portugal	63-68
122	2004-05 7-4	2004	Arvika	Polar Cup	Norge-Island	73-77
123		2004	Arvika	Polar Cup	Norge-Finland	55-74
124		2004	Arvika	Polar Cup	Norge-Sverige	59-67
125		2004	Arvika	Polar Cup	Norge-Danmark	55-46
126		2004	Oslo	Treningskamp	Norge-Portugal	55-52
127		2004	Oslo	Treningskamp	Norge-Portugal	79-54
128		2004	Irland	Treningskamp	Norge-Irland	71-66
129		2004	Irland	Treningskamp	Norge-Irland	91-75
130		2004	Gomel	EM-kval	Norge-Hviterussland	70-71
131		2004	Oslo	EM-kval	Norge-Bosnia & H	74-65
132		2004	Oslo	EM-kval	Norge-Malta	98-47
133	2005-06 2-7	2005	Oslo	Treningskamp	Norge-Nederland	74-81
134		2005	Oslo	Treningskamp	Norge-Nederland	63-61
135		2005	Rotterdam	Treningskamp	Norge-Nederland	52-65
136		2005	Rotterdam	Treningskamp	Norge-Nederland	54-62
137		2005	Lisboa	Treningskamp	Norge-Portugal	55-92
138		2005	Lisboa	Treningskamp	Norge-Portugal	65-85
139		2005	Oslo	EM-kval	Norge-Hviterussland	78-84
140		2005	Sarajevo	EM-kval	Norge-Bosnia & H	53-69
141		2005	Malta	EM-kval	Norge-Malta	81-54
142	2006-07 5-2	2006	Edinburgh	Treningskamp	Norge-Skottland	77-28
143		2006	Edinburgh	Treningskamp	Norge-Skottland	79-39
144		2006	Sheffield	Treningskamp	Norge-England	63-60
145		2006	Sheffield	Treningskamp	Norge-England	48-72
146		2006	Bergen	EM-kval div B	Norge-Irland	72-62
147		2006	Island	EM-kval div B	Norge-Island	69-47
148		2006	Bærum	EM-kval div B	Norge-Nederland	68-76

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR KVINNER 1968 - 2012

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
149	2007-08 4-5	2007	Bærum	Treningskamp	Norge-England	57-63
150		2007	Bærum	Treningskamp	Norge-England	71-68
151		2007	Luxembourg	Treningskamp	Norge-Luxembourg	76-43
152		2007	Luxembourg	Treningskamp	Norge-Luxembourg	61-50
153		2007	Dublin	EM-kval div B	Norge-Irland	50-55
154		2007	Bærum	EM-kval div B	Norge-Island	55-38
155		2007	Nederland	EM-kval div B	Norge-Nederland	37-62
156		2007	Bærum	opprykkskval B	Norge-Bosnia & H	61-65
157		2007	Sarajevo	opprykkskval B	Norge-Bosnia & H	45-71
158	2008-09 3-3	2008	England	Treningskamp	Norge-England	47-78
159		2008	England	Treningskamp	Norge-England	72-80
160		2008	Gentofte, D	Polar Cup	Norge-Finland	66-60
161		2008	Gentofte, D	Polar Cup	Norge-Island	81-74
162		2008	Gentofte, D	Polar Cup	Norge-Danmark	66-55
163		2008	Gentofte, D	Polar Cup	Norge-Sverige	59-69
164	2009-10 2-0	2010	Asker	Treningskamp	Norge-Sveits	65-56
165		2010	Asker	Treningskamp	Norge-Sveits	58-45
166	2010-11 5-5	2010	Asker	Treningskamp	Norge-Luxembourg	62-54
167		2010	Asker	Treningskamp	Norge-Luxembourg	52-45
168		2010	Tallinn	Treningskamp	Norge-Estland	54-42
169		2010	Tallinn	Treningskamp	Norge-Estland	76-70
170		2010	Portugal	EM-kval	Norge-Portugal	35-69
171		2010	Bærum	EM-kval	Norge-Sverige	53-65
172		2010	Bærum	EM-kval	Norge-Slovenia	61-81
173		2011	Bærum	EM-kval	Norge-Portugal	55-49
174		2011	Sverige	EM-kval	Norge-Sverige	43-76
175		2011	Slovenia	EM-kval	Norge-Slovenia	49-75
176	2011-12 0-4	2012	Bærum	Polar Cup	Norge-Island	55-82
177		2012	Bærum	Polar Cup	Norge-Finland	49-74
178		2012	Bærum	Polar Cup	Norge-Sverige	55-79
179		2012	Bærum	Polar Cup	Norge-Danmark	55-70

Totalt: 49 seire (27,4 %), 130 tap

HISTORISKE GLINT

Den gang da...

Basketball har vært et heller ukjent ballspill her hjemme. Vel er det praktisert på en del skoler rundt om i landet , men det er etter helt hjemmelagde regler — regler som faktisk ikke har noe i det hele tatt å gjøre med de som blir praktisert f. eks. i de olympiske basketball-turneringene (ja, for spillet er faktisk så utbredt at det har vunnet seg en fast plass på det olympiske program).

23. Januar 1964 VG

VG forklarer basketball...

«Når kampen begynner kaster dommeren ballen opp i luften på midten av banen. Da gjelder det å være lang og frekk slik at man får tak i ballen. Men man må ikke være for frekk. Da blir det kontakt som man sier, og det er strengt forbudt. Det vil si, man har ikke lov å være i kroppslig kontakt med en motspiller. Så løper man med ballen. Raskt. Og man stusser ballen i gulvet hele tiden. Det maksimale antall skritt man nemlig kan beholde ballen er bare ett. Så det gjelder ikke å somle».

VG 6.november 68

amerikansk seier over Bærum

Bærum 26. januar 1964. I en kamp som ble spilt på Bærum skole, vant amerikanske ungdomslandslag over det norske laget. Resultatet var 2-0.

Amerikansk side vant med en score på 2-0. Det var en seier for amerikanske ungdomslandslag over det norske laget.

Amerikansk side vant med en score på 2-0. Det var en seier for amerikanske ungdomslandslag over det norske laget.

Amerikansk side vant med en score på 2-0. Det var en seier for amerikanske ungdomslandslag over det norske laget.

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
1	1965-66 0-4	1966	København	Polar Cup	Norge-Island	39-74
2		1966	København	Polar Cup	Norge-Finland	39-109
3		1966	København	Polar Cup	Norge-Sverige	37-91
4		1966	København	Polar Cup	Norge-Danmark	50-73
5	1966-67 0-2	1967	Oslo	privat	Norge-Danmark	50-63
6		1967	Oslo	privat	Norge-Danmark	38-76
7	1967-68 0-6	1968	Århus	privat	Norge-Danmark	52-92
8		1968	København	privat	Norge-Danmark	54-107
9		1968	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Danmark	29-100
10		1968	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Sverige	44-148
11		1968	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Finland	56-131
12		1968	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Island	59-123
13	1968-69 0-4	1968	Oslo	privat	Norge-Danmark	58-87
14		1968	Oslo	privat	Norge-Danmark	53-93
15		1969	Borås	privat	Norge-Sverige jr	67-120
16		1969	Trollhättan	privat	Norge-Sverige jr	56-77
17	1969-70 0-7	1969	København	privat	Norge-Danmark	55-67
18		1969	København	privat	Norge-Danmark	49-83
19		1969	Oslo	privat	Norge-Skottland	80-107
20		1970	Bærum	Polar Cup	Norge-Island	64-86
21		1970	Bærum	Polar Cup	Norge-Finland	58-126
22		1970	Bærum	Polar Cup	Norge-Sverige	64-126
23		1970	Bærum	Polar Cup	Norge-Danmark	70-100
24	1970-71 0-4	1970	København	privat	Norge-Danmark	55-57
25		1970	Roskilde	privat	Norge-Danmark	47-73
26		1971	Bærum	privat	Norge-Sverige jr.	59-76
27		1971	Bærum	privat	Norge-Sverige jr.	40-98
28	1971-72 2-6	1971	Bærum	privat	Norge-Danmark	66-75
29		1971	Bærum	privat	Norge-Danmark	56-79
30		1972	Hallsberg	privat	Norge-Sverige jr.	78-75
31		1972	Kristinehamn	privat	Norge-Sverige jr.	90-73
32		1972	Stockholm	Polar Cup	Norge-Sverige	63-126
33		1972	Stockholm	Polar Cup	Norge-Island	100-102
34		1972	Stockholm	Polar Cup	Norge-Danmark	72-83
35		1972	Stockholm	Polar Cup	Norge-Finland	70-117
36	1972-73 1-2	1973	Edinburgh	privat	Norge-Skottland	59-96
37		1973	Aberdare	privat	Norge-Wales	82-63
38		1973	Plymouth	privat	Norge-England	46-108

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
39	1973-74 0-5	1973	Bærum	privat	Norge-Danmark	56-59
40		1973	Bærum	privat	Norge-Danmark	83-86
41		1974	Salo, Finland	Polar Cup	Norge-Finland	66-93
42		1974	Salo, Finland	Polar Cup	Norge-Sverige	42-125
43		1974	Salo, Finland	Polar Cup	Norge-Island	70-79
	1974-75		<i>Ingen aktivitet</i>			
44	1975-76 0-8	1975	Södertälje	privat	Norge-Sverige jr.	56-70
45		1975	Nyköping	privat	Norge-Sverige jr.	66-77
46		1976	København	DBBF f.dag	Norge-V-Tyskland	69-83
47		1976	København	DBBF f.dag	Norge-Danmark	60-84
48		1976	København	Polar Cup	Norge-Finland	55-100
49		1976	København	Polar Cup	Norge-Island	66-84
50		1976	København	Polar Cup	Norge-Sverige	74-96
51		1976	København	Polar Cup	Norge-Danmark	61-83
52	1976-77 1-4	1976	Reykjavik	privat	Norge-Island	48-82
53		1976	Reykjavik	privat	Norge-Island	75-76
54		1977	København	DBBF f.dag	Norge-Skotland	73-89
55		1977	København	DBBF f.dag	Norge-Danmark	68-78
56		1977	København	DBBF f.dag	Norge-Irland	78-72
57	1977-78 5-5	1978	Bergen	privat	Norge-Island	70-76
58		1978	Bærum	privat	Norge-Island	88-76
59		1978	Kongsberg	privat	Norge-Island	108-92
60		1978	Aarhus	DBBF f.dag	Norge-Skotland	85-69
61		1978	Hørlev	DBBF f.dag	Norge-Danmark	84-79
62		1978	Aarhus	DBBF f.dag	Norge-V-Tyskland	59-81
63		1978	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Finland	58-104
64		1978	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Danmark	87-80
65		1978	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Sverige	61-102
66		1978	Reykjavik	Polar Cup	Norge-Island	84-96
67	1978-79 0-5	1979	Drammen	Privat	Norge-Danmark	67-90
68		1979	Bærum	Privat	Norge-Danmark	64-71
69		1979	Luxembourg	EM-kval	Norge-Sveits	64-91
70		1979	Luxembourg	EM-kval	Norge-Luxemb.	68-73
71		1979	Luxembourg	EM-kval	Norge-Skotland	67-80
72	1979-80 2-8	1980	Bærum	Polar Cup	Norge-Island	58-83
73		1980	Bærum	Polar Cup	Norge-Finland	57-75
74		1980	Bærum	Polar Cup	Norge-Sverige	43-96
75		1980	Bærum	Polar Cup	Norge-Danmark	82-72
76		1980	Luxembourg	privat	Norge-Luxemb.	74-75

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
77	1979-80 2-8	1980	Luxembourg	privat	Norge-Luxemb.	96-80
78		1980	Neuchatel	OL-kval	Norge-Tyrkia	74-94
79		1980	Neuchatel	OL-kval	Norge-Frankrike	77-96
80		1980	Neuchatel	OL-kval	Norge-Østerrike	74-78
81		1980	Neuchatel	OL-kval	Norge-Israel	71-100
82	1980-81 1-6	1981	Edinburgh	Six Nations	Norge-Irland	67-72
83		1981	Glasgow	Six Nations	Norge-Island	51-88
84		1981	Glenrothes	Six Nations	Norge-Skotland	51-90
85		1981	St. Helier, Jersey	EM kval.	Norge-Danmark	69-82
86		1981	St. Helier, Jersey	EM kval.	Norge-Østerrike	55-80
87		1981	St. Helier, Jersey	EM kval.	Norge-Irland	60-55
88		1981	St. Helier, Jersey	EM kval.	Norge-England	45-88
89	1981-82 0-4	1982	Bærum	privat	Norge-Danmark	76-96
90		1982	København	turnering	Norge-Danmark	75-78
91		1982	København	turnering	Norge-Tyrkia	72-103
92		1982	København	turnering	Norge-Østerrike	80-88
93	1982-83 1-3	1983	Karlskoga	Polar Cup	Norge-Sverige	76-91
94		1983	Karlskoga	Polar Cup	Norge-Danmark	74-75
95		1983	Karlskoga	Polar Cup	Norge-Island	74-67
96		1983	Karlskoga	Polar Cup	Norge-Finland	65-69
97	1983-84 6-1	1984	Västervik	privat	Norge-Sverige	65-84
98		1984	Motala	privat	Norge-Sverige	83-78
99		1984	Norrköping	privat	Norge-Sverige	77-96
100		1984	Bærum	EM-kval	Norge-Skotland	103-74
101		1984	Bærum	EM-kval	Norge-Island	84-63
102		1984	Bærum	EM-kval	Norge-Portugal	78-76
103		1984	Bærum	EM-kval	Norge-Danmark	97-78
104	1984-85 9-6	1984	Bærum	privat	Norge-England	68-72
105		1984	Oslo	privat	Norge-England	81-66
106		1984	Linköping	EM kval	Norge-Sverige	72-74
107		1984	Linköping	EM kval	Norge-Romania	64-87
108		1984	Linköping	EM kval	Norge-Tsjekko.	82-92
109		1984	Linköping	EM kval	Norge-Belgia	76-68
110		1984	Linköping	EM kval	Norge-Tyrkia	68-70
111		1985	Oslo	privat	Norge-Island	81-79
112	1984-85 9-6	1985	Kongsberg	privat	Norge-Island	94-79
113		1985	Walferdange	privat	Norge-Luxemb.	82-59
114		1985	Grevenmacher	privat	Norge-Luxemb.	75-35
115		1985	Kouvala	Polar Cup	Norge-Sverige	75-94

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
116	1984-85 9-6	1985	Kouvala	Polar Cup	Norge-Danmark	102-70
117		1985	Kouvala	Polar Cup	Norge-Island	91-73
118		1985	Kouvala	Polar Cup	Norge-Finland	85-76
119	1985-86 11-3	1985	Bærum	«Årets TV-kamp»	Norge-Polen	67-65
120		1985	Bergen	privat	Norge-Polen	113-74
121		1985	Varkauden	4 nasj. invitasjon	Norge-Tyrkia	76-80
122		1985	Siilinjarven	4 nasj. invitasjon	Norge-Finland	82-76
123		1985	Saarijarven Koulu	4 nasj. invitasjon	Norge-Ungarn	96-77
124		1986	København	privat	Norge-Danmark	99-87
125		1986	København	privat	Norge-Danmark	89-68
126		1986	Reykjavik	EM-kval	Norge-Irland	106-79
127		1986	Reykjavik	EM-kval	Norge-Skotland	86-83
128		1986	Reykjavik	EM-kval	Norge-Portugal	89-78
129		1986	Reykjavik	EM-kval	Norge-Island	72-75
130		1986	Keflavik	privat	Norge-Island	89-85
131		1986	Pecs, Ungarn	Konzum Cup	Norge-Ungarn	80-79
132		1986	Pecs, Ungarn	Konzum Cup	Norge-Sovjet B	96-136
133		1986	Bærum	«Årets TV-kamp»	Norge-Finland	72-93
134	1986-87 2-3	1987	Horsens	Polar Cup	Norge-Island	75-70
135		1987	Horsens	Polar Cup	Norge-Finland	93-98
136		1987	Horsens	Polar Cup	Norge-Sverige	91-120
137		1987	Horsens	Polar Cup	Norge-Danmark	84-79
138		1987	Bærum	Privat	Norge-Ungarn	79-84
139	1987-88 7-11	1987	Bærum	Privat	Norge-England	85-87
140		1987	Bærum	Privat	Norge-Ungarn	81-72
141		1987	Bærum	Privat	Norge-England	95-74
142		1987	Balkanstroi -Pleven	EM-kval	Norge-Bulgaria	84-102
143		1987	Balkanstroi -Pleven	EM-kval	Norge-Finland	77-89
144		1987	Balkanstroi -Pleven	EM-kval	Norge-Israel	74-95
145		1988	Kongsberg	Privat	Norge-Danmark	72-74
146		1988	Luxembourg INS		Norge-Danmark	67-65
147		1988	Luxembourg INS		Norge-Vest-Tyskl	75-73
148		1988	Luxembourg INS		Norge-Luxemb.	71-95
149		1988	Bergen	Idrettsgalla 1988	Norge-Danmark	74-52
150		1988	Bergen	Idrettsgalla 1988	Norge-Spania	47-105
151		1988	Bergen	privat	Norge-Danmark	92-68
152		1988	Bærum	privat	Norge-Spania	72-60
153		1988	Nederland	OL-kval	Norge-Jugoslavia	51-87
154		1988	Nederland	OL-kval	Norge-Hellas	81-100
155		1988	Nederland	OL-kval	Norge-Israel	58-86

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
156	1988-89 4-6	1988	Bærum	privat	Norge-Luxemb.	91-73
157		1988	Bærum	privat	Norge-Luxemb.	77-79
158		1989	Njordvik	Polar Cup	Norge-Danmark	85-65
159		1989	Njordvik	Polar Cup	Norge-Finland	73-75
160		1989	Keflavik	Polar Cup	Norge-Sverige	69-101
161		1989	Keflavik	Polar Cup	Norge-Island	105-95
162		1989	Bærum	EM-kval	Norge-Sveits	65-66
163		1989	Bærum	EM-kval	Norge-Danmark	85-77
164		1989	Bærum	EM-kval	Norge-England	64-74
165		1989	Bærum	EM-kval	Norge-Sverige	81-84
	1989-90		<i>Ingen aktivitet</i>			
166	1990-91 0-7	1991	Tolworth, Engl	Carlsberg TNT	Norge-Tyrkia	62-92
167		1991	Worthing	Carlsberg TNT	Norge-Danmark	64-89
168		1991	Worthing	Carlsberg TNT	Norge-England	47-98
169		1991	Reykjavik	EM-kval	Norge-Danmark	87-89
170		1991	Reykjavik	EM-kval	Norge-Finland	73-102
171		1991	Reykjavik	EM-kval	Norge-Island	90-116
172		1991	Reykjavik	EM-kval	Norge-Portugal	52-76
173	1991-92 0-4	1992	Bærum	Åpent Nordisk	Norge-Estland	84-112
174		1992	Kongsberg	Åpent Nordisk	Norge-Litauen	94-142
175		1992	Sandefjord	Åpent Nordisk	Norge-Danmark	73-107
176		1992	Bærum	Åpent Nordisk	Norge-Island	82-90
	1992-93		<i>Ingen aktivitet</i>			
177	1993-94 1-3	1994	Västerås	Polar Cup	Norge-Litauen	88-83
178		1994	Västerås	Polar Cup	Norge-Sverige	64-68
179		1994	Västerås	Polar Cup	Norge-Danmark	78-83
180		1994	Västerås	Polar Cup	Norge-Island	78-93
181	1994-95 2-5	1995	Bærum	privat	Norge-Danmark	89-86
182		1995	Bærum	privat	Norge-Danmark	93-81
183		1995	Kavardici, Makedonia	EM kval.	Norge-Nederland	47-93
184		1995	Kavardici, Makedonia	EM kval.	Norge-Albania	77-81
185		1995	Kavardici, Makedonia	EM kval.	Norge-Makedonia	79-99
186		1995	Kavardici, Makedonia	EM kval.	Norge-Hvite-Russ	68-100
187		1995	Kavardici, Makedonia	EM kval.	Norge-Irland	65-86

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
188	1995-96 5-2	1996	Reykjavik	privat	Norge-Island	72-78
189		1996	Hafnarfjördur	privat	Norge-Island	75-72
190		1996	Serravalle (San M)	San Marino P Cup	Norge-Gibraltar	81-47
191		1996	Serravalle (San M)	San Marino P Cup	Norge-Malta	94-51
192		1996	Serravalle (San M)	San Marino P Cup	Norge-San Marino	84-63
193		1996	Serravalle (San M)	San Marino P Cup	Norge-Wales	113-85
194		1996	Serravalle (San M)	San Marino P Cup	Norge-Østerrike	52-54
195	1996-97 0-5	1997	Island	privat	Norge-Island	71-75
196		1997	Island	privat	Norge-Island	82-92
197		1997	Irland	EM kval.	Norge-Nederland	63-79
198		1997	Irland	EM kval.	Norge-Irland	65-78
199		1997	Irland	EM kval.	Norge-Belgia	75-108
200	1997-98 4-8	1998	Island	Privat	Norge-Island	55-63
201		1998	Island	Privat	Norge-Island	73-75
202		1998	Helsinki	EM kval.	Norge-Finland	55-82
203		1998	Helsinki	EM kval.	Norge-Sveits	56-80
204		1998	Helsinki	EM kval.	Norge-Kypros	49-55
205		1998	Helsinki	EM kval.	Norge-Irland	69-66
206		1998	Helsinki	EM kval.	Norge-Luxembourg	100-67
207		1998	Helsinki	EM kval.	Norge-Østerrike	81-70
208		1998	Århus	Polar Cup	Norge-Danmark	58-72
209		1998	Århus	Polar Cup	Norge-Sverige	62-78
210		1998	Århus	Polar Cup	Norge-Island	89-68
211		1998	Århus	Polar Cup	Norge-Finland	67-90
212	1998-99 1-4	1999	Bærum	Privat	Norge-Island	51-57
213		1999	Bærum	Privat	Norge-Island	74-68
214		1999	Kristiansand	Em kval.	Norge-Nederland	63-94
215		1999	Kristiansand	Em kval.	Norge-Luxembourg	82-97
216		1999	Kristiansand	Em kval.	Norge-Latvia	71-114
	1999-00		<i>Ingen aktivitet</i>			
217	2000-01 0-4	2000	Island	Polar Cup	Norge-Island	66-97
218		2000	Island	Polar Cup	Norge-Finland	63-112
219		2000	Island	Polar Cup	Norge-Danmark	73-94
220		2000	Island	Polar Cup	Norge-Sverige	68-95

NORGES SPILTE LANDSKAMPER FOR SENIOR MENN 1966 - 2011

NR	SESONG, SEIRE-TAP	ÅR	STED	ARRANGEMENT	N - MOTSTANDER	POENG N M
221	2001-02 3-3	2002	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Sverige	71-64
222		2002	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Kypros	68-67
223		2002	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Luxembourg	82-71
224		2002	Asker	Polar Cup	Norge-Sverige	67-68
225		2002	Asker	Polar Cup	Norge-Finland	62-82
226		2002	Asker	Polar Cup	Norge-Island	76-77
227	2002-03 3-5	2003	Skottland	«treningskamp»	Norge-Skottland	75-60
228		2003	Skottland	«treningskamp»	Norge-Skottland	82-85
229		2003	Island	«treningskamp»	Norge-Island	78-86
230		2003	Island	«treningskamp»	Norge-Island	68-97
231		2003	Island	«treningskamp»	Norge-Island	76-85
232		2003	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Luxembourg	97-84
233		2003	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Kypros	68-67
234		2003	Luxembourg	Spuerkees Cup	Norge-Portugal	96-99
	2003-04		Ingen aktivitet			
	2004-05		Ingen aktivitet			
	2005-06		Ingen aktivitet			
235	2006-07 1-7	2006	Finland	Polar Cup	Norge-Finland	66-82
236		2006	Finland	Polar Cup	Norge-Danmark	62-97
237		2006	Finland	Polar Cup	Norge-Island	69-90
238		2006	Finland	Polar Cup	Norge-Sverige	45-75
239		2006	Dublin	4-nasjoners	Norge-Irland	79-72
240		2006	Dublin	4-nasjoners	Norge-Østerrike	65-92
241		2006	Dublin	4-nasjoners	Norge-Island	53-79
242		2006	Dublin	4-nasjoners	Norge-Østerrike	58-65
243	2007-08 0-2	2007	Nederland	4-nasjoners	Norge-Nederland	65-106
244		2007	Nederland	4-nasjoners	Norge-Sveits	55-69
	2008-09		Ingen aktivitet			
	2009-10		Ingen aktivitet			
245	2010-11 1-3	2011	Sundsvall	Polar Cup	Norge-Sverige	64-75
246		2011	Sundsvall	Polar Cup	Norge-Finland	51-96
247		2011	Sundsvall	Polar Cup	Norge-Danmark	89-70
248		2011	Sundsvall	Polar Cup	Norge-Island	61-80
	2011-18		Ingen aktivitet			

Totalt: 73 seire (29,4 %), 175 tap

Oversikten er basert på NBBFs nettsider pr. 2017, og er korrigert iht. tilgj. kampskjemaer og årsberetninger. Kamper mot «ikke landslag» samt div. treningskamper, som mangler status, er tatt ut.

1968 - 2018